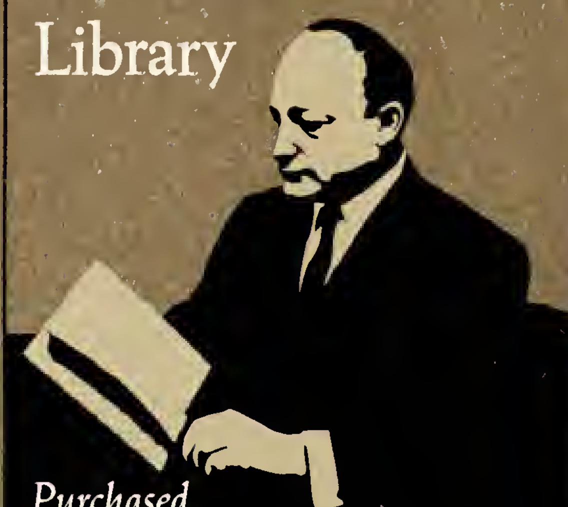
The
John Carter Brown
Library

Purchased
with the assistance of the

MAURY A. BROMSEN
ACQUISITIONS FUND

OFFICIA
SANCTORUM
ANTIQUA NONNULLA,
& recentiora omnia,

IN NOVA EDITIONE

BREVIARII FRANCISCANI

vel correcta, vel innovata,

ET JUXTA KALENDARIUM

HISPANO-SERAPHICUM

DISPOSITA, ET ORDINATA,
PRO OMNIBUS EODEM BREVIARIO
utentibus.

CUM SUPERIORUM PERMISSU

Mexici ex nova Typographia Matritensi Heredum Lic.
D. Josephi à Jauregui in via S. Bernardi. Anno 1787.

RPJCB

DECRETUM
Ordin. Minorum S. Francisci de Observantia.

CONcesso jam à Sanctissimo Domino Nostro PIO PP. VI. sub die 14. Aprilis 1777. Fratribus Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci Officio, & Missa de Commun. Conf. non Pont. B. Francisci Venimbeni Ordinis Minorum S. Francisci sub Ritu dupl. minoris, Fr. Flaminius de Latera, Sacerdos Professus dicti Ordinis, ex commissione sui P. Generalis eidem Sanctissimo Domino Nostro humillime supplicavit, ut omnibus Fratribus, & Monialibus Breviario supradicti Ordinis utentibus concederetur extensio dicti Officii, & Missæ; & Sanctitas Sua, ad mei infrascripti Secretarii relationem, gratiam petitam Oratori benigne elargitus est.

Die 28. Septembris 1784.

J. Card. Archinto Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Julius Maria de Somalia
S. R. C. Secret.

DECRETUM
Ordinis Minorum de Observantia Sancti Francisci.

AD humillimas preces Patris Fratris Flaminii de Latera Ordinis Minorum de Observantia S. Francisci, specialiter à Ministro Generalis præpositi constructioni, & novæ editioni Breviarii, & Missali Romani Ordinis Minorum de Observantia S. Francisci, Sanctissimus Dominus Noster PIUS PAPA VI. attentis peculiaribus circunstantiis, & causis sibi notis, referente me infrascripto Secretario, benigne dispensavit Religiosos omnes dicto Breviario utentes à recitatione Lectionum propriarum Secundi Nocturni Dedicationis Ecclesiæ S. Francisci Civitatis Assisii, atque ab illarum insertione in proprio Breviario noviter edendo, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Hac die 22. Decembris 1784.

J. Card. Archinto Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

Julius Maria de Somalia
S. R. C. Secret.

NOS

NOS D. MANUEL MARTINEZ DE LA VEGA Presbítero, Doctor en Sagrados Canones, del Gremio y Claustro de la Real Universidad de Valladolid, Inquisidor Ordinario, Provisor, y Vicario General de esta Diocesi de Barcelona por el Ilustrisimo Señor Don Gavino de Valladares y Mesia Obispo de élla, del Consejo de S. M. &c.

POR la presente concedemos licencia à Juan Sellent Impresor de esta Ciudad, paraque pueda reimprimir un Quaderno de Oficios de varios Santos, que se rezan en la Religion de S. Francisco, intitulado: *Officia Sanotorum antiqua nonnulla, & recentiora omnia, in nova editione Breviarii Franciscani vel correcta, vel innovata, & juxta Kalendarium Hispano-Seraphicum disposita, & impressa pro omnibus eodem Breviario utentibus.* Impreso en Roma en este mismo año; atento à habersenos manifestado el permiso, que para este fin ha

ob-

obtenido del Muy Reverendo Padre Provincial de la Provincia de Cataluña, à cuyo uso deberá servir, y que reconocido de nuestra órden se ha hallado no contener cosa contra la Fé ni buenas costumbres. Barcelona à veinte y quatro de Octubre de mil setecientos ochenta y cinco.

Dr. D. Manuel Martinez de la Vega.

Por mandado de Su Señoria

Dr. Jacinto Tucó
Presbitero Notario.

OF-

OFFICIA SANCTORUM.

DIE XXVII. Novembr.

In Festo S. Gregorii Thaumaturgi Episcopi & Conf. Semid. in Brev. XXIV. Novembr.

DIE XXVIII. Novembr.

In Festo S. Jacobi de Marchia Conf. Dupl. ii. Classis.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequentia.

℣. Ora pro nobis beate Jacobe. ℟. Ut digni &c.

ORATIO.

DEUS, qui ad animarum salutem, & peccatores é vitiorum cœno ad viam virtutis revocandos Beatum Jacobum Confessorem tuum Evangelii præcónem eximium effecisti: concede propitius, ut ejus intercessione, à peccatis omnibus expiáti, vitam consequamur æternam. Per Dominum.

Fit comm. Feriæ, si venerit in Advent.

Ad Matut. Lect. i. Noct. Beatus vir, *ut in eod. Comm. ii. loco.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

JAcobus, Monte Prandóno Piceni Oppido in Diocési Asculana piis Paren-

rentibus natus, ab ipsa pueritia bonarum artium, & litterarum studia, magna cum pietate conjunxit. Adolescens mundi vanitatem cogitans Carthusianorum Instituto nomen dare constituerat; Deo tamen, qui eum ad animarum salutem, & fidei propagationem destinaverat, ducente, Minorum Familiam ingressus est. In ipso Tyrocinio, quod in Coenobio Carcerum apud Assisium posuit, obedientia, paupertate, ceterisque virtutibus ita excelluit, ut religiosæ perfectionis exemplar absolutissimum ab omnibus haberetur. Virginitatem perpetuo illibatam servavit. Trium horarum somno contentus, reliquam noctem Divinis in laudibus, cruentis flagellationibus, rerumque cælestium contemplatione transigebat. Loricam ferream supra nudas carnes annis gestavit prope viginti, quam postea jussu Sacerdotis, qui ejus confessiones excipiebat, cilicio asperrimo commutavit. Semel in die pane, & aqua vescebatur, additis raro crudis fabis, herbisque sylvestribus obsonii loco. Quam durissimam vivendi rationem tenuit, donec ætate provectum, & ob assiduos labores mala affectum valetudine, ut mitius aliquanto secum ageret, Sancti Bernardini Senensis auctoritas impulit.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

SAcerdos factus, & ad munus concionandi delectus, vivo, & efficaci sermone flagitia hominum constanter, & libere increpabat; nec viros nobiles, ac potentes reprehèndere est vèritus, si quos criminibus irretìtos offendisset: tantusque fiebat ad eum audiendum concursus, ut cum frequentiam càpere vel magna templa non possent, in plateìs, atque àreis suggesta èrigi passim oportèret. Hinc Imperatores, Reges, & Præsules amplissimi certàtim apud se eum concionantem habere voluerunt. Mediolani de Magdalenæ lacrymis dicens; sex & triginta impudicas mulieres à turpi quæstu avocavit, quibus etiam pecunia corrogata ad pie vivendum domicilium extruxit. Tum Sfortia Duce, ac Civibus vehementer instantibus, ut Archiepiscopale munus susciperet, eam dignitatem constantissimè recusavit. Bis centèna Infidelium millia Baptismi lavàcro tinxisse, & in Hungària brevi tempore quinquaginta Hæreticorum millia ad Ecclesiæ sinum reduxisse fertur. In Italia nequissimam Fraticellorum sectam iterum, ac tertio reviviscentem pènitus extinxit. Ferrariensi Concilio, quod postea Florentiam translatum fuit, interfuit. Sigismundum, & Alber-

tum

tum Imperatores in maximis regni difficultatibus, presertim vero expeditione in Turcas promovenda, & Hæreticis debellandis, consilio, & opera adjúvit. Sancto Joanni à Capistrano Sacri socialis belli adversus Turcas Pontificiæ Legationis Consiliario in Hungária defuncto suffectus fuit.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

MArtini Quinti, Eugenii Quarti, Nicolai Quinti, Callixti Tertii, Pii Secundi, Pauli item Secundi, & Sixti Quarti contra Hæreticos Fraticellos, Manichæos redivivos, Paterénos, Hussitas, Taboritas legationibus functus est. Quibus in

expeditionibus Italiar
universam, non seme
percurrit, Illyricum te
tio, Pannoniam, Sar
mátiam, Bohemiam, fi
nitimasque Provincia
peragravit. Tot auten
itinera sine sácculo
& pera Apostolorun
more pedibus conféci
ope Divina unice fre
tus, quæ tum maxim
pátuit, cum rejectus
Náuta, Padum amnem
pallio super aquas ins
trato, cum Socio per
transiit. Denique Nea
poli, quo Sixti Quart
jussu, instante Ferdi
nando Rege, profectu
erat, extremo morb
correptus, Ecclesiæ Sa
cramentis rite suscep
tis, anno millesim
quadringentesimo sep
tuagesimo sexto, æta
tis octogesimoquinto
quar

uarto Kalendas De-
embris Spiritum Deo
éddidit. Multis poſt
bitum miraculis clá-
uit, quibus rite cógni-
s, Urbanus Octavus
us Officium, & Miſ-
m ab Ordine Fratrum
linorum, & à Clero
leapolis celebrari per-
isit, quæ Jacobum in-
r alios Patronos co-
ptaverat. Corpus ejus
Æde Sacra Sanctæ
lariæ Novæ incorrum-
um adhuc, & flexi-
le pérmanet. Quod
im Vincentius Car-
nalis Ursinus,qui poſt
enedictus decimuſter-
us fuit, ſuis manibus
ntrectaret, & Philip-
o Quinto Hispaniæ
gi venerandum offer-
t, odorem ſuaviſſi-
um expirare comper-
m est. Idem vero
Pontifex anno milleſi-
mo ſeptingenteſimo vi-
geſimo ſexto Jacobum
novis miraculis corus-
cantem in Sanctorum
numerum rétulit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii ſe-
cundum Lucam.

Lectio VII. c. 10.

IN illo tempore: De-
ſignavit Dominus
& alios ſeptuaginta
duos, & miſit illos bi-
nos ante faciem ſuam
in omnem civitatem, &
locum, quò erat ipſe
venturus. Et réliqua.

Homilia S. Bonaventu-
ræ Episcopi.

Exp. in cap. 10. *Luc.*

QUantum ad desig-
natorum præ-
miſſionem ante
ſuum conſpectum, ſúb-
ditur: & miſit illos bi-
nos

nos ante faciem suam. Misit, inquam, auctoritate divina, quia sic dicitur: sicut misit me Pater, & ego mitto vos. Binos autem misit ad litteram, ut se mutuò custodirent, & adjuvarent, secundum illud: melius est duos esse simul, quam unum, habent enim emolumentum societatis suæ. Vel secundum spiritualem intelligentiam, ut dicit Beda, per hoc, quod binos mittit, innuit, quod nemo prædicationis officium suscipere debet, qui erga alium charitatem non habet. In cujus rei designationem dicitur: dentes tui, idest, Prædicatores, quorum est masticare cibum parvulis, sicut greges tonsarum, quæ ascenderun de lavàcro, omnes ge mellis foetibus, & steri lis non est inter eas.

℟. Iste est.

Lectio VIII.

IN hujus etiam rei fi guram, ut dici glossa, animalia bin fuerunt in arca Noe Et quoniam hæc missi non erat, nisi sicu quædam præparatio a Christum, ideo addit in omnem civitatem, & locum, quò erat ips venturus: unde sicu præcònes præcedebant secundum illud: para te viam Domini, rec tas facite sèmitas De nostri. Et quoniam mes sis amittitur, quand boni operarii desunt ideo addit: rogate erg Dominum messis, u mittat operarios in mes

mes

em ſuam, ideſt, Præ-
icatores bonos, qui
ladium divini verbi,
uo ſegetes metuntur,
on tantum in ore, ſed
tiam in manu portant;
nde de bonis prædi-
atoribus dicitur: exal-
ationes Dei in gut-
ure eorum, & gladii
ncipites in manibus eo-
um.

℟. Sint lumbi veſ-
i.

Lectio ix.

UNde prędicatio eſt gladius, qui niſi
anu teneatur, non ter-
et adverſarium. Quod
enè figuratum eſt de
ædificantibus Jeruſa-
em, ubi dicitur, quod
nusquisque una manu
ciebat opus, & alte-
tenebat gladium. Ta-
les operarii dantur di-
vinitus, ſecundum quod
eſt ſignatum, quod
Deus poſuit hominem
in Paradiſum volup-
tatis, ut operaretur, &
cuſtodiret illum; &
ideo ſunt à Domino
poſtulandi, ut eos con-
ducat promittendo,
conductos mittat præ-
cipiendo, ſecundum
illud: qui exiit primo
mane conducere opera-
rios in vineam ſuam.

Te Deum.

In Laudibus ℣. Ora
pro nobis, *ut ſupra in
Veſp. & ſit commemor.
Feriæ, ſi venerit in Ad-
ventu.*

*Veſperæ integræ de
ſeq. cum commem. præc.
& Feriæ, ſi venerit in
Adventu.*

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM TRIUM ORDINUM S. P. N. FRANCISCI.

Duplex secundæ Classis.

In Breviario die XXVII. hujus, cum IX. Lect. Homil. Vig. S Andreæ Apostoli, si venerit ante Adventum, cujus eo tunc fit in Laud. commem.

DIE IV. DECEMB.

In Festo S. Petri Chrysologi Episcop. & Conf. Dupl. minus. Ut in Breviar. die IX. Decemb.

DIE V. DECEMB.

In Festo B. Elisabeth Bonæ Virginis (3. O.) S. P. N. Francisci. Semid. ad libitum. Omnia de Comm. Virgin. præter seq.

ORATIO.

CRescat, Domino in nobis Passio nis Unigeniti Filii tu affectus; & beatæ Elisa beth Virginis imitatio ne, ejus memoria i cordibus noſtris jugite augeatur. Per eumden

Deinde fit commem Feriæ, ac S. Sabbæ A batis. Ant. Similabo ℣. Amavit. *Orat.* In tercessio nos. *de Com mun. Abbatum.*

Lect. i. Nocturn. c *Scriptur. occurr.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

ELisabeth, ob ex miam vitæ san titatem vulgò Bona

o

ta est anno Christi
illesimo trecentesimo
ctogesimo sexto in óp-
ido Waldésech dioe-
ésis Constantiensis. Pa-
ntes catholicos ha-
uit, Joannem Achlé-
um, & Annam, qui
lam Ecclesiæ Sacra-
entis initiarunt, &
hristianam religionem
dulo docuérunt. In
umma animi simplici-
te, & morum hones-
te primis adolescen-
æ annis transactis, hor-
tore Conrado Kuge-
no Viro probo, cui
in spirituali palæstra
stituendam tradide-
t, de capessendo Ter-
o Sancti Francisci ins-
tuto cogitare cœpit,
i postea, in Monas-
rio Réuthe construc-
, licet multa pértule-
, sese adstrinxit. Pe-
dem ex illo numquam
éxtulit, propterea in-
clusa nuncupata, eam-
que Anna mater, de-
functo viro, secuta est,
cum qua ad obitum us-
que sanctissime conver-
sata fuit.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

IN præfato Monaste-
rio perfectionis iter
ferventiore quadam ra-
tione fuit aggressa, &
odio flagitia quævis ita
vehementer insequeba-
tur, ut in Sacramentali
expiatione aliquando
vix inveníret Confes-
sarius, quod satis abso-
lutioni esset. Proximo-
rum amorem, pauper-
tatem, obedientiam, af-
flictatiónem córporis,
castimoniam, abstinen-
tiam mirifice coluit, si-
bique adversas sancti-
mo-

moniales, à quibus diu, multumque fuit divexata, æquissimo, & benévolo animo complexa est. Magna animi demissione villissima loci munera hilaris explevit. Jesu Christi patientis amore vehementer incensa, in actibus omnibus dolorum illius acerbitatem, & crucem contemplabatur; imò ad obitum usque eam dolor momordit, quod in puerili ætate Dominicos cruciatus ad memoriam non revocaverit frequentius.

℞. Dilexisti.

Lectio VI.

SUpernis pluribus charismàtibus sanctimoniam Elisabeth Deus testatam voluit. Prophetiæ dono claruit, qua etiam, teterrimo furente schìsmate Ecclesiæ pacem Marti-ni Quinti electione fu-turam predixit. Mort proxima à Confessario exorata, ut collata sib divìnitus beneficia ma-nifestaret, cóntegi op tavit, petiitque silentio obvolvi, adfirmans, se se peccatis irretitam, & præsto esse ad exem-plum Vitam Christi Mariæ, & Sanctorum Itaque Sacramentis re fecta, ad illa verba evan gelii, Et emisit Spiri tum, quod legi jusserat septimo Kalendas De cembris, anno Virgine Partus millesimo qua tercentesimo vigesimo ætatis trigesimo quarto placidissime obdormi vit in Domino, quem paulò ante obsecraverat, ut Sancti Joann

Apos

postoli amore ſuccen-
i ſe largiretur. Cultu
ublico recoli Eliſabeth
lico cœpit, quem à
mpore, quod homi-
um memoriam ſupe-
t, eidem exhibitum,
lemens Tertius deci-
us Pontifex Maximus
e probavit.

℟. Afferentur Regi.
In iii Noct. Hom. in
vang. Simile erit reg-
um cœlorum decem
irginibus, *de Commun.*
irgin. 1. *loco.*

In Laud. ſit com. Fe-
æ, & S. Sabbæ Abb.
na. Euge. ℣. Juſtum.
at. ut ſupr. Veſperæ
ſeq. cum comm. præc.
Feriæ.

IE XIV. JANUAR.
Feſto SS. Nom. Jesu.
Dupl. 2. *claſſis.*
)mn. ut in Brev. præ-
ter Lect. ii. Noct. quæ
leguntur ut ſequitur.

Sermo Sancti Bernardi
Abbatis.

Serm. 15. *ſuper Canti-*
ca, circa medium.

Lectio iv.

NON otioſe Spiritus Sanctus nomen ſponſi oleo comparat, cum ita doceat ſponſam ad ſponſum clamare: Oleum effuſum nomen tuum. Oleum enim lucet, paſcit, & ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem: lux, cibus, medicina. Vide idem nunc & de ſponſi nomine: Lucet prædicatum, paſcit recogitatum, invocatum lenit, & ungit. Et percurramus ſingula. Unde putas in toto orbe tanta, & tam ſubita fidei lux, ni-

nisi de prædicato nomine Jesu? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocavit in admirabile lumen suum, quibus illuminatis, & in lumine isto videntibus lumen, dicat merito Paulus: fuistis aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino?

℟. Sperent in te, qui noverunt nomen tuum: * Quoniam non dereliquisti quærentes te, Domine. ℣. Exurge, Domine, adjuva nos, & libera nos propter nomen tuum. Quoniam.

Lectio v.

HOC denique nomen coram Regibus, & Gentibus, & filiis Israël portare jussus est idem Apostolus, & portabat nomen tamquam lumen, & illuminabat patriam, & clamabat ubique: Nox præcessit, dies autem appropinquavit: abjiciamus ergo opera tenebrarum & induamur arma lucis, sicut in die honesté ambulemus. Et monstrabat omnibus lucernam super candelábrum, annuntians in omni loco Jesum, & hunc cruxifixum. Quo modo lux ista resplenduit, ac perstrinxit cunctorum intuentium oculos, quando de ore Petri tamquam fulgur egrediens, claudi unius corporales plantas solidavit, & bases, multosque spiritualiter cœcos illuminavit? Numquid non ignem sparsit, cum ait: In nomine Jesu Christi Nazareni surge, & ambula?

℟. Confiteamur no-
ini tuo magno: *Quo-
am terribile, & sanc-
m est. ℣. Hi in cur-
us, & hi in equis, nos
tem in nomine Do-
ni Dei nostri invo-
oimus. Quoniam.

Lectio VI.

NEC tantum lux
est nomen Jesu,
est & cibus. An
a toties confortaris,
oties recordaris? Quid
ne mentem cogitan-
impinguat? Quid ita
rcitatos réparat sen-
, virtutes róborat,
etat mores bonos,
ne honestos, castas
t affectiones? Ari-
est omnis animæ
is, si non oleo isto
nditur. Insipidus
si non hoc sale con-
r. Si scribas, non
mihi, nisi légero
ibi Jesum. Si dìsputes,
aut cónferas, non sapit
mihi, nisi sonuerit ibi
Jesus. Jesus mel in ore,
in aure melos, in corde
jubilus. Sed est & me-
dicina. Tristatur aliquis
nostrum? Veniat in cor
ejus Jesus, & inde sa-
liat in os. Et ecce ad
exortum nominis lu-
men, núbilum omne dif-
fugit, redit serenum.
Labitur quis in crimen?
currit insuper ad la-
queum mortis despe-
rando? Nonne, si ìnvo-
cet nomen vitæ, confes-
tim respirabit ad vitam?
Hujus vero Sanctissimi
Nominis cultum à San-
ctis Bernardino Senen-
si, & Joanne à Capis-
trano longe latéque
propagatum, & in Mi-
noritico Ordine Officio
Ecclesiastico ex indulto

Cle-

Clementis Septimi áuctum, novis subinde Romanorum Pontificum concessionibus ad alios Religiosos Ordines, Provincias, & Regna ampliatum, Innocentius Tertiusdecimus eódem solemni ritu ad universam Ecclesiam extendit.

℟. Lætentur omnes, qui sperant in te, Domine: in æternum exultabunt, & habitabis in eis, & gloriabuntur in te omnes. * Qui diligunt nomen tuum. ℣. Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die. Qui. Gloria Qui.

DIE XXVIII.
Januarii.

In Festo B. Matthæi ab Agrigento Episc. & Conf. (1. O.) *Duplex min. Omnia de Communi Conf. Pont. ii. loco. In Hymn.* Meruit supr.

ORATIO.

DA, quęsumus omnipotens Deus, interveniente B. Matthæo Confessore tuo, atque Pontifice; ut, sicut ipse Sanctissimi Nominis Filii tui Jesu amore flagravit, ita nos eó lem accensi, studeamus calcare terrena, & amar coelestia. Qui tecum.

Pro Comm. S. Joann Chryſostomi, & S. A netis secundò, ut in Br viar.

Ad Matut. Lect. Noct. de fer. occurr.

In Quadrag. Fide sermo.

In ii. & iii. Noct. Communi Conf. Pont ii. loco.

P

Pro S. Agnete Virgine & Mart. Lect. ix ut in Brev. hac ipsa die.

DIE I. FEBRUAR.

In Festo B. Andreæ de Comitibus Conf. (1. O.) *Duplex majus.*

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter Orat. seq.

ORATIO.

DOmine Jesu Christe, veræ humilitatis & exemplar, & præmium; quæsumus, ut sicut Beatum Andream Confessorem tuum in contemnendis honoribus mirabilem effecisti: ita nos ejus meritis, & exemplo facias peritura despicere, & æterna sectari. Qui vivis, & regnas.

Pro Comm. B. Ludovicæ Viduæ. Aña. Manum suam. ℣. Diffusa. *Orat.* Deus, qui Beatæ Ludovicæ, *ut in Brev.*

Ad Matutinum Lectiones trium Nocturnorum leguntur de Comm. Conf. non Pont. ii. loco.

Vesp. de Purificat. B. M. V. cum comm. B. Andreæ.

DIE III. BEBRUAR.

In Festo B. Odorici Conf. (1. O.) *Duplex minus.*

Aña. Similabo eum. ℣. Amavit.

ORATIO.

DEUS, qui, ut multos Orientis populos ad Ecclesiæ sinum perduceres, Beatum Odoricum invicta animi fortitudine in maximis laboribus roborasti: respice propitius ad animos diabolica frau-

fraude deceptos, ut meritis ipsius gloriosis à suis tenebris eruantur. Per Dominum.

Postea fit commem. S. Blasii Episc. & Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Gloria & honore. *Oratio*: Deus, qui nos Beati Blasii, *ut in Communi unius Mart.*

Ad Matut. in Hymn. Meruit supremos.

Lect. i. Nocturn. de Script. occurr. In Quadrag. Beatus vir. *In ii. & iii. Noct. de Comm. Conf. non Pont. i. loco.*

Pro S. Blasio Ep. & Martyr. Lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.

DIE IV. FEBRUAR.

In Festo S. Josephi à Leonissa Conf. Ordin. Min. Capucc. Dup. maj. Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter seq

ORATIO.

DEUS fidelium remunerator servorum, qui Beatum Josephum eximium in Evangelica prædicatione Operarium effecisti; ejus, quæsumus, intercessione concede, ut à grato Tibi servitio numquam cessemus in terris, & plenam à te mercedem recipiamus in Cœlis. Per Dñum.

Et fit commem. B. Odorici. Aña. Hic vir. ℣. Justum deduxit. *Oratio*: Deus, qui, ut multos. *ut supr.*

Ad Matut. Lect. i. Noct. Beatus vir. *de eodem Comm. ii. loco.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOsephus Leonissæ in Aprutio piis, hones-

eſtiſque parentibus na-
us, à pueritia cœpit
larére virtutibus. Nam,
certos ſibi indixit je-
inii dies, & in pieta-
s operibus maximope-
delectabatur. Factus
lolescentior, oblata ſi-
optima conjugia, cas
moniæ ſedulus cultor,
renue recuſavit, &
nſanguineorum blan-
mentis ſuperatis, Ca-
uccinorum Inſtituto
men dedit. In Reli-
one auſteriſſimum vi-
genus ſectatus eſt.
liquando enim faba-
m corruptarum pu-
llo, módico pane, eo-
e múcido, & cœnoſa
ua, etiam dum ſacris
ncionibus operam da-
, vitam tranſigebat.
pe etiam ad ſex, &
o dies omni prorſus
o abſtinuit, diris,

cruentiſque verberibus, aſperrimo cilicio, fer-reáque catena corpus domabat.

℟. Honeſtum fecit.

Lectio v.

Ardentiſſima charitate, & ſtudio dilatandæ Chriſtianæ religionis accenſus, Conſtantinopolim profectus, Chriſti fidelibus in captivitate degentibus ſedulò opitulabatur. Fidei deſertores reducebat. Nutantes in Religione confirmabat, verberibus licet, carcere, & contumeliis vexatus. Quare cum finem verbi Dei diſſeminandi non faceret, alta é trabe pendére juſſus, manu, pedeque dextro unco ferreo perforatis, fumóque, ut ſuffocaretur, ſuppoſito, in eo cruciatu

Chris-

Christi Athléta triduo permansit. Indéque ab Angelo mirabiliter ereptus, sanatis vulneribus, martyrii merito cumulatus in Italiam reversus est, ibíque evangelizandis pauperibus cum ingenti animarum lucro totus incubuit. Finítimas regiones, & familias factionibus, odiis, rixisque prope confectas, precibus, concionibus, continenti virtutum exemplo ad tranquillitatem redégit. ℞. Amavit eum.

Lectio VI.

Ludos, choréas, aliosque tum veteres, cum gliscentes abusus acriter insectabatur. Illudque plane admirabile, quod vir Dei neque inedia, neque solis æstu, neque imbrium vi, neque locorum asperitate, ægra alióqui & adversa sæpe valetudine præpeditus, sex. & octo eádem die conciones habuerit. Tot inter Apostolici muneris labores, coelestium contemplationi addictus crebro in éxtasim raptus est, divinóque spiritu afflatus cordium arcana penetrare, & futura prospicere frequens illli fuit. Gratia etiam miraculorum illustris. Truentum extenso super aquas pallio cum Socio, & Marojam fluvium bis sicco vestigio transivit. Prænuntiata denique mortis suæ die, Ecclesiæ Sacramentis refectus, placidissime in osculo Domini occubuit. Defuncti Corpus præ macie squalidum

-dum miram illico ve-nuſtátem induit. Cor ejus usque in præsens molle, suavemque spi-rans odorem summa omnium admiratione asservatur. Illum mira-culis clarum Clemens XII. Beatum appella-vit, ac Benedictus XIV. solemni pompa sancto-torum fastis adscripsit.

℟. Iste homo perfe-cit omnia.

Lect iii. Noct. Ho-milia in Evang. Desig-navit Dominus. *ut in Communi Evangelista-rum, cum Responsor. de Commun. Conf non Pont.*

Vesp. de seq. absque ulla comm.

DIE V. FEBRUARII.

OFFICIUM

BEATI PHILIPPI A JESU,

PATRONI PRINCIPALIS MEXICI in America Septentrionali.

Dupl. primæ classis in Civit. & Diœcesi Mexic.; in Diœcesibus vero Suffraganeis dupl. maj.

Omnia dicuntur de Communi unius Marty-ris præter ea, quæ hic habentur propria.

ORATIO.

DEUS, qui inter primos Jappo-niæ Martyres Beatum Philippum, Cruci alli-gatum, triplicique lan-cea confossum, primum omnium martyrio coro-nasti; concede propi-tius, ut ejusdem nos suf-

suffulti patrocinio, cum illo pariter coronemur in coelis. Per Dominum nostrum, &c.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

SAlve triumphalis Pugil,
Decus novi Orbis maximum,
Qui morte fecisti tua
Beatiorem Patriam.
Athleta Princeps Mexici,
Trophæa celsa Martyrum,
Dignamque coelo lauream
Tu primus infers Patriæ.
Quidquid juventus fervida
Peccaverat licentia,
Libenter in mortem ruens
Sancta expiasti victima.
Tui fac ut nos æmuli,
Dolore cordis intimo,
Jugique penitentia
Nostra eluamus crimina.
Deo patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Sanctoque item Paráclito
Per omne semper sæculum.
Amèn.

In I. Nocturno.

Lectio I.

Ex lib. Tobiæ Cap. 10.

FLebat igitur mater ejus irremediabi-
ibus lacrymis, atque di-
ebat: Heu, heu me, Fili
mi, ut quid te misimus
peregrinari, lumen ocu-
orum nostrorum, bacu-
um senectutis nostræ,
olatium vitæ nostræ,
pem posteritatis nos-
træ? Omnia simul in te
no habentes, te non de-
uimus dimittere à no-
s. Cui dicebat Tobias:
ace, & noli turbari;
nus est filius noster.
tis fidelis est vir ille,
m quo misimus eum.
a autem nullò modo
nsolari poterat, sed
otidie exiliens cir-
mspiciebat, & cir-
bat vias omnes per
as spes remeandi vi-
debatur, ut procul vi-
deret eum, si fieri pos-
set, venientem.

℟. Iste Sanctus, &c.

Ex eod. Lib. Tob. c. 13.

Lectio II.

APeriens autem Tobias senior os suum, benedixit Dominum, & dixit: Magnus es Domine in æternum, & in omnia sæcula regnum tuum: quoniam tu flagellas, & salvas: deducis ad inferos, & reducis: & non est qui effugiat manum tuam. Confitemini, Domino filii Israël, & in conspectu Gentium laudate eum: quoniam ideo dispersit vos inter gentes quæ ignorant eum, ut vos enarretis mirabilia ejus, & faciatis scire eos, quia non est alius Deus omnipotens prętęr eum.

Ip-

Ipse castigavit nos propter iniquitates nostras; & ipse salvabit nos propter misericordiam suam. Aspicite, ergo, quæ fecit nobiscum, & cum timore & tremore confitemini illi, regemque sæculorum exaltate in operibus vestris.

℟. Justus germinabit.

Lectio III.

EGO autem in terra captivitatis meæ confitebor illi: quoniam ostendit majestatem suam in gentem peccatricem. Convertimini, itaque, peccatores, & facite justitiam coram Deo, credentes quod faciat vobiscum misericordiam suam. Ego autem & anima mea in eo lætabimur. Benedicite Dominum omnes electi ejus, agite dies lætitiæ, & confitemini illi. Jerusalem civitas Dei, castigavit te Dominus in operibus manuum tuarum. Confitere Domino in bonis tuis, & benedic Deum sæculorum, ut reædificet in te tabernaculum suum, & revocet ad te omnes captivos, & gaudeas in omnia sæcula sæculorum.

℟. Iste cognovit, &c

In II. Nocturno.

Lectio IV.

PHilippus de las Ca sas, sive à Jesu Mexici, Hispanis paren tibus natus, ea adole cens vivebat libertat ac licentia, ut ipsisme parentibus ideo prop esset exosus: quod it illius pupugit animun divina simul gratia illi stratum, ut Francisca num institutum arrip

r

re statuerit. Sumpto tamen habitu, nec satis gnarus quam cum callido hoste iniisset certamen, cessit illius illecebris, abiitque è Religione. Ea inconstantia tantum dolorem parentibus attulit, ut ne ipsorum perpetuo vulneraret obtutum, in Chinam eum negotiationis ergo ablegarint. Aliquanto post tempore, cogitantem quam periculosa in libertate, patria procul, vitam ageret, quæque in Religione (Deo quoque ad ea ruminanda impellente) vidisset ac reliquisset bona, novus ardor accendit, & hæc postliminio repetendi, & toto animo Divini Spiritus instinctibus obsequendi. Manilam, ergo, nescio cujus negotii causa profectus, eo absoluto, ambit denuo Religiosum habitum, & impetrat in cœnobio Sanctæ Mariæ de Angelis Patrum Minorum Excalceatorum: ubi egregia approbatione peracto tyrocinio, solemnia demum vota professus est.

℞. Honestum fecit.

Lectio V.

HUjus mutationis perlato Mexicum nuntio, vehementer exhilarati parentes, supremum ordinis in India præsidem, quem Commissarium Generalem appellant (is tunc Mexici erat) obsecrant filium sibi in Seraphico illo habitu videre ut per eum liceat. Lubens Piis parentibus ea in re gratificatus Commissarius,

scri-

scripsit in Philippinas, ut confestim Mexicum Philippus mitteretur. Ea causa, navem Sancti Philippi tutelæ creditam atque insignitam nomine conscendit; quæ vi tempestatis convulsa, & in Urandum Tozzani Regni portum ejecta, ipse brevi portum æternæ beatitudinis laurea martyrii redimitus tenuit. Omen Philippo martyrii fuit, quod dum procellis jactaretur, in qua is erat, Sancti Philippi navis, ea parte cœli quæ Japponem respiciebat, vidit crucem candidam, figura expressam simili earum in qua dein sublati martyres fuere, post in sanguineum colorem mutasse itidem ad horæ quadrantem; demum nigra nube obvolutam. Omini respondit eventus. Nam sæviente in Japponia adversus christianæ fidei præcones persecutione, Beatus Philippus in vincula conjectus, & cum aliis sociis fuit morte damnatus.

℟. Desiderium animæ.

Lectio VI.

PErductus, itaque, cum cæteris in triumphalem campum, paratam sibi crucem positis humi genibus amplexatus, in hæc prorupit verba: O fortunatam navem! O felicem Sancti Philippi galeonem! O jacturam mihi minimé damnosam sed omni lucro questuosiorem! Ei cruci, dum transversarium lignum inseritur, cui qui pendet

-et utcumque insideat
-allente mensura, quam
-olo fortasse intuitu fa-
-er collegerat, demis-
-ius aliquanto positum
-st, quam ut inniti
-eatus Martyr posset.
-Quamobrem, erecta
-m cruce, cui sancti
-iri, alligata ferreis vin-
-ulis brachia, collum ac
-biæ erant, ita subsedit
-ondere suo corpus, ut
-numella quæ guttur
-ringebat, penè suffo-
-aretur: magno igitur
-rvore animi, Jesu, Je-
-, inclamat. Quo ani-
-adverso, Judex, prius-
-uam strangularetur,
-onfigi lanceis jubet:
-que ita primus om-
-um triplici lanceæ ic-
- palmam martyrii
-btinuit, qui postremus
- Japponiam venerat.
-e eodem, & de vi-
ginti quinque martyrii sociis, Urbanus Octavus, Pontifex Maximus, Officium recitari, & Missam respectivé celebrari concessit. Ipsius autem Beati Philippi gloria magna devotione Mexici cólitur, dicato in illius honorem Templo, & Cappuccinarum virginum insigni coenobio.

℟. Stola jucunditatis.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 16.

In illo tempore, dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

In

In Vigil. & in die S. Andreæ Apoſt.

MEritò crucis amatorem venerantur, quicumque ſunt ſervi crucis: ſed ab his ampliorem jure devotionē exigit, qui ſpecialius propoſuerunt tòllere crucem ſuam. Vobis hæc & de vobis dico, Fratres mei, qui non ſurda aure audiſtis illam evangelicam tubam: Qui non bajulat crucem ſuam, & ſequitur me, non poteſt meus eſſe diſcipulus. Parati eſtote, totam animi diligentiam huic adhibete ſolemnitati, & corde magno celebrate eam: quia magnus omnino conſolationis theſaurus repoſitus eſt in ea; ſi fuerit, qui fodiat, & ſcrutetur.

℟. Corona aurea.

LECTIO VIII.

CErté & crux pretioſa eſt, & crux amari poteſt, & crux habet exultationem. Ita eſt. Si fuerit qui colligat ſemper Lignum Crucis, vitam germinat, fructificat jucunditatem, oleum lætitiæ ſtillat, balſamum ſudat ſpiritualium chariſmatum. Non eſt ſilveſtris arbor, lignum vitæ, apprehentibus eam. Arbor fructifera, arbor ſalutifera eſt: alioquin quomodo Domini eam occuparet terram? Illam dico, pretioſiſſimam glebam, quæ clavorum eſt infixa radicibus.

℟. Hic eſt verè martyr

LECTIO IX.

NOS cum Beato Philippo neceſſe habemus tòllere crucem

em nostram, imò cum
, quem ipse sequu-
us est, Domino Salva-
re. Inde enim sic læ-
batur, inde sic exulta-
it, quod non solúm
ro eo, sed etiam cum
mori videretur, &
omplantari similitudi-
i mortis ejus, ut com-
atiens etiam conregna-
et. Cum quo ut simul
crucifigamur & nos, attentius auribus cordis audiamus vocem dicentis: Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Ac si dicat: Qui me desiderat, se despiciat: Qui vult facere voluntatem meam, discat frangere suam. Te Deum.

AD LAUDES.

HYMNUS.

PHilippe Martyr inclyte,
Jesu fidelis assecla,
Quem prætulisti nomine
Adusque vis mortem sequi.
Confossus hasta triplici,
Fusoque rorans sanguine,
Distentus expirans cruce
Jesu refers imaginem.
Sodalium tu Martyrum
Primoris is & signifer,
Agmenque ducens cælitum
Prior profundis sanguinem.

Audi præcantum civium
Voces piasque lacrymas,
Ductorque noster sedibus
Nos tu beatis insere.
Virtus, honor, laus, gloria
Patri sit atque Filio,
Sancto simul Paráclito
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

DIE V. FEBRUAR.

In Festo BB. Martyrum Japponensium Petri-Baptistæ, & Sociorum ejus (1. O.) Dupl. ii. Classis. Omnia ut in Brev. præt. Orat. seq.

ORATIO.

DEUS, qui primitias Fidei apud Japponiæ Gentes BB. Martyrum Petri-Baptistæ, & Sociorum ejus sanguine dedicasti: concede propitius, ut ad tui nominis confessionem, quorum excitamur exemplis, eorum precibus adjuvemur. Per Dominum.

DIE VII. FEBRUAR.

In Festo B. Antonii de Stronconio Conf. (1. O.) Dupl. majus. Omnia de Comm. Conf. non Pont.

ORATIO.

FAmiliam tuam, quæsumus, Domine, Beati Antonii Confessoris tui intercessione custodi, ut à cunctis adversitatibus, ipso intercedente, sit libera, & in bonis actibus tuo nomi-

ini sit devota.Per Do-
inum nostrum.

Deinde ſit comm. S.
gathæ. In Quadr. ſit
n. Feriæ. Ad Matut.
ct. i.Noct. Beatus vir.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

A Ntonius in oppi-
do Stronconii
arniensis Diœcésis an-
ua, & nobili familia
Vicis, ut traditur,
tus est. Adolescens
lula parentum cura
pietatem informa-
, solitudine, oratio-
ac jejuniis magno-
re delectabatur.Duo-
nnis de capessendo
norum Observan-
m instituto, quod in
ria florebat, delibe-
e cœpit. Adiit ergo
énobii Præsidem, ut
um sodalitio adscri-
etur; sed repulsam
passus ob tenellam æta-
tem, iterum, ac tertio
rediit, summisque pre-
cibus, & lacrymis, ut
admitteretur, impetra-
vit. Tanta fuit modes-
tia, ac demissione ani-
mi, ut, quamvis littera-
rum plane rudis non
esset, maluerit tamen
in humili laicorum gra-
du Deo famulari. Non
multo post missus in
Etruriam ad Patruum
suum Joannem à Stron-
conio, Fesulani Cœno-
bii Præsidem, ut regu-
laribus disciplinis im-
bueretur, in iis ita pro-
fécit, ut religiosæ per-
fectiònis exemplar ab-
solutissimum ab omni-
bus haberetur.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

IN Corsicam insulam
superiorum jussu
pro-

profectus, gentem illam humilitate, mansuetudine, & charitate in sui venerationem attraxit. Revocatus in patriam, in cœnobio Carcerum prope Assisium triginta annos moratus est, ubi virtutes, quibus pridem assueverat, impensius colere coepit. Humilitati sic studuit, ut vilissima quæque alacriter semper obiret. Obedientiam adeo dilexit, ut ad superioris arbitrium, nutumque totum se accomodaret. Castitatem, quam ad obitum usque illibatam servavit, ita vigili oculorum custodia communívit, ut per annos quadraginta, etsi victum ostiatim quæreret, numquam tamen in feminæ faciem eos intenderit. Pedibus omnino nudis incessit semper per nives, glacies, & imbres. Habitus ei non alius, quam simplex tu nica obsoleta, & vilis somnus brevissimus, vi ctus plerumque panis & aqua absynthio tem perata.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Dilecti sui amor flagrans, mag nam diei, ac noctis par tem in illius suavissim contemplatione tradu cebat. Jucundissimu illi erat solemni Miss Sacrificio, divinisqu laudibus interesse, qu bus nullum sanctiu Deóque gratius mini terium esse dicere so lebat. Tandem virtut bus & meritis cumul tus, sanctissime migr

v

it ad Dominum septi-
no Idus Februarii, an-
o millesimo quadrin-
entesimo sexagesimo
rimo, ætatis suæ octo-
esimo. Corpus ejus in
ommuni Fratrum tu-
ulo primum côndi-
um, novo postea ac-
edente prodigio, in
minentiorem locum
anslatum, in Ecclesia
ncti Damiani prope
ssisium servatur, mul-
que populorum fre-
uentia côlitur. Quem
uidem cultum ab im-
emorabili tempore eí-
em delatum, Decreto
io adprobavit Apos-
olica Sedes, anno mille-
mo sexcentesimo octo-
esimo septimo, ejus-
ue Festum cum Of-
cio, & Missa celebrari
dulsit.

℟. Iste homo perfecit.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Nolite timere. *de Commun. ii. loco. In Quadrag. Lect. ix. de Hom. Feriæ, & de ea fit com. in Laud. In secundis Vesperis fit com. seq. & Feriæ, si venerit in Quadr.*

DIE XI. FEBRUAR.

In Festo B. Joannæ Valesiæ Viduæ. Dupl. majus.

Omn. de Comm. nec Virg. nec Martyr. præter seq.

ORATIO.

DEUS, qui ad imitandum Beatæ Virginis Filii tui Genitricis virtutes novum per Beatam Joannam sacrarum Virginum Coetum institui voluisti; ejus meritis, precibusque concede; ut per éa-

éadem gradiamur virtutum exempla. Per eundem.

Et ſit comm. S. Scholaſticæ Virg.

In Quadrages. ſit comm. Fer.

Ad Matut. Lect. i. Noct. Mulierem fortem. *ut in eod. Commun.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

JOanna Valeſia, Ludovici Undecimi Galliarum Regis Filia, à teneris annis in omnem pietatem inſtituta, ac propenſa, non obſcuris futuræ ſanctitatis indiciis continuo claruit. Quinquennis, ferventiſſimis precibus Deiparam Virginem, quam ſemper mirifice coluit, exoranti, ut quo ei placére magis poſſet obſequio, ſignificaret, prænuntiari ſibi viſa eſt fore aliquando, ut novum Sacrarum Virginum Ordinem in ejuſdem Deiparæ honorem inſtitueret. Ludovic[o] Aurelianenſium Duc[i] nupta ſummam in proſperis moderationem exhibuit, atque in adverſis conſtantiam. Nullo & írrito per Apoſtol[i]cam Sedem eo declara[to] conjugio, id non ſolum æquiſſimo anim[o] tulit, ſed gravi ſe vinculo ſolutam prædicans liberius deinceps un[i] Deo famulari poſſ[e] gratulata eſt.

℟. Propter veritatem

Lectio v.

BIturicenſis Ducatus ſibi à Ludovico Rege adſignatos rédditus, alendis pauperibus, curandis ægrotis

s, ædificandisque Monaſteriis profuse eroga-
t. In eam verò curam
æsertim incubuit, ut
crarum Virginum
œtum sub nomine
nnuntiationis B. Vir-
inis Mariæ, quibus
usdem virtutes certis
gulis ab Alexandro
exto approbatis, essent
d imitandum proposi-
e, sub obedientia Fra-
um Minorum, insti-
ieret, ac promovéret,
uod ei feliciter cessit.
génos, ac miseros om-
es ad se confugien-
s maternæ charitatis
omplectebatur visce-
bus; ægrótos in pri-
is, quorum úlcera, &
niem propriis mani-
us térgere, & contrec-
re non refugiebat, res-
tuta non semel eo con-
ctu iisdem sanitate.

℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VI.

Singulari, atque eximia erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pietate ferebatur, ad quod tanta accedebat lacrymarum vi, ut ejusdem charitatis, ac devotionis sensus in adstantium animis excitaret. Dominicæ quoque Passionis mysteria pari recolebat affectu: quare constructo intra domesticum hortum Christi sepulchro, ibi secedebat idéntidem nudum pectus lapide tundens, atque in preces, & lacrymas jugiter effusa. Vitæ demum innocentissime actæ finem quadragenaria præsentiens, sacris omnibus Christianæ Religionis mysteriis rite,

pié-

piéque suſceptis, pridie Nonas Februarii, Bitúrici deceſſit, anno milleſimo quingenteſimo quinto. Ejus Corpus quinquageſimo ſeptimo poſt obitum anno incorruptum repertum, dum ab Hæreticis militibus ad cremandum raperetur, gémitus ediſſe, & mucróne transfixum copioſo ſanguine manaſſe perhiberetur. Ejus cultum Benedictus decimus quartus Apoſtolica auctoritate probavit anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſecundo

℟. Fallax gratia.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Simile eſt regnum coelorum theſauro. *ut in eod. Comm.*

In Quadrag. Lectio ix. Homil. Feriæ, de qua etiam in Laud. fi[t] commem.

In ii. Veſp. fit comm[em.] ſeq. & Fer. ſi veneri[t] in Quadrag.

DIE XII. FEBRUAR[II.]

In Feſto Sancti Petr[i] Nolaſco Confeſ. Duple[x] minus, in Brev. iii. huj[us.]

DIE XIII. Februarii.

In Feſto B. Viridiana Virgin. (3 Ord.) *Duplex minus.*

Omnia de Commun[i] Virg. præt. Orat. ſeq.

Oratio.

DEUS, qui in fa[...] mula tua Viri[...] diana cum virginitati flore mirabiles poenitentiæ fructus conjunxiſti tribue nobis, quæſumus ut ejus meritis, & precibus, poenitentiæ lacry-

rymis, ablúti, mundi in
onspectu tuo præsen-
ri mereamur. Per Do-
inum.

Postea in Quadr. fit
mm. Fer. Lect. i. Noct.
Scr. occur. In Quadr.
De Virginibus. *ut in*
ommun. Virg.

In ii. Noct. Nunc
obis ad Virgines *de*
d. Comm. ii. loc. In
i. Noctur. Homil. in
v. Simile erit regnum
elorum decem Virgi-
bus. *i. loc. In Quadr.*
ect. ix. Hom. Feriæ, de
a etiam in Laud. fit
mm. In ii. Vesp. à
ap. fit de seq.

DIE XIV.
Februarii.

In Festo S. Andreæ
rsini Episcop. & Conf.
upl. min. ut in Brev.
VIII. hujus.

DIE XV. FEBRUAR.

In Festo S. Romualdi Abb. Dupl. minus, in Brev. xi. hujus. In i. Vesp. & Laud. in Quadrag. fit comm. Feriæ, Transl. S. Antonii Patavini, ac Ss. Faustini, & Jovitæ Martyrum. Pro S. Antonio in Vesp. Aña. O proles, *in Laudib.* Gaude felix Padua. ℣. Ora pro nobis, *ut in ejus Festo xiii. Junii.*

ORATIO. vero.

DA, quæsumus, omnipotens Deus, qui facis prodigia, & mirabilia solus, ut sicut linguam Beati Antonii Confessoris tui post mortem incorruptam servasti; ita nos ejus meritis, & exemplo te semper benedicere, & laudare valeamus. Per Dominum.

DIE XVI.

Februarii.

In Feſto B. Bernardi à Corleone Conf. non Pont. O. M. Capucc. ſemid. ad libit.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter ſeq.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Bernardum Confeſſorem tuum heroica charitate, & admirabili pœnitentia clarére feciſti: ejus nobis interceſſione concede, te ſuper omnia toto cordis affectu diligere, & dignos pœnitentiæ fructus facere. Per Dominum.

Et ſit comm. Feriæ, ſi venerit in Quadr.

Ad Matutinum. In Hymno. Meruit ſupr.

Lect. i. Noct. de Scrip. occurr. In Quadr. Beatus vir, *ut in Commun Conf. non Pont.*

Secundi & iii. Noct de eod. Comm. ii. loc.

In Quadr. ix Lect Hom. Fer. de qua etiam in Laud. ſit comm.

DIE XVII.

Februarii.

In Feſto S. Hilari Ep. & Conf. ſemid. i Brev. xxviii. Januarii

DIE XVIII.

Februarii.

In Feſto S. Marcell Papæ & Mart. Semid in Brev. xvii. hujus, se ix. Lect. in Quadr. le gitur de Homil. Feria occurr. Ante Quadrag vero legitur de S. Si meone, ut in Brev. ha ipſa die xviii. pro cuju com. in Veſp. Aña. Qu odit. ℣. Juſtus. *In Laud*

Aña

Aña. Iste Sanctus. ℣. Gloria & honore.

DIE XIX.
Februarii.

In Festo S. Conradi Conf. (3. O.) Dupl. maj. Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter seq.

ORATIO.

BEati Conradi poenitentia placatus, nobis, Domine; ut us imitatione carnem giter crucifigentes, ostrorum peccatorum aculas diluamus. Per Dominum.

Pro comm. S. Marcelli Papæ & Martyr. in Brev.

In Quadrag. fit comm. Feriæ. In i. Noct. De ro Exodi.

LECTIO i. cap. 2.

DIxit Dominus ad Moysen: Hæc dices filiis Israël: si læserit quispiam agrum, vel vineam, & dimiserit juventutum suum, ut depascatur aliena, quidquid optimum habuerit in agro suo, vel in vinea, pro damni æstimatione restituet. Si egressus ignis invenerit spinas, & comprehenderit acervos frugum, sive stantes ségetes in agris, reddet damnum, qui ignem succenderit. Viduæ, & pupillo non nocebitis. Si læseritis eos, vociferabuntur ad me, & ego audiam clamorem eorum: & indignabitur furor meus, percutiamque vos gladio, & erunt uxores vestræ viduæ, & filii vestri pupilli. Viri sancti eritis mihi.

℟. Euge serve bone.

De

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio ii. cap. 12.

FRatres: Habentes donationes secundum gratiam, quæ data est nobis, differentes; sive prophetiam secundum rationem fidei, sive ministerium in ministrando, sive qui docet in doctrina, qui exhortatur, in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui præest in solicitudine, qui miseretur in hilaritate. Dilectio sine simulatione. Odientes malum, adhærentes bono: solicitudine non pigri, spiritu ferventes, Domino servientes, spe gaudentes: in tribulatione patientes, orationi instantes, non alta sapientes, sed humilibus consentientes.

℞. Justus germinabit.

Lectio iii.

NOlite esse prudentes apud vosmetipsos: nulli malum pro malo reddentes, providentes bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus. Si fieri potest, quod ex vobis est cum omnibus hominibus pacem habentes. Non vosmetipsos defendentes, charissimi sed date locum iræ, scriptum est enim: Mihi vindicta: & ego retribuam, dicit Dominus. Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput ejus. No

vi

inci à malo, sed vince
 bono malum.

℟. Iste cognovit.

In ii. & iii. Nocturn.
Lect. ut in Brev.

DIE XX. FEBRUAR.

In Festo S. Raymun-
di de Peñafort. Conf.
emidupl. in Breviar.
ii. hujus.

DIE XXI. FEBR.

n Festo B. Angelæ Me-
iciæ Virg. (3. O.) Se-
id. ad libit.

Omn. de Comm. Vir-
in. præt. seq.

ORATIO.

DEUS, qui novum per Beatam An-
elam Sacrarum Virgi-
um Collegium in Ec-
lesia tua florescere vo
nisti: da nobis ejus
ntercessione angelicis
nóribus vivere; ut ter-
renis omnibus abdicá-
tis, gaudiis perfrui me-
reamur æternis. Per Do-
minum.

Et fit comm. S Ray-
mundi.

In i. Noct. Lect. de
Script. occur. In Quadr.
De Virginibus. *ut in eo-*
dem Comm. i. loc.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANgela Merícia De-
centiáni, Vero-
nensis Dioecésis Oppi-
do ad Lacum Benácum,
in Ditióne Véneta, piis
orta parentibus, à pri-
ma ætate virginitatis li-
lium, quod perpetuò
servare statúerat, sédu-
la sepsit. Ab omni mu-
liebri ornatu abhorrens,
egregiam vultus for-
mam, pulchramque cæ-
sáriem studiose foedá-
vit, ut coelesti dumta-
xat

xat animarum Sponso placéret. In ipso autem adolescentiæ flore parentibus orbata, austerioris vitæ desiderio, in desertum locum aufúgere tentavit; sed ab avúnculo prohíbita, novit præstare domi, quod in solitudine non lícuit. Cilicio, ac flagellis frequenter usa, carnes nonnisi infirma valetudine, vinum in Nativitatis, & Resurrectionis Dominicæ tantum celebritate, complúres vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dédita brevissimum humi carpebat somnum: Dœmonem verò sub lucentis Angeli forma sibi illúdere conantem agnovit prótinus, & conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, & habitum ac regulam Tertii Ordinis Sancti Francisci amplexa, evangelicam paupertatem virginitatis laudi conjunxit.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

NUllum pietatis officium erga próximos omittens, paupéribus, quidquid sibi ex mendicato victu superesset largiebatur, libenter ministrabat ægrótis, plúraque cum magna Sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel reis veniam impetraret, vel infensos invicem reconciliaret animos, vel è vitiorum cœno scelestos revocaret. Angelorum pane, quem unice esuriebat, frequentissime refecta, tanta charitatis vi ferebatur in Deum ut

sæpius extra sensus
peretur. Sacra Pales-
æ loca summa cum
ligione obivit: quo in
nere & visum, quem
Cydónias appulsa
as amíserat, eódem
gressa recuperavit, &
rbarorum captivita-
n, ac naufragium im-
nens divínitus evásit.
omam denique ſir-
m Ecclesiæ Pétram
neratura, & amplis-
æ Jubilæi veniæ per-
pida, sedente Clemen-
VII. accessit; quam
mmus Pontifex allo-
tus, ejusdem Sancti-
niam suspexit, &
mmendavit summo-
re; nec ab Urbe ip-
n abire ante permisit,
am aliò coelitus vo-
am agnovit.

℟. Dilexisti justi-
m.

Lectio VI.

BRixiam itaque, ubi domum ad Sanctæ Aphræ templum conduxit, reversa, novam ibi Virginum Societatem, sicut coelesti voce, ac visione mandatum sibi fuerat, sub certa disciplina, sanctisque vivendi regulis constituit, quam Sanctæ Ursulæ invictæ Virginum Ducis patrocinio, ac nomine insignívit: eam vero perennem futuram morti proxima prædixit. Tandem prope septuagenaria dives meritis evolavit in coelum sexto Kalendas Februarias, anni millesimi quingentesimi & quadragesimi, cujus cadaver per ipsos triginta dies inhumatum, flexibile, ac vivo simillimum

mum perseveravit. Demum in S. Aphræ templo inter cæteras, quibus illud abundat, Sanctorum Reliquias reposito, plurima ad ejus sepulchrum agi statim coepére miracula: quorum ſama late diffusa, non Brixiæ modo & Decentiani, sed alibi etiam vulgò coepit nuncupari Beata, ejusque imago aris imponi; imo S. ipſe Carolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostolica Sede in Sanctarum Virginum album referretur, Brixiæ palam asseruit. Cultum vero illi jamdiú à populis exhibitum, & tum locorum Ordinariis probatum, tum pluribus etiam Summorum Pontificum Indultis munitum, Clemens Pa[pa] XIII. solemni De[creto] ratum habuit, a[c] confirmavit.

℟. Afferentur.

In iii. Noct. Hom. i[n] Evang. Simile erit reg[num] coelorum dece[m] virginibus. *de eod. Com[mun]. 1. loco.*

In Quadr. ix. Lec[t]. Homil. Fer. de qua [...] *Laud. fit com.*

DIE XXII. Februarii.

In Festo S. Margar[itæ] ræ de Cortona (*3.* [...] *Dupl. ii. Classis.*

Omnia de Commu[ni] nec Virgin. nec Mart[yr.] præt. seq.

Ad Vesp. Aña. Du[m] esset Rex, *cum rel[iq.] ut in eodem Commu[ni] ad Laud.*

C

Capitulum. Cant. 3.

[I]N léctulo meo per noctem quæsivi [q]uem diligit anima [m]ea: quæsivi illum, & non inveni. Surgam, & circuibo civitatem: per vicos, & platéas quæram quem diligit anima mea.

HYMNUS.

JAM satis culpis, scelerique diro,
Jam satis coeco dedimus furori,
Ad sacras quisque lacrymans, dolensque,
Cónvolet aras.

[M]ágdala Etruscis redivíva in oris,
Pulchrior noxis rediens ab ipsis
Edocet primæ lacrymis juventæ
Térgere sordes.

[M]orte dum spectat misera peremptum
Criminis foedi comitem, repente
Horret, ac deflens maculas vetustas,
Altera surgit.

[S]urgit, &, fuso sine lege crine,
Foedat antiqui speciem decóris;
Dat latex potum, tenuesque mensas
Súppetit herba.

[Ha]c fame, & ferro, rigidisque flagris
Delet admissas, reparatque culpas,
Coelitum tandem socianda turmis
Sydera scandit.

D Qui

Qui creas mundum Genitor Superne,
Nate, qui mundi scelus abstulisti,
Spiritus semper par utrique regnans,
Parcite lapsis, Amen.

℣. Ora pro nobis Beata Margarita.

℟. Ut digni &c.

Ad Magnif. Aña.
De excelso misit ignem in ossibus meis, & erudivit me: expandit rete pedibus meis, convertit me retrorsum.

ORATIO.

DEUS, qui famulam tuam Margaritam de perditionis via ad salutis tramitem misericorditer deduxi[...]ti: eádem nobis misera[...]tione concede, ut, qua[...] prius errantem secta[...] non erubuimus, mo[...] poenitentem impigr[...] sequi gloriemur. Pe[...] Dominum.

In Quadrag. fit com[...] mem. Feriæ.

Ad Matutin. invita[...]tor. Laudemus Deu[...] nostrum. * In Conve[...]sione Beatæ Margar[...]tæ.

HYMNUS.

PAter superni luminis,
Cum Margaritam réspicis,
Flammas amoris éxcitas,
Gelúque solvis péctoris.
Repente tacta coelitus,
Dolore currit sáucia

L

Lavare fletu, térgere
Vitæ peractæ vulnera.
Vestes, moníle prójicit,
Impuri amoris pabulum,
Artusque sacco cóntegit,
Et fune cingit híspido.
O vera, Christe, Charitas,
Tu nostra purga crimina,
Tu corda reple gratia,
Tu redde coeli gaudia.
Uni, Trinoque Domino
Sit sempiterna gloria,
Peccantium qui crimina
Remittit, & dat præmia. Amen.

Añæ. Psalm. & ℣℣.
ꝺct. de Commun. nec
irg. nec Mart. In i.
ii. Noct. Lect. ut in
reviar.

ꞁN III. NOCTURNO.
ctio S. Evangelii secundum Lucam.

ECTIO VII. c. 15.

N illo tempore: murmurabant Pharisæi, Scribæ, dicentes: ia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventuræ Episcopi.

Serm. 4. Dom. 3. post Pent. sup. hoc Evang.

PRimò gaudent Angeli de salute peccatoris propter benevolentiæ charitatis latitudinem. Latitudo enim charitatis facit, quod tantum gaudet Angelus de

de bono proximi, quantum de proprio ; quia superna civitas non coangustatur multitudine desiderantium : quia nulli diminuitur de suo proprio præmio propter multitudinem præsentium, & existentium, imò inde cuilibet sua gloria crescit. Et propter hoc dicitur in hodierno Evangelio: Quæ mulier habens drachmas decem, si perdíderit drachmam unam, nonne accendit lucernam, & everrit domum, & quærit diligenter, donec inveniat? Sequitur : gaudium est Angelis Dei super uno peccatore poenitentiam agente. Mulier est Divina sapientia : drachmæ vero novem, sunt novem Chori Angelici; sed drachma una es
humánum genus, qu
fuit pérdita merito pr
mæ prævaricationis.

℟. Os suum aperui

Lectio VIII.

IGitur divina sapien
tia ad quærenda
istam drachmam acce
dit lucernam luce h
manitatis, uniendo ea
vel intuendo lumi
divinitatis ; & ever
domum assumptæ mo
talitatis, per corpo
& animæ resolutione
in passione, ut per pr
prium sanguinem inv
niat amissum homine
Ex hoc enim magnu
gaudium generatur A
gelis Dei, propter la
tudinem perfectæ ch
ritatisque, extendit
ad omnes electos. S
cundo gaudent An
li de salute pecca

, propter Angelici
us restaurationem.
uamvis Angeli sint
eriores per naturam,
ien ex diviná largi-
e, & benignitate,
æ sibi hominem mi-
travit, contingit, ali-
os homines in gratia
igelis æquiparari, &
opter eorum merito-
n excellentiam ad or-
es Angelorum assú-
ut eorum exaltatio,
sanctificatio sit An-
licæ ruinæ per quam-
n æquipollentiam re-
atio.

℟. Regnum mundi.

Si hoc Festum ante
adragesimam vene-
in Sabbato, & An-
non fuerit Bissexti-
legitur ix. Lectio de
mil. Vigiliæ S. Ma-
æ, & de ea fit com.
Laudib. In Quadragesima autem ix. Lectio erit de Homilia Feriæ occurr. cum commem. de ea in Laud. & nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

LECTIO IX.

DE isto autem gaudio potest exponi illud: Consolabitur Dominus Sion, & consolabitur omnes ruinas ejus, & gaudium, & lætitia invenietur in ea. Sion specula interpretatur, & signat cœlum empyreum, in quo positi sunt Angeli ad speculandam pulchritudinem divinitatis, cujus ruinas Deus consolatur, quando terrenos homines loco illorum, qui ciciderunt, exaltat ad ordines Angelorum. Unde super illud Psalmi: Constitues per principes;

pes; pauperes elegit, ut exaltaret ad ordines coeli, qui fiunt ex hominibus, & Angelis.

Te Deum.

Ad Laudes Añæ. & *Capit. ut supra in Vesper.*

HYMNUS.

SUmmi Parentis Unice,
Vultu pio nos respice,
Vocans ad arcem gloriæ
Cor Margaritæ poenitens.
Amissa drachma regio
Recóndita est ærario.
Et gemma, deterso luto,
Nitóre vincit sydera.
Jesu medéla vulnerum,
Spes una poenitentium,
Per Margaritæ lacrymas
Peccata nostra diluas.
Dei Parens piissima,
Hevæ nepotes flebiles
De mille vitæ fluctibus
Salutis in portum vehas.
Uni, Trinoque Domino
Sit sempiterna gloria,
Peccantium qui crimina
Remittit, & dat præmia. Amen.

℣. Ora pro nobis Beata Margarita.

℟. Ut digni &c.
Ad Bened. Aña. Ut
gnovit, resipuit Sera-
iici Ordinis Magdale-
; dimissa sunt ei pec-
ta multa, quia dilexit
ıltum.
Oratio: Deus, qui.
supra.
Ad Tertiam. Aña. In
orem. *Capit.* In lec-
lo meo.
ı. br. Specie tua, &c.
Ad Sext. Aña. Jam
emp transiit.
Cap. Cant. 8. ℣. 6.

DOne me ut signa-
culum super cor
um, ut signaculum
per brachium tuum,
ia fortis est ut mors
lectio, dura sicut in-
rnus æmulatio, lám-
des ejus, lámpades
nis, atque flamma-
m.

℟. *br.* Adjuvabit, &c.

Ad Nonam, Aña. Iſta eſt speciosa.

Cap. ibid. ℣. 7.

AQuæ multæ non potuérunt extinguere charitatem, nec flumina óbruent illam. Si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

℟. *br.* Elegit eam Deus, &c.

In ii. Vesp. Omnia ut in primis, præt. Añam. ad Magnificat, quæ erit sequens. Ego dilecto meo, & ad me converſio ejus; invéni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam. *Orat. ut supr.*

Deinde fit commem. Cathedræ S. Petri, postea S. Pauli, ut supr. 18. *Januarii, ac tandem*

dem Feriæ, ſi fuerit in Quadrag.

DIE XXV. *vel* XXVI. Februarii.

In Feſto S. Martinæ Virgin. & Martyr. Semidup. in Breviar. xvi. hujus.

DIE XXVI. *vel* XXVII. Februarii.

In Feſto S. Ignatii Epiſcopi, & Martyris. Semid. in Breviar. xiii. hujus.

DIE XXVII *vel* XXVIII. Februarii.

In Feſto Beatæ Euſtochii, Virgin. (2. O.) *Semidupl.*

Omnia de Com. Virg. præter ſeq.

ORATIO.

OMnipotens, & miſericos Deus, qui vitam Beatæ Euſtochi Virginis, cum Chriſt abſconditam, mirabili ter clarificaſti: ejus pre cibus, & imitatione con cede, ut in hoc ſæcul pariter conſepulti, a vitam reſurgere merea mur æternam. Per eun dem.

Pro Comm. S. Igna tii Epiſc. & Mart. u in Brev.

In Quadrag. fit com Feriæ.

In i. Noct. Lect. d Script. occurr.

In Quadrag. De Vi ginibus. *ut in eod. Com mun. i. loc.*

LECTIO IV.

EUſtochium ex no bili Calafatorum & Romano Columnen ſium genere Meſſána nata, à prima adoles centia animi virtutibu no

on minus, quam corporis venustate explendescens, cum à complurimis Regni Siciliæ Dynastis expeteretur, gravissimis Consanguineorum conatibus, molestiis, atque injuriis fortiter superatis, oblatas nuptias constantissime recusavit, ut coelesti Sponso à se datam servaret fidem. Hac victoria Eustochium exci tata, cum nihil magis optaret, quam pati, & esse cum Christo, in Messanense Basilicanum Monasterium Ordinis S. Francisci se recepit; inque earum Virginum numerum cooptata, sic quotidianæ vitæ consuetudine, atque virtutibus eluxit, ut omnes studio excitaret suo. Rerum divinarum, atque imprimis cruciatum Christi meditationi continenter insistens, id unum enitebatur, ut quocumque se verteret, nihil aliud, nisi ejusdem Passionis mysteria, suis oculis exhiberetur.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

EXimio erga Deum amore flagrans, ut virginitatem, quam ei dicáverat, illíbatam perpetuo custodiret, setoso indusio, ac intérdum senticoso, crebrisque flagellationibus, vigiliis, atque jejuniis carnem jugiter affligebat. Pane tantum, & aqua absinthio, & cinere admixtis victitare, atque ut diútius in oratione insomnis persisteret, oculos óleo, & mali arà-

arábici succo liníre studuit: quibus ex rebus vultus, ut cupiebat, amisit venustátem. Severioris disciplinæ servandæ causa, probante Calixto Tertio Pontifice Maximo, novum Clarissarum Monasterium Montis Virginis, plúrimis curis, atque molestiis, ei obsistentibus multis ex Basilicarum Ascetérii Virginibus non modo, sed etiam ex Messánæ Optimátibus, instituit. Huic invíta omnium prima cum præesset, nihil unquam neque ínsolens, neque gloriosum ex ore ejus exiit; sed dimisso per virtutem animo, famula cujusque videbatur, & erat. Qua sane virtute, præcipuáque in proximum charitate; cum Moniales lue conflictarentur, mirum in modum excelluit.

℟. Dilexisti.

Lectio VI.

Eucharistiæ Sacramentum, memoriale Passionis Christi, singulari animi sensu prosequebatur, atque Deíparam Virginem, millies (festis præsertim illius diebus) recitata Angelica salutatione, sanctissime colebat. Tali modo cum annos quatuor, & quinquaginta complesset, postremum nacta est morbum; quo accrescente, Ecclesiæ Sacramentis muníta, ad custodiendam solicitissime religionem, & Ordinis disciplinam Sorores adhortata, affulgente, ut fertur, in ejus cubículo

cla-

larissimo sydere; ter-
'o decimo Kalendas
'ebruarii, extremo sæ-
ulo decimo quinto,
ieritis plena in patriam
iigravit Beatorum.
Ejus corpus adhuc ín-
egrum in sacra Monas-
erii Montis Virginis
Ede, signis coruscat:
ujus opem præsentis-
imam Messanenses præ-
ertim in terræmotibus
xperti sunt. Delátum
Beatæ Eustochio cul-
um PIUS SEXTUS
Pontifex Maximus pro-
avit, utque ejus fes-
um cum Officio, &
Missa ab universo Or-
ine Minorum, atque à
Clero Messanensi cele-
raretur, Apostolica
uctoritate concessit.

℟. Afferentur.

In iii. Noct. Homil. *Evang.* Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus. *de eod. Commun.*

In Quadr. Lect. ix. Homil. Feriæ, & de ea ſit comm. in Laud.

Veſperæ de Beata Eustochio & in Quadr. ſit com. Fer.

DIE I. MARTII.

In Festo B. Mathiæ de Nazaræis Virgin. (2. O.) *Semiduplex ad libitum.*

Omnia de Communi Virg. præter orationem ſequentem.

ORATIO.

DOmine Jesu Christe, qui B. Mathiam Virginem tuam ad tibi caste, & pie serviendum uberibus donis attraxisti: ejus, quæsumus, intercessione concede, ut casto corde,

de, tibi adhærentes, æternam gloriæ coronam conſequamur. Qui vivis, &c.

In Quadrag. ſit commem. Fer.

Ad Matutinum Lectiones trium Nocturnorum leguntur de Communi Virg. i. loco. Ante Quadrag. vero Lect. i. Noct. de Script. occur.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia Feriæ occurrentis, de qua ſit comm. in Laud. & in ii. Verper.

DIE V. MARTII.

In Feſto B. Rogerii Conf. (1. Ord.) Duplex minus.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter Orationem.

In Hymn. Meruit ſupremos.

ORATIO.

DEUS, qui Seraphico famulo tuo Franciſco Beatum Rogerium, & ſocium, & imitatorem eximium adjunxiſti: da nobis utriuſque interventu, amborum ita ſequi veſtigia, ut aſſequamur & præmia. Per Dominum.

DIE VI. MARTII.

In Feſto B. Coletæ Virginis (2. O.) Duplex majus.

Omnia de Communi Virg. præter ſeq.

ORATIO.

DOmine Jeſu Chriſte, qui Beatam Colétam Virginem tuam cœleſtibus donis cumulaſti: tribue, quæſumus, ut ejus virtutes æmulantes in terris, æternis gaudiis cum ip-

sa

a perfruamur in coelis. Qui vivis & regnas.

Et ſit comm. B. Roerii. Aña. Hic vir. ℣. ustum. *Oratio* Deus, ui Seraphico. *ut supr.*

Deinde Feriæ, ſi venerit in Quadr. Lect. i. Noct. De Virginibus.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

PIcardiæ civitas Corbéja, Dioecesis Ambianensis, B. Coleæ natalibus ex matre stérili, & sexagenaria illustris effecta est. Hæc b ineunte ætate coepit rdentibus colere officia haritatis: ita ut quidquid habére póterat, hilariter pauperibus largiretur. Orationi assidue vacans, solitaria loca quærebat, tenerum bi corpusculum affligens jejuniis, carnem spiritui subjiciens, catena férrea, cilicióque numquam, aut raro depositis, humi cubans, cum eam necessarius somnus occupabat. Quartum decimum ætatis annum agens, orationibus impetravit à Domino, ut corpus suum, quod exiguum remanebat, subito ad justam magnitudinem excreverit, ac vultus venustas, ne forte alicui occasionem præbéret delinquendi, in térreum colorem mutaretur. A dæmonibus frequenter lacessíta, diversisque apparitionibus exagitata, vulneribusque toto corpore lacerata, ab oratione tamen numquam recedebat, in qua sæpe in éxtasim rapta, Angelorum visione & co-

colloquio potiebatur.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

FAcultatibus pauperibus distributis, Tertii Ordinis Sancti Francisci Regulam professa, novas præcedentibus austeritates superaddens, vitam plane coelestem agressa est, nudis semper pedibus, etiam hiemis tempore incédens, & continuis jejuniis corpus suum penè conficiens. Tum se ad restaurandam Monialium Sanctæ Claræ pluribus in locis collapsam disciplinam, à Deo varie admonita, destinari cognovit, cui humiliter diùre luctans, linguæ, oculorumque usu deperdito, tandem voluntati divinæ sese subjicere coacta est. Utroque autem sensu mox in integrum restituto, divino Spiritu afflata, Apostolicæ Sedis adire præsentiam decrevit, ut à summo Pontifice prædictum opus executioni mandandi facultatem exposceret. A quo benedictione accepta, susceptóque prædictæ reformationis mandato, in patriam rediens, tantum opus alácriter inchoavit.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

CUM autem summo studio, tam antiquis Monasteriis reformandis, quam novis extruendis incúmberet, ingruentes difficultates admirabili constantia superavit. Paupertatis semper studiosissima fuit, unica tunica, eáque

ſque diſtricta conten-
,anguſtiſſimam cellam
angulo habens, nulla
ppellectili inſtructam,
ræter ſtramineum ſac-
um, qui ei pro lectulo
rat. Charitate, patien-
a, humilitate, manſue-
dine, cæteriſque vir-
tibus decorata: dono
iam prophetiæ illuſ-
is, abdita fidei myſte-
a divínitus edocta, ita
enetravit, ut de his al-
ſſime diſsèreret. Mul-
s tandem, & maximis
trátis miraculis, morte
a ante biennium præ-
gnita, omnibus Sacra-
entis munita, horta-
ſque ſororibus ad re-
ularem diſciplinam,
dormivit in Domino,
idie Nonas Martii,
no milleſimo quadrin-
enteſimo quadrageſi-
o ſeptimo, Gandavi in Flandria in Monaſterio à ſe ædificato, in quo ſacræ ejus Reliquiæ aſſidua fidelium veneratione coluntur.

℟. Afferentur Regi.

In iii. Noct. Homl. in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus. *de eodem Comm. i. loc.*

In Quadr. ix. lect. Hom. Feriæ occurr. de qua in Laud. ſit comm.

In Veſp. comm. ſeq.

DIE VIII. MARTII.

In Feſto S. Joannis de Deo Conf. Dupl. min. in Brev. xiii. hujus.

DIE IX. MARTII.

In Feſto S. Catharinæ Virginis Bononienſis (2. O.) *Dupl. ii. Clas.*

Omnia de Com. Virg. præter ſeq. ℣. Ora pro nobis

nobis Beata Catharina. ℟. Ut digni &c.

Ad Magnificat, Aña. Sponsa Jesu amabilis, Catharina virgo, quæ nunc in æterna patria sublimáris, almis tuis precibus fac nos consortes cœlestium civium quibus collætáris.

ORATIO.

CObcede nos famulos tuos, Deus, Beatæ Catharinæ Virginis suffragiis adjuvari, cujus odore unguentorum trahimur ad tua sancta lætantes. Per Dominum.

Deinde fit comm. S. Joannis de Deo ut in Brev. Postea Feriæ occurrentis Lect. trium Noct. ut in Brev. cum Respons. de Com. Virg.

Ad Laudes omnia de Commun. Virg. ℣. Ora pro nobis Beata Catha- rina. ℟. Ut digni effi ciamur. *Aña. ad Bene dictus.* Clarum nob effulsit sidus, cum Ca tharina virgo superno rum civium coetui a juncta est in æternun *Orat.* Concede nos. *u supr. Deinde fit comn Feriæ.*

In ii. Vesp. omnia d Comm. Virg. ℣. Ora pr nobis.

Ad Magn. Aña. paupertatis, obedien tiæ ac pudicitiæ spéc men, Beata Catharin quæ hodie ad sponsi t nuptias vocata es; du nos per sémitas justiti ad veræ pacis cúmu lum: ut summum R gem gloriæ tecum po sideamus in æternur *Orat.* Concede nos mulos tuos. *ut supr.*

Deind

Deinde ſit com. ſeq. Fer.

IE XIV. MARTII.

raslatio S. Bonaven-ræ Episc. Confeſ., & cclesiæ Doctoris. Sim-ex. Aña. O Doctor otime. ℣. Ora pro no-s. *ut in ejus Festo xiv. ulii.*

ORATIO.

DA, quæsumus, omnipotens Deus, Beati Bonaventuræ octoris, atque Pontiis Translationem relentes, & ipsius erution proficiamus, & aritatis ardorem ju-ter æmulemur. Per ominum.

In Laud. Aña. Qui cti fuerint. *ut in ejus sto xiv. Julii.* ℣. *& at. ut sup.*

DIE XV. MARTII.

In Commemoratione Sanctorum, quorum Corpora, & Reliquiæ in Ecclesiis Trium Ordinum S. P. N. Francisci asservantur. Duplex minus. Omnia de Commun. plur. Martyr. præter ſeq.

ORATIO.

AUge in nobis, Domine, resurrectionis fidem, qui in Sanctorum tuorum Reliquiis mirabilia operaris; & fac nos immortalis gloriæ participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur. Per Dominum.

Et ſit commem. Feriæ.

In prim. Nocturn. Lect. Fratres debitores. *ut in eodem Communi.*

In II. Nocturno.
Ex Tractatu S. Joannis Damasceni de Fide Orthodoxa.

Lectio IV. lib. 4. c. 16.

CHristus Dominus Sanctorum Reliquias velut salutiferos fontes præbuit, ex quibus plurima ad nos beneficia manant, suavissimumque unguentum prófluit. Nec vero quisquam huic sermoni fidem détrahat. Nam si aqua in deserto ex áspera, & sólida rupe, atque ex asini maxilla ad sedandam Sampsónis sitim, Deo ita volente, prosíliit, erit ne, cur cuíquam incredibile videatur, ex Martyrum Reliquiis suave unguentum scaturire? Minimé certé iis quidem, quibus Dei potentia, honorque, quo Sancto suos áfficit, perspectu & exploratus est; atqu illud quidem véteri le ge comparatum erat, u quisquis mortuum con tigisset, immundus cer seretur. Verum mor tuorum numero min me habendi sunt.

℟. Sancti tui.

Lectio V.

EX quo enim ips met vita, ac vit Auctor inter mortuo adscriptus est, eos, q in spe Resurrectioni fidéque erga eum die extremum clausérun mortuos haudquaqua appellamus. Qui eni mortuum Corpus m racula édere queat? P eas doemones expellu tur, morbi profligant ægroti sanantur, c ci prospiciunt, lepro mu

undantur, tentatio-
es, ac mæróres discu-
untur: ac denique om-
 donum optimum à
atre luminum, eorum
pera ad eos qui ſide
inimé dubia póstu-
nt, deſcendit. Quid
n labóris suscipias,
Patronum quemdam
nciſcáris, qui te mor-
i Regi ófferat, ac tuo
mine ad eum verba
ciat? An non igitur hi
norandi sunt, qui to-
is humani generis Pa-
nos se profitentur,
Deo nostra causa
pplicant?
℟. Verbera.

Lectio VI.

HOnorandi certe, & quidem ita ut eorum nomine Deo
 pla extruamus, do-
 offeramus, eorum
moriam colámus, at-
que in iis spiritualiter
obleƈtemur; quo nimi-
rum lætitia nostra iis, à
quibus invitamur, con-
gruat; ac non, dum eos
cólere, & demeréri stu-
demus, offendamus pó-
tius, & irritemus. Qui-
bus enim rebus Deus
colitur, iisdem quoque
servi ipsius obleƈtan-
tur: quibus autem Deus
offenditur, iisdem etiam
ipsius mílites offendun-
tur: quocirca in Psal-
mis, & Hymnis, & Can-
tibus spiritualibus, &
compunƈtione, & eo-
rum, qui in egestate
versantur, commisera-
tione, quibus obsequiis
Deus potissimum con-
ciliatur, Sanƈtos colá-
mus, statuas ipsis, ac vi-
sibiles imagines eriga-
mus, imó ipsi virtutibus
eorum imitandis hoc

consequamur, ut vivæ eorum statuæ, atque imagines simus.

℟. Tamquam aurum.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Descendens Jesus de Monte. *de eod. Commun. In Quadr. ix. Lect. Homil. Feriæ occurr. de qua fit comm. in Laud. & in ii. Vesp.*

DIE XVIII. MARTII

In Festo B. Salvatoris ab Horta Conf. (I. O.) *Dupl. min. Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter Orat. seq.*

ORATIO.

COncede, quæsumus, omnipotens Deus, ut Beati Salvatoris Confessoris tui memoriam recolentes; ipsius intercessione à cunctis malis liberemur in terris, & ad gaudia sempiterna pervenire mereamur coelis. Per Dominum

Deinde fit comm. Patritii. ut in Brev.

Postea Feriæ, si c lebretur in Quadr.

Lect. i. Noct. in Qu dragesim. Beatus v *In ii. & iii. Noct. s muntur de eodem Co muni ii. loco. In Qu drag. ix. Lect. Hom Feriæ, de qua in Lau fit comm.*

Vesp. de seq. com præc., & Feriæ.

DIE XX. MART

In Festo B. Joan à Parma Conf. (I. *Dupl. majus. Aña.* milabo ad eum. ℣. A vit. *de Commun. C non Pont.*

ORATIO.

DEUS, qui ad nominis glori

P

omovendam, Beato
anni Confessori in-
ctam spiritus fortitu-
nem contulisti: con-
de nobis, ut dextera
tentiæ tuæ adjunc-
ad coelestis gloriæ
umphum pervenire
reamur. Per Domi-
m.

In Quadrag. fit com-
m. Fer.

In i. Noct. Lect. Bea-
s vir. *ut in eod. Comm.*
loco.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

JOannes ex antiqua
Buraliorum Fami-
lia Parmæ ortus,
primis pueritiæ annis
é, sanctéque educa-
s, Institutum Mino-
m S. Francisci est am-
exus, in quo adeo flo-
it, tum vitæ integri-
te, tum sacræ doctri-
næ, & eloquentiæ præstantia, ut & Bononiæ, & Neapolis, ubi Theologiam docuit, ac denique Romæ non minus doctus, quam Sanctus haberetur. Quo factum est, ut Crescentius Minister Generalis ad Lugdunense Concilium ab Innocentio IV. accersitus, cum ipse senio impediretur, hunc in suas vices, & locum subrogaverit, mox universus Ordo eumdem in Generalem Ministrum elegerit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

UBI ad Præfecturam accessit, eo suas cóntulit cogitationes, & curas, ut Regularem disciplinam sartam, tectamque servaret, eáque de causa Provin-

vincias omnes vix duobus sibi Sociis adjunctis, pedes obiret. Etiam ab itínere fessus divinum Officium stans, & aperto capite recitabat. In Fratrum conventibus degens vilioribus muniis fungebatur, noctu ad matutinas laudes surgebat, Sacrum quotidie faciebat: victu autem utebatur parcissimo, & simplicíssimo. His virtutibus Galliæ Regi, & pluribus Romanis Pontificibus mirifice se commendavit. Tanti habitus est à Græcorum Imperatore Joanne Vatacio, ut hujus rogatu missus in Orientem fuerit tamquam Angelus pacis, ad græcæ Nationis unionem cum Ecclesia Latina conciliandam.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

IN Occidentem ré dux paucis post an nis Prælaturam sui Or dinis à se abdicavit, ro gatusque, ut successo rem propóneret, S. Bo naventuram nominavit Hic in solitarium Græ cii locum Reatinæ Vall imminentem se recépit ubi triginta annos An gelicam potius quan humanam vitam tradu xit. Sed eum, permit tente Nicolao Quarto novum iter in Græcian pararet ad componen das Orientis turbas, quæ jam recrudúerant, mor bo prope Camerinum correptus, quam sib prænunciaverat, mor tem feliciter obiit. Ca mertes ejus corpor marmoreum monumen tum

m publico sumptu
citarunt, nec destité-
Fideles Sancti Viri
uvias, atque memo-
am multiplici solem-
s cultus ratione pro-
qui ; donec PIUS
EXTUS Pontifex Ma-
imus eumdem jam mi-
culorum fama clarum
ter Beatos haberi, &
fficii, ac Missæ cele-
ratione honorari con-
essit.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. Homil. *Evangel.* Ecce nos
liquimus omnia. *de* *omm. Abbatum.*

In Quadr. ix. Lect. *Iom. Feriæ occurr. de* *ua in Laud. fit com.*

In ii. Vesp. fit comm. *q., & Feria.*

IE XXII. MARTII.

In Festo S. Benvenuti Episc. Auximani, & Conf. (1. O.) Duplex maj. Omnia de Comm. Conf. Pont. præt. Orationem sequentem.

ORATIO.

DEUS, qui B. Benvenutum Confessorem tuum, atque Pontificem pastorali solicitudine jugiter vigilare tribuisti: concede quæsumus, ut ejus interventione, quæ nobis agenda præcipis exequentes, ad gloriæ tuæ fastigium feliciter perducamur. Per Dominum.

Deinde fit comm. S. Benedicti Abbat. ut in Breviar. Postea Feriæ occurrentis. In primo Noct. Lect. Fidelis sermo. *de eod. Commun. i. loco. In secundo vero, & tertio de eodem Comm.*

ii.

ii. loco. In Quadrag. ix. Lect. Homilia Feriæ occurr. de qua in Laud. fit com.

DIE XXIV. MARTII

In Festo S. Gabriëlis Archang. Dupl. majus. Ad Vesp. Aña. Ingresso Zacharia. *cum reliq. de Laud. Psalm.* Dixit Dominus. *cum reliq. de Dominica, & loco ultim. Psalm.* Confitebor tibi Domine in toto corde meo, quoniam audisti. *At si Festum transferatur, & de eo recitandæ sint etiai ii. Vesperæ, tunc in pri mis Psalm. ultim. eri* Laudate Dominum om nes gentes.

Capit. Daniel. 9.

ECCE vir Gabriël quem víderam i visione à principio, ci tò volans tétigit me ir tempore sacrificii ves pertini. Et docuit m & locutus est mih, di xitque. Daniel nun egressus sum, ut doce rem te, & intelligeres.

In utriusque Vesp. & Laud.

HYMNUS.

MEntibus lætis jubilemus omnes
Pléctra tangentes fidibus canóris.
Inclytus quando Gabriël ab alto
Fulget Olympo.
Virginis summæ Paranymphus adest
Hodie nobis, simul Angelorum,
Plurimis Christum vénerans triumphis,
Concio tota.

Cœ

oetus hinc noster Gabriëlis almi
Cóncinat laudes, celebretque nomen;
Unus ex septem Domino qui in áula
Jugiter astant.
untius coeli, mediator idem
Extat à summis Gabriël ubíque
Lætus, & mundo réserat secreta
Omnipotentis.
untia nobis, Gabriël, precamur,
Pacis æternæ speciale munus,
Quo poli tandem teneamus aulam
Semper ovantes.
æstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque Sancti
Spiritus, cujus resonat in omni
Gloria mundo.
Amen.

. Stetit Angelus juxta
m templi. ℟. Habens
uribulum aureum in
nu sua. *Ad Magnific.*
ña. Ingressus Gabriël
gelus ad Mariam
rginem, dixit: Ave
tia plena: Dominus
um: Benedicta tu in
lieribus.

ORATIO.

DEUS qui inter ceteros Angelos ad annunciandum Incarnationis Filii tui mysterium Gabriëlem Archangelum elegisti: concede propitius, ut qui festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium

nium sentiamus in cœlis. Per eumdem Dominum nostrum.

Deinde ſit comm. Feriæ si celebretur in Quadr. Ad Matut. Invitat. Regem Archangelorum Dominum. * Venite adoremus. *Psal.* Venite exultemus. 1.

HYMNUS.

EN noctis médium, súrgite propere,
Cantemus Domino jam nova cantica;
E Coelo Gabriël, nam venit omnibus
Vitæ nuntius optimus.

Ingressus placide límina Virginis,
Quod prolem pariet coelitus, instruit,
Quæ collum túmidi cónterat aspidis
Ac Adæ genus érigat.

Alternis igitur jam chorus éfferat
Exultans animo vocibus Angelum,
Humano generi qui nova tempora,
Et Coeli bona nuntiat.

Sed quæ vox hominum prómere súfficit
Quæ Mundo Gabriël múnera cónferat?
Sanctas hic animas, quas Deus ádvocat,
Lætus ducit in æthera.

Te Princeps igitur inclyte, quæsumus,
Pro nobis miseris póscito gratiam;
Fac & propitium, qui valet omnia,
Nobis ut veniam ásferat. Amen.

In i. Noct. Aña. Di-
t Angelus Gabriël ad
)anielem : . intellige ,
i hominis, quoniam in
mpore finis implebi-
r visio. *Psalm.* Do-
ine Dominus noster.
ña. Ecce vir Gabriël,
iem videram in visio-
:, cito volans tétigit
e in tempore sacrificii
:spertini , & docuit
e. *Psalm.* In Domino
nfido. *Aña.* Cumque
abriël loqueretur ad
:, collapsus sum pro-
s in terram, & tétigit
:, & statuit me in gra-
meo.
Psalm. Domine quis
bitabit.
. Stetit Angelus jux-
aram templi. ℟. Ha-
is thuribulum au-
im in manu sua. Ex
iniele Propheta.

Lectio i. Cap. 9.

EGO Daniel, cùm adhuc loquerer, & orarem , & confitérer peccata mea, & peccata populi mei Israël, & prostérnerem preces meas in conspectu Dei mei, pro monte sancto Dei mei. Adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriël, quem víderam in visione à principio, cito volans tétigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, & locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docérem te, & intelligeres. Ab exórdio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadvérte sermonem,

&

& intéllige visionem.

℟. Cum oraret Daniel, & confiteretur peccata sua, & peccata populi sui. * Ecce Angelus Gabriël cito volans tétigit eum in tempore sacrificii vespertini. ℣. Cumque prosterneret preces suas in conspectu Dei sui. Ecce.

Lectio II.

SEptuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummetur prævaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, & ungatur Sanctus Sanctorum. Scito ergo, & animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt, & rursum ædificabitur platéa, & muri in angustia temporum.

℟. Locutus est Gabriël Danieli, & dixit: Ab exórdio precum tuarum egressus est sermo: * Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. ℣. Tu autem animadverte sermonem, & intellige visionem. Ego.

Lectio III.

ET post hebdomades sexaginta duas occidétur Christus: & non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo

 finis ejus vástitas, & oost finem belli statuta lesolatio. Confirmabit utem pactum multis hebdomada una: & in limidio hebdomadis deiciet hostia, & sacrificium: & erit in templo bominatio desolationis: & usque ad consummationem & finem perseverabit desolatio.

℟. Ecce vir Gabriël quem videram, citò volans tétigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me, & lixit: * Daniel, nunc egressus sum ut docérem te, & intelligeres. ℣. Gabriël fac me intelligere istam visionem: venit, & stetit juxta ubi ego stabam, & ait d me. Daniel. Gloria Patri. Daniel.

In ii. Noct. Aña. Gabriël Angelus apparuit Zachariæ, dicens: uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem.

Psalm. Cœli enarrant. *Aña.* Et dixit Zacharias ad Angelum: unde hoc sciam? ego enim sum senex, & uxor mea processit in diebus suis.

Psalm. Domini est terra. *Aña.* Respondens autem Angelus dixit ei: Ego sum Gabriël, qui asto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizare. *Psal.* Benedicam Dominum. ℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. ℟. De manu Angeli.

Lect. ut in Brev. ℟. *i.* Factum est, cum sacerdotio fungeretur Zacha-

charias in ordine vicis suæ ante Deum, * Apparuit ei Angelus Gabriël, stans à dextris altaris incensi. ℣. Cumque ingressus in templum Domini, incensum póneret secundum consuetudinem sacerdotii sui. Apparuit ei. ℟. *ii.* Descendit Gabriël Angelus ad Zachariam, dicens: * Ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua, & uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem. ℣. Et Zacharias turbatus est videns, & timor irruit super eum; ait autem ad illum Angelus. Ne timeas. ℟. *iii.* Ego sum Gabriël, qui asto ante Deum: & missus sum loqui à te, & hæc evangelizare: * Ecce eris tacens, & non póteris loqui usque in diem, quo hæc fiant. ℣. Pro eo quod non credidisti verbis meis, quæ implebuntur tempore suo. Ecce eris. Gloria Patri. Ecce eris.

In iii. Noct. Aña. Missus est Gabriël Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph. *Psalm.* Cantate Domino. *i. Aña.* Gabriël Angelus Mariæ dixit: Ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concépit filium in senectute sua. *Psalm.* Dominus regnavit, exultet. *Aña.* Suscipe verbum Virgo Maria, quod tibi à Domino per Angelum Gabriëlem transmissum est. *Psalm.* Benedic anima mea Domino, & omnia &c.

℣.

℣. In conspectu An-
elorum psallam tibi,
)eus meus. ℟. Adorabo
l templum sanctum
ıum, & confitebor no-
ini tuo.

Lect. ut in Brev.

℟. *i.* Missus est Ga-
iël Angelus ad Ma-
am Virginem despon-
tam Joseph, nuntians
Verbum: & expaves-
t Virgo de lumine: *
e timeas, Maria; inve-
sti enim gratiam apud
ominum: ecce conci-
es, & paries, & voca-
tur Altissimi Filius.
Quæ cum audisset
rbata est in sermone
ıs, & cogitabat qualis
set ista salutatio, &
Angelus ei. Ne ti-
eas. *Bened.* Cujus fes-
m colimus. ℟. *ii.* Gau-
Maria Virgo, cunctas
reses sola interemis-
ti; * Quæ Gabriëlis Ar-
changeli dictis credidis-
ti, dum Virgo Deum,
& hominem genuisti, &
post partum Virgo in-
violata permansisti. ℣.
Benedicta tu in mulie-
ribus, & benedictus fru-
ctus ventris tui. Quæ.
Gloria Patri. Quæ.

In Quadrag. ex viii, & ix. Lect. fit una, & Lect. ix. erit de Hom. Feriæ occurr.

Ad Laudes, & per Horas, Aña. Ingresso Zacharia templum Domini, apparuit ei Gabriël Angelus, stans à dextris altaris incensi. *Psalm.* Dominus regnavit, *cum reliq. Aña.* Ait autem Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua.

Aña. Ego sum Ga-
briël

briël Angelus, qui aſto ante Deum, & miſſus ſum loqui ad te. *Aña.* Gabriël Angelus locutus eſt Mariæ, dicens: Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen ejus Jeſum. *Aña.* Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet iſtud quoniam virum non cognoſco? Et reſpondens Gabriël Angelus dixit ei. Spiritus Sanctus ſuperveniet in te, & virtus Altiſſimi obumbravit tibi. *Capitulum.* Ecce vir Gabriël. *Hymn.* Mentibus lætis. ℣. Stetit Angelus. *ut ſupr. in Veſper.*

Ad Benedictus Aña. Gabriël Angelus deſcendit ad Zachariam, & ait illi: Uxor tua pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem, & multi in nativitate ejus gaudebunt; ipſe enim præibit ante faciem Domini parare vias ejus. *Oratio* Deus, qui inter ceteros. *ut ſupra in Veſp.*

Ad Tertiam. Aña. Ait autem Angelus. *Capit.* Ecce vir Gabriël *ut ſupr.*

℟. *br.* Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuribulum aureum in manu ſua. Juxta aram Gloria Patri. Stetit. ℣. Aſcendit fumus aromatum in conſpectu Domini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam. Aña. Ego ſum Gabriël. *Capitulum.* Ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir deſideriorum es. Sep

tua

aginta hebdomades breviatæ sunt, ut finem accipiat peccatum, impleatur viſio, & ophetia, & ungatur nctus Sanctorum.

℟. *br.* Aſcendit fuus aromatum, * In nſpectu Domini. Aſndit. ℣. De manu Anli. In conſpectu. Glo Patri. Aſcendit. ℣. conſpectu Angelom pſallam tibi Deus eus. ℟. Adorabo ad nplum ſanctum um, & confitebor noni tuo.

Ad Nonam. Aña. Di autem Maria. *Capium.* Scito ergo, & madverte: Ab exitu monis, ut iterum ædietur Jeruſalem, uſ ad Chriſtum du, hebdomades ſep, & hebdomades ſexaginta duæ erunt. ℟. *br.* In conſpectu Angelorum * Pſallam tibi, Deus meus. In conſpectu. ℟. Adorabo ad templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Pſallam. Gloria Patri. In conſpectu. ℣. Adorate Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

Veſperæ de Annuntiatione B. M. V. cum comm. S. Gabriëlis Archangeli, & Feriæ, ſi celebretur in Quadrag. Si vero dicendæ ſint ii. Veſperæ S. Gabrielis, tunc dicitur Aña. Ingreſſo Zacharia. *cum reliquis de Laud. Pſal.* Dixit Dominus. *cum reliq. de Dominica, & loco ult.* Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo; quoniam audiſti.

Ca-

Capit. & Hymn. ut i. Vesp. ℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. *Aña. ad Magnif.* Archangelus Gabriël ait ad Mariam: Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

DIE XXX. MARTII.

In Festo B. Angelæ Fulginatis Vid. (3. O.) Duplex maj. Omnia de Commun. nec Virg. nec Mart. præt. seq.

ORATIO.

DEUS, dulcédo cordium, & lumen beatorum, qui Beatam Angelam famulam tuam mira rerum coelestium contemplatione recreasti, concede, ut ipsius meritis, & intercessione, ita te cognóscamus in terris, ut in revelatione gloriæ tuæ gaudére mereamur in coelis. Per Dominum.

In Quad. fit com. Fer.

In i. Noct. Lect. Mulierem fortem; *ut in eod. Commun.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANgela Fulgíne in Umbria clari orta Parentibus, Sæcul pompis aliquandiú in dulsit, donec Matre, Ma rito, ac Filiis propédien vita functis, confessar ex Ordine Minorum non absque Divino Con silio delecti, opportu

n

commonitione exci-
a, ac perculsa, vani-
es omnes abdicavit,
Christianæ perfectio-
viam ingrederetur.
nc ut facilius arrípe-
, atque ab impedi-
ntis magis expedi-
erficeret, temporalia
nia bona, quibus af-
bat, in Cœlestes the-
os per manus páu-
um deportari voluit,
e totam Christo Do-
o manciparet. Tertii
inis Sancti Francisci
itutum, quod Poe-
ntium vocant, om-
n prima in Patria
ptavit, cujus exem-
plures aliæ Mulie-
adhærentes ipsam
uam Matrem se-
antur.
Propter veritatem,
ansuetudinem.

Lectio V.

PRovidebat Dominum in conspectu suo semper, eumque à dextris sibi opitulantem adesse sentiebat, ne ab inccepta Christianæ perfectionis sémita deflecteret. Assisium se cónferens, coelestis voluptatis torrente sic eam Dominus in itínere potavit, ut ad sacram Aram Beati Patris Francisci provoluta sancti amoris exusta flammis, quam sordéret tellus agnoscens, dum coelestia gaudia mente volvebat, jam dissolvi, & esse cum Christo exoptaret. Octiduo mansit Assisi, quo tempore cœlestibus áffluens deliciis, jam non amplius hospes, nec ádvena, sed Civis Sanctorum, & domestica Dei ef-

effecta videbatur. Interea tamen sensit, néminem in Cœlis coronandum, nisi qui prius legitime certaverit in terris. Hinc durum sibi à communi hoste paratum certámen agnovit. Quare tam frequentes, tam ásperas tentationes, animíque molestias ad longum tempus perpessa est, ut Sanctus Franciscus Salesius in perlegenda earumdem narratione, miram Angelæ in iis perferendis patientiam, virtutemque laudaverit.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

IN Dominicæ Passionis meditatione jugiter detinebatur, ut Christum in Cruce passum recolendo, eádem cogitatione armata, maligni hostis insidias de-

tégeret, ac validius su
peraret. Tanto autem i
recolendis Christi Do
mini cruciatibus afficie
batur dolore, ut no
raro inde febri corre
tam eam viderint Co
soróres; quæ propter
sédulo curabant ab eju
dem aspectu eas imag
nes amovére, unde D
minicæ Passionis reco
datio in ipsa posset e
citari. Leprosi homin
manus ablúere, & aqua
cum lepræ squamm
sorbére, ac degluti
non abhórruit, ut Jesu
felle, & aceto in Cr
ce potatum imitaret
Virtutibus denique, n
ritisque plena, supern
que exornata charism
tibus, supremum di
sibi imminére præs
tiens, Ecclesiæ Sac
mentis munita, con

tis Sororibus, saluta-
a mónita,ac maternam
dem benedictionem
pertívit. Inde coeles-
gaudio superfúsa, mi-
animi tranquillitate
dormívit in Domino
idie nonas Januarii,
no reparatæ salutis
illesimo trecentesimo
no, ætatis suæ sexa-
simo primo. Ejus cor-
is Fuiginei in Eccle-
Sancti Francisci Fra-
um Minorum honori-
e tumulatum, ibi mi-
culis coruscans, sum-
a Fidelium religione
litur.

℟. Fallax gratia.

In iii. Noct. Hom. in
v. Simile est regnum
elorum thesauro.

In Quadrag. Lect.
Homil. Feriæ occur.
qua etiam in Laud.
comm.

DIE III. APRILIS.

In Festo B. Benedicti à Philadelpho, Conf. (1. O.) *Duplex minus.*

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter seq. In Hymno, Meruit supremos.

Oratio.

DEUS, qui B. Benedictum Confessorem tuum coelestibus donis locupletasti, eumque in Ecclesia tua signis, & virtutibus claróre fecisti: præsta quæsumus; ut ejus meritis, & precibus tua beneficia capiamus. Per Dominum.

Et fit comm. S Francisci de Paula Confees. *Aña.* Hic vir despiciens. ℣. Justum deduxit. *Oratio*: Deus humilium celsitudo. *ut in Brev. In Quadr. fit com.*

Fe-

Feriæ. In i. Noct. Lect. de Script. occur. In Quadrag. Beatus vir. *ut in eod. Commun. ii. loc.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

BEnedictus à corporis nigrédine sanctus Niger vulgò appellatus, in pago Sancti Philadelphi Messanensis Diœcésis, ex parentibus Mauris quidem génere, Religione tamen Catholicis ortus est. Ab ipsa pueritia Deum timére cœpit, & mandata ejús custodire, corpus suum inédia, ac laboribus castígans, & in spiritus servitutem rédigens. Ferventióri in Deum pietate accensus, in ipso juventutis flore, re familiari véndita, ac paupéribus distributa, solitariam vitam, quam id témporis pii aliquot viri sub Regula Sancti Patris Francisci ex concessione Apostolica agebant, ad quadragesimum usque ætatis suæ annum in omnium virtutum, & asperitatum exercitatione servavit. Verum mandante Pio Quarto ut iidem solitarii, Beati Francisci institutum jam professi, in unam ex probátis religionibus sese recíperent, Benedictus Divino instinctu Panormum profectus, ad Fratres Minores Observantes Sanctæ Mariæ de Jesu statim se cóntulit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

REligionem ingressus, virtutum omnium exercitium, asperrimumque vitæ ge-

nus

us, quod in Erémo inchoárat, ita prosecutus us est, ut ab omnibus imquam perfectionis xemplar haberetur. In ímili namque Converorum gradu constitus, vilissima quæque, c laboriosa Cœnobii núnera alácriter obíre emper est visus. Septem ánnuas Quadragesimas à Seraphico Patre nstitutas, & abstinenam fere perpetuam ie inviolatéque servait. Lectus illi nuda humus, somnus brevissius, vestis híspida, ac ilis, paupertas summa, illibáta castitas: Dei ero amor tam ardens, t in lácrymas, & susiria frequentissime úmperet. Sæpe etiam Divinarum rerum ontemplatione defixus, supernorum charismatum dono ornári meruit: dignus propterea, qui in eodem Cœnobio Sanctæ Mariæ de Jesu, cujus reformatio tunc cœperat, Fratrum regímini, licet Laicus plane rudis, præficeretur. ℟. Amavit eum.

Lectio VI.

IN Præsidem electus, reformationem illic institutam suis exemplis, prudentique administratione firmavit: pusillum gregem ad paupertatis, pœnitentiæ, ac severióris disciplinæ studium modis omnibus incéndens. Annum dénique cum ágeret sexagesimum tertium extrémo morbo correptus, & Sacramentis munítus, prænuntiato dormitionis suæ témpore,

die

die quarta Aprilis, anno millesimo quingentesimo octogesimo nono, spiritum Deo réddidit. Ejus corpus, quod íntegrum adhuc, suavíque fragrans odore pérmanet, singulari veneratione in Urbe Panormitana statim coli coeptum est. Quem quidem cultum non per Siciliam solum, verumetiam ad Hispános, Lusitános, Brasilienses, Mexicanos, & Peruános inde propagatum, decreto suo adprobavit Sedes Apostolica anno millesimo septingentesimo quadragesimo tertio; ejusque festum, cum Officio, & Missa, die tertia Aprílis celebrari indulsit.

℟. Iste homo perfecit.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Nolíte timere. *de eodem Comm. In Quadrag. Lect. ix. Homil. Fer., & de ea fit com. in Laud.*

In ii. Vesp. fit à Capitulo de sequenti cum comm. præc. & Fer. si venerit in Quadrag.

DIE XII. APRILIS.

In Festo B. Angeli de Clavasio Conf. (1. O.) Dupl. min. Omnia de Communi Conf. non Pont. præter seq.

ORATIO.

DEUS, qui ad expugnandos Ecclesiæ tuæ hostes, Beatum Angelum Confessorem tuum invicta animi fortitudine roborasti: ejus nobis meritis, & intercessione concede, ut omnium hóstium superatis insidiis perpetua

ıa pace lætémur. Per
)ominum.

Deinde fit comm. S.
.eonis Papæ. Aña. O
)octor. ℣. Justum.
ratio, ut in Brev. Poſ-
a Fer. si venerit in
uad. Lect. i. Noct. de
cript. occur. In Quadr.
eatus vir. *de eod. Com-*
uni ii. loco

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

ANgelus Clavasii in Pedemóntio
obili género natus, ab
ıeunte ætate morum
nocentia, & candóre
ıituit. Adhuc adoles-
ens tanto erga Domi-
cam passionem pieta-
s sensu afficiebatur, ut
ım non semel intem-
esta nocte ad Christi
Cruce pendentis ima-
ıem fervide orantem
áter invenerit. Sacræ
Theologiæ, & Juris
utriusque láurea Bono-
niæ insignítus, Senato-
rium Ordinem in Mon-
tis ferrati Provincia
adeptus est. Inter Evan-
gelicæ perfectionis stu-
dio incensus, trigesimo
circiter ætatis anno,
mundo, opibus, nobili-
tati, ac dignitati valedí-
cere statuit, soli Deo
inter Fratres Minores
Observantes famulatu-
rus. Quamóbrem, opu-
lento patrimonio, & ma-
gistratu abdicato, Gé-
nuam proficiscitur, ibí-
que Minorum Institu-
tum ampléctitur.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

SOlemni emissa professione, tantis mox
virtutibus excéllere coe-
pit, ut omnibus admira-
tioni fuerit, & exem-
plo.

plo. Fervens in eo erat orandi, ac meditandi studium; eximia prorsus in Christi passionem, VirginemqueDeíparam píetas; flagrantissima in Deum, & proximum charitas. De animarum salute sollicitus, à prædicando Dei verbo vix unquam déstitit,& Summam cassum conscientiæ composuit, à suo nomine Angelicam nuncupatam. Páuperum ádeo miserebatur, ut victum pro illis ostiátim quæreret, nec ulli unquam labóri párceret, ut pii erigerentur montes ad eorum levandam inópiam. Paupertatis, obedientiæ, & castitatis rigidissimus cultor, corpus suum vigiliis, jejuniis, cilicio, flagellis attrivit. Quibus, aliisque virtutibus in toto Ordine clarus, primum Genuensis Provinciæ, totius post Cismontanæ Observantium Familiæ quartus Vicarius Generalis electus est; quæ múnia tam sancté gessit, ut illius quique prudentiam, charitatem, mansuetudinem, regularis disciplinæ zelum suspicerent, animíque simplissimam humilitatem. ℟. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

APud principes quoque, Summosque Pontifices, prudentiæ, doctrinæ, ac sanctitatis opinionem nactus est maximam. Eum namque Carolus Sabáudiæ Dux Primus sibi in Confessarium elégit. Eumdem Sixtus Papa Quartus, ad evulgandum

um Cruciatæ foedus ontra Turcas, Apuliæ ras tunc infeſtantes, & nnocentius Octavus ad eprimendam Walden-ſium hæreſim, per Ita-æ fines graſſantem, Iuntium, & Commiſa-um Apoſtolicum bo-o, fauſtóque eventu elegarunt. Oblatas ſi- inde ampliſſimas di-nitates conſtantiſſime ecuſavit. Sénio tandem onfectus anno milleſ-mo quadringenteſimo onageſimo quinto, æta-s ſuæ octogeſimo quar-, Cúnei ſancto fine iievit. Corpus ejus in ccleſia Fratrum Mi-orum Reformatorum tra moenia ejuſdem vitatis, quæ eum in tronum ſibi íterato ſcívit, integrum ad-c, ſuavemque ſpirans odorem, ſingulari ve-neratione cólitur. Quem quidem cultum, ab im-memorabili tempore ad ætatem noſtram pro-ductum, Benedictus De-cimus tertius Pontifex Maximus rite probavit.

℟. Iſte homo perfecit.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi veſtri. *de Comm. i. loco. In Quadr. ix. Lect. Homil. Feriæ, & de ea ſit comm. in Laud. In Veſper. com. seq. &c.*

DIE XXIII. APRIL.

In Feſto B. Ægidii Confeſ. (1. O.) Duplex min. Omnia de Commun. Conf. non Pont. præter Orat. seq.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Ægidium Con-feſſorem tuum ad éx-cel-

celsæ contemplationis verticem sublimare dignatus es: ipsius intercessione concede, ut actionibus nostris in te semper intenti, pacem, quæ exuperat omnem sensum, consequamur. Per Dominum.

Deinde fit comm. Ss. Soteris, & Caii, ut in Breviar.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr. In ii. & iii. Noct. Lect. de eod. Comun. ii. loco.

DIE XXVII. APRIL.

In Festo B. Jacobi de Bitecto Conf. (1. O.) *Duplex min. Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter seq.*

ORATIO.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui Beati Jacobi Confessoris tui merita præclara recolimus; ejus virtutes æmulemur in terris, & gloriæ coronam cum ipso consequamur in coelis. Per Dominum.

Deinde fit comm. Ss. Cleti, & Marcellini, ut in Brev.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr. In ii. & iii. Noct. Lect. de eod. Commun. ii. loco. Vesp. de seq. cum comm. præc. & S. Vitalis Mart.

DIE XXVIII. Aprilis.

In Festo B. Luchesii, sive Lucii Conf. (3. O.) *Duplex majus. Omnia de Commun. Conf. non Pont. præter seq.*

ORATIO.

DIves in misericordia Deus, qui

Beatum Luchesium, ad pœnitentiam evocatum, pietatis & misericordiæ meritis clarére voluisti: da nobis ejus intercessione, & exemplo dignos fácere pœnitentiæ fructus, & indulgentiam tuam, pietatis & charitatis operibus promereri. Per Dominum.

Deinde fit commem. Beati Jacobi, Aña. Hic vir. ℣. Justum. *Oratio*: Præsta, quæsumus. *ut sup. Postea S. Vitalis Mart. ut in Brev.*

Lectio i. Noct. Beatus vir. *de Commun. Conf. non Pont. ii loco.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Luchesius, qui & Lucii nómine nuncupatur, in Etruria natus prope Castrum Bonitium, se totum negotiationi dedit, in qua terrenis lucris intentus, diú versatus est. Sed divinæ gratiæ lumine perfusus, semel ac vidit, eum beatum esse, qui post aurum non abit, nec sperat in pecunia, & thesauris, omnia, quæ possidebat, véndidit, ac pauperibus erogavit, uno agello contentus, ex quo manibus ipse suis sibi victum compararet. Nec ita multo post Tertii Ordinis Pœnitentium, à S. Francisco instituti, primus omnium habitum sumpsit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

Exinde vétere homine expoliato, virtutes colere impensius cœpit, præsertim vero ardenti in Deum cha-

charitate, mansuetudine, patientia, animi demissione enituit. Adeo vehemens ejus erat orandi studium, ut sæpe, dum preces ad Deum funderet, extra se rapi videretur. Tanta vero fuit erga inopes, & ægrotos solicitudine, ut eos in agris, in viis, in nosocomiis, ope semper juvaret, & salutaribus mónitis sibi demeréret. Quibus sanctis operibus durissimam etiam vivendi rationem adjunxit; carnem enim suam laboribus, jejuniis, & flagellis castigare, & in servitutem redígere non destitit.

℟. Amavit eum.

Lectio IV.

TAndem qui tali, ac tanta sanctitate floruerat, pretiosa morte occubuit, & in ósculo Domini, adstantibus multis Religiosis, ex hac vita decessit. Plura ejus mortem miracula consecuta sunt, quorum fama perspecta, Gregorius Decimus cum proficiscens ad Concilium Lugdunense per Castrum Bonitium transiret, jussit, ut Caput ipsius in supplicationum morem circumferretur, in cujus facti memoriam quotannis solemnitas celebratur. Hujus ergo Beati viri cultu, qui tanta pollet antiquitate, motus PIUS Papa Sextus, has Lectiones proprias in honorem ejusdem recitari posse concessit.

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Noct. Lect. Homil. in Evang. Nolíte

timere. *de eod. Comm.*
ro SanctoVitale Lect.
. ut in Breviar. hac
sa die.

DOMINICA V.
POST PASCHA.

Festum Dedicationis
asilicæ Assisiens. S.
N. Francisci. Du-
ex majus.

Omnia de Comm. De-
cat. Eccl. ex concess.
. D.N. Pii Papæ VI.
e 22. Dec. 1784.

In i. Vesp. fit com. Do-
nicæ v. post Pascha.

In iii Noct. ix Lect.
omiliæ Dominicæ v.
st Pascha, de qua fit
mm. in Laud. & in ii.
sper.

DIE XI. MAII.

In Festo S. Georgii
art. Semid. in Brev.
iii. April.

DIE XIII. MAII.

In Festo S.Petri Regalati Conf. (1.O.) *Duplex ii. Class. Omnia de Commun. Conf. non Pont. præter seq.*

In Hymn. Meruit supremos.

In utrisque Vesp. & Laud. dicitur ℣. Ora pro nobis, Beate Petre, alleluia.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi, alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui dilectum famulum tuum Petrum, carne mortificatum, ad delicias gloriæ tuæ assumere dignatus es: concede propitius; ut ad delectationes, quæ in dextera tua sunt usque in finem, meritis ejus, & intercessione pervenire va-

valeamus. Per Dominum.

In i. Noct. Lect. Beatus vir. *ut in Communi Conf. non Pont. ii. loc.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus, cognomento Regalatus, Vallisoléti in Hispania nobilibus æque, ac piis parentibus ortus, ab ipsa pueritia non levia dedit futuræ sanctitatis indicia. In illa namque ætate nihil puerile sapiens, coæqualium abstinebat consortio, & in solitariis latitando recessibus, uni vacabat rerum coelestium contemplationi, jam tum à Deo in benedictionibus dulcedinis præventus. Flagellis, jejuniis, aliisque poenarum generibus se jugiter macerans, carnem intra subjectionem spiritus continebat; virginitatis, quam ad mortem usque servavit, solicitus cultor. His itaque exercitiis ad strictiorem vivendi formam se cómparans, ea brevi jecit fundamenta, quæ in heroica virtutum mox consurrexére fastigia. Minorum Regulam primum in patria professus est, deinde in Aquileriano Coenobio restitutæ Observantiæ præcipuus adjutor, & promótor fuit. Cujus tam rigidi instituti primórdia ávidé amplexus, firmiter tenuit, & plene consumavit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

SIlentium illi perpetuum, somnus brevissimus, juges ex dono la-

crymæ, in quibus
ræcipue in sacro con-
ciendo Myſterio per-
ndebatur; flagellatio-
es cruentæ, inceſſus
idis pedibus; veſtis
nica una lacera; &
ſpida, lectus vel pá-
a; vel humus; jeju-
um; juxta sui Inſti-
itoris exemplum; ad
ovem Quadrageſimas
que protractum, ci-
isque, ut plurimum,
inis & aqua. Evange-
æ paupertatis mirifi-
s propugnator; &
ſtos, ob cujus exqui-
am obſervantiam, in
aves etiam, & fre-
uentes offendit inju-
is, quas immoto, ala-
ique animo ſubiens;
vinam pro calumnian-
ous, & oppugnatori-
is exorabat clemen-
am. Quanto in Deum
exardeſceret amore, ex
eo potiſſimum appa-
ruit, quod ſi aliquos in-
veniſſet leproſos, do-
mum adduceret, eorum-
que úlcera lingua etiam
detérgeret. Fratrum ré-
gimen ſubire coactus,
omnibus numeris exple-
vit officium, & quos
privato jamprídem in-
formarat, publico dein-
de confirmabat exem-
plo. ℟. Amavit eum.

Lectio VI.

ASperrimum vitæ genus Aquileriæ inceptum, in Conventu de Scala Coeli, ad Durii ripam prope Valliſoletum fundato, firmiter ſtabilivit, unde ad diverſas Hiſpaniæ, Indiarumque Provincias extenſum. Annum denique agens ſexageſimum ſextum, auſteri-

tate vitæ confectus, & mortem sibi vicinam præsentiens, Aquileriam perréxit, ut ibi Deo spiritum rédderet, ubi rigorosi instituti sumpsit exordium. Febri correptus, alumnis ad exactam Regulæ observantiam cohortatis, suáque benedictione munítis, ad illa verba: In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum, migravit in cœlum pridie Kalendas Aprilis, anno reparatæ salutis millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto. Cujus viri sanctitatis fama, quæ ubíque jam percrebúerat, Regina Catholica Elisabeth permóta, solemni indicta processione, & adstantibus nonnullis Episcopis, & Clero, ejus corpus, quod in communi fratrum repositum fuerat sepultura, in decentiori, & nobiliori tumulo reponendum curavit: quare ex confluentium multitudine, multis inde obtentis beneficiis recedentium, servi Dei cultus mirifice propagatus est. Quo solemniter à Sacra Rituum Congregatione approbato, Innocentius Papa Undecimus de ipso Missam, & Officium die decimatertia Maii celebrari concessit, eumque tandem Benedictus Quartus decimus solemni ritu Sanctorum catalogo adscripsit.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. Hom. in Evg. Sint lumbi. *ut in Comm. Conf. non Pont.*

In ii. Vesp. fit com. *se-*

quent. & S. Bonifacii
Iart.

DIE XIV. MAII.

In Festo B. Francis-
à Fabriano Conf. (1.
.) *Dupl. min Aña.* Si-
ilabo. ℣. Amavit.

ORATIO.

PRæsta, quæsumus,
omnipotens Deus,
sicut Beatus Francis-
is verbi tui præco ita
cit, & docuit, ut mag-
is esse meruerit in
gno coelorum ; nos
ioque ejus precibus,
imitatione, tibi jugi-
r verbis, & operibus
acére studeamus. Per
ominum.

Deinde fit comm. S.
onifacii Mart. ut in
reviar.

Ad Matut. in Hymn.
eruit supremos.

Lect. i. Nocturn. de
Script. occur. In ii. & iii.
Noct. Lect. de Commun.
Conf. non Pont. i. loco.
Pro S. Bonifacio Mart.
Lect. ix. ut in Breviar.
hac ipsa die.

DIE XVI. MAII.

In Statu Ecclesiastico, & ubicumque ex Indulto Apostolico recitatur Officium S Joannis Nepomuceni, de eo fit hac die, ut in fin. Breviar.; de S. Ubaldo autem fit die xxix. Maii, cum sit dies in perpetuum assignata.

DIE XVIII. MAII.

In Festo S. Felicis Capuccini Confes. Duplex majus. ut in Breviar. xxi. hujus.

DIE XX. MAII.

In Festo S. Bernardini Senensis Conf. (1. O.)

Duplex ii Classis Omnia de Commun. Conf. non Pont. præt. seq.

In utrisque Vesperis, & Laudibus, ℣. Ora nobis Beate Bernardine.

℟. Ut digni, &c.

In i. Vesp. ad Magn.

Aña. Dedit illi virtutem super omnia dæmonia; & misit illum prædicare regnum Dei, & sanare infirmos.

ORATIO.

DOmine Jesu, qui Beato Bernardino Confessori tuo eximium sancti nóminis tui amorem tribuisti: ejus, quæsumus, meritis, & intercessione, Spiritum nobis tuæ dilectionis benignus infunde. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitate ejusdem Spiritu Sancti Deus.

Pro comm. S. Ivonis ut in Brev. In i. Noct. Lect. De Actibus Apostolorum, Petrus autem, & Joannes, *ut in Festo SS. Nominis Jesu, xiv. Januar.* ℟℟. *vero, de Comm. Conf non Pont.*

In ii. & iii. Nocturn. Lect. ut in Brev sed in ii. Bernardinus Albizesca, *ut ibi.*

Ad Benedict. Aña. Loquebatur, & annuntiabat Dominum Jesum, & erat manus Domini cum eo.

In ii. Vesp. ad Magnific.

Aña. Manum tuam, Domine, orante servo tuo, extendebas ad sanitates, & signa, & prodigia fieri per Nomen Sancti filii tui Jesu.

Oratio, ut sup. & fit commem. seq.

DIE

DIE XXI. MAII.

In Festo S. Venantii *Iart. Dupl. minus, in* *Brev. xxviii. hujus.*

DIE XXII. MAII.

n Festo B. Humilianæ *Viduæ, (3. O.) Du-* *lex min. in Brev. xxx.* *ujus.*

DIE XXIII. MAII.

n Festo S. Petri Cœ- *estini Papæ, & Conf.* *Duplex minus, in Bre-* *iar. xxii. hujus.*

DIE XXIV. MAII.

n Festo B. Joannis de *Prado Mart. (1. O.)* *Duplex majus in Brev.* *xxi hujus.*

DIE XXV. MAII.

Translatio S. P. N. *Francisci. Duplex ma-* *us. Officium fit ut in* *die Natalis ejusdem* *iv. Octobris præter se-* *quent.*

Hymni semper ter- *minandi erunt ut ibi,* *etiam tempore Pascha-* *li, & infra Octavam* *Ascensionis.*

ORATIO.

DEUS, qui Beati Patris Nostri Francisci Corpus passionis Filii tui signáculis decorasti, & Animam in cœlis mirabiliter sublimasti: concede propitius, ut qui ejusdem Translationem celebramus, carnem nostram cum vitiis crucifigere, & ad cœlestem pátriam pervenire valeámus. Per eumdem Dominum.

Pro commemor. B. *Joannis, & S. Urbani* *PP. & Martyr. ut in* *Brev.*

Brev. In secundo Nocturno.

Ex Commentariis S. Bonaventuræ Episc.

Post hunc titulum immediate legitur, Beato Francisco, *ut in Breviar.*

DIE XXVII. MAII.

In Festo S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg Semiduplex.

In tota Italia, & Insulis adjacentibus Duplex minus, in Breviar. xxix. hujus.

DIE XXVIII. MAII.

In Festo S. Gregorii VII. Papæ, & Conf. Duplex min. in Brev. die i. Junii.

DIE XXIX. MAII.

In Statu Ecclesiasco, & alibi fit de S. Ubaldo Episcop. & Confes. ut supra xvi. hujus, & in ii. Vesp. fit comm. S. Felicis PP. & Mart.

FERIA SEXTA,

POST OCTAVAM SS. CORPORIS CHRISTI.

OFFICIUM

SS. CORDIS JESU.

Duplex majus. Romæ, & alibi.

Ad Vesperas.

OMnia de die octava SS. Corporis Christi, sine ulla Commemoratione. Sed si Officium Cordis Jesu, transferatur,

ur, vel celebretur sub itu duplici i. vel ii. Claſſis, tunc in primis Veſp. omnia dicuntur t infra in ſecundis, exeptis ſequentibus.

℣. Miſerator, & miſericors Dominus.

℟. Longanimis, & multum miſericors.

Ad Magnific. Aña. Miſericordia Domini à progenie in progenies timentibus eum, Alleluia.

Ad Matutin. Invitator. Cor Jeſu, charitatis victimam. * Venite adoremus.

HYMNUS.

Quicumque certum quæritis
Rebus levámen áſperis:
Seu culpa mordet ánxia,
Seu pœna vos premit comes.
Jeſu, qui ut agnus ínnocens,
Seſe immolandum trádidit,
Ad Cor reclúſum vulnere,
Ad mite cor accédite.
Audítis ut ſuaviſſimis
Invítet omnes vocibus?
Veníte, quos gravat labor,
Premítque pondus críminum.
Quid Corde Jeſu mítius?
Jeſum cruci qui affixerant
Excúſat, & Patrem rogat,

Ne

Ne perdat ultor ímpios.
O Cor, voluptas coelitum,
Cor fida spes mortalium,
En hisce tracti vócibus
Ad te venímus súpplices.
Tu nostra terge vulnera,
Ex Te fluente sanguine;
Tu da novum cor omnibus,
Qui te geméntes invocant. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in medio ventris mei.

Psalm. 21.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquisti? * longe à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamabo per diem, & non exáudies: * & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas: * Laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberasti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt, * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sunt vermis, & non homo, * oppróbrium hóminum, & abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt labiis, & movérunt caput.

Sperávit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vúlt eum.

Quo-

Quoniam tu es, qui
xtraxisti me de ven-
e: * spes mea ab
béribus matris meæ.
n te projéctus sum ex
téro
De ventre matris
eæ Deus meus es tu: *
e discésseris à me.
Quoniam tribulatio
roxima est, * quoniam
on est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me
ítuli multi; * tauri
ingues obsedérunt me.
Aperuérunt super me
s suum, * sicut leo rá-
iens, & rúgiens.
Sicut aqua effúsus
um: * & dispérsa sunt
mnia ossa mea.
Factum est cor meum
mquam cera liqué-
ens * in medio ventris
ei.
Aruit tamquam testa
rtus mea, & lingua
mea adhæsit fáucibus
meis: * & in pulverem
mortis deduxisti me.

Quoniam circumdedérunt me canes multi: * concilium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas, & pedes meos: * dinumeravérunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt, & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongáveris auxilium tuum à me: * ad defensiónem meam conspice.

Erue à frámea Deus animam meam: * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leonis:

nis: * & à cornibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dominum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Timeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis.

Nec avértit faciem suam à me: * & cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclésia magna; * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabúntur: & laudábunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, & convertentur ad Dominum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspectu ejus * univérsæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * & ipse dominábitur Gentium.

Manducavérunt, & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * & semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generátio ventura, * & annuntiábunt coeli justitiam ejus populo, qui nascétur, quem fecit Dominus.

Glo-

Gloria Patri, & Fi-
lio, &c.

Aña. Factum est
cor meum tamquam ce-
ra liquéscens in medio
ventris mei.

Aña. Speravit cor
meum in Domino, &
adjútus sum: & reflo-
ruit caro mea.

Psalmus 27.

AD te Domine cla-
mábo, Deus meus
ne sileas à me: * ne
quando táceas à me, &
assimilábor descendén-
tibus in lacum.

Exaudi Domine vo-
cem deprecatiónis meæ,
dum oro ad te: * dum
extóllo manus meas,
ad templum sanctum
tuum.

Ne simul trahas me
cum peccatoribus: * &
cum operántibus iniqui-
tatem ne perdas me.

Qui loquúntur pa-
cem cum próximo suo,
* mala autem in córdi-
bus eorum.

Da illis secúndum
ópera eorum, * & se-
cúndum nequitiam ad
inventionum ipsórum.

Secúndum ópera ma-
nuum eórum tribue illis:
* redde retributiónem
eórum ipsis.

Quoniam non inte-
llexérunt ópera Do-
mini, * & in opera
manuum ejus déstrues
illos, & non ædificabis
eos.

Benedíctus Domi-
nus: * quoniam exaudi-
vit vocem deprecatió-
nis meæ.

Dominus adjútor
meus, & protector
meus: * in ipso sperá-
vit cor meum, & adjú-
tus sum.

Et

Et reflóruit caro mea: * & ex voluntáte mea confitebor èi.

Dominus fortitúdo plebis suæ, * & protector salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Domine, & bénedic hæreditáti tuæ: * & rege eos, & extólle illos usque in æternum.

Gloria Patri, &c.

Aña. Sperávit cor meum in Domino, & adjútus sum: & reflóruit caro mea.

Aña. Convertisti planctum meum in gáudium mihi, & circumdedisti me lætitia.

Psalmus 29.

EXaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectásti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamávi ad te, * & sanasti me.

Domine eduxisti ab inférno ánimam meam: * salvásti me à descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus, * & confitémini memoriæ sanctitátis ejus.

Quoniam ira in indignatióne ejus: * & vita in voluntate ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movébor in æternum.

Domine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtutem.

Avertísti faciem tuam à me: * & factus sum conturbátus.

Ad te Domine clama-

ábor: * & ad Deum
eum deprecábor.
Quæ utilitas in sán-
nine meo, * dum des-
ndo in corruptio-
m?
Numquid confitébi-
r tibi pulvis, * aut
nuntiábit veritatem
am?
Audivit Dominus, &
iséitus est mei: * Do-
inus factus est adjú-
r meus.
Convertisti planc-
m meum in gáudium
hi: * conscidisti sac-
m meum, & circum-
disti me lætitia.
Ut cantet tibi gloria
ea, & non compún-
r: * Domine Deus
eus in æternum confi-
bor tibi.
Gloria Patri &c.
Aña. Convertisti
nctum meum in gáu-
dium mihi, & circum-
dedisti me lætitia.

℣. Ego autem in Domino gaudébo.

℟. Et exultábo in Deo Jesu meo.

Pater noster &c.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℟. Sed libera nos à malo.

Absolutio.

EXáudi Domine Jesu Christe preces servorum tuorum, & miserere nobis, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivis, & regnas in sæcula sæculorum.

℟. Amen.

℣. Jube domne benedicere.

Benedictio.

Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus.

℟. Amen.

De

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Ephesios.

Lectio I. cap. I.

BEnedictus Deus, & Pater Domini Nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in cœlestibus, in Christo. Sicut elégit nos in ipso ante Mundi constitutionem, ut essemus sancti, & immaculati in conspectu ejus, in charitate. Qui prædestinavit nos in adoptionem filiorum, per Jesum Christum in ipsum, secundum propósitum voluntatis suæ, in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificavit nos in dilecto filio suo, in quo habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum, secundum divitias gratiæ ejus. Propterea non cesso gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis: ut Deus, Domini Nostri Jesu Christi Pater gloriæ, det vobis spiritum sapientiæ, & revelationis, in agnitióne ejus, illuminatos óculos cordis vestri, ut sciátis quæ sit spes vocatiónis ejus, & quæ divitiæ gloriæ hæreditatis ejus in sanctis. ℟. Gratificavit nos Deus in dilecto filio suo. * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus, remissionem peccatorum.

℣. Det nobis Dominus illuminatos óculos cordis nostri, in agnitióne ejus.

In quo habémus redemptionem per Sánguinem

inem ejus remissio-
m peccatorum.

Benedictio. Unigeni-
s Dei Filius nos be-
dicere, & adjuváre
gnetur. Amen.

Lectio II. Cap. 2.

DEUS autem, qui
dives est in mi-
icordia, propter ní-
am charitatem suam,
a dilexit nos, & cum
emus mortui pecca-
convivificavit nos in
risto (cujus gratia
is salvati,) & conre-
citavit, & consedére
it in coelestibus in
risto Jesu, ut ostén-
et in sæculis super-
nientibus abundantes
itias gratiæ suæ, in
nitate super nos, in
risto Jesu. Ipse enim
pax nostra, qui fecit
que unum, & me-
m parietem ma-
céríæ, solvens inimici-
tias in carne sua: le-
gem mandatorum de-
cretis evacuans, ut duos
condat in semetipso in
unum novum hominem,
faciens pacem, & re-
conciliet ambos in uno
corpore, Deo, per cru-
cem interficiens inimi-
citias in semetipso. Et
veniens evangelizavit
pacem vobis, qui longe
fuistis, & pacem iis, qui
prope: Quoniam per
ipsum habemus acces-
sum ambo in uno spi-
ritu ad Patrem.

℟. Propter nímiam
charitatem suam, qua
dilexit nos Deus, osten-
dit abundantes divitias
gratiæ suæ. * In boni-
tate super nos in Chris-
to Jesu.

℣. Ipse enim est pax
nostra, per quem ha-
bemus

bemus accessum ad Patrem.

In bonitate super nos in Christo Jesu.

Benedictio. Spiritus Sancti gratia illuminet sensus, & corda nostra. Amen.

Lectio iii. Cap. 3.

HUjus rei gratia flecto génua mea ad Patrem Domini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in coelis, & in terra nominatur, ut det vobis secundum divitias gloriæ suæ, virtute corroborari per spiritum ejus in interiorem hominem, Christum habitare per fidem in cordibus vestris, in charitate radicati, & fundati; ut possitis comprehendere cum omnibus Sanctis, quæ sit latitudo, & longitudo, & sublimitas, & profundum: Scire etiam supereminentem scientiæ charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem, qui potens est omnia facere superabundanter quam pétimus, aut intellígimus, sécundum virtutem, quæ operatur in nobis: ipsi gloria in Ecclesia, & in Christo Jesu, in omnes generationes sæculi sæculorum.

Amen.

℟. Det nobis Dominus virtute corroborari per spiritum ejus, in interiorem hominem:

* Christum habitáre per fidem in cordibus nostris.

℣. Ut in charitate radicati, & fundati, comprehendamus superemineneń-

-ntem scientiæ chari-
tem Christi. *
Christum habitáre per
dem in córdibusnostris.
Gloria Patri, & Fi-
, & Spiritui Sancto.
Christum habitáre
r fidem in córdibus
stris.

In II. Nocturno.

Aña. Gustate, & vi-
te, quoniam suavis
t Dominus: beatus
r, qui sperat in eo.

Psalmus 33.

BEnedicam Domi-
num in omni tem-
re: * semper laus
s in ore meo.

In Domino laudabi-
r anima mea: * áu-
ant mansuéti, & læ-
ntur.

Magnificáte Domi-
m mecum: * & exal-
mus nomen ejus in
psum.

Exquisivi Dominum, & exaudivit me, * & ex omnibus tribulatiónibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, & illuminamini, * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit, & Dominus exaudivit eum: * & de omnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Domini in circúitu timentium eum: * & erípiet eos.

Gustáte, & videte, quoniam suavis est Dominus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, & esuriérunt: * inquiréntes

tes autem Dominum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audite me: * timórem Domini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquantur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Domini super justos: * & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super faciéntes mala; * ut perdat de terra memóriam eorum.

Clamavérunt justi, & Dominus exaudívit eos: * & ex omnibus tribulationibus eorum liberávit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * & de omnibus his liberábit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dominus animas servórum suórum: * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Gloria Patri &c.

Aña. Gustáte, & vidéte, quóniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

Aña.

Aña. Propter veritem, & mansuetúdiem, & justitiam inténe, próspere procéde, regna.

Psalmus 44.

ERuctavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea egi.

Lingua mea cálamus ribæ, * velóciter scriéntis.

Speciosus forma præ iis hóminum, diffusa t gratia in labiis tuis: proptérea benedixit Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo per femur tuum, * tentissime.

Spécie tua, & pulritúdine tua * inten-, próspere procede, regna.

Propter veritátem,& ansuetudinem, & justitiam: * & dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acutæ; pópuli sub te cadent; * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam; & odisti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circúmdata varietate.

Audi filia, & vide, &

inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus, * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietatibus.

Adducéntur Regi Vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia, & exultatione: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatione, & generatiónem..

Proptérea pópul[...] confitebúntur tibi i[...] æternum, * & in sæcu[...]lum sæculi.

Gloria Patri, &c.

Aña. Propter véri[...]tatem, & mansuetudi[...]nem, & justitiam in[...]tende, próspere procé[...]de, & regna.

Aña. Judicabit pó[...]pulum in justitia, &[...] páuperes in judicio.

Psalmus 71.

DEus judicium tuu[...] regi da: * & ju[...]titiam tuam filio regis.

Judicáre pópulu[...] tuum in justitia: * [...] páuperes tuos in j[...]dicio.

Su[...]

Suscipiant montes
cem populo, * &
lles justitiam.

Judicabit pauperes
opuli, & salvos fáciet
ios páuperum: * &
imiliábit calumniáto-
m.

Et permanébit cum
le, & ante lunam, *
generatióne, & ge-
erationem.

Descéndet sicut plú-
a in vellus: * & sicut
llicidia stillántia su-
r terram.

Orietur in diebus
us justitia, & abundan-
a pacis: * donec aufe-
tur luna.

Et dominabitur à
ari usque ad mare:
& à flumine usque
d términos orbis ter-
rum.

Coram illo prócı-
ent Æthiopes: * &
inimici ejus terram lin-
gent.

Reges Tharsis, & in-
sulæ múnera offerent: *
reges Arabum, & Saba
dona addúcent:

Et adorabunt eum
omnes reges terræ: *
omnes Gentes sérvient
ei.

Quia liberábit páu-
perem à poténte: * &
páuperem, cui non erat
adjútor.

Parcet páuperi, &
inopi: * & ánimas pau-
perum salvas fáciet.

Ex usúris, & iniqui-
táte rédimet ánimas eó-
rum: * & honorábile
nomen eorum coram
illo.

Et vivet, & dábitur
ei de auro Arábiæ, &
adorabunt de ipso sem-
per: * tota die benedi-
cent ei.

Et

Et erit firmaméntum in terra, in summis móntium; superextollétur super Libanum fructus ejus; * & florebunt de civitáte sicut foenum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israël: * qui facit mirabilia solus:

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: * & réplébitur majestate ejus omnis terra; fiat fiat.

Gloria Patri &c.

Aña. Judicabit pópulum in justitia, & pauperes in judicio.

℣. Mihi autem adhærere Deo bonum est.

℟. Pónere in Domino Deo spem meam.

Pater noster &c.

Absolutio.

IPsius pietas, & misericordia nos adjuvet, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

℣. Jube domne benedicere.

Benedictio.

Deus Pater Omnipotens sit nobis propitius, & clemens. Amen.

De Sermone Sancti Bernardi Abbatis.

LECTIO *iv. Serm. 3. de Pass.*

QUIA semel vénimus ad Cor dulcissimum Jesu, & bonum est nos hic esse; ne sinámus nos fa-

cile avelli ab eo, de
uo scriptum est: rece-
entes à te in terra
cribentur. Quid autem
ccedentes? Tu ipse do-
es nos: Tu dixisti ac-
edentibus ad Te: gau-
éte, quia nomina ves-
ra scripta sunt in Coe-
o. Accedámus ergo ad
Te, & exultabimus, &
ætabimur in Te, mé-
nores Cordis Tui. O
quam bonum, & quam
ucundum habitare in
Corde hoc! Quin pó-
ius dabo omnia, omnes
cogitationes, & affectus
nentis commutabo, ja-
ctans omne cogitatum
meum in Cor Domini
Jesu, & sine fallácia
llud me enútriet. ℟. In-
roduxit me Rex in
cellaria sua: ordinavit
n me charitatem. * Fulcíte me floribus, sti-
páte me malis, quia amo-
re lángueo. ℣. Sub úm-
bra illius, quem deside-
raveram, sedi: & fru-
ctus ejus dulcis gúturi
meo.

Fulcíte me floribus, stipáte me malis; quia amóre lángueo.

Benedictio.

Christus perpétuæ det nobis gaudia vitæ. Amen.

LECTIO V.

AD hoc templum, ad hæc Sancta Sanctorum, ad hanc Arcam Testámenti adorabo, & laudábo nomen Domini, dicens cum David: Invenit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni cor Regis, Fratris, & Amici benígni Jesu. Et numquid non adorábo? Hoc igitur Corde Tuo,

&

& meo, dulcissime Jesu, invento, orabo te Deum meum: admitte tantum in Sacrarium exauditionis tuæ preces meas; immo me totum trahe in Cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Jesu! amplius laba me ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me; ut purificatus per te purissimum, possim accédere, & in Corde tuo omnibus diebus vitæ meæ merear habitare, & ut videre simul, & fácere tuam valeam voluntátem. ℟. Hauriétis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris: & dicetis in illa die: * Confitemini Domino, & invocate nomen ejus.

℣. Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo. Confitemini Domino, & invocáte nomen ejus.

Benedictio.

Ignem sui amóris accendat Deus in córdibus nostris. Amen.

LECTIO VI.

AD hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patescat intróitus. Ad hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, & in te ab exterioribus perturbationibus absoluti, habitare possimus. Nihilóminus & propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum Corpus, verumetiam ipsum Cor lancea

ea vulnerari permisit? arnale ergo vulnus, ulnus spirituale ostenit. Quis illud Cor tam ulneratum non diliat? Quis tam amans on redamet? Quis tam stum non ampleɛta-ur? Nos igitur, adhuc corpore manentes, uantum póssumus amé-us, redamémus, am-leɛtámur vulneratum ostrum, cujus impii gricolæ fodérunt ma-us, & pedes, latus, & or: stemusque, ut cor ostrum durum adhuc, impœnitens, amoris i vínculo constrínge-, & jáculo vulnerare gnetur. ℟. Auferam r lapídeum de carne stra, & dabo vobis r cárneum: * Et spi-um meum ponam in edio vestri. ℣. Effundam super vos aquam vivam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris.

Et spiritum meum ponam in medio vestri.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.

Et spiritum meum ponam in medio vestri.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Misericordiam, & veritátem díligit Deus: gratiam, & gloriam dabit Dominus.

Psalmus 83.

QUAM diléɛta tabernácula tua, Domine virtútum! * concupiscit, & deficit anima mea in átria Domini.

Cor meum, & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * & tur-

turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Domine virtutum: * Rex meus, & Deus meus.

Beáti qui habitant in domo tua Domine: * in sæcula sæculorum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiònes in corde suo dispósuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictiónem dabit legislator, ibunt de virtúte in virtutem: * videbitur Deus Deórum in Sion.

Domine Deus virtutum axáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus: * & réspice in faciem Christi tui.

Quia mélior est die una in atriis tuis: * su per millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quám habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericordiam & veritátem diligit Deus: * gratiam, & gloriam dabit Dominus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocentia: * Domine virtútum, beatus homo, qui sperat in te.

Gloria Patri &c.

Aña. Misericordiam, & veritátem diligit Deus: gratiam, & gloriam dabit Dominus.

Aña. Dominus dabit benignitátem: loquetur pacem in plebem suam.

Psalmus 84.

BEnedixisti Domine terram tuam: aver-

avertisti captivitatem
cob.

Remisisti iniquitá-
m plebis tuæ: * ope-
isti omnia peccáta
rum.

Mitigasti omnem
m tuam: * avertisti
ira indignationis tuæ.

Convérte nos Deus
utáris noster: * &
érte iram tuam à no-
.

Numquid in ӕter-
m irascéris nobis? *
t exténdes iram tuam
generatióne in gene-
ionem?

Deus tu convérsus
vificabis nos: * &
ebs tua lætabitur in te.

Osténde nobis Domi-
misericordiam tuam:
& salutare tuum da
bis.

Audiam, quid loqua-
r in me Dominus
Deus: * quoniam lo-
quétur pacem in ple-
bem suam.

Et super sanctos
suos, * & in eos, qui
convertúntur ad cor.

Verúmtamen propé
timéntes eum salutáre
ipsius: * ut inhabitet
gloria in terra nostra.

Misericordia, & ve-
ritas obviavérunt sibi:
* justitia, & pax osculá-
tæ sunt.

Véritas de terra orta
est: * & justitia de coe-
lo prospéxit.

Etenim Dominus da-
bit benignitátem, * &
terra nostra dabit fruc-
tum suum.

Justitia ante eum am-
bulábit: * & ponet in
via gressus suos.

Gloria Patri &c.

Aña. Dominus da-
bit benignitátem: lo-
qué-

quétur pacem in plebem suam.

Aña. Suávis, & mitis es, Domine, & multæ misericórdiæ omnibus invocantibus te.

Psalmus 85.

INclina Domine aurem tuam, & exaudi me: * quoniam inops, & páuper sum ego.

Custódi animam meam, quoniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Domine, quoniam ad te clamávi tota die: * lætifica animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levávi.

Quoniam tu Domine suávis, & mitis, * & multæ misericordiæ omnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Domine orationem meam; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis Domine: * & non est secúndum opera tua.

Omnes gentes, quascúmque fecisti, venient, & adorabunt coram te Domine; * & glorificábunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & fáciens mirabilia, * tu es Deus solus.

Deduc me Domine in via tua, & ingrédiar in veritate tua: * lætétur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, * & glori-

ficabo nomen tuūm in ternum.

Quia misericordia ua magna est super ne: * & eruísti animam neam ex inférno infeori.

Deus iniqui insurreérunt super me, & syagoga potentium quæierunt animam meam: & non proposuerunt e in conspectu suo.

Et tu Domine Deus niserátor & misericors, * pátiens, & multæ miericordiæ, & verax.

Réspice in me, & mierére mei, * da impérium tuum puero tuo, & salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant, qui odérunt me, & confundántur: * quoniam tu Domine adjuvisti me, & consolátus es me.

Gloria Patri &c.

Aña. Suávis, & mitis es, Domine, & multæ misericordiæ omnibus invocántibus te.

℣. Misericordia Domini ab æterno.

℞. Et usque in æternum, super timentes eum.

Pater noster &c.

Absolutio.

A Vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens, & misericors Dominus.

℞. Amen.

℣. Jube domne benedicere.

Benedictio.

Evangelica lectio sit nobis salus, & protectio.

℞. Amen.

Lec-

Lectio S. Evangelii secúndum Joannem.

Lectio VII. c. 15. ℣. 9.

IN illo tempore, dixit Jesus Discipulis suis: sicut diléxit me Pater, & ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 13. in Cœna Domini.

DE dilectione Dei quo plus bibo, plus sitio, & ea saturári non possum, nec ego, nec aliquis díligens Christum. Ipsa quò plus éditur, plus famem exáuget, & quanto plus ipsa bibitur, plus sitim inácuit: ipsam, quam inhabitat, mentem sic inebriat, ut nihil jam quærat, vel diligat, nec dilígere possit, nec valeat, præter eum, qui sic mundum diléxit, ut Filium suum Unigenitum daret; ut omnis, qui credit, & diligit illum, non moriátur, sed vivat cum eo. Ad hanc nos dilectionem auctor ipse inæstimabilis charitatis invítat: in ea nos manére precatur, & rogat; ait enim: Manéte in dilectione mea: ac si aperte dicat: Quia ego ea dilectione, qua me pater díligit, vos díligo, eádem dilectione me vos dilígere rogo. Et quoniam dilectio vestra me usque ad mortem perdúxit, sed neque mors crudelissima ipsa à vestra charitate me sejunxit: me diligite, & in ea dilectione manéte.

℟. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos: Ma-

* Manéte in dilectio- mea.

℣. Si præcepta mea rvaveritis, manebi- in dilectione mea, ut & ego Patris mei æcepta servavi, & ma- o in ejus dilectióne. Manéte in dilectione ea.

Benedictio.

Divinum auxilium aneat semper nobis- m.

℟. Amen.

LECTIO VIII.

SED qualiter in ejus dilectione manére ebeamus sequitur, & icit: Si præcepta mea rvaveritis, manebitis mea dilectione: Sicut ego Patris mei præ- epta servavi, & maneo ejus dilectione. Hæc pera, Fratres mei, sunt usa dilectionis Christi: unusquisque vestrum videat, si Dominum Jesum diligere debeat. Quid pro nobis fácere debuit, & non fecit? Quomodo nos plus amare potuit, & non amávit? Majorem in nobis dilectionem non potuit habere, quam habuit: quia animam suam pro nobis posuit. Ipsa beata Veritas testis est, quam majorem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Non ergo nobis vilescat, Fratres mei, ipsa dilectio Christi, qui dilexit nos, & lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo: non vobis vilescat, Fratres mei, non vobis amarescat ipse amor Christi, ipsa charitas Christi.

℟. Christus pro nobis

bis animam suam poſuit;

* Et lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo.

℣. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Et lavit nos &c. Gloria &c. Et lavit &c.

Lectio ix.

AMor Christi totus dulcis, totus delectabilis: suum possessorem non cruciat, sed delectat: non enervat, sed róborat; cuncta terrena subsannat; sola coelestia captat. Christi mandata requírit, & ea pro viribus observare contendit; & de observatione præceptorum gressu felici provehitur ad perceptionem gaudiorum, ut cum illo jam perfecté gaudeat, pro cujus desiderio in hac valle lacrymarum pósitus tam amare feliciter suspirabat. Unde recté sequitur: Hæc locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, & gaudium vestrum impleatur; ac si diceret: Ideo præcipio vobis, & moneo vos mea observare præcepta, & manére in dilectione mea ut gaudium meum in vobis sit, & gaudium vestrum de me adimpleatur, ut habeam de vobis per mutuam charitatem, quam mihi impénditis, unde possim gaudére: & illud gaudium, quod in retributione præmiorum electi sunt percepturi, percípere, & possidére possitis.

T

Te Deum &c.

Ad Laudes, & per Horas, Aña.

DIſcite à me, quia mitis ſum, & humilis corde, & invenétis requiem animabus veſtris.

Pſal. Dominus regnavit &c. *cum reliq. de Dominica.*

Aña. Suavis eſt Dominus, & in æternum miſericordia ejus.

Aña. Sitivit in te anima mea; quia melior eſt miſericordia tua ſuper vitas.

Aña. Sancti, & humiles corde benedicite Domino: Laudate, & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Aña. Beneplacitum eſt Domino in populo ſuo, & exaltábit manſuetos in ſalutem.

Capit. Cant. 3. ℣. 11.

EGredimini, & videte, Filiæ Sion, Regem Salomonem in diadémate, quo coronavit eum Mater ſua in die deſponſationis ejus, & in die lætitiæ Cordis ejus.

HYMNUS.

SUmmi Paréntis Filio
Patri futúri ſæculi,
Pacis beátæ Principi,
Promámus ore cánticum.
Qui vulnerátus péctore
Amóris ictum pértulit,
Amóris urens ignibus

Ipſum qui amántem díligunt.
Jesu dolóris victima,
Quis te innocéntem cómpulit,
Dura ut apertum Láncea
Latus patéret vulneri.
O fons amóris inclyte!
O vena aquárum límpida!
O flamma adúrens crimina!
O Cordis ardens charitas!
In Corde, Jesu, jugiter
Reconde nos, ut úberi
Dono fruamur gratiæ,
Cœlíque tandem præmiis.
Semper Parénti, & Filio
Sit laus, honor, sit glória,
Sancto simul Paráclito.
In sæculorum sæcula. Amen.

℣. Misericordia Domini ab æterno. ℟. Et usque in æternum super timentes eum.

Ad Benedictus.

Aña. Per viscera misericordiæ suæ visitavit nos Deus, & fecit Redemptionem populi sui. Alleluia.

Oratio.

FAC nos, Domine Jesu, Sanctissimi Cordis tui virtutibus índui, & affectibus inflammari: & ut imagini bonitatis tuæ conformes, & tuæ Redemptionis mereamur esse partícipes. Qui vivis &c.

Ad

Ad Primam.
Aña. Discite à me
:c. ℟. *brev.* Christe
ili Dei vivi, * Misere-
: nobis. Christe &c.
℣. Per quem salváti,
liberati sumus. Mi-
rere &c. Gloria &c.
hriste &c. ℣. Exur-
: Christe adjuva nos.
. Et libera nos prop-
r nomen tuum.
d Absol. Cap. lect. br.
Improperium expec-
vit cor meum &c. *ut*
fra ad Nonam.
Ad Tertiam, *Aña.*
ıavis est Dominus.
apitulum. Egredimini
c. *ut ad Laudes.* ℟.
rev. Misericordia tua,
omine, * Plena est
erra. Misericordia tua
c. ℣. Justificationes
as doce me. Plena est
erra. Gloria Patri &c.
isericordia tua, Do-
mine &c. ℣. Secundum
misericordiam tuam vi-
vifica me, Domine. ℟.
Et custodiam testimo-
nia oris tui.

Ad Sextam, *Aña.* Si-
tivit in te.

Capit. Cant. 8. 6.

POne me ut sig-
náculum super
Cor tuum, ut signácu-
lum super brachium
tuum: quia fortis est ut
mors, dilectio.

℟. *br.* Secundum mi-
sericordiam tuam * vi-
vifica me, Domine. Se-
cundum &c. ℣. Et cus-
todiam testimonia oris
tui. Vivifica me, Do-
mine. Gloria Patri &c.
Secundum misericor-
diam &c. ℣. Fac cum
servo tuo secundum
misericordiam tuam. ℟.
Et doce me justificatio-
nes tuas.

Ad Nonam, Aña. Beneplácitum est. *Capitulum.*

Psalmus 68.

IMproperium expectavit cor meum, & miseriam: Et sustinui, qui simul contristaretur, & non fuit, & qui consolaretur, & non inveni. ℟. *br.* Fac cum servo tuo * secundum misericordiam tuam. Fac cum servo tuo &c. ℣. Et justificationes tuas doce me. Secundum misericordiam tuam. Gloria &c. Fac cum servo tuo &c. ℟. Véniat super me misericordia tua, Domine. ℟. Salutare tuum, secundum eloquium tuum.

Ad Vesperas, Aña. De torrente in via bibet, propterea exaltabit caput.

Psalm. Dixit Dominus. *Aña.* Miserátor Dominus, redemptionem misit Populo suo. *Psalm.* Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * in consilio. *Aña.* Apud Dominum misericordia, & copiosa apud eum redemptio. *Psalm.* De profundis. *Aña.* Super misericordia tua, Domine, confitebor tibi in toto corde meo. *Psalm.* Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * quoniam audisti.[137] *Aña.* Suavis Dominus universis, & miserationes ejus super omnia opera ejus. *Psalm.* Exaltábo Te, Deus meus Rex.[144] *Capitulum.* Egredimini, *ut in Laud. Hymn.* Quicumque certum quæritis &c. *ut ad Matutin.*

℣. Misericordia Domi-
ni à progenie in pro-
genies. ℟. Timentibus
um.

Ad Magnific. Aña. Suscepit nos Dominus n Sinum, & Cor suum, ecordatus misericor-diæ suæ. Alleluia. *Oratio;* Fac nos *ut supr.*

DIE V. JUNII.

In Festo B. Pacifici à Ceredano Conf. (1. O.) Duplex min. Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter Orat. seq.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Pacificum Con-fessorem tuum verbo, atque exemplo clarére fecisti: præsta, quæsu-mus, ut ejusdem vesti-gia sectantes, ad cœles-tem patriam perduca-mur. Per Dominum.

In i. Noct. Lect. de Script. occur. Lect. vero ii. & iii. Noct. sumuntur ex Comm. Conf. non Pont., i. loco. In ii. Vesper. fit à Cap. de seq. com. præc.

DIE XII. JUNII.

In Festo B. Guidi Cortonensis Confes. (1. *O*) *Duplex majus. Omnia ut in Breviar. præter Orat. seq.*

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Guidum Confes-sorem tuum religiosæ perfectionis exemplar, & Evangelicæ prædica-tionis ministrum præ-buisti: ejus, quæsumus, intercessione concede, ut per bona opera proximis nostris lucis exempla monstremus. Per Dominum.

De-

Deinde ſit comm. Ss. Martyr. Basilidis &c. quorum in iii. Noct. dicit. ix. Lect. & in Laud. ſit comm. ut in Breviar. Vesp. seq. com. præc.

DIE XIII. JUNII.

In Festo S. Antonii de Padua Conſes. (1. *O.*) *Duplex ii. Classis cum Octav.*

Ad Vesperas, Aña.

GAudeat Ecclesia, quam in beatorum sponsus ornat gloria matrem filiorum. *Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, & loco ultimi, Psalmus.* Laudate Dominum omnes Gentes. *Aña.* Sapiente filio pater gloriatur, hoc & in Antonio digne commendatur. *Aña.* Qui dum sapientiam sæculi calcávit, prudens summi gloriam Patris exaltavit. *Aña.* Augustini prímitus regulæ subjectus, sub Francisco penitus mundo fit abjectus. *Aña.* Quorum vitam moribus híc profitebatur, gloriosis Patribus jam congloriatur.

Capit. Sapient. 7.

OPtavi, & datus est mihi sensus: & invocávi, & venit in me spiritus sapientiæ, & præposui illam regnis, & sedibus, & divitias nihil esse duxi in comparatione illius.

HYMNUS.

EN gratulémur hodie
Christo Regi jucundius,

In

In cujus aula gloriæ
Jam jubilat Antonius.
Francisci Patris æmulus,
Sic illi se contémperat,
Ut fonte manans rívulus,
Aquas vitæ circúmferat.
Longé latéque diffluit,
Sitíque mortis áridos,
Verbo salutis imbuit,
Dans rore sacro vívidos.
Hic, stígmatum qui bajulo
Patri natus innítitur,
Dum prædicat de titulo,
Confixus ille cérnitur.
Sub tanto duce mílitans,
Vincendo se non vincitur,
Duci miles cohabitans,
Jam bello non concútitur.
Nos in campo certáminis,
Patrum zelantes gloriam:
Hic sub re nostri nominis,
Vincamus ignominiam.
Præstet hoc Nati Genitor,
Hoc Genitoris Genitus,
Ac par utríque Conditor
Paráclitus hoc Spiritus.
Amen.

℣.

℣. Ora pro nobis, Beate Antoni. ℟. Ut digni &c.

Ad Magnific. Aña. O proles Hispániæ, pavor infidelium, nova lux Italiæ, nobile depositum urbis Paduanæ: fer, Antoni, gratiæ Christi patrocinium; ne prolapsis veniæ tempus breve créditum défluat inane.

ORATIO.

ECclesiam tuam, Deus, Beati Antonii Confessoris tui solemnitas votiva lætificet: ut spiritualibus semper muniatur auxiliis, & gaudiis perfrui mereatur æternis. Per Dominum.

Quando ſit Offic. per Annum, ubi dicitur, solemnitas votiva lætificet, *dicatur,* commemoratio votiva lætificet. *Et ſit Commem. B. Guidi, Aña.* Hic vir. ℣. Justum deduxit. *Oratio:* Deus, qui Beatum Guidum. *ut supr. Ad Matutin. Invitat.* Jam Christum chorus humilis alácrius in jubilo collaudet: * In quo sacerdos nobilis Antonius de veritate gaudet. *Psal.* Venite, exultémus.

HYMNUS.

LAUS Regi plena gáudio,
Qui merces militantium
Seipsum dat Antonio,
Militiæ stipendium.
Antoni, vir egregie,

Qui

Qui tuæ, quam prænóveras,
Hic vivens arrhas gloriæ,
Christum videns, accéperas.
Pro te digna, dum móreris,
Natorum ſit commotio,
Margaritæ non fúneris,
Cujus ſias possessio.
Hujus honorem gloriæ
Prædixeras in Padua,
Quæ tantis in te gratiæ
Manet donis irrigua.
Per te Pater cum Filio,
Consolátorque Spiritus,
A críminis contagio
Nos hic emundet fúnditus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Quasi secus al-
...um rívuli plantatus,
...ctum temporaneum
...dit hic beatus. *Psal.*
...atus vir, *cum reliq.*
Commun. Conf. non
...ntif.

Aña. Monte Sion
...ædicat Domini præ-
...ptum, & talentum
...plicat cœlitus accep-
tum. *Aña.* Cónterit
miraculis hæreses do-
centes, fidem Christi
jáculis témere lædentes.
℣. Amavit eum Domi-
nus, & ornávit eum. ℟.
Stolam gloriæ índuit
eum. *Lect. ut in Brev.*

℟. *i.* Fúnditur inson-
tium sanguis à profanis,
ſitque morientium mer-
ces vitæ panis: * Ru-
mor

mor ad Antonium volat non inanis.

℣. In Minores gladium Fratres dat, in odium Christi, rex immánis. Rumor.

℟. *ii.* Optans fore socius gloriæ victórum, quos occidit ímpius furor tyrannorum: * Sequitur Antonius viam defunctorum. ℣. Felix, quem non gladius terret, sed in melius mutat, iniquorum. Sequitur.

℟. *iii.* Fervet ad martyrium, dum rex terræ sævit, sed hoc desiderium suum non implevit: * De quo Rex regnantium aliud decrevit. ℣. Tandem in simplicium coetu per indicium fama viri crevit. De quo. Gloria Patri. De quo.

In II. Nocturno.

Aña. Grave cor quærentium nugas, vanitatem, discit per Antonium vitæ veritatem. *Aña.* Contra virum sanguinum, clamat, & dolosum, quod hoc genus hominum Deo sit exósum. *Aña.* Laus perfecta prófluit ex lactentis ore, in quo Christus destruit hostem cum ultóre. ℣. Os justi meditabitur sapientiam. ℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

Lectio iv.

ANtonius Ulyssipóne in Lusitánia honestis ortus parentibus, & ab iis pie educatus, adolescens Institutum Canonicorum Regularium suscepit. Sed cum córpora Beatorum quinque Marty-

rum Fratrum Mino-
um Conimbriam trans-
rrentur, qui paulò an-
apud Marrochium
ro Christi fide passi
rant, Martyrii deside-
o incensus, ad Fran-
scanum Ordinem tran-
vit. Mox eodem ardo-
impulsus, ad Sara-
énos ire perréxit: sed
dversa valetudine af-
ictus, & redíre coactus,
um navi ad Hispaniæ
tora ténderet, vento-
um vi in Siciliam dela-
us est. Assisium é Si-
lia ad Capitulum Ge-
erale venit; inde in
émum Montis Pauli
Æmilia secessit, ubi
vinis contemplationi-
us, jejuniis, & vigiliis
u vacavit: mundo, ac
sis fratribus pene ig-
tus; nam præter ce-
as virtutes, humilita-
tem tam impénse có-
luit, ut ubérrimum sa-
pientiæ donum, quo
plenus erat, quodque
diu occultaverat, non
nisi ex obedientia tan-
dem prodíerit. ℟. Ple-
nus sapientiæ, fastum
qui superbiæ humilis ti-
mebat: sub indocti fa-
cie, * Tantum in se gra-
tiæ lumen abscondebat.
℣. Ex se pondus gloriæ
sibi voluntarie súmere
nolebat. Tantum.

Lectio v.

POstea sacris Ordi-
nibus initiatus, &
ad prædicandum Evan-
gelium missus, dicendi
sapientia, & copia tan-
tum profécit, tantam-
que sui admirationem
commóvit, ut eum Sum-
mus Pontifex aliquan-
do concionantem áu-
diens, Arcam Testamen-
ti

ti appellárit. In primis verò hæreses summa vi profligavit, ideóque perpetuus Hæreticorum málleus est vocátus. Primus ex suo Ordine, ob doctrinæ præstantiam, Bononiæ, & álibi sacras litteras est interpretatus; Fratrumque suorum studiis præfuit, obtenta ad id muneris ab ipso Sancto Institutore Francisco in scriptis facultate. Multis veró peragrátis Provinciis, anno ante obitum Patávium venit, ubi illustria sanctitatis suæ monimenta relíquit. Denique magnis laboribus pro gloria Dei perfunctus, meritis, & miraculis clarus obdormivit in Domino Idibus Junii, anno salutis millesimo ducentesimo trigesimo primo. ℟. Pauperum collegio pauper in principio spiritu probatus, verb ministerio, * Non affectu proprio datus, sed vocatus. ℣. A quo si hæc actio, fiunt testimonio mors, & incolatus Non.

Lectio VI.

EJus tránsitum solis Fratribus notum, pueri per Civitatem clamantes: mortuus est Pater sanctus; mortuus est sanctus Antonius, mirifice publicarunt. Puerorum præconium plúrimis, maximisque miraculis Deus confirmavit, quibus rite probatis, Gregorius Nonus Pontifex Maximus, anno ab ejus óbitu nóndum elapso, eum Sanctorum Confessorum nume-

ero adscripsit. Inter
racula vero, quibus
íque floruit, illud in
imis insigne, quod in
ıs Corporis transla-
ne, præsente Gene-
i Ministro Sancto
naventúra, admiráti
nt universi. Cum
mque caro tota esset
pulverem arenæ si-
lem resoluta, lingua,
æ per triginta duos
nos sub terra fuerat,
recens, & rubicun-
reperta est, ut ho-
nis viventis pótius,
am mortui esse vide-
ur. Quam piíssimus
eneralis manibus re-
renter accipiens, la-
ymarum imbre per-
sus, his verbis coram
nnibus allocutus est:
lingua benedicta, quæ
ominum semper be-
dixisti, & alios bene-

dicere fecisti; nunc má-
nifeste appáret, quanti
meriti extitisti apud
Deum; & inſigens ei
devotissima óscula, eam
seórsim honorifice co-
llocari mandavit. ℟. In
doctrinæ póculis justus
sua singulis reddens af-
fluébat, loquens mag-
nis, párvulis, * Verita-
tis jáculis æque ferié-
bat. ℣. Potior miracu-
lis, virtus hæc in óculis
omnium clarébat. Ve-
ritátis. Gloria Patri. Ve-
ritatis.

In iii. Nocturno.

Aña. Gaude quon-
dam sæculi transiens
viator; summi taber-
naculi nunc inhabita-
tor. *Aña*. Nobis fac
propitium, à quo re-
cepisti cordis deside-
rium, vitam, quam pe-
tisti. *Aña*. Duc in mon-
tem

tem Domini: ora nos, Antoni, junctos Deo homini loco sancto poni. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsius. ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Lectio S. Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio VII. cap. 5.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ: Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Quæ est 15. in Matthæum.

NOlite, inquit, id reputare animo, vos jam hic sedére, & in exigua ánguli parte versari, ita enim conspicui omnibus éritis, ut civitas in montis cacumine pósita, ut lucerna in domo supra candelábrum lucens. Ubi sunt nunc illi, qui Christi potentiæ non credunt? Hæc audiant, & de prophetiæ vi stupentes, adórent ejus fortitudinem. Perpende enim quanta polliceatur iis, qui ne in sua quidem regione noti erant, videlicet ipsos in terra, & in mare celebrandos, & fama ad terminos orbis perventuros esse. Imó non fama tantum, sed & beneficii efficacia. Non enim illos fama volans notos réddidit ubíque, sed ipsa operum celebritas. Nam ceu vólucres, velocius quam solis radii terram omnem peragrárunt, piæ religionis lucem emittentes. ℟. Vitam probant

itas, simplex innocen-
, cura disciplinæ: *
elo juncta charitas,
ritas, modestia, testes
nt doctrinæ. ℣. Sed
gnorum cláritas cóm-
obat hæc omnia múl-
plex in fine. Zelo.
nedict. Cujus fectum
limus. *etiam quando*
Offic. per Annum.

Lectio VIII.

HInc igitur poten-
tiam suam osten-
, ex sequentibus ve-
fiduciam ab illis éxi-
his verbis: Neque
cendunt lucernam, &
nunt eam sub módio,
d super candelábrum,
luceat omnibus, qui
domo sunt. Sic lu-
at lux vestra coram
minibus, ut videant
era vestra bona, &
orificent Patrem ves-
m, qui in cœlis est.

Ego enim, inquit, lucem accendi, ut vero persevéret ardens, id ad vestram diligêntiam pértinet, non vestri tantum causa, sed & illorum gratia, qui hac potientur luce, & ad veritatem deducentur. Neque enim póterunt maledicta vestrum obscurare splendorem, si vos accurate vitam instituatis, atque illo modo, ut qui totum orbem convértere debeatis. Dignam itaque tanta gratia exhibete vitam, ut, sicut illa ubíque prædicatur, sic & hæc cum illa concurrat. ℟. Si quæris miracula, mors, error calámitas, dœmon, lepra fugiunt, ægri surgunt sani: * Cedunt mare, víncula, membra, resque pérditas

tas petunt, & accipiunt júvenes, & cani. ℣. Pereunt perícula, cessat & necessitas, narrent hi, qui sentiunt, dicant Paduani. Cedunt. Gloria Patri. Cedunt.

Lectio ix.

NEque enim dixi, id studete, ut bona opera vestra in medium proferatis; neque dixi, exhibete illa, sed luceat lux vestra; multa sit virtus, copiosus ignis, lux ineffabilis. Cum enim tanta virtus sit, fieri non potest ut lateat, etiamsi is, qui illam póssidet, omni modo eam obscuram esse velit. Irreprehensibilem igitur illis exhibéte vitam, nullamque veram habeant accusandi occasionem; étiamsi sexcenti accusatores adsint, nemo vos obscurare póterit. Pulchre dixit, lux; nihil enim hominem sic illustrem éfficit, étiamsi prorsus latére velit, ut virtutis splendor. Sicut enim ipso solari radio circúmdatus, ita etiam clarius refulget, non in terram tantum rádios emittens, sed ipsum coelum transcendens. Te Deum.

Ad Laudes, & per Horas, Aña.

DOmus ab António supra petram Dominum pósita perstabit, quam maris elatio, fluctus, seu vox flúminum ultrá non turbabit. *Psal.* Dominus regnavit. *cum reliq, ut in Psalterio. Aña.* Lætus tuo júbilat in conspectu, Domine, quo jam introívit; lumen, quod

od es, similat hunc i, qui lumine fruitur, o vivit. *Aña.* Totus te sitiens, Deus, ad vigilans éxtitit de lu- tu fons indeficiens, lux illi rútilans, qui is in cruce. *Antiſon.* eli, terræ, márium nedicant Dominum nctæ creaturæ: qui tot per Antonium signis áuget hominum vitæ spem futuræ. *Aña.* Sono tubæ, tympano, cithara, psalterio, cymbálisque Deum, choro, chordis, organo, laudet in Antonio mystice cor meum.

Capit. Optavi & datus. *ut supr.*

HYMNUS.

JESU lux vera mentium,
Nos illustra dilúculo,
Tot signis per Antonium
Opáco fulgens sæculo.
Hic náutis in naufragio
Signo salútis ádfuit:
Quibus sub lucis rádio
Vitæ ducatum præbuit.
Hæreticum lux fidei
Signo purgat, dum jácitur
Ab alto, vasis vitrei
Fragilitas non frangitur.
Irrísor lucis gratiæ
Signorum languet clericus;

Post votum surgens, gloriæ
Sancti ſit testis publicus.
Per hunc nos, Pater luminum,
Signes, & lux de Lumine,
Illustratoris hominum
Cum Spiritus munímine. Amen.

℣. Ora pro nobis, Beate Antoni. ℟. Ut digni &c.

Ad Benedictus.

Aña. Gaude, felix Padua, quæ thesaurum póssides, cujus clara visio, dignum fore lóculum in ara, monstravit: tu signis irrígua, tot in tuo próvides míseris Antonio, serva rei titulum, quæ sic te ditavit: sed tu nos ad ardua, Pater, his qui præsides, quorum es possessio, transfer, quos hic vínculum mortis inclinavit. *Orat.* Ecclesiam tuam, Deus. *Sed per Annum dicatur*, commemoratio votiva læti-ficet.

Ad Tertiam, Aña. Lætus tuo jubilat. *Capitulum.* Optavi. ℟. *br.* Amavit eum Dominus * Et ornavit eum. Amavit eum. ℣. Stolam gloriæ induit eum. Et ornavit eum. Gloria Patri. Amavit. ℣. Os justi meditabitur sapientiam. ℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

Ad Sextam, Aña. Totus in te sitiens.

Capitul. Sapient. 7.

VEnerunt autem mihi omnia bona páriter cum illa, & innumerabilis honesta-

pe-

manus illius, & læ-
s sum in omnibus,
niam antecedebat
sta sapientia, & ig-
bam, quoniam ho-
omnium mater est:
n sine fictione dídi-
c sine invidia com-
ico, & honestatem
non abscondo. ℟.
Os justi * Medita-
r sapientiam. Os
℣. Et lingua ejus
etur judicium. Me-
itur. Gloria Patri.
justi. ℣. Lex Dei
in corde ipsius. ℟.
non supplantabun-
gressus ejus.

d Nonam, Aña. So-
ubæ, tympano.

pitul. Sapient. 7.

[M]Ihi autem dedit
Deus dícere ex
ntia, & præsúmere
a horum, quæ mi-
ntur: quoniam ip-
se sapientiæ dux est, &
sapientium emendator.
℟. *br.* Lux Dei ejus, *
In corde ipsius. Lex. ℣.
Et non supplantabun-
tur gressus ejus. In cor-
de. Gloria Patri. Lex.
℣. Justum deduxit Do-
minus per vias rectas.
℟. Et ostendit illi reg-
num Dei. *In ii. Vesp.*
Aña. Domus ab Anto-
nio. *cum reliq. de Lau-
dib. Psalmi, Capit. &
Hymnus, ut supr. in pri-
mis Vesperis.* ℣. Ora
pro nobis, Beate Anto-
ni. ℟. Ut digni efficia-
mur &c.

Ad Magnif. Aña. O
Jesu perpetua lux, tot
in Antonio signis dans
splendorem, de quo non
incongrua nobis gloria-
tio tibi dat honorem.
Gratia per hunc tua
nos in vase proprio fer-

re da liquorem, lámpade non vacua, lumen det religio, charitas ardorem, donec in domo sua, Pater frui præmio donet post laborem.

Orat. ut supr. Deinde fit com. S. Basilii.

DIE XVI. JUNII.

Quarta die infra Octav. S. Antonii Semidupl.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Bonaventuræ Episcopi.

Sermo 1. de S. Antonio Patavino.

LECTIO IV.

MIrum, & valde dignum est admiratione, quomodo Deus, cum sit altissimus, non ad alios oculos vertat, sed tantum ad dejectos, & humiles.
Hoc & sanctus admira
tur Propheta cum di
cit: Deus noster in alti
habitat, & humilia res
picit in coelo, & in ter
ra: & puto juxta Sanc
torum dicta hoc ide
esse, quia superbus De
voluntatem suam no
súbjicit, sed ejus volun
tati suam præponit, cu
jus totum contrariu
vir humilis facit, qu
dum de se vilia sentit
se totum divinæ virtut
committi. Párvuli ergo
& qui sunt humiles i
hoc mundo, à Christ
sublimantur in coelo
quia propter humilita
tem sunt valde dispos
ti ad divinam influe
tiam. Sic Beatus Anto
nius fuit valde dispos
tus ad divinam scien
tiam, imó ad omne
divinam influentiam.

℟

℟. Plenus sapientiæ. 33.

Lectio V.

QUia Beatus Antonius humilis fuit conversando, humi- in suam scientiam scondendo, multum uminatus fuit à Deo, cut manifestat ejus ędicatio; dicitur enim: estimonium Domini dele, sapientiam præsns párvulis. Confuntur ergo superbia inllectus humani, quæ ım hominem per argantiam élevat, óculm rationis excæcat, ut bi utília homo non vieat. Oculus enim caris, si humore nimio erit inflatus, impedíur corpóreus visus; sic spiritualis oculus facıs per superbiam túnidus, ad omnia bona fit cæcus. Tales fuerunt omnes Philosophi, qui, quia fuerunt superbi, & vani, facti sunt stúlti, & dicentes, ínquit Apostolus, se esse sapientes, stúlti facti sunt. Sicut enim vas uno liquóre plenum, non suscipit alium, nisi illud prius fuerit evacuátum, sic homo plenus superbia non habet sapientiam, quia, secundúm sapientem, ubi superbia, illic & contúmelia, ubi autem humilitas, ibi sapientia. ℟. Pauperum collegio. 134.

Lectio VI.

PArvuli sunt ad obediendum valde flexibiles, numquam impériis majorum rebélles. Sic spirituales viri sunt inter alios parvuli, quamvis meritis sint

valde alti, ut à malis servis non possint cognosci aspectu, tales enim nésciunt in aliquo contradícere, sed in omnibus paráti sunt obedíre. Vere talis fuit Beatus Antonius, qui fuit párvulus, & despectus, ut in quodam Generali Capitulo à nullo Ministrorum fuerit postulatus, quem tamen ad petitionem suam Frater Gratianus duxit in Romandíolam, quia adeo semper fuit, dum vixit, obediens, ut in nullo obedire reluctaretur. Exemplum, quando ei in quodam Capitulo apud Forum Livii Minister imposuit, ut sermonem Fratribus fáceret; quia tamen nihil scire credebatur, sic humiliter scientiam suam occultabát. Quod igitur sic obediens fuit, & sic parvitatem amavit, Deus eum in omnibus custodivit. Custodiens parvulos Dominus: humiliat autem peccatores usque ad terram. ℟. In doctrinæ. 135.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Vos estis sal terræ. *de Comm. Doct. ut in Brev.*

DIE XVII. JUNII.

Quinta die infra Octav. S. Antonii.

In i. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In ii. Nocturno.

De Sermone S. Bonaventuræ Episcopi.

Sermo i. *de S. Antonio Patavino.*

Lectio iv.

Quia Beatus Antotonius parvulus per

per humilitatem fuit, & multum Christum amavit, ideo multum ab eo amatus fuit. Unde tanto fervore de Passione Domini prædicabat, quod quasi crucifixus omnibus apparebat; ita ut posset dícere cum Apostolo: Christo confixus sum Cruci. Exemplum habetur in legendi, quando de titulo Crucis Dominicæ prædicabat. Sed hodie nulla est charitas, quia nulla est párvitas; imo valles labórant elevári in colles, & colles in altissimos montes. Sed dicitur: Dejecisti eos dum elevarentur. Non dicit, dum elevati essent, sed, dum elevarentur. Unde dicitur: Ecce parvulum dedi te in gentibus, contemptibilem inter homines. Contemptíbilis tu es valde, sed superbia cordis tui extulit te; sed, si exaltatus fueris ut aquila, & inter sydera posúeris nidum tuum, inde détraham te, dicit Dominus. ℟. Plenus sapientiæ. 133.

Lectio v.

PArvuli sunt ad indulgendum perfáciles; mox enim verberati, de collo depositi, & repulsi, mox ad amplexus rédeunt vocati. Unde dicebat Apostolus: Malitia parvuli estote sine malevolentia; sicut est puerílis natúra. Tales enim nihil habent impietatis, nihil crudelitatis. Et quia Beatus Antonius eo modo, quo dictum est, parvus fuit, sicut corde humilis, & habitu vilis, sic in

om-

omnibus totus fuit pius, & dulcis, nulli corde détrahens, neminem ore lædens, opere nullum offendens; sciebat enim Apostolum dixisse Petrum, conversationem vestram inter gentes habentes bonam, ut in eo, quod detrectant de vobis, tanquam de malefactoribus, ex bonis operibus vos considerantes, glorificent Deum Sed in mundo quis hodie parvulus? Quis ut parvulus, pius? Regnat in mundo crudelitas, & repulsa est foris pietas.

℟. Pauperum collegio 134.

Lectio VI.

PArvuli sunt ad accipiendum velóces: numquam ita plorant, quin statim currant, & videant, si quis eis pulchrum pomum pórrigat, vel denarium album ófferat. Valdè enim munúscula amant quæ si ablata eis fúerint, plorant. Beatus ergo Antonius, quia verus parvulus erat, ad cœleste Regnum sibi promissum totis affectibus aspirabat. Sæpe ad illud oculos elevabat, & pro accipiendo desiderio irremediabiliter flebat. Sciebat enim, quod juxta mensuram parvitatis in via, erát mensura felicitatis in patria. Unde cum discipuli quærerent à Domino: Quis putas major est in regno coelorum? Ille ádvocans parvulum, statuit eum in medio, & dixit: Amen dico vobis, nisi efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in

reg-

egnum coelorum. Quicúmque igitur se humiliaverit sicut parvulus ste, hic erit major in egno coelorum. Quid gitur, Fratres charisimi, per diversa nitimini, quid laboratis in entum? Nisi, superbia eposita, efficiamini parvuli, regnum non accipietis æternum; & tanto ibi majorem obtineitis locum, quanto hic sse poteritis parviores. ℟. In doctrinæ póulis. 135.

In III. Nocturno.

ectio S. Evangelii secundúm Matthæum.

Lectio VII. Cap. 5.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis uis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, quo salietur? Et requa.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Ex lib. 1. *de Serm. Domini in monte.*

SUB módio ergo lucernam ponit, quisquis lucem bonæ doctrinæ cómmodis temporibus obscúrat & tégit: Super candelábrum autem ponit, qui corpus suum ministerio Dei súbjicit, ut superior sit prædicatio veritatis, & inferior sérvitus corporis: per ipsam tamen corporis servitutem excellentior luceat doctrina, quæ per officia corporalia, idest, per vocem, & linguam, & ceteros corporis motus, in bonis operíbus insinuétur etiam discentibus. Super candelábrum ergo ponit lucernam, cum dicit Apostolus: Non sic

sic pugno tamquam aërem cædens, sed castigo corp us meum, & servituti súbjicio, ne forte aliis prædicans, ipse réprobus inveniar.

℟. Vitam probant. 136.

Lectio viii.

Quod vero ait: Ut luceat omnibus, qui in dono sunt; domum puto dictam habitationem hominum, id est, ipsum mundum, propter id, quod superius ait: Vos estis lux mundi. Aut si domum quisquam vúlt accípere Ecclesiam, nec hoc est absúrdum. Sic luceat, inquit, lumen vestrum coram hominibus, ut videant bona facta vestra, & glorificent Patrem vestrum, qui in coelis est. Si tantúmmodo diceret: Sic luceat lumen vestrum coran hominibus, ut videan bona facta vestra, finen constituisse videretu in laudibus hominum quas quærunt hypócri tæ, & qui ambiunt a honores, & captant ina nissimam gloriam. ℟ Si quæris. 137.

Lectio ix.

Contra quos dici tur: Si adhuc ho minibus placéremChris ti servus non essem. E per Prophetam: Qu hominibus placent, confusi sunt, quia Deus nihil fecit illos. Et iterum: Deus confringe ossa eorum, qui hominibus plácent. Et rúrsus Apostolus: Non efficiamur inanis gloriæ cúpidi. Et ipse iterum: Probet autem se homo, & tunc in semetipso habe-

bebit gloriam, & non in altero.

Te Deum laudamus.

In Vesp. fit commem. Ss. Marci, & Marcelliani Martyrum ut in Breviar.

DIE XVIII. JUNII.

Sexta die infra Octav. S. Antoni.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

De Sermone S. Bonaventuræ Episcopi.

Sermo 2 de S. Antonio Patavino.

LECTIO IV.

QUI indiget sapientia, póstulet à Deo, qui dat omnibus affluenter, & non impróperat, & dabitur ei. Quod Beatus Antonius dum cognovit, dum sapiens esse appetiit, sapientiam à Domino postulavit, & quam postulavit, accépit; habuit enim in se scientiam omnium antiquorum: scilicet Angelorum, quæ consistit in ministrando. Omnes enim sunt administratorii spiritus. Dicitur autem ille minister sapiens, qui voluntatem Domini prudenter intelligit, fideliter complet, & perficit, & qui Dominum, cum iratus est, plácere novit. Tales fuerunt Angeli in principio suæ conversionis ad Deum, quando dum voluntatem Domini advérterent, ad Deum fideliter conversi sunt, & iram ejus obsequio humili placavérunt. Beatus ergo Antonius tamquam minister

bo-

bonus, & Deo fideliter miniſtravit, & ejus iram erga ſe, & alios ſuis precibus mitigavit. Unde de eo poteſt exponi illud: Indignatio Regis, nuntii mortis, & vir ſapiens placabit eam.

℟. Plenus ſapientiæ. 133.

Lectio V.

HAbuit ſapientiam Patriarcharum, quæ eſt ſimilis ſapientiæ viatorum. Ille vero dicitur ſapientiſſimus viator, qui ubi nec via, nec ſémita eſt, novit iter ſuum dirígere. Tales fuérunt Patriarchæ, qui, nondum apparénte via præceptorum, quæ per Chriſtum in Evangelio oſtenſa eſt, terram tamen propriam dimiſſérunt, & conſanguinea reliquerunt, & vitam ſcrútari cæpérunt, qua itur ad cœlum. Talis revéra fuit Beatus Antonius, dum, relicto Ordine, in quo erat, Fratribus adhúc quaſi mundo ignotis totaliter ſe commiſit; & relictis domeſticis, extraneis adhæſit, ut eſſet ille, de quo dicitur: Vir ſapiens dirigit greſſus ſuos. Sed quis hodie ſanctum hunc ſequitur? Ecce, chariſſimi, certa eſt via, nota omnibus ſémita, cœli janua eſt aperta, data ſunt præcepta, propoſita ſunt divina conſilia, & tamen non eſt qui teneat ea, ſed omnes divertunt à via. Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt; non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum. Sed Bea-

us Antonius habuit quoque scientiam Prophetarum, quorum est prævidére fútura, & ea populis nuntiare. Talis enim fuit revéra Beatus Antonius, dúm per se Padúanam civitatem sublevandam esse prævídit; dúm etiam Canonico socio improperanti: Vade, vade, quia forsitan sanctus eris, prophétans sic respondit: Dum me sanctum audieris, Deum útique collaudábis. ℟. Pauperum collegio. 134.

Lectio VI.

BEatus Antonius habuit quoque sapientiam Apostolorum, quæ similitudinem habet cum sapientia mercatorum: ipsi enim sunt, qui titulo emptionis emérunt regnum coelorum: Ecce nos relíquimus omnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et ait illis Jesus: Vos, qui reliquistis omnia, centúplum accipietis, & vitam æternam possidebitis. Optima revéra mercatio, ubi pro parvis dantur magna, pro corruptibilibus incorruptibilia, & pro cadúcis æterna. Sapiens mercator dicitur, qui valet mercationem suam sine damno dedúcere; sapientior ille, qui novit ex paucis múlta acquirere; sed ille sapientissimus haberetur, qui sciret quasi ex nihilo bona inæstimabilia comparáre. Tales revéra fuerunt Apostoli, dum pro nobis terram desiderabilem invenérunt. Certe

hanc

hanc sapientiam Apostolorum imitatus fuit Beatus Antonius, dúm propter regnum coelorum omnia relíquit, & pauperem virum Franciscum, imo Dominum Jesum secútus per omnia fuit; sciebat enim, quod hæc sapientia omnia præcéderet mundi bona juxta illud: Beatus qui invenit sapientiam, & áffluit prudentia; melior est, inquit, acquisitio ejus negotiatione auri, & argenti. Sed quis hodie hanc sapientiam quærit, & non pótius eam abjicit, & toto posse divitias quærit? Unde dicitur: Filii Agar exquisivérunt sapientiam, quæ de terra est, negotiatores terræ.

℞. In doctrinæ póculis. 135.

In iii. Noct. Lectiones: Non ergo tantum &c. *ut in veteri Brev. die xvii. hujus.*

Pro Ss. Marco, & Marcelliano Martyrib. Lect. ix. ut in Breviar. hac ipsa die.

DIE XIX. JUNII.

In Festo B. Michelinæ Viduæ, (3. O.) Dupl. minus. Omnia de Communi nec Virginum, nec Martyrum, præter seq.

ORATIO.

DEUS, qui Beatam Michelinam à terrenis solútam affectibus ad amorem tuum dispositione admirabili transtulisti: tribue nobis quæsumus; ut ejus meritis, & imitatione, à noxiis cupiditátibus expedíti, quæ tibi sunt plácita liberis mentibus exe-

xequamur. PerDñum.
Et ſit comm. Octav.
. Antonii. Aña. O Jeſu
erpétua. ℣. Ora pro
obis. *Orat.* Eccleſiam
uam. *ut ſupr.*

*Poſtea Ss. Mm Ger-
aſii & Protaſii. Aña.*
ſtorum. ℣. Lætamini.
)ratio: Deus, qui nos
nnua. *de Commun.*

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

MIchelina Piſáuri ad oram Adria-
ici maris sæculo ineun-
e decimoquarto orta
ſt ex illuſtri, copioſá-
que famllia Metellia.
Egrégia puellæ indoles
d virtutem prona, & à
rima ætate magna quæ-
ue portendens, incen-
i magis viſa eſt ad pie-
atem domeſtico paren-
tum exémplo, ſanctiſ-
que inſtitútis. Duodéni-
nis viro æque nobili
nupta eſt; exactóque in
caſtiſſimi conjúgii foe-
dere octo annorum ſpa-
tio, viri primum, dein-
de unici filii mortem,
quem materne dilige-
bat, forti erectóque in
Deum animo pértulit.
Vanas, & umbrátiles
mundi pertæſa delicias,
& claro excitata exem-
plo piæ mulíeris, é Sy-
ria Piſáurum ſpecie
peregrinantis appúlſæ,
quam poſtea contuber-
nalem habuit, & poeni-
tentis vitæ sóciam, pri-
ma intra Piſaurenſes no-
men dedit Tertio Ordí-
ni S. Franciſci de Poeni-
tentia, ut in aſpérrimo
vitæ génere à terrenis
curis exempta, liberius
coeleſtium contempla-
tio-

tioni vacáret. ℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Erogáto itaque in pauperes avíto censu, & in cœlestes thesauros per eorum manus deportato, vili ac híspido indúta sacco, pedibus nuda, victum mendicato quærens, corpus suum inédia, vigiliis, cilicio, flagéllis attrivit, vix brevi concessa quiéte super nuda humo, vel asséribus stramine instrúctis. A consanguineis, id vitæ genus iniquo animo ferentibus, nunc conviciis, nunc verbéribus lacessíta, à suscepto institúto deterréri non potuit, únice ánxia pati, & contemni pro Christo. De proximorum salute sollicita, verbo, & exemplo pérditos Cives à vivendi licentia ad castigatos mores revocavit: ægrótis tamquam vile mancípium præsto fuit in nosocómiis, in eorumdem tradúcens compendium tum eleëmosynas sibi collátas, tum quidquid operata fuit consilio manuum suarum: tantóque erga illos incensa est charitátis æstu, ut mulier fortis, suíque victrix osculári, & ore sæpius attíngere non abhorrúerit fœda úlcera leprosórum, qui non sine miraculo sanitati sunt restitúti.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Confirmata jam ætate, prompti navigii, honestique comitátus nacta opportunitátem, in Palæstínam tra-

trajécit, pie veneratúra loca Christi vestigiis, & sanguine consecrata. In Calvariæ monte intensé orans, rapta est in éxtasim, sibíque réddita, ita de Redemptóris passione disséruit, ut audiéntes à gémitu, & lacrymis non temperavérint. In patriam redux cúmulum addidit virtutibus, quibus antea florúerat, orationi, & contemplationi intenta, pœnitentiæ, & charitatis operibus addicta, & supernórum charismatum dono præfulgens. Demúm confectis Christianæ militiæ stipendiis, prænuntiatóque dormitionis suæ tempore, Sacramentis Ecclesiæ expiata, ætatis suæ anno quinquagésimo sexto ad coelestem Sponsum evolavit die decima nona Junii à Christo nato millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto. Sacri corporis exúviæ miraculis à Deo illustratæ, obscuro loco prímitus conditæ sunt in Ecclesia Sancti Francisci fratrum Minorum; sed non multo post in elegantiorem, & supra terram editum túmulum iteráto invectæ, populo Pisaurensi Civi olim suæ, nunc Patronæ, grata pietatis, & obsequii testimonia exhibente. Cultum eídem ab immemorabili tempore delátum decreto suo approbavit Apostolica Sedes, anno millesimo septingentesimo trigesimo septimo; postea vero ejus festum cum Officio, & Missa in ur-

urbe, & diœcési Piſaurenſi, & à toto Franciſcano Ordine celebrari indulſit.

℟. Fallax gratia.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Simile eſt regnum cœlorum theſauro. *ut in Comm. non Virg. Pro Ss. Gervaſio, & Protaſio Mart. Lect. ix. ut in Breviar. hac ipſa die. In Laud. ſit com. Octav. S. Antonii. Aña.* Gaude felix. ℣. Ora pro nobis. *Oratio*: Eccleſiam. *ut ſupr.* 130.

Deinde Ss. Gervaſii & Protaſii Martyrum. Aña. Veſtri capilli. ℣. Exultabunt. *Oratio*: Deus, qui nos annua. *In ii. Veſper. ſit à Capitul. de die Oct. S Antonii, ut in primis Veſper. feſti, cum com. B. Michelinæ, Aña.* Manum ſuam. ℣. Diffuſa. *Oratio*: Deus, qui Beatam Michelinam. *ut ſupra. Poſtea S. Silverii Papæ, & Mart. Aña.* Iſte ſanctus. ℣. Glória, & honore. *Orat.* Infirmitatem noſtram.

DIE XX. JUNII.

In Octava S. Antonii. Duplex minus. Omnia ut in die feſto, præter Lectiones.

In i. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In ii. Nocturno.

De Sermone S. Bonaventuræ Epiſcopi.

Sermo 2 de S. Antonio Patavino.

Lectio iv.

BEatus Antonius habuit ſapientiam Martyrum, quæ eſt ſicut ſcientia pugnatorum.

um. Nam ille sapiens
pugnator fuit, qui no-
vit adversariorum insi-
dias declinare: ille sa-
pientior creditur, qui
novit adversarios ex-
pugnare: sed ille sapien-
tissimus habetur, qui
per ipsas hostium ma-
nus nosset de hostibus
triumphare. Talis reve-
ra fuit sapientia Marty-
rum pugnatorum, qui,
sevientibus sibi mani-
bus hostium, meruérunt
pertíngere ad trium-
phum. Quis enim fabri-
cavit coronam Stepha-
no, nisi manus lapidan-
tium? Quis Laurentio,
nisi manus assantium?
Quis Andreæ, & Petro,
nisi manus crucifigen-
tium? Unde dicitur:
Melior est sapientia,
quam arma bellatorum.
Hanc sapientiam vir
Dei Antonius habuit,
cum martyrium sic de-
sideravit, & sic animo-
se quæsivit, & sic ad
patiendum omne, quod
potuit, fecit; quem
Deus tamen ad aliud
ordinavit, sicut ipsa
Legenda ostendit. Qui
enim optabat bellare
cum pœnis, datum est
sibi, ut bellaret cum vi-
tiis; quod secundum
Gregorium quoddam
martyrii genus éxtitit.
Unde de eo potest dici
illud: Certámen forte
dedit illi, ut vínceret,
& sciret quoniam om-
nium potentior est sa-
pientia. Et item dici-
tur: melior est sapien-
tia, quam vires; & vir
sensátus melior, quam
fortis.

℟. Plenus sapientiæ. 133.

Lectio v.

HAbuit etiam sapientiam Confesſorum, ſive pótius Sanctorum Doctorum, quæ est sapientia Magistrórum. Sapiens enim Doctor ille dicitur, qui prudenter docet suos discipulos: sapientior ille, qui docet unam totam Provinciam: sed sapientiſſimus ille, qui docet omnem terram. Item sapiens Doctor est, qui docet in aliquo tempore, sicut in hyeme tota: sapientior, qui docet in tota vita: sed sapientiſſimus, qui sic docéret in iſta, ut esset sibi, & aliis útilis in futuro. Talis revera fuit Antonius, qui primo docuit se vigilando, orando, jejunando, & carnem servire spiritui cogendo. Secundo docuit proximum non tantum in uno loco, sed úndique per circúitum, non ea tantum, quæ valérent in hac vita ad meritum, sed quæ valérent in futuro ad præmium, & ad evadendum infernale supplicium; & proptérea de eo potest exponi illud: Scientia Sapientis quasi innundatio abundavit, & consilium ejus quasi fons vitæ pérmanet. Sed quis hodie est, qui sic proximum doceat, qui sic de bono animæ cónsulat, & non pótius vana quærat, vana amet, & vanis omni tempore deserviat? ℟. Pauperum collegio. 134.

Lectio vi.

TAndem Beatus Antonius habuit

sa-

ſapientiam Virginum, quæ consistit in fugiendo vana, & fugiendo hominum consortia, in vitando verba scurrilia, & omnia, quæ possunt lasciviæ esse causa. Hoc perfecte fecit Antonius, dum mundum penitus fugit, & religionem elégit, non aliquem locum verbis, vel aspectibus dereliquit; sciebat enim esse scriptum: Sapiens cor, & intelligibile abstinebit se à peccatis, id est, non solum ab opere peccati carebit, sed & ab omnibus causis abstinebit inducentibus ad peccatum. Unde opus veræ poenitentiæ est, causas peccatorum excídere, & eis áditum ultró non indulgére.

℟. In doctrinæ pócuculis. 135.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 5.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo salietur? Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 6. in Epistol. 1. Joann. in fin.

QUicumque ergo sólverit unum ex mandatis istis minimis, & docúerit sic homines, minimus vocabitur in regno coelorum. Quid est solverit? Quid est docúerit? Solvitur factis, & docetur verbis. Qui prædicas non furandum, furaris? Solvit ergo in facto qui furatur,

tur, & quisquis docet sic, minimus vocabitur in regno cœlorum, id est, in Ecclesia hujus temporis. Qui autem fecerit, & sic docuerit, magnus vocabitur in regno cœlorum. Ex eo, quod dixit hic, fecerit, contra hoc ibi dixit, solverit. Id est, non fecerit, & docúerit sic. Ille ergo solvit, qui non facit. ℟. Vitam probant vilitas.

Lectio viii

PHarisæos cogitabat, cum ista diceret, qui solvebant legem factis, & docebant verbis. De quibus alio loco dicit: Quæ dicunt, facite, quæ autem faciunt, fácere nolite. Dicunt enim, & non faciunt. Proptérea & hic ita sequitur: Dico enim vobis, nisi abundaverit justitia vestra plus quam Scribarum, & Pharisæorum, non intrabitis in regnum cœlorum; id est, nisi vos feceritis, & ita docueritis, quod illi non faciunt, & sic docent, non intrábitis in regnum cœlorum. Quam ergo legem docebant Pharisæi, & non faciebant, ipsam dicit Christus non se venisse sólvere, sed adimpleére: quia ipsa pértinet ad cathedram Moysi, in qua sedentes Pharisæi, & docentes, nec facientes, audiendi sunt, non imitandi.

℟. Si quæris. 137.

Pro S. Silverio Papa, & Mart. Lect. ix. ut in Breviar. hac ipsa die.

DIE

DIE XXI. JUNII.

In Italia, & Insulis adjacentibus S. Aloysii Gonzagæ Conf. Duplex minus. Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præt. ea, quæ habentur propr. in fin. Breviar. pro aliquibus loc.

DIE XXV. JUNII.

In Festo S. Gulielmi Abbatis. Duplex.

Aña. Similabo eum viro sapiénti, qui ædificabit domum suam supra petram.

℣. Amavit eum Dominus, & ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ induit eum.

ORATIO.

DEUS, qui infirmitáti nostræ ad teréndum salútis viam in Sanctis tuis exémplum, & præsidium collocásti: da nobis, ita Beati Guliélmi Abbatis mérita veneràri, ut ejúsdem excipiàmus suffrágia, & vestígia prosequàmur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

LECT. de Libro Sapientiæ. Justus si morte.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

GUlielmus nobilibus parentibus Vercéllis in Insúbria natus, vix quartumdécimum ætátis annum expléverat, cúm miro quodam pietátis ardore flagrans Compostellánam peregrinatiónem ad celebérrimum Sancti Jacóbi Templum aggrésus est. Quod iter una amictus túnica, ac dúplici férreo circulo præcínctus, nudisque pédibus prosecútus, aspér-

pérrima frigoris & æstus, famis & sitis summo cum vitæ discrímine perpéssus est incómmoda. Revérsus in Italiam, novam ad sanctum Dómini Sepúlchrum peregrinatiónem molítur; sed quominus propósitum exequatur, vária, atque gravíssima intercédunt impedimenta, divino Númine ad altióra, & sanctióra religiósam Júvenis indolem retrahénte. Porró in solículo monte biénnium inter assíduas preces, vigílias, chaméunias, & jejúnia commorátus, divina subníxus ope, cœco lumen restituit; cujus miráculi fama percrebrescénte, jam Gulielmus latére non póterat; quare íterum Hierosólymam cógitat, & álacris se itíneri committit. ℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custódivit eum ab inimicis, & á seductoribus tutávit illum. * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per viás, rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.

LECTIO V.

DEI aútem mónitu, qui eidem appáruit, à propósito revocátur, utilior, & fructuósior tam apud Italos, quám apud éxteras natiónes futúrus. Tum Monastérium in Virgiliáni Montis cacúmine, quod deinde Virginis est appellatum, loco áspero, & inaccésso miranda exædíficat celeritáte. Sócios deínde viros, & Religiosos adscis-

sciscit, eósque ad vivéndi normam, Evangélicis præcéptis, & consiliis summópere accommodátam, tum certis légibus ex beati Benedícti institútis, magna ex parte desúmptis, tum verbo, & sanctissimæ vitæ exémplis informat.

℟. Amávit eum Dominus, & ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas parádisi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et.

Lectio VI.

ALiis deínde Monastériis eréctis, clárior in dies Gulielmi facta sánctitas, multos ad eum undique viros perdúcit, sanctitátis odóre, & miraculórum fama alléctos. Nam muti loquélam, surdi audítum, áridi vigórem, varióque, & immedicábili morbo laborántes, sanitatem ipsius intercessióne recepéruut. Aquam in vinum convértit; áliaque complúra mirabília patrávit; inter quæ illud non silendum, quod, muliërcula ad ejus castitátem tendándam missa, in ardéntibus prunis humi stratis illæsum se volutavit. De qua re certior factus Rogérius Neápolis Rex in summam Viri Dei venerationem addúcitur. Demum témpore sui óbitus Regi, aliisque prænuntiáto, innumeris virtutibus, & miráculis clarus obdormivit in Domino anno salutis millesimo centésimo quadragésimo secundo.

℟. Is-

℞. Iste homo perfecit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervénit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, *ut in Comm. Abbatum.*

DIE XXVII. JUNII.

Quarta die infra Octav. Nativ. S. Joannis Baptistæ.

In Festo B. Benvenuti Conf. (1. O.) *Duplex majus. Omnia de Communi Confess. non Pontif. præter Orationem.*

ORATIO.

DOmine Jesu, qui Beatum Benevenutum Confessorem perfecta sui abnegatione imitatorem tui gloriosum effecisti: da nobis, quæsumus, ut voluntatem tuam semper exequentes, ejusdem gloriæ partícipes esse mereamur. Qui vivis, & regnas.

Et fit com. S. Joannis & Pauli Martyr. & Octav. S. Joannis, ut in Breviar.

Lectiones trium Nocturnorum dicuntur de Communi Confess. non Pontif. ii. loc.

Si hodie fuerit Sabbatum Lectio ix. legatur de Homil. Vigiliæ Ss. Apostolorum, & de ea fiat comm. in Laud. post illam Octavæ. In

Laud. fit com. Octav. S. Joann. Baptistæ, ut in Brev.

DIE IV. JULII.

Anniversarium Dedicationis omnium Ecclesiarum consecratarum, trium Ordinum S. P. N. Francisci.

Duplex primæ Classis cum Octav. Omnia dicuntur ut in Commun. Dedicationis Ecclesiæ, de qua per totam Octav. fit comm.

DIE XI. JULII.

In Octava Dedicationis omnium Ecclesiarum consecratarum Trium Ordinum S. P. N. Francisci. Duplex minus.

Ad Vesperas, ut in primis Vesperis diei Dedicationis, cum commem. Ss. Septem Fratrum Martyrum, & S. Pii Papæ & Mart. ut in Breviar.

Ad Matutinum, Omnia ut in die Dedicationis, præter Lectiones secundi Nocturn. quæ leguntur de die Octav. ejusdem Dedicationis, Pro S. Pio Papa, & Martyr. Lectio nona, ut in Breviar. hac ipsa die.

DIE XIV. JULII.

In Festo S. Bonaventuræ Episcopi, Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris (1. O.) Duplex secund. Class. cum Octava.

Ad Vesperas, Aña.

ECce Vir bonus, & benignus, verecundus visu, modestus moribus, & eloquio decórus. *Psal.* Dixit Domi-

minus. *cum reliquis de Dominica, & loco ultim. Psalmus.* Laudate Dominum omnes Gentes.
Aña. In omnibus seipſum præbuit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate.
Aña. Fecit, quod placuit Deo, & fórtiter ivit in via Patris sui.
Aña. Longe divulgatum est nomen ejus, & dilectus est in pace sua.
Aña. Mansuetis dabit gratiam, gloriam sapientes possidébunt.

Capit. Sap. 8. ℣. 2.

SApientiam amavi, & exquísivi à juventute mea, & quæsívi sponsam mihi eam assumere, & amator factus sum formæ illius.

HYMNUS.

EN dies lucet veneranda nobis,
Qua decus nostrum, jubar, & coróna,
Doctor, & paſtor penetravit astra,
Prómite cantum.
Indolem nactus plácidam, benignam,
Matris ut voto Domino dicatum
Se videt, promptus penetrat, libensque
Claustra Minórum.
Eloquens, mitis, facilis, modestus,
Moribus castus, facie decórus,
Omnibus carus, sibi corda nexu
Vinxit amoris.
Sanctus hinc vivens merito vocatus,

Ac-

Acta dum Patris cálamo notantem,
Spiritu mire, placidéque raptum
Cernit Aquínas.
Sint Patri summo, Genitoque Verbo,
Ac tibi verax utriusque Flamen,
Cum quibus regnas Deus unus, idem,
Laudis honóres. Amen.

℣. Ora pro nobis Beate Bonaventura.

℟. Ut digni &c.

Ad Magnif. Aña. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, Beate Bonaventura, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclesiæ tuæ Beatum Bonaventuram Confessorem tuum, atque Pontificem, Doctorem mirabilem tribuisti: concede propitius, ut apud te hunc pium semper intercessorem habere mereatur. Per Dominum.

Ad Matutin. Invitat. Deum, qui docet hominem scientiam, * Venite, adoremus.

Psal. Venite exultemus.

HYMNUS.

VOce lætanti, módulis canóris
Cætus exultans resonet Minórum
Gesta, virtutes, duplicata serta
Præsulis almi.

Hic

Hic gregis custos vigil, atque prudens,
Dum lupos fortis rabidos repellit,
Legibus sanctis, monitúque amico
Vallat ovile.
Luce doctrinæ radians per orbem,
Púrpuræ sacræ tegitur decóre,
Qua nitens, clari rutilare cœpit
Syderis instar.
Hinc sedens Patrum celebri in Senatu,
Cuncta disponit sapiens gerenda,
Devios jungit Capiti supremo,
Schísmate scissos.
Qui Deus regnas moderátor orbis
Unus, & Trinus super astra cœli,
Sint tibi grates, tibi sint honóres
Omne per ævum. Amen.

In I. Nocturno.

Aña. Natus est homo, firmaméntum gentis, rector fratrum, stabilimentum populi. *Psal.* Beatus vir, *cum reliquis ut in Commun. Conf. Pontif. Aña.* Surrexit quasi ignis, & verbum ipsius quasi fácula ardens. *Aña.* Concrevit ut pluvia doctrina ejus, fluit ut ros eloquium ejus, quasi stillæ super grámina. ℣. Amavit eum Dominus, & ornávit eum. ℟. Stolam gloriæ índuit eum.

De Libro Sapientiæ.

Lectio I. cap. 8.

SApientiam amávi, & exquisivi à juventu-

tute mea, & quæſívi ſponſam mihi eam aſſúmere, & amator factus ſum formæ illius. Generoſitatem illius glorificat, contubernium habens Dei, ſed & omnium Dominus dilexit illam; doctrix enim eſt diſciplinæ Dei, & electrix operum illius. Et ſi divitiæ appetuntur in vita, quid ſapiéntia locuplétior, quæ operatur omnia? Si autem ſenſus operatur, quid horum, quæ ſunt, magis quam illa eſt ártifex? Et ſi juſtitiam quis diligit, labores hujus magnas habent virtútes: ſobrietatem enim, & prudentiam docet, & juſtitiam, & virtutem, quibus utilius nihil eſt in vita hominibus. ℟. Qui ſapiens eſt corde, appéllábitur prudens: * Et quí dulcis eſt eloquio majora percipiet. ℣. Cor ſapiens erudiet os ejus, & labiis ejus addet gratiam. Et qui dulcis eſt.

Lectio II.

PRopoſui ergo hanc addúcere mihi ad convivendum, ſciens, quoniam mecum communicabit de bonis, & erit allocutio cogitationis, & tædii mei. Habébo propter hanc claritatem ad turbas, & honorem apud senióres júvenis, & acutus inveniar in judicio, & in conſpectu potentium admirabilis ero, & facies principum mirabuntur me; tacentem me ſuſtinébunt, & loquentem me reſpicient, & ſermocinante me plura, manus ori ſuo impó-

pónent. Propterea habebo per hanc, immortalitatem, & memoriam æternam his, qui post me futuri sunt, relinquam. ℟. Pósside sapientiam, & in omni possessione tua acquire prudentiam, árripe illam, & exaltabit te: * Glorificaberis ab ea, cum eam fueris amplexatus.

℣. Dabit capiti tuo augmenta gratiarum, & corona ínclyta próteget te. Glorificaberis.

Lectio III.

INtrans in domum meam, conquiescam cum illa: non enim habet amáritudinem conversatio illius, nec tædium convictus illius, sed lætitiam, & gaudium. Hæc cogitans apud me, & commemorans in corde meo, quoniam immortalitas est in cognitione sapientiæ, & in amicitia illius delectatio bona, & in operibus manuum illius honestas sine defectione, & in certámine loquélæ illius sapientia, & præclaritas in communicatione sermonum illius, circuíbam quærens, ut mihi illam assumerem. Puer autem eram ingeniosus, & sortitus sum animam bonam. ℟. Concáluit cor meum intra me: * Et in meditatione mea exardescit ignis. ℣. Quomodo dilexi legem tuam, Domine, tota die meditatio mea est. Et in meditatione. Gloria Patri. Et in meti ditaone.

In II. Nocturno.

Aña. Ubi est humilitas,

as, ibi est sapientia, implicitas justorum dírigeт eos. *Aña.* Manueti hæreditabunt terram, & delectabuntur n multitudine pacis. *Aña.* Ostendit ex bona onversatione operationem suam in mansuetudine sapientiæ. ℣. Elegit eum Dominus Sacerdotem sibi. ℟. Ad acrificandum ei hostiam laudis.

Lectio IV.

BOnaventura Balneoregii in Etruria natus, cùm adhuc puérulus desperato morbo conflictaretur, Beati Francisci tunc viventis precibus sanitati rédditus est. Minorum Ordini, si convaluisset, Matris voto dicatus, illud vitæ institutum in Provincia Romana duos & viginti annos natus amplectitur. In litterarum studiis brevi adeò profécit, ut septimo sui ingressus anno, doctoris, & magistri insignibus in Parisiensi Accademia solemni more decoratus, Sententiarum libros ibidem summa cum laude fuerit interpretatus. Ad hanc doctrinæ excellentiam Sanctorum scientiam adjunxit, cujus præstantiam, morumque innocentiam admirans ipsius præceptor Alexander Alensis, dícere solitus fuit, sibi vidéri, quod in eo Adam numquam peccasset. In Christi Jesu passione meditanda assiduus, & Virginis Matris diligentissimus cultor, eadem pietatis studia in aliis excitare,

ac fovére omni tempore satégit. Demissione animi tanta fuit, ut cum ejus causa plures dies à Dominici Corporis perceptione abstinuisset, eódem réfici, Angelo ministrante, meruerit. Charitate ítidem in omnes effusa, cæterisque virtutibus mirabiliter claruit: dignus proinde, qui à Beato Thoma Aquinate, cui summa necessitudine conjunctus fuit, Sanctus appellaretur. Cum enim illum, dum seraphici Patris vitam conscriberet, in contemplationem raptum, & à terra mirifice sublevatum vidisset, regressus ad suos, sinamus, inquit, Sanctum, quia labórat pro Sancto. Cui etiam aliquando de fontibus, unde tam multiplicem eruditionem prómeret, sciscitanti, principem sui librum Jesum Crucifixum ostendit. ℟. Lex veritatis fuit in ore ejus, & iniquitas non est inventa in labiis ejus: * In pace, & in æquitate ambulavit cum Deo, & multos ávertit ab iniquitate. ℣. Labia enim ejus custodiunt scientiam, & legem requirent ex ore ejus. In pace.

Lectio V.

His præclaris virtutibus, dotibusque, quibus omnium animos sibi arctissimé devinciebat, factus est, ut vix trigesimum quintum annum ingressus, Romæ maximo omnium consensu, Parisiis adhuc ímmorans, Generalis

Mi-

Minister fuerit renun-
ciatus: quod ipse mu-
nus per annos duode-
viginti sic gessit, ut in
ore omnium, & admi-
ratione esset. Multa
constituit regulari dis-
ciplinæ, & amplificando
Minorum Ordini per-
utilia: quem etiam,
aliosque simul Mendi-
cantium Ordines mag-
na eloquentiæ vi, ac ra-
ionum póndere, adver-
us obtrectatores scrip-
o, & voce defendit.
Plura quoque ab eo
nstituta, quæ ad augen-
lum Dei, & Deíparæ
ultum pertinérent. In
is, ut ad Campanæ
pulsum sub noctem ter
verbis Angelicis Virgo
alutaretur. Neque ín-
erim tam vasti regimi-
is distentus curis, à
ontemplando, scriben-
dóque, & à verbi mi-
nisterio unquam désti-
tit; quo etiam tempore
laicorum hominum so-
dalitates ab ipso ini-
tium accepére. Ebora-
censem Archiepiscopá-
tum, à Clemente Quar-
to collátum, humiliter
abdicavit. Sed non mul-
to post à Beato Grego-
rio Decimo, qui ejus
maxime hortatu in Sum-
mum Pontificem elec-
tus fuerat, Cardinalis,
& Episcopus Albanen-
sis creatus, ut majori
cum auctoritate ipse
præcipue Concilii Lug-
dunensis rebus dirigen-
dis præesset, gravissima
universalis Ecclesiæ cau-
sa, & Pontificis præcep-
to adactus, eas dignita-
tes suscepit. ℟. Vir pe-
rítus multos erudivit, &
animæ suæ suavis est:

* Vir sapiens implebitur benedictionibus, & videntes illum laudabunt. ℣. Sapiens in populo hæreditabit honorem, & nomen illius vivens erit in æternum. Vir sapiens.

Lectio VI.

Ipsius potissimum opera Græcorum tunc unio peracta est. Nam & antea Gregorio Pontifici, Apocrisarios ad Palæologum Imperatorem missuro, auctor fuit, ut ad id munus deligeret Hieronymum Asculanum postea Nicolaum hoc nomine Quartum, aliosque Minoritas tres, quorum legatio salutaris fuit; & in Concilio ipso ejus doctrina, prudentia, sanctitate, & ad Deum precibus pastoralis solicitudo Pontificis tantópere adjúta est, ut sublato schísmatis dissidio, Imperator, & Orientis Nationes ad Apostolicæ Sedis obedientiam, communionemque redierint. His laboribus contracto letháli morbo, sub Concilii éxitum vir Deo, & hominibus dilectus, anno ætatis suæ quinquagesimo tertio, supremum diem explévit summo cum dolore Patrum omnium, maximéque Pontificis, qui in Concilio ipso testatus, Ecclesiam Dei illius óbitu inæstimabilem fecisse jacturam, jussit, ut Prælati, ac Presbyteri singuli toto terrarum Orbe, ipsius animæ parentárent sacrii unius celebratione. Hujus san-

cti Viri doctrina plúrimi semper habita ab Ecclesia fuit. Itaque & in Concilio Florentino adhibita est ad res difficiles explicandas, & à Summis Pontificibus magnópere commendata, non iis tantum nominibus, quod per eam perdifficilia explicantur dilúcide, illustratur Catholica veritas, errores, & hæreses profligantur; sed & illo præsertim, quod collústrans mentem, simul voluntatem inflammet. Summam quippe eruditionem ille pari cum pietatis ardore conjungens, & seraphicis quibusdam acúleis cor compungens, mira ipsum devotione perfundit. Quámobrem Sixtus Quartus plurimis, maximisque miraculis clarum, & Seraphici nomine passim insignitum, Sanctorum Doctorum consortio adscripsit; Sixtus vero Quintus in plenario Ecclesiæ Romanæ consessu, solemni ritu, datis etiam specialibus Apostolicis litteris, eumdem præcipuis, & primariis Doctoribus, qui Theologicæ facultatis magisterio Ecclesiam illustrarunt, accensendum decrevit. ℟. In diebus suis ædificavit domum: * Et exaltavit templum sanctum Domino, paratum in gloriam sempiternam. ℣. Stare fecit portas, & seras; eréxit domos nostras. Et exaltavit. Gloria Patri. Et exaltavit.

In III. Nocturno.

Aña. Ecce vere Israë-

raëlita, in quo dolus non est: Beati qui te viderunt, & in amicitia tua decorati sunt. *Aña.* Erat lucerna ardens, & lucens; & multi exultaverunt in luce ejus. *Aña.* Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram: Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur. ℣. Tu es sacerdos in æternum. ℟. Secundum ordinem Melchisedech.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. cap. 5.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Isidori Episcopi.

Ex lib. 2. Offic. ad S. Fulgent. Cap. 5.

QUI in erudiendis, atque instituendis ad virtutem populis præerit, necesse est, ut in omnibus sanctus sit, & in nullo reprehensibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipse à peccato debet esse alienus. Nam qua fronte subjectos arguere possit, cum illi statim possuit correctus ingérere: Ante doce te quæ recta sunt. Primitus quippe semetipsum corrigere debet, qui alios ad bene vivendum admonére studet; ita ut in omnibus semetipsum formam vivendi præbeat, cunctosque ad bonum opus, & doctrina, & opero provocet; cui etiam scien-

scientia scripturarum necessaria est; quia si Episcopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest, sic vivens. Porro si & doctrina, & sermone fuerit eruditus, potest cæteros quoque instruére, & docére suos, & adversarios repercútere, qui nisi refutati fuerint, atque convicti, facile possunt simplícium corda pervértere.

℟. Quasi arcus refulgens inter nébulas gloriæ, & quasi flos rosarum in diebus vernis: & quasi lília, quæ sunt in transitu aquæ, & quasi thus rédolens in diebus æstatis. * Quasi ignis effulgens, & thus ardens in igne. ℣. Quasi vas auri solidum, ornatum omni lapide pretioso. Quasi ignis.

Lectio viii.

HUjus sermo debet esse purus, simplex, apertus, plenus gravitatis, & honestatis, plenus suavitatis, & gratiæ, tractans de mysterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentiæ, de disciplina justitiæ, unumquemque ádmonens diversa exhortatione, juxta professionem, morumque qualitatem; scilicet ut prænoscat quid, cui, quando, vel quomodo próferat. Cujus præ cæteris speciale officium est, scriptúras légere, percúrrere cánones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejuniis, orationibus incúmbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discér-

-ae

pere, nullum damnare, nisi comprobatum, nullum excommunicare, nisi discussum.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus, & stolam gloriæ induit eum. ℣. Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum, & nomine æterno hæreditavit illum. Et. Gloria. Et.

Lectio ix.

QUique ita humilitate pariter, & auctoritate præesse debet, ut neque per nimiam humilitatem suam subditórum vitia convaléscere faciat, neque per immoderantiam severitatis potestatem exerceat, sed tanto cáutius erga commissos sibi, quanto dúrius à Christo indagari formidat. Tenebit quoque illam supereminentem donis omnibus charitatem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitatis, charitas, locus autem hujus custodis, humilitas. Habebit etiam inter hæc omnia castitatis eminentiam, ita ut mens Christo dédita, ab omni inquinamento carnis sit munda, & libera.

Te Deum.

Ad Laudes, & per Horas. Antif.

DAbo vobis pastorem juxta cor meum, & pascet vos scientia, & doctrina. *Paslm.* Dominus regnavit. *cum reliq. Aña.* Sapientia ejus pudica fuit, & pacífica, modesta,

tá, suadibilis, bonis consentiens, plena misericordia, & fructibus bonis.

Aña. Prævaluit amplificare civitatem, adeptus est gloriam in conversatione gentis. *Aña.* Benedictus Deus, qui dedit nobis verum sapientem, & erudítum, & sensatum, atque prudentem. *Aña.* Sapientiam ejus enarrabunt gentes, & laudem ejus enuntiabit Ecclesia. *Capitul.* Sapientiam *ut in i. Vesp.*

HYMNUS.

QUI poli sedem meritis paratam
Jam tenes inter Superos beatus,
Da tuas nobis reserare digne
Cármine laudes.

Abstinens ara pietate ductus,
Corde suspirans, ínhians ad ipsam,
Angeli pasci manibus mereris
Corpore Christi.

Tu Redemptoris recolens dolores,
In rubescentis lateris caverna
Aspicis moerens, penetrasque clare
Dógmata pura.

Virginis Christi Genitricis almæ,
Corde transfixæ, meditans agónem,
Jugiter nutris, geminasque flammas
Dulcis amoris.

Laus

Laus sit Auguſtæ Triadi per ævum,
Quæ tibi mentem tribuit benignam,
Luce nunc noſtras feriens adúrat
Igne ſuperno. Amen.

℣. Ora pro nobis Beatæ Bonaventura.
℟. Ut digni &c.

Ad Benedictus.

Aña. Qui docti fúerint, fulgebunt quaſi ſplendor firmamenti, & qui ad juſtitiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpetuas æternitates. *Oratio.* Deus, qui Eccleſiæ tuæ. *ut supr.* *Ad Tertiam Aña.* Sapientia ejus *Capit.* Sapientiam amavi. ℟. *brev.* Amavit eum Dominus: * Et ornavit eum. Amavit. ℣. Stolam gloriæ induit eum. Et ornavit. Gloria Patri. Amavit. ℣. Elegit eum Dominus Sacerdotem ſibi.
℟. Ad ſacrificandum ei hoſtiam laudis.

Ad Sextam Aña. Prævaluit.

Capitulum. Sap. 8.

LAbores Sapientiæ magnas habent virtutes, ſobrietatem enim, & prudentiam docet, & juſtitiam, & virtutes, quibus utilius nihil eſt in vita hominibus. ℟. *brev.* Elegit eum Dominus * Sacerdotem ſibi. Elégit eum. ℣. Ad ſacrificandum ei hoſtiam laudis. Sacerdotem ſibi. Gloria Patri. Elegit eum.
℣. Tu es Sacerdos in æternum. ℟. Secundum ordinem Melchiſedech.

Ad Nonam, Aña. Sapientiam ejus.

Capitulum.
Sapientiam. 8.

INtrans in domum meam conquiéscam cum sapientia, non enim habet amaritudinem conversatio illius, nec tædium convictus illius, sed lætitiam, & gaudium. ℟. *brev.* Tu es Sacerdos * in æternum: Tu es Sacerdos. ℣. Secundum ordinem Melchisedech. In æternum. Gloria. Tu es Sacerdos. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei. *In ii. Vesperis Aña. Capit. & Hym. ut in Laudibus. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultim. Psalm.* Memento Domine David. ℣. *Aña. ad Magnif. & Oratio, ut in i. Vesp. & fit com. sequentis.*

DIE XVIII. JULII.
In Festo B. Simonis à Lypnica Conf. (I. O.) *Duplex min. Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter seq.*

ORATIO.

OMnipotens sempiterne Deus, qui Beatum Simonem Confessorem tuum Evangelicæ prædicationis gratia sublimasti: concede propitius; ut ejus doctrinæ pabulo nutriti, quæ tibi sunt plácita exequentes, per sémitas justitiæ ad coelestem patriam feliciter perveni-re valeamus. Per Dominum.

Pro comm. S. Alexii Conf. Octavæ S. Bona-

ven-

venturæ, & Ss. Symphoroſæ & Filiorum ejus, ut in Brev.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

SImon, in Oppido Lypnica Regni Poloniæ, piis, honeſtisque Parentibus natus, ab ineúnte ætate non obscuras exhibuit futuræ virtutis significationes: nam & Deiparam summo studio colebat, & pueriles ludos aspernabatur. Cracóviam studiorum causa missus, ibídem summa cum laude versatus est, & bonis artibus, liberalibusque disciplinis eruditus, in ea Academia primum gradum obtinuit. Sed non ita multó post, cum Ordo Minorum Observantium Sancti Joannis à Capistrano opera, tunc temporis in Polonia sanctitatis fama claréret, illud vivendi institutum, ut Deo libérius inserviret, ampléxus est.

℟. Honestum fecit.

LECTIO V.

IN Religione rerum cœlestium contemplationi assidue addictus, corpus cilicio, flagellis, longáque esúrie macerabat. Ferventissimo erga Deiparam amore actus, plures horas quotidie in precibus eídem fundendis suaviter impendébat, diebusque illi sacris cilicio, quod continenter gestare consuévit, aliud aspérius superaddebat. Præ maxima animi demissione, vilissima quæque

que Coenobii múnera obíre, hominum præcónia, honoresque fúgere, convicia vero, & adversa patientissime ferre solemne habuit. Castitatis perpetuus custos, á mulierum conspectu semper abhorruit. Deláto sibi concionandi múnere, tanta eloquentia, tantóque fervore functus est, ut plures é vitiorum coeno ad rectam salutis sémitam redúxerit, plures etiam ad mundi contemptum pertráxerit.

℞. Amavit eum.

Lectio VI.

MArtyrii æstuans desiderio, in Palæstinam non sine magnis itíneris incómmodis profectus est. Sed spe sublata Martyrii, postquam loca illa, in quibus redemptionis nostræ mysteria acta sunt, íntima, effusáque spiritus consolatione visitasset, Cracóviam reversus est; ubi consuetis exercitationibus sédulam operam navabat. Dénique cum pestilentiæ morbus in eádem Urbe maxime grassaretur, & Simon, ut erat charitatis plenus, ægrotantibus sacramenta administrare, mónita salutis exhibére, & quoquo modo opitulari non prætermitteret, eódem & ipse morbo correptus, ad extremum vitæ pervénit. Itaque mortem nihil timens, cupiens dissolvi, & esse cum Christo, óculis in Christi é Cruce pendentis imaginem defixis, spiritum placidissime Deo reddidit, anno

no à partu Virginis millesimo quadringentesimo octuagesimo secundo, quinto decimo Kalendas Augusti. Ejus corpus in Ecclesia Sancti Bernardini sui Ordinis prope Cracóviam elátum, innúmeris cœpit clarére miraculis. Quare paucos post annos, ut Fidelium cúltui fieret satis, in nobiliorem locum translatum est. Hunc autem cultum, ab hominum memoria eídem exhibitum, Apostolica Sedes comprobavit.

℟. Iste homo perfecit.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Nolíte timere. *de Comm. Conf. non Pont. ii. loco.*

Pro Ss. Symphorosa, & septem Filiis Martyribus. Lectio ix. ut in Brev. hac ipsa die.

DIE XIX. JULII.

In Festo B. Joannis de Dukla Confes. (1. O) Duplex minus.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter seq. In Hymn. Meruit supremos.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Joannem Confessorem tuum eximiæ humilitatis, & patientiæ donis decorasti: concede propítius; ut ejusdem imitantes exempla, consequamur & præmia. Per Dominum nostrum.

Et fit commem. B. Simonis. Deinde Octav. S. Bonaventuræ.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

JOannes in Oppido Dukla Poloniæ Regni honestis parentibus natus, ab infantia futuræ sanctimoniæ non obscura præbuit indícia: Divina síquidem benedictione præventus, nihil ab uberibus matris suæ in ore frequentius, quam sacrosancta Jesu, & Mariæ nomina habére consuévit. Christianæ perfectionis desiderio incensus, adhuc adolescens Regulam Sancti Patris Francisci apud Minores Conventuales professus est: eo successu, ut una cum ætate creverit etiam in eo eminentiorum virtutum exercitatio: & ob singularem humilitatem, gravitatem morum, & effúsam in omnes charitatem, Fratribus eváserit acceptissimus. Ad Religionis múnia inventus maxime idoneus, pluribus Coenobiis ex obedientia præfuit, & Leopolitánam Custodiam summa cum laude administravit.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

A Sancto Joanne à Capistrano, per Casimirum Regem sub id temporis in Poloniam evocato, Fratribus Minoribus de Observantia adscriptus, præconceptam sui expectationem abunde cumulavit. Nam orationi, & Coelestium rerum contemplationi acrius insístere, erga Fratres, ac Proximos nullum charitatis of-

officium prætermittere in deliciis habuit. Regularis Observantiæ adeo zelator éxtitit, ut non sine lacrymis vel minimiam négligi sanctæ institutionis partem animadvérteret: eoque vel uno libello ditissimus, illum fere quotidie aut ipse per se légeret, aut ab alio sibi pérlegi oblectaretur. Nihil illo tolerántius in laboribus, in vigiliis, & voluntaria corporis afflictatione, nihil continentius in victu, & vestitu fuit. Beatam Virginem Mariam singulari prosequebatur devotionis affectu. Ad hæc mirificam dissidentes componendi gratiam, insignem castitatem, & álacrem áddidit obedientiam.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

PRædicationis vim, & efficaciam ad profectum áttulit animarum, maxime in Ruthénis schismaticis, & Arméniis confutandis, quos ad Catholicæ Fidei unionem revocare omni ope satégit. A cœlestis vitæ trámite aberrántes, quamvis ex diútino morbo captus oculis, qua concionibus, qua sacris Confessionibus audiendis in rectam viam reducere numquam déstitit. Demum septuagenarius, gravium infirmitatum doloribus eximia patientia toleratis, múnitus Ecclesiæ Sacramentis, & Psalmis Pœnitentialibus recitatis, Leópoli, ipso die festo Sancti Michaëlis Archangeli, obdor-

dormivit in Domino, anno millesimo quadringentesimo octoagesimo quarto. Ejus vitæ, atque obitus sanctimonia, & miraculorum fama, apud Polónos præsertim, & Lithuános, magno semper in honore fuit. Quare Summus Pontifex Clemens Duodecimus Beati Joannis cultum ratum habuit; ipsumque à Polónis, & Lithuánis inter primarios Patronos electum, ampliori veneratione coli in pósterum Apostolica benignitate concessit. ℟. Iste homo perfecit.

In iii. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timére pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysólogi Episcopi.

De terrenorum cura despicienda.

Sermo 23.

HOdie Dominus Evangelici gregis pusilla, & ténera primórdia quam blanda exhortatione sit consolatus, audistis. Nolite timére, inquit, pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Aufert spes ánxias, dubios tollit eventus, omnemque propellit, & exclúdit timorem, quando in exórdio ipsum regnum nascentibus pollicétur, quoniam complacuit Patri ves-

vestro dare vobis regnum. Quis de victu, quis de vestitu, quis de plebejo censu, & vernalis céspitis vilitate suspírat? De regno certus, de dominatione secúrus, satis sibi ínvidet, qui elevatus ad summa, ipse se ad humilia dejicit, ad egéna deponit.

℟. Iste est, qui ante.

Lectio viii.

SED scire cónvenit, Pater iste quis est, vel qualis est, vel quod regnum filiis suis reprŏmittit. Quis sit iste Pater, quotidie te confitente cognoscis, cum clamas: Pater noster, qui es in coelis: qualis autem sit, ipsa operum magnitudine pervidisti: ex nihilo fecit coelum, terram solidávit ex líquido, montes statuit ad statéram, mária intra legitimos terminos sola præcepti auctoritate conclúsit. Verum si regni, quod promittit pusillis, desíderas nóscere qualitatem, ipse aperit sic dicendo: Sínite parvulos venire ad me; talium est enim regnum coelorum. ℟. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

ESSE in coelo mirum est, in coelo vivere est majestatis: jam regnare in coelo quanti sit, sensus désinit æstimare mortalis, & tamen homo, quod æstimare non potest, percepisti, Apostolo sic dicente: Quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus diligentibus se. Et

quod

quod te meréri dubitas, habere te, & possidére, jam cógeris confitéri. Quid ergo cum terra illi, qui possidet coelum? Quid illi cum humanis, qui adeptus est jam Divina? nisi forte placent gémitus, eliguntur labóres, amantur pericula, pessima mors delectat, & illáta mala bonis sunt gratióra collátis. Te Deum laudamus.

In Laud. fit comm. Octav. S. Bonaventuræ. In ii. Vesp. fit à Capit. de sequenti, cum comm. præced., Octav. ac S. Margaritæ, ut infra.

DIE XX. JULII.

In Festo S. Hieronymi Æmiliani Conf. Duplex *minus. Omnia de Commun. Conf. non Pontif. præt. seq. In Hymn.* Meruit suprem.

ORATIO.

DEUS misericordiarum Pater, per merita & intercessionem Beati Hieronymi, quem Orphanis adjutórem, & patrem esse voluisti, concede; ut spiritum adoptionis, quo filii tui nominamur, & sumus, fideliter custodiamus. Per Dominum nostrum.

Deinde fit comm. B. Joannis de Dukla. Octav. S. Bonaventuræ, ac S. Margaritæ Virg. & Mart. ut in Brev.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

HIeronymus, é gente patritia Æmiliana Venetiis ortus, à pri-

prima adolescentia militiæ addictus, difficilimis Reipublicæ temporibus Castro Novo ad Quarum in montibus Tarvisínis præficitur. Arce ab hostibus capta, ipse in tetérrimum carcerem detruditur, manibus, ac pedibus vinctus, cui omni humana ope destituto Beatissima Virgo, ejus precibus exorata, clemens adest, víncula solvit, & per medios hostes, qui vias omnes obséderant, in Tarvísii conspectum incólumen ducit. Urbem ingressus, ad Deiparæ aram, cui se vóverat, mánicas, cómpedes, catenas, quas secum detúlerat, in accepti beneficii testimonium suspendit. Reversus Venetias coepit pietatis studia impensius cólere, in pauperes mire effúsus, sed puerorum præsertim misertus, qui parentibus orbáti, egéni, & sórdidi per urbem vagabantur, quos in ædes à se conductas récepit de suo alendos, & Christianis móribus imbuendos.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

PER eos dies Venetias appúlerant Beatus Cajetanus, & Joannes Petrus Caraffa, póstmodum Paulus Quartus, qui Hieronymi spiritu, novóque instituto colligendi Orphanos probato, illum in Incurabilium Hospitale adduxérunt, in quo Orphanos simul educaret, atque ægrótis pari charitate inservíret.

Mox

Mox eorumdem hortatu in proximam continentem profectus, Brixiæ primum, deinde Bérgomi, atque Novocómi Orphanothróphia eréxit; Bérgomi præsertim, ubi præter duo, pro púeris unum, & pro puellis álterum, domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo, mulieribus à turpi vita ad pœnitentiam conversis, aperuit. Somaschæ demum subsistens, in humili pago agri Bergomensis ad Venetæ ditionis fines, sibi ac suis ibi sedem constituit, formamque indúxit Congregationis, cui propterea à Somascha nomen factum: quam subinde auctam & propagatam, nedum Orphanorum regimini, & Ecclesiarum cultui, sed ad majorem Christianæ Reipublicæ utilitatem, adolescentium in litteris, & bonis moribus institutioni in Collegiis, Academiis, & Seminariis, addictam, Sanctus Pius Quintus inter Religiosos Ordines adscripsit, cæteríque Pontifices privilegiis ornarunt. ℟. Amavit.

Lectio VI.

ORphanis colligéndis inténtus Mediolánum profiscíscitur, atque Ticínum, & utrobíque colléctis agmínibus puerórum, tectum, victum, vestem, magistros, nobilibus viris faventibus, próvide constituit. Inde Somascham redux, omnibus omnia factus, à nullo abhorrebat opere, quod in pro-

proximi bonum cédere pervidéret. Agrícolis immixtus per agros sparsis, dum se íllis adjutorem in metendis frúgibus præbet; mysteria fidei explicábat, puerorum cápita porrígine fœda abstérgens, & patienter tractans curabat, pútridis rusticorum vulneribus medebatur eo succéssu, ut gratia curationum donatus censerétur. In monte, qui Somaschæ imminet, reperta specu, in illam se ábdidit, ubi se flagellis cædens, dies integros jejunus tránsigens, oratione in plurimam noctem protracta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui, aliorumque noxárum pœnas luébat. In hujus specus interiori recessu ex árido sílice extillat áqua, precibus Servi Dei, ut constans traditio est, impetrata, quæ usque in hodiérnam diem júgiter manans, & in varias regiones deláta, ægris sanitatem plerúmque conciliat. Tandem ex contagione, quæ per omnem vallem serpébat, dum ægrotantibus insérvit, & vita functos propriis húmeris ad sepulturam defert, contracto morbo, annos natus sex & quinquaginta, quam pauló ante prædíxerat prætiosam mortem obiit anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo: quem pluribus in vita, & post mortem miraculis illustrem Benedictus Decimus quartus Beatorum, Clemens veró Decimus

ter-

tertius Sanctorum fastis solemniter adscripsit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 19.

IN illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis impóneret, & oraret. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 62. in Matth.

CUR discipuli pueros abigebant? Dignitatis causa. Quid ergo ille? Ut doceat illos modeste sápere, fastúmque mundanum conculcare, & suscipit, & ulnis compléctitur, talibusque Regnum Coelorum pollicétur, id quod etiam dixit superius. Et nos igitur, si vólumus hærédes esse Coelorum, hanc virtútem cum diligentia magna sectémur. Hoc est enim Philosophíæ culmen, simplicém esse cum prudentia. Hæc vita est angelica. Anima enim pueruli omnibus animi morbis vácua est: non memoriam rétinet injuriarum, sed eas inferentes adit ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis à matre verberibus cædatur, eam semper quærit, & omnibus anteponit.

℟. Iste est qui ante.

Lectio VIII.

SI Reginam ipsi ostendas diademate ornatam, non præfert eam matri pannis detritis vestitæ, malletque illam incultam videre, quam reginam mirifice amic-

amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non ex paupertate, vel divitiis, sed ex amore extimare solet, & nihil plus requírit, quam necessaria, atque ut lacte repletus est, statim à mamma abscédit. Non eisdem, quibus nos, ærumnis prémitur, nec pecuniarum jactura, rebusque similibus, nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus lætatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: Talium est enim Regnum Cœlorum, ut ex proposito voluntatis illa operémur, quæ natura sua pueri faciunt.

℟. Sint lumbi.

Lectio IX.

Quia enim Pharisæi non aliunde, quam à nequitia, & arrogantia ad agendum ferebantur, ubíque Discipulos suos símplices esse jubet, illosque subíndicat, dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus, & primi consessus. Quoniam igitur Discipuli per totum terrarum Orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum animos prævenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honorem à vulgo expétere, vel arte alios sese efferre. Nam étiamsi hæc parva videntur esse, at malis ingentibus causam præbent. Sic enim instituti Pharisæi in malorum culmen ascendérunt; salutationes, primos consessus, & medios requirentes, hinc in ardentem

tem gloriæ cupiditatem, inde veró in impietatem lapsi sunt.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit com. Octavæ S. Bonaventuræ. Deinde S. Margaritæ Virginis & Martyris.

In secundis Vesperis fit à Capitul. de die Octav. S. Bonaventuræ, cum comm. præc. & S. Praxedis Virg. ut in Brev.

DIE XXI. JULII.

Octava S. Bonaventuræ Episcopi, Confes. & Ecclesiæ Doctoris. Duplex minus.

Omnia ut in die, præter seq. In Vesper. fit commem. S. Hieronymi. Aña. Hic vir. ℣. Justum. *Oratio*: Deus misericordiarum.

Deinde S. Praxedis Virginis.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II Nocturno.

Sermo Sancti Maximi Episcopi.

Hom 2. de S. Cypriano.

Lectio IV.

In Officio per Annum dicitur;

In Commemoratione Beati Bonaventuræ.

IN festivitate Beati Bonaventuræ, fratres charissimi, universa nobiscum Christi exultat Ecclesia, quam in omne gaudium coelestis eruditione sermonis instrúxit. Fuit enim in eo, sicut compertum habemus, contra errores diáboli spiritalis sapientiæ plenitúdo. Quis non hujusmodi virum, quantis valet, præconiis prosequa-

quatur, cujus eloquentia inspirata divínitus, & Ecclesiam dócuit, & sæculum confutavit.

℟. Lex veritatis. 172.

Lectio v.

HIC est ille Evangelicus pater familias, próferens de thesauro suo nova, & vétera, qui véteris, novíque Testamenti unum, atque idipsum mysterium prædicans, Ecclesias Christi locupletissima disputatione ditávit. Incorruptibilis atque indefessus illius est hodie thesaurus, qui pecuniam Domini sui nummularis foenerans, quotidie in corde fidelium cœlestium divitiarum sanctam conquírit usúram.

℟. Vir perítus multos. 173.

Lectio vi.

QUid igitur, fratres, tanto speciosius viro, cujus hæc est regula, & mensura sermonis, ut inter varias hominum causas, motusque diversos, nunc affectione patris, nunc auctoritate doctoris, consoletur húmiles, superbos cómprimat, negligentes arguat, íncrepet infideles? Tantóque dénique decóre sacerdotium, vitamque suam vir fidelissimus adornavit, ut doctrinam suam subsequentibus confirmaret operibus, Dominicam illam sententiam tenens: Qui docúerit, & fecerit, hic magnus vocabitur in regno coelorum.

℟. In diebus suis ædificavit. 175.

In

In iii. Nocturno.
Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia S. Bonaventuræ Episcopi.

In Cap. 14. Lucæ super hæc verba.

PER sal intelligitur perfectus quisque discipulus, qui exemplo, & verbo debet condíre corda aliorum. Unde Matthæus: Vos estis sal terræ. Quod dicitur, quia discretionem summam debet habére in conversatione, secundum illud: Sermo vester semper in gratia sale sit condítus. Quia sicut non potest cómedi cibus, nisi sale sit conditus, sic nec stómachus cordis verbum súscipit indiscrétum. Quare Job: Numquid póterit cómedi insulsum, quod non est sale conditum? Debet etiam habére sapientiam; unde in Levítico præcipitur, quod in omni sacrificio offerátur sal. Et talis, qui prudens est, & sapiens, recte verbo, & exemplo condimentum est Ecclesiæ. Unde Glossa: Sal cibos condit, vermes necat, carnes siccat; sic prædicatio à vermibus vitiorum, & putredine illæsam servat Creatori suo humanam naturam. Sed tunc sal evanescit, quando Christi discipulus efficitur indevotus in contemplatione, & in-

indiscretus in actione,& in prædicatione, sicut de illis dicitur: Evanuerunt in cogitationibus, & obscuratum est insipiens cor eorum.

℟. Quasi arcus refulgens. 177.

Lectio viii.

HOC est maximum periculum; ideo subdit: In quo condietur? Quasi dicat: in nullo. Unde Ecclesiasticus: Quis miserebitur incantatoris à serpente percussi? Quasi disceret: Talis prorsus est despectibilis, & inutilis tam coram Deo, quam coram hominibus, tam in actis spiritualibus, quam temporalibus; ideo addit: Neque in terram, neque in sterquilinium utile est, sed foras mittétur: Glossa: Qui per agnitionem veritatis retrocédit, nequ[e] ipse fructum boni ope[re]ris ferre, neque alios ex[-]cólere valet, séd ejicie[-]tur. Imo quod plus es[t] reddit terram stérilem[,] quia vir perfectus ca[-]dens, suo malo exem[-]plo alios reddit inutile[s] ad bonum faciendum.

℟. In medio. 178.

Pro S. Praxede Virg[.] Lect. ix. ut in Breviar[io] hac ipsa die.

DIE XXIV. JULII

In Festo S. Francisc[i] Solani Conf. (1. O.) *Du[-]plex ii. Classis.*

Omnia de Commun[i] Conf. non Pont. præte[r] seq. In Hymno: Meru[it] suprem. *In Vesper. & Laud.* ℣. Ora pro nobis Beate Francisce. ℟. U[t] digni &c.

Ora

ORATIO.

DEUS, qui plúrimas Americæ
entes per Beatum
ranciscum ad sinum
cclesiæ perduxisti:ejus
eritis, & precibus in-
ignationem tuam à
eccatis nostris averte,
in gentes, quæ te non
gnoverunt, timorem
ominis tui benignus
nmitte. Per Dominum.

*Pro com. S. Apollina-
is, ut in Brev.*

IN I. NOCTURNO.

Lect. Beatus vir, *de
ommuni Conf. non Pont.
. loco.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRanciscus Solanus Montiliæ Hispa-
æ Bæticæ Oppido no-
li genere natus, ea,
orum candore, dedit innocentiæ specimina, ut gratiam, quam accéperat in Baptismo, constanter ad mortem usque retinuisse putaretur. Adhuc puer manifestis indiciis Apostolico múneri, quod erat postea suscepturus, prælúsit. Adolescens in Ordinem Fratrum Minorum Observantium cooptatus, miris, multisque summæ austeritatis, humilitatis, ac cæterarum virtutum exemplis oculos omnium ad se traxit. In sacris concionibus ardentissima ipsius charitas maxime enituit, qua plurimos Christo lucrifécit; tum maxime cum pestilentia per Bæticam sæviente, nihil periculo térritus, ad córpora simul, animasque curandas se to-

totum convertit. Etsi vero & ipse lue mortali fuisset demum implicitus; tamen Dei manu é periculo ereptus, alacrius in prístino ministerio præstitit, dum omnino morbus extingueretur. Puerum quoque, fœdis ulcéribus toto corpore tactum, eadem lambéndo, sanitati restituit. Exinde magnum esse cœpit in Bætica Solani nomen, ut Sanctus passim appellaretur. Quamobrem ille, hominum laudes aversatus, superiores oravit, ut se in Africam míttterent ad Catholicam fidem prædicandam, pro qua etiam vitam profúndere peroptabat.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

Missione Africana non impetrata Americanam obtinuit magnisque periculis, & laboribus, divina opitulante gratia, terra, maríque perfunctus, ad Thecumánas regiones paratam sibi à Domino víneam lætus accessit. Illuc appulsus, difficillima earum gentium lingua divinitus instructus apparuit. Cumque Dei amore, & proximorum exæstuans, sermones haberet suavissimos, consecutus est, ut Bárbari, posita feritate, ad eum ultro erudiendi certatim accurrerent, quos multitudine innumerabiles sacro fonte regeneravit. In urbe Rióxa multa millia infídelium in Christianos

nos cives armata manu rruentium, verbo Dei exarmavit, ferosque homines diversæ, ac sibi ignotæ linguæ uno idiómate allocutus, non modo pacem suasit, sed ex ipsis novem plus millia ad Christum convertit. Christianos é vitiorum cœno in viam salutis tradúxit; præsertim cum post annos quatuordecim Limam missus, Peruáni Regni principalem civitatem, extrema supplicia, urbisque cladem, velut alter Jonas interminatus, perfícit, ut omnes anteactæ vitæ pœniteret. Sæpe in concióne cum copiose de Deo, ejusque Virgine Matre locutus esset, in extasim rapiebatur. Aliquando vero e Domini cruciatibus verba facturus, voce lacrymis interclúsa, audientium fletus, gemitusque eliciebat.

℞. Amavit eum.

Lectio VI.

SErvi sui sanctitatem multitudine, & excelléntia miraculorum Dominus confirmavit. Aliquot mortui Soláni precibus revixérunt: é terra árida fontes excitati, qui sunt adhuc perennes, & salutares: trajecta flumina pallio super undas instráto: belluarum feróciá ita compressa, ut ejus nutibus obtemperárent: locustæ, tritici ségetem populantes, in montes ab eo indicatos ire coactæ, aliaque prodigia ipsius meritis patrata sunt. Prophetiæ pariter, & penetrationis cordium do-

donis claruit. Suis precibus obtinuit, ut terra violentis quaſſata motibus quieſceret, & Limenses ipsius opera ad pœnitentiam revocati, à periculo, & formídine liberarentur. Summis tandem laboribus pro Dei gloria amplificanda confectus, vir voluntate Martyr, ad justitiæ coronam evolávit, ætatis anno secundo & sexagesimo, Christi millesimo sexcentesimo decimo, festo ipso die Sancti Doctoris Bonaventuræ, quem eximia pietate semper colúerat. Demortui color, antea subníger, est in album mutatus, vultusque species venuſta confeſtim apparuit, & suavis odor é corpore coepit erúmpere. Ejus sanctitatem miracula comprobarunt, quibus rité cognitis, Clemens Decimus hunc novi orbis Thaumaturgum Beatis adscripsit. Eumdem postea novis coruscantem miraculis Benedictus Tertiusdecimus, anno millesimo septingentesimo vigesimosexto, in Sanctorum numerum rétulit.

℟. Iste homo perfecit.

In iii. Nocturno Homilia in Evang. Euntes in mundum universum. *ut in Festo S. Francisci Xaverii die 3. Decembris, ix. Lectio de Homil. Vigiliæ S. Jacobi Apostoli in Evangel.* Hoc eſt præceptum meum. *ut in Vigilia Apostol. Et in Laud. fit comm. de eadem Vigilia.*

Deinde S. Christinæ Virg.

Virg. & Martyr. ut in Breviar.

DIE XXX. JULII.

In Festo S. Camilli de Lellis Conf. Duplex minus.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter seq. In Hymn. Meruit supremos.

ORATIO.

DEUS, qui Sanctum Camillum ad animarum in extremo agóne luctantium subsidium, singulari charitatis prærogativa decorasti: ejus, quæsumus, meritis spiritum nobis tuæ dilectionis infunde; ut in hora exitus nostri hostem víncere, & ad coeletem mereamur coronam pervenire. Per Dominum, in unitate ejusdem.

Deinde fit comm. S. Marthæ Virg. ac Ss. Abdon, & Sennen Mart. ut in Brev.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

CAmillus Buccláníci Theatínæ Dioecésis Oppido ex nobili Lelliorum familia natus est, Matre sexagenaria, cui gravidæ visum est per quietem, puérulum Crucis signo in péctore munítum, & ágmini puerorum idem signum gestantium præeuntem se peperisse. Adolescens rem militarem sequutus, sæculi vitiis aliquandiu indulsit, donec vigesimum quintum agens ætatis annum, tanto supernæ gratiæ lumine, divinæque offen-

sæ dolore correptus fuit, ut ubérrimo lacrymarum imbre íllico perfúsus, anteactæ vitæ sordes indesinenter abstérgere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipso, quo id cóntigit, Purificationis Beatissimæ Virginis festo die, ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, convolans, ut eorum numero adscriberetur, summis precibus exoravit. Voti compos semel atque iterum factus est: sed fœdo úlcere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iterato recrudescente, divinæ providentiæ, majora de eo disponentis, consilio humiliter se subjécit, suíque victor, illius Religionis bis expetitum, & susceptum, habitum bis dimisit.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Romam profectus, in Nosocomium, quod insanabilium dicitur, receptus est: cujus etiam administrationem, ob perspectas ejus virtutes sibi demandatam, summa integritate, ac solicitudine vere paterna perégit. Omnium ægrorum servum se réputans, eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus medéri, agoníque extremo piis precibus, & cohortationibus opem ferre solemne habuit: quibus in muneribus præclara præbuit admirabilis patientiæ, invictæ fortitudinis, & heroicæ charitatis exempla. Verum cum

cum animarum in extremis periclitantium, quod unice intendebat, levamini, subsidium litterarum plurimum conferre intelligeret; triginta duos annos natus in primis grammaticæ elementis tyrocinium inter pueros iterum subire non erubuit. Sacerdotio postea rite initiatus, nonnullis sibi adjunctis sociis, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium fundamenta irrito conatu obtinente humani generis hoste. Nam Camillus cœlesti voce é Christi Crucifixi, manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio protendentis, simulácro emissa mirabiliter confirmatus, Ordinem suum à Sede Apostolica approbari obtinuit; Sodalibus quarto obstrictis maxime arduo voto, infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod Institutum, quam foret Deo acceptum, & animarum saluti proficuum, Sanctus Philippus Nerius, qui Camillo à sacris Confessionibus erat, comprobavit; dum ejus alumnis, decedentium agóni opem ferentibus, Angelos suggerentes verba sæpius se vidisse testus est.

℟. Amavit.

Lectio vi.

Arctioribus hisce vínculis ægrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterri-

ritus vitæ periculis, diu noctúque ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quæque officia demissisimo obsequio, flexisque plerumque genibus, véluti Christum ipsum cérneret in infirmis, hilari, promptóque animo arripiebat; utque omnium indigentiis præsto esset, generalem Ordinis Præfecturam, cœlíque delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amor tum maxime effulsit, cum & Urbs contagioso morbo primum, deinde extrema annonæ laboraret inópia, & Nolæ in Campánia dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum, & proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, & Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiæ dono, & gratia sanitatum præditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, & assiduis attritus laboribus, cum pelle tantum, & ossibus constare videretur; quinque molestis æque ac diútinis morbis, quos Misericordias Domini appellabat, fórtiter toleratis, Sacramentis munítus, Romæ inter suavissima Jesu, & Mariæ nomina, ad ea verba, Mitis, at-

que

que festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat, qua prædixerat hora, obdormivit in Domino pridie Idus Julii, anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto, ætatis suæ sexagesimo quinto, quem pluribus illustrem miraculis Benedictus Decimus quartus solemni ritu Sanctorum fastis adscripsit.

℟. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 15.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 83. in Evangel. S. Joann.

QUid putamus, fratres mei, numquidnam solùm ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem? Nonne est, & illud majus, ut diligamus Deum? Aut verò de sola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requirámus? Tria certe commendat Apóstolus, dicens: Manent autem Fides, Spes, Charitas, tria hæc; major autem horum Charitas. Et si in Charitate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa præcepta, major tamen dicta est esse, non sola. De fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quám multa de spe: Quis potest

test cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intueamur, quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis Charitas.

℟. Iste est, qui ante.

Lectio viii.

UBI ergo Charitas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Dæmon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare véniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario Fides, & Spes: & ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tamquam seipsum? Quandóquidem non diligit & se ipsum, est quippe impius, & iniquus: qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam.

℟. Sint lumbi vestri.

Pro Ss. Abdon, & Sennen Mart. Lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.

DIE XXXI. JULII.

In Festo S. Ignatii Confessoris. Dupl min. ut in Breviar. die ix. Augusti.

DIE II. AUGUSTI.

Festum Consecrationis Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Angelorum. Duplex majus.

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ, præter seq. cum com. S.

Pe-

Petri &c. ut in Breviar.

In i. Nocturno.

De Lib. Tertio Regum.

Lectio i.

Cap. 6. ℣. 28. & seq.

Domine Deus meus, audi hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie, ut sint óculi tui aperti super domum hanc nocte, ac die, super domum, de qua dixisti: Erit nomen meum ibi; ut exaudias orationem, quam orat in loco isto ad te servus tuus, ut exaudias deprecationem servi tui, & populi tui Israël, quodcúmque oraverint in loco isto, & exaudies in loco habitaculi tui in coelo, & cum exaudieris, propitius eris. Si peccaverit homo in próximum suum, & habuerit áliquod juramentum, quo teneatur adstrictus, & vénerit propter juramentum coram Altari tuo in domum tuam, tu exaudies in coelo, & facies, & judicabis servos tuos, condémnans ímpium, & reddens viam suam super caput ejus, justificansque justum, & retribuens ei secúndum justitiam suam. Si fugerit populus tuus Israël inimicos suos, quia peccaturus est tibi, & agentes poenitentiam, & confitentes nomini tuo, venerint, & oraverint, & deprecáti te fuerint in domo hac, exaudi in coelo, & dimitte peccatum populi tui Israël, & redúces eos in terram, quam dedisti patribus eorum. ℟. In dedicatione templi.

Lec-

Lectio II.

SI clausum fuerit coelum, & non pluerit propter peccata eorum, & orantes in loco isto poenitentiam égerint nomini tuo, & à peccatis suis conversi fuerint propter afflictionem suam, exaudi eos in coelo, & dimitte peccata servorum tuorum, & populi tui Israël, & ostende eis viam bonam per quam ambulent, & da pluviam super terram tuam. Fames si oborta fuerit in terra, aut pestilentia, aut corruptus aër, aut ærúgo, aut locusta, vel rubigo, & afflixerit eum inimicus ejus portas óbsidens; omnia plaga, universa infirmitas, cuncta devoratio, & imprecatio, quæ acciderit omni homini de populo tuo Israël, si quis cognoverit plagam cordis sui, & expánderit manus suas in domo hac, tu exaudies in coelo in loco habitationis tuæ, & repropitiaberis, & facies, ut des unicuíque secundum omnes vias suas, sicut videris cor ejus, quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum, ut timeant te cunctis diebus, quibus vivunt super faciem terræ.

℟. Fundata est.

Lectio III.

INsuper & alienigena, qui non est de populo tuo Israël, cum véneritde terra longinqua propter nomen tuum; audietur enim nomen tuum magnum, & manus tua fortis, &

bra-

rachium tuum extentum ubique; cum venerit ergo, & oraverit in hoc loco, tu exaudies in coelo, in firmamento habitaculi tui, & facies omnia, pro quibus invocaverit te alienigena, ut discant universi populi terrarum nomen tuum timére, sicut populus tuus Israël, & probent, quia nomen tuum invocatum est super domum hanc, quam ædificavi. Quod si peccaverint tibi (non est enim homo, qui non peccet) & égerint pœnitentiam in corde suo, & conversi deprecati te fuerint, dicentes: peccavimus, inique égimus, impié gessimus; & reversi fuerint ad te in universo corde suo, & ota anima sua, exaudies in coelo in firmamento solii tui orationes eorum, & preces eorum, & facies judicium eorum: & propitiáberis populo tuo, qui peccavit tibi, & omnibus iniquitatibus eorum, quibus prævaricati sunt in te; populus enim tuus est, & hæreditas tua; ut sint óculi tui aperti ad deprecationem servi tui, & populi tui Israël, & exaudies eos in universis, pro quibus invocaverint te. Tu enim separasti eos tibi in hæreditatem de universis populis terræ, Domine Deus.

℟. Benedic Domine.

In II. Nocturno.

Lect. ut in Brev.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lec-

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo tempore: Ingressus Jesu, perambulabat Jericho, & ecce vir nomine Zachæus, & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventuræ Episcopi.

Exposit. in Cap. 19. *Lucæ* 1.

PER ingressum Christi in domum Zachæi principis publicanorum intelligitur ejus ingressus in Ecclesiam gentium, à qua libenter susceptus est. Ideo Christus dixit Zachæo, ut descénderet ad humilitatem, quia opportunum erat, quod in domo ejus manéret, Synagoga deserente fidem. Vobis oportebat primum loqui verbum Dei, sed quoniam repéllitis illud, & indignos vos judicatis æternæ vitæ, ecce convértimur ad gentes. Et nota, quod domus, in qua Christus opportuné manet, est septiformis. Prima scilicet est domus habitationis materialis, in qua manet in persona pauperis: Frange esurienti panem tuum, & egénos, vagosque induc in domum tuam. Secunda est domus Basilicæ materialis, in qua manet in Sacramento Altaris; Domus mea, domus orationis vocabitur; & introibo in domum tuam.

℟. Domus mea.

Lectio viii.

TErtia est domus Ecclesiæ militantis,

tis, in qua manet in membris suis: Hæc tibi scribo, fili, ut scias quomodo oporteat te in domo conversari, quæ est Ecclesia Dei vivi. Quarta est domus Uteri Virginalis, in qua manet per præsentiam carnis, Domum tuam decet sanctitudo in longitudinem dierum. Quinta est domus conscientiæ mundæ, in qua manet spiritu sanctitatis: Intrans in domum meam, conquiescam cum illa, non habet amaritudinem conversatio illius. Et iterum: Præcurre prior in domum tuam, & illic avocare, & illuc lude, & age conceptiones tuas. Sexta domus est Scripturæ sacræ, in qua manet in lumine veritatis: Deus in domibus ejus cognoscetur, cum suscipiet eam; & Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem.

℟. Lapides pretiosi.

Pro S. Stephano Papa. Lect. ix. ut in Breviar. hac ipsa die. In Ecclesia S. Mariæ Angelorum & alibi.

LECTIO IX.

SEptima domus est Jerusalem superna, in qua manet in gaudio felicitatis: In domo Patris mei mansiones multæ sunt. Et iterum: Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus. Quoniam ergo his septem modis suscipitur Christus in Ecclesia gentium, quæ designatur per Zachæum, ideo hoc

hoc Evangelium légitur in DedicationibusEcclesiarum, quæ désignant domos spirituales, de quibus dicitur: Ad quem accedentes lápidem vivum, & ipsi tamquam lapides vivi superædificamini domus spirituales, sacerdotium sanctum offerre spirituales hostias, acceptabiles Deo per Jesum Christum. Te Deum.

DIE IX. AUGUSTI.

In Festo S. Vincentii à Paulo Conf. Duplex minus, in Brev. xxx. Julii, vel xxvii. Augusti.

DIE XII. AUGUSTI.

IN FESTO

SANCTÆ CLARÆ VIRGINIS

Omnium Clarissarum Institutricis.

Duplex primæ Classis, cum Octava.

Ad Vesperas, Aña.

JAM Sanctæ Claræ claritas splendore mundi cardines mirifice complévit: cujus perfecta sanctitas in devotas propágines velocius excrevit. *Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Com Virg. Aña.* Mundi totius glóriam, ut Christum lucrifaceret, vile quid arbitrata: instabilem lætitiam, ne infinitam pérderet, semper est aspernata. *Aña.* Hæc in paternis láribus puella sacris móribus

us agebat cœlibatum, quam prædocebat uncio, sine magistro medio cor Christo dare gratum. *Aña.* Sacra spirat infantia magni Regis connubia virtute promeréri; moxque Francisci studia sectatur, & in gratia conatur exercéri.

Aña. Hanc & Papa Gregorius fovit, & Innocentius Patrum more piorum, quam Alexander inclytus adscripsit, motus cœlitus, catálogo Sanctorum.

Capitul. 2. *Cor.* 10.

FRatres: Qui gloriatur, in Domino glorietur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est, sed quem Deus commendat.

HYMNUS.

COncinat plebs fidelium
 Virginale præcónium,
 Matris Christi vestigium,
 Et novitatis gaudium.
Pauperum primogenita.
 Dono cœlesti prædita,
 Obtinet supra merita
 Præmia vitæ réddita.
Novum sidus emicuit,
 Candor lucis apparuit,
 Nam lux, quæ lucem influit,
 Claram clarére voluit.

Cla-

Claris orta natalibus,
  Necdum relictis omnibus,
  Vacat plenis affectibus
  Pietatis opéribus.
Sub paupertatis régula,
  Patris Francisci férula,
  Clara Christi discípula
  Luce respersit sæcula.
Mundus, & caro vincitur,
  Matri Christi connectitur,
  Christo prorsus innititur,
  Páuperem pauper séquitur.
Spretis natívo génere,
  Carnis, & mundi fœdere,
  Cláuditur velut carcere,
  Dives superno múnere.
Cláuditur velut túmulo,
  Nequam subdúcta sæculo:
  Patet in hoc ergástulo
  Solum Dei spectáculo.
Tégmina carnis vilia,
  Urgens famis inédia,
  Arcta quoque jejúnia
  Præstant orandi spatia.
Virginis hujus merito,
  Laus Patri sit ingénito,
  Gloria Unigenito,

Virtus summa Paráclito.

Amen.

℣. Ora pro nobis Beata Clara. ℟. Ut digni &c.

Ad Magnificat Aña. Duce cœlesti munime, Matre favente Virgine, clara re, Clara nomine, spreto paterno limine, spreto nativo sanguine, est in Sanctorum lúmine, ac Beatorum ágmine, exúta cárnis tégmine.

ORATIO.

FAmulos tuos, quæsumus Domine, Beatæ virginis tuæ Claræ votiva natalitia recensentes; cœlestium gaudiorum sua facias interventione partícipes, & tui Unigeniti cohærédes. Qui tecum vivit & regnat.

Quando fit Offic. per Annum, ubi dicitur: Votiva natalitia recensentes, *dicatur*, Votivam commemorationem recensentes.

Ad Matutinum Invitatorium. Regi, qui carnem induit, sit laus cordis, & oris: * Cujus in Clara claruit perfecti vis amoris.

Psalm. Venite.

HYMNUS.

GEnerat virgo filias
Mentis maternæ cónscias,
Christi sponsas, & socias,
Corruptionis inscias.
Clarum nomen effunditur,

Sanc-

Sanctum nomen extenditur,
Facto doctrina próditur,
Virtus divina pánditur.
Construuntur cœnobia
Vasti per orbis spátia,
Créscit Sororum copia,
Claret matris notitia.
Déficit virtus córporis
Morbo prolixi témporis,
Sumit augméntum róboris,
Virtus sacráti péctoris.
Tandem languóre prémitur,
Læta nimis egréditur.
Dies extréma cláuditur,
Spiritus cœlo rédditur.
Te prosequentes laudibus
Piis favéto precibus,
Adesto postulantibus
Tuis virgo, supplicibus.
Virginis hujus merito
Laus Patri sit ingénito,
Gloria Unigenito,
Virtus summa Paráclito. Amen.

In I. Nocturn ö.

Aña. Hæc una de prudentibus præ fúlsit virgo prudens, in annis puellaribus Christo placére studens. *Psal.* Domine Dominus noster. *cum reliq. de Com. Virg.*

Aña.

Aña. Excelsi servus virginem Franciscus incitavit, amare Deum hominem, quem amor humanavit. *Aña.* Cuncta pro Christi nomine contemnens, crine tonso, coram altari Dominæ nubit æternoSponso. ℣. Specie tua.

De Epistola 1. Beati Pauli Apostoli ad Corinthios

Lect. i. cap. 7. De Virginibus. *ut in Commun. Virgin.*

℟. *i.* Francisci pia plantula mire fructificavit in orbe, cum discipula Clara, quam informavit: * Castitatis per sæcula cultum multiplicavit. ℣. Virgo sub sacra regula, multarum jam præambula, se Deo consecravit. Castitatis. ℟. *ii.* In via poenitentiæ glebas terit membrorum, semen serit justitiæ, lucem diffundit morum: * Lucratur sic quotidie thesauros meritorum. ℣. Cujus ferventes hodie gressus devotæ filiæ sequuntur exemplorum. Lucratur. ℟. *iii.* Hæc paupertatis titulo gaudens, Deo dicata, post Christum sine sacculo currit exonerata: * Relicto foris sæculo, mens intus est ditata. ℣. In paupertatis nídulo, nostri præsépis parvulo pauperi conformata. Relicto. Gloria Patri. Relicto.

In ii. Nocturno.

Aña. Oblata per Gregorium refutat possidére: nihilque transitorium cum Christo vult habere. *Aña.* Parat ma-

gistra vásculum, ut oleum quæratur: mox vero per miraculum vas plenum coelo datur. *Aña*.Hortatur hæc, ut pauperes pauperis matris natæ, nequaquam sint degéneres à matris paupertate. ℣. Adjuvabit eam.

Lect. ut in Brev.

℟. *i.* A civibus obsidio removetur ob lacrymas, & preces Sanctæ Claræ: * Dum cínere, & cilicio juvet sorores óptimas ad Deum exclamare. ℣. Orationum prælio merétur Gentes pessimas de claustro deturbare. Dum.

℟. *ii* Amica crucis plángere Crucifixum novitias docet, quem ipsa plangit. * Crux ei digno póndere majores dat delicias, quo major dolor angit. ℣. Hæc Christi sui munere morbos, atque molestias fugat, dum crucem tangit. Crux ei.

℟. *iii.* Vivens in mundo labili, sponso conjuncta nobili, sursum deliciatur, clausaque carne fragili, tamquam in vase fictili, * Thesauro gloriatur. ℣ Hæc in rota versátili, fulta virtute stábili, cum Christo delectatur. Thesauro. Gloria Patri. Thesauro.

In iii. Nocturno.

*Aña.*Cor verbis sapientiæ medúllitus apponit; cum Prædicator gratiæ verba vitæ propónit. *Aña.* Trahit de testa núcleum, de littera saporem, de petra sugens óleum, de spina legens florem. *Aña.* Format Clara discipulas coelesti-

ti disciplina: cujus est ad juvénculas convictus pro doctrina.

℣. Elegit eam Deus.

Lectio S. Evangellii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum coelorum decem virginibus, quæ accipientes lámpades suas exierunt óbviam Sponso, & Sponsæ. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm. 23. de Verbis Domini.

QUæ sint decem Virgines, quarum sint quinque prudentes, & quinque stultæ, non facile indagári potest. Verúmtamen secundum ea, quæ cóntinet ipsa lectio, quam charitati vestræ hodie volui recitari, quantum mihi Dominus intellectum donare dignatur, non mihi vidétur ista parabola, vel similitudo, ad eas solas pertinére, quæ propria, & excellentiori sanctitate Virgines in Ecclesia nominantur, quas etiam usitatiore vocabulo Sanctimoniales appellare consuevimus: sed, nisi fallor, hæc similitudo ad universam Ecclesiam pértinet. Quamvis etsi illas solas intelligerémus, quæ Sanctimoniales vocantur, númquid decem sunt? Absit, ut tanta virginum multitudo ad tam exiguum numerum revocetur. ℟. Carnis templo soluto, spiritus coelos

los scandit, & patet áditus: * Benedictus sit talis éxitus, multo magis talis intróitus. ℣. Vivo pani, morte juncta, vita vivit, vita functa. Benedictus. *Benedict*. Cujus festum colimus. *etiam in Officio per Annum.*

Lectio viii.

INtelligamus ergo, charissimi, & ad omnes nos, idest, ad universam omnino Ecclesiam pertinére istam parábolam, non ad solos propositos, nec ad solas plebes, sed prorsus ad omnes. Quare ergo quinque, & quinque virgines? Istæ quinque, & quinque virgines, omnes omninò sunt animæ Christianorum. Sed ut dicamus vobis quod Deo inspirante sentímus, non qualescumque animæ, sed tales animæ, quæ habent Catholicam fidem, & habere videntur bona opera in Ecclesia Dei, & tamen ex ipsis quinque sunt prudentes, & quinque fatuæ. Quare ergo appellatæ sunt quinque, & quare virgines, prius videamus. Omnis anima in corpore ideo quinario numero censétur, quia quinque sensibus útitur Qui ergo se ábstinet ab illicito auditu, ab illicito odoratu, ab illicito gustatu, ab illicito tactu, propter ipsam integritatem virginis nomen accépit. ℟. De pane pascit unico turbam Sororum pauperum: claret signo mirifico virtus signorum veterum: *

Dum

Dum cibat ex tam módico magni conventus numerum. ℣. Pro tenui viatico, mensa lætatur Superum, regno beatur cœlico pro vilitate cinerum. Dum. Gloria Patri. Dum.

Lectio ix.

SI ergo ab illicitis abstinentia bona est, unde virginitas nomen accépit, & opera bona laudabilia sunt, quæ significantur lampadibus: quare quinque admittuntur, & quinque repelluntur? Ipsas virgines, & ferentes lámpades, álias dixit prudentes, álias stultas. Unde intuémur? Unde discernimus? De óleo. Aliquid magnum significat Oleum, & valde magnum. Putas, non charitas est? Quærendo dicimus, non sententiam præcipitamus. Unde mihi videatur óleo charitas significata, dicam vobis. Apostolus dicit: Adhuc supereminentiorem vobis viam demonstro: Si linguis hominum loquar, & Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum æramentum sonans, aut cymbalum tinniens. Ipsa est supereminens via, id est charitas, quæ merito oleo significatur. Omnibus enim humoribus oleum supereminet: charitas numquam cadit.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, & per Horas, Aña.

POST vitæ Claræ terminum Clara cum turba virginum ad coelos evolávit, suum

com-

complexa Dominum, regnat in regno luminum, quo Dominus regnavit.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliq.* *Aña.* Agnes ad Agni nuptias, & æternas delicias, post Claram evocatur: ubi per Sion filias, post transitas miserias, æternè jubilatur. *Aña.* Sicut soróre prævia Christi passi vestigia sectatur, gaudens cruce: sic, dum hæc signis rútilat, Agnes post ipsam vigilat, Deus, ad te de luce. *Aña.* Honorat Christi dextera, per sanitatum munera, virginis mausoléum: sanat morbos, & vulnera, ut benedicant opera, quæ fecit Deus, Deum.

Aña. Laudans laudare studeat, in laudem semper prodeat plebs ista Salvatoris; quam tanta ditat sanctitas, non cesset ipsa civitas à laude Conditoris.

Capitulum. Fratres: Qui gloriatur.

HYMNUS.

O Clara luce clarior,
Lucis æternæ filia,
Dies ista solemnior
Tua colit solemnia.
Vitæ labentis gaudia
Spernendo, Christum séqueris
Pascentem inter lilia;
Tuque cum Christo pásceris.

Cu-

Custos sacrarum Virginum,
Omni virtute prævia,
Ducis ad sponsum Dominum
Puellarum collegia.
Francisco duce, fortiter
Evincis trina prælia:
Dum carnem vincis jugiter,
Mundum, atque dæmonia.
Jam nunc in regno luminum
Patri conregnans filia:
Da, te sequentum agminum
Recta fore vestigia.
Sic Patri, Nato, Flamini
Decus, honor, & gloria:
Nosque commendent Numini
Sanctæ Claræ suffragia. Amen.

℣. Ora pro nobis Beata Clara.

℟. Ut digni efficiamur &c.

Ad Benedictus, Aña. Novum sidus emicuit, candor lucis apparuit, lux claritatis ádfuit, cœli splendor enituit: nam lux, quæ lucem influit, Claram clarére vóluit.

Orat. Famulos tuos.

Per annum dicatur: Votivam Commemorationem recensentes.

Per Horas, Aña. de Laud. Capitul. & ℟℟. brev. de Comm. Virg.

In ii. Vesper. Aña. Post vitæ. *cum reliq. de Laud. Psal. Capitul. Hymn. & ℣. ut in i. Vesper-*

peris. Ad Magnificat. Aña. Salve sponsa Dei, virgo sacra, planta Minorum: tu vas munditiæ, tu prævia forma Sororum, Clara, tuis precibus duc nos ad regna polorum.

Orat. ut supr.

Et ſit commem. seq. tantum.

DIE XIII. AUGUST.

In Festo B. Petri à Molleano Conf. (1. O.) Duplex minus.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequent.

ORATIO.

DEUS charitatis amator, & auctor pacis, qui Beatum Petrum Confessorem tuum admirabili studio fovendæ concordiæ decorasti: præsta quæsumus, ut ejus intercedentibus meritis perpetuæ pacis gaudiis perfruamur. Per Dominum.

Ad Matut. in Hymn. Meruit supremos.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

PEtrus ex honestis parentibus Molleani in Piceno natus, domi, forisque à puero coluit studia litterarum, & præsertim Juris, cujus láurea Perusiæ decoratus est. Adolescens adhuc Perusiæ cum sacris concionibus interesset, de regulari Instituto Sancti Francisci amplectendo consilium coepit. Religioso itaque habitu suscepto, adeò theológicis studiis, & om-

omni virtutum génere floruit, ut fama ejus doctrinæ, & sanctitatis longe latéque percrebesceret.

℟. Honestum.

LECTIO V.

HInc à Sancto Jacobo Picéno in Apostolicæ prædicationis, atque laborum Socium, & adjutorem adscitus, & deinde in tanti viri locum suffectus, incredibile dictu est, quo ardore, qua charitate enitúerit, tum in excitandis populis ad poenitentiam, & ad reformandos mores juxta christianæ legis sanctitatem, tum in excipiendis diu, noctúque poenitentium confessionibus, tum denique in dissidiis, simultatibus, odiis componendis, & pace inter omnes conciliandа. Quandóquidem, nedum opere, & sermone, sed signis etiam, & miraculis præstitit. ℟. Amavit eum.

LECTIO VI.

A Deo suis acceptus, & charus fuit, ut semel Romanam, bis Picénam Provinciam invitus, ea, qua par erat, sedulitate, prudentia, charitate administraverit. Nec minus Camertum Duci, & universæ illius Civitati se virtutibus commendavit. Nam ea in Urbe & sæpius moram traxit, & beato fine quievit. Morti proximus Sacrum Viaticum non in cubiculo, sed in Ecclesia sumpsit, ea Religione, ut omnium animi ad pietatem incenderentur.

tur. Mox Camertum Principem, ejusque filios ad divinæ legis, Fratres vero suos cohortatus ad Regularis Instituti observantiam, sanctissime obiit anno Christi millesimo quadringentesimo nonagesimo. Eum tandem miraculorum fama, & Ecclesiastico solemni cultu ab immemorabili tempore illustrem Clemens Papa Tertius decimus inter Beatos cum Christo regnantes habendum, colendumque decrevit.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi vestri. *ut in eod.* Comm. *i. loc. ix. Lect. pro Ss. Martyr. Hippolyto & Cassiano ut in Brev. hac ipsa die.*

DIE XIV. AUGUST.

In Festo B. Sanctes Conf. (I. O.) *Semiduplex, Aña.* Similabo. ℣. Amavit.

ORATIO.

DEUS, qui providentiæ tuæ dispositione mirabili Beatum Sanctem à sæculi vanitate, & periculis ad perfectam sui abnegationem misericorditer transtulisti: da nobis, quæsumus, ut ejus intercessione, Jesu Christi Filii tui crucem in corde portantes, coelestis gloriæ participes fieri mereamur. Qui tecum vivit.

Deinde fit com. Octav. S. Claræ, & S. Laurentii ut in Brev. In i. Nocturn. Lect. de Script. occurr. In ii. & iii. Noct. Lect. de Commu-

…ni *Conf. non Pont. ii.* …: *Pro Vigilia Aſſumptionis ix. Lect. ut* … *Brev. cum comm. in* … *Laudibus ut ibi.*

DIE XVI. AUGUST.

In Festo S. Rochi Confessor. (3. O.) *Duplex majus.*

Aña. Similabo eum. Amavit.

ORATIO.

DEUS, qui Beato Rocho, per Angelum tuum tábulam …dem afferentem pro…isisti, ut, qui ip…m invocaverit, à nu… pestis cruciatu læ…eretur: præsta, quæ…mus; ut, qui ejus so…mnia celebramus, ip…us meritis, & precibus … mortifera peste cor…oris, & animæ liberentur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lect. Justus, si morte. *ut in Communi Conf. non Pont. i. loc.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

ROchus in Monte Pessuláno natus, quanta in proximum charitate flagraret, tum maxime ostendit, cum sævissima peste longe, latéque per Italiam grassante, patria relicta, Italicam peregrinationem suscepit, urbesque, & óppida péragrans, seipsum in ægrotantium obsequium impéndere, animamque suam pro fratribus pónere non dubitavit: Quod beati viri studium, quam gratum Deo fuerit, miris sanationibus declaratum est. Complúres enim pesti-

tilentia infectos é mortis periculo signo crucis eripuit, & integræ sanitati restituit. In patriam reversus, virtutibus & meritis dives sanctissime obiit, ejusque óbitum statim subsecuta est veneratio Fidelium, quæ in Constantiensi deinde Concilio magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem Rochi imágo solemni pompa, omni comitante populo, per eamdem civitatem, Episcopis approbantibus, est deláta. Itaque ejus cultus mirifice propagatus est in universo terrarum Orbe, qui eumdem sibi apud Deum adversus contagiosam luem Patronum religioso studio adoptavit. Quib[...] accurate perpensis, U[...]banus Octavus Pontif[...] Maximus, ut ejus di[...] festus iis locis, in qu[...]bus forent Ecclesiæ Sa[...]cti Rochi nomine De[...]dicatæ, officio Eccl[...]siastico celebraretur, i[...]dulsit.

℟. Honestum fecit.

Ex Tractatu S. Augus[...]tini Episcopi in Epis[...]tolam S. Joannis.

Tract. 5. in Cap. 3.

LECTIO V.

PErfecta ista chari[...]tas est, ut paratu[...]sis mori pro fratre. Han[...] ipse Dominus in se ex[...]hibuit mortuus pro om[...]nibus, orans pro eis, [...] quibus crucifigebatur [...] & dicens: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt; sed si solus hoc fecit, non era[...]

Ma-

agiſter, si discipulos
n habebat. Si quis
ntam habuerit chari-
tem, ut paratus sit
o fratribus etiam mo-
perfecta est in illo
aritas; sed numquid
ox, ut nascitur, jam
orsus perfecta est?
t perficiatur, naſcitur,
m fuerit nata, nutri-
r: cum fuerit nutrita,
rroboratur: cum fue-
roborata, perficitur
m ad perfectionem
nerit, quid dicit? Mi-
vivere Christut est,
mori lucrum: Obta-
m diſſolvi, & esse
m Christo; multo
im magis optimum,
anére in carne neces-
rium propter vos.
opter eos volebat vi-
re, pro quibus para-
s erat mori.

℟. Amavit eum.

Ex Tractat. 6.

Lectio vi.

HÆc est perfectio charitatis, & major omnino non poteſt inveníri; sed quia non in omnibus perfecta est, & desperare non debet, in quo perfecta non est, si jam nata est, quæ perficiatur, & útique, si nata est, nutrienda est, & quibusdam suis nutrimentis ad perfectionem propriam perducenda. Quæsivimis inchoationem charitatis, unde incipiat, & ibi continuo invénimus: Si quis habet facultates mundi, & viderit fratrem suum egentem, & claúserit viscera sua adversus eum, quomodo dilectio Patris manet in illo? Ergo hic incipit ista charitas, fratres,

tres, ut de suis superfluis tribuat egenti in angustiis aliquibus constituto, ex eo, quod sibi abundat, secundum tempus á tribulatione temporali liberet fratrem, hinc exordium est charitatis. Hanc itaque cæptum, si verbo Dei, & spe futuræ vitæ nutrieris, pervenies ad illam perfectionem, ut paratus sis animam tuam pónere pro fratribus tuis. ℟. Iste homo perfecit.

In iii. Noct. Hom. in Ev. Sint lumbi vestri, *de Commun. Confes. non Pontif. i. loco.*

DIE XVIII.
Augusti.

In Festo S. Helenæ Imperatricis, Viduæ, Duplex min. in Br die xxx. hujus.

DIE XIX.
Augusti.

In Festo S. Ludo Episcopi, & Confes (1. O.) *Duplex ii. C sis. Omnia de Comm Conf. Pont. præt. se*

In utrisque Vesp & Laud. ℣. Ora nobis &c.

Ad Magnific. i Vesp. & ad Bened Aña Rosa vernans c ritatis, lilium virgin tis, stella fulgens, dovicus, vas sanctit ora pro nobis Do num.

Oratio.

DEUS, qui B. dovicum C fessorem tuum, at Pontificem cœleste gnum terreno pra

nere docuiſti, ac puritate illibata, & eximia in pauperes charitate mirabiliter decoraſti: concede, ut ejuſdem virtutes æmulantes in terris, coronari cum ipſo mereamur in coelis. Per Dominum.

Pro comm. diei Octavæ S. Claræ, & S. Helenæ, ut in Brev.

In I. Nocturno.

Lect. Fidelis ſermo. *de Comm. Conf. Pont.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

LUdovicus nobiliſſimo genere natus, Patrem habuit Carolum Secundum Siciliæ Regem, Matrem vero Mariam, Hungariæ Regis filiam. Adhuc puer in ſortem Domini vocatus, poſthabitis ætatis illius oblectamentis, Divino ſe totum cultui mancipavit. Decimum quartum agens annum, una cum duobus fratribus pro genitoris libertate, in bello navali à Rege Aragoniæ capti, obſes ductus in Catalaúniam, Barcinone apud Minores Sancti Franciſci fere ſeptennio eſt commoratus; ſub eorumque diſciplina in ſcientiarum ſtudiis, ac ſacrarum Litterarum comparanda eruditione eo progreſſus eſt, ut conſtans fuerit opinio, ipſi pótius fuiſſe divinitus infuſas, quam humanitus acquiſitas. Verum majori conatu coeleſtis Magiſtri doctrina ſpiritum inſtrúere anhelans, ciliciis, ferreis flagellis carnem afflixit. Aſſidua inte-

te-

terim evangelicæ veritatis meditatione contemptibilia mundi spernere edoctus, regalis solii fastum calcáre deliberavit, ac de Seraphico amplectendo Instituto raro humilitatis exemplo votum emisit.

℟. Inveni David.

Lectio V.

Ecclesiasticæ militiæ adscriptus, & ad sacros Ordines deinde prómotus, ut, quod mente statúerat, opere firmaret, juri primogeniturae renuntiavit, & regno: cumque votum, quod Barcinone vóverat, in Monte Pessuláno frustra adimplére satágeret, illius Cœnobii Fratribus timore Regis patris eum recipere non audentibus, solemniter renovavit. Mox ad Ecclesiam Tolosanam a Bonifacio Octavo quám vis invitus, assumptus, Romamque accersitus & ab eodem honorifice exceptus, electioni de se factæ nullatenus se assensurum declaravit, donec votum, quo se obstrinxerat, Deo reddidisset. Quare, annuente Pontifice, habitu Ordinis Minorum, quem semper postea retinuit rite suscepto, in manibus Generalis Ministri professionem emisit. Hisque peractis, Apostolicis mandatis humiliter obtémperans, Episcopus Tolosanus passus est consecrari: indeque ad suam pergens Ecclesiam, cum Florentiæ cubiculum, & lectum preriosum sibi paratum invenisset, utrumque detes-

tus, útpote Seraphicæ aupertati repúgnans, iper pavimentum stra- pallio dormire ma- iit. ℟. Posui.

Lectio VI.

TOlósam ad illius Ecclesiæ régimen rofectus, spirituali ani- arum lucro totus in- ıbuit, utque ministe- ium Apostolicum inte- re, ac diligenter im- léret, salutaribus mó- tis, illibatæque vitæ xemplo peccatores ad œnitentiam revocavit, luresque Judæos, at- ue Gentiles assidua erbi Dei prædicatione d orthodóxam fidem onvertit. Ecclesiasti- am disciplinam ubique n commissa sibi Dioe- esi promóvit, ac res- auravit. Liberalis in pauperes, viginti quin- que ex eis quotidie do- mi áluit. Puritatem us- que ad óbitum à pueri- tia nitidissime custodi- vit. Humilitatis tandem, charitatis, atque om- nium virtutum orna- mento decórus, in juve- nili ætate Bríncolæ Pro- vinciæ Arce, ardenti fe- bri correptus, ad Do- mini sui amplexum, quem in votis semper habúerat, emigravit an- no millesimo ducente- simo nonagesimo nono, quarto decimo Kalen- das Septembris, sepul- tusque fuit Massiliæ in Ecclesia Fratrum Mi- norum, prout ipse, ad- huc vivens, jússerat. Magnis deinde meritis, & miraculis illustrem, inter quæ plures mor- tui ejus intercessione ad vitam revocati nume

rantur, Joannes Vigesimus secundus in Sanctorum numerum rétulit. Ejus reliquiæ ab Alphonso Aragoniæ Rege Valentiam delátæ, in Cathedrali Ecclesia honorifice cónditæ sunt.

℟. Iste est, qui ante Deum.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 24.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et réliqua.

Homilia Sancti Fulgentii Episcopi.

Serm. de Conf. & Dispensatoribus Domini.

SErvorum, quos populo suo præposuit Dominus, speciale volens officium demonstrare, ait, quod ex Evangelio modo audivimus: Quis, putas, est fidelis dispensator, & prudens, quem constituit Dominus supra familiam suam, ut det illis in tempore tritici mensuram? Beatus ille servus, quem, cum venerit Dominus, invenerit vigilantem. Quis est ille Dominus, fratres? Christus sine dubio, qui suis discipulis ait: Vos vocatis me magister, & Domine, & bene dicitis: Sum etenim. Quæ est etiam hujus Domini familia? Nimirúm illa est, quam ipse Dominus de manu inimici redémit, & suo dominio mancipavit.

℟. Amavit eum Dominus.

Lec-

Lectio viii.

DIspensator vero quis sit, quem oportet esse fidelem pariter & prudentem, Paulus nobis ostendit Apostolus, qui de se, suisque sociis loquens, ait: Sic nos existimet homo ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei. Ne quis autem nostrum solos Apostolos dispensatores factos existimet, neglectóque militiæ spiritualis officio, servus piger infideliter, imprudenterque dormitet, ipse Beatus Apostolus Episcopos, quoque dispensatores esse ostendens, ait: Oportet Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dipensatorem.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

SErvi autem patris familias sumus, dispensatores Domini sumus, mensuram tritici, quam vobis erogamus, accepimus. Quæ veró sit ista mensura tritici si quæramus, ipsam quoque nobis idem Apostolus ostendit, dicens: Unicuíque sic Deus divisit mensuram fidei. Quam ergò mensuram tritici Christus nuncupat, ipsam, mensuram fidei Paulus appellat; ut cognoscamus, non aliud esse spiritale triticum, quam Christianæ fidei venerabile sacramentum. Te Deum laudamus.

In Laudibus fit commemor. diei Octavæ S. Claræ.

DIE XXI. AUGUST.

In Festo S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Viduæ. Duplex minus.

Omnia de Communi nec Virginum, nec Martyr., præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

OMnipotens, & misericors Deus, qui Beatam Joannam Franciscam, tuo amore succensam, admirabili Spiritus fortitudine per omnes vitæ sémitas in via perfectionis donasti, quique per illam illustrare Ecclesiam tuam nova prole voluisti: ejus meritis, & precibus concede; ut, qui infirmitatis nostræ conscii, de tua virtute confidimus, cœlestis gratiæ auxilio cuncta nobis adversantia vincamus. Pe[r] Dominum.

Et ſit comm. S. Bernardi, & Octavæ Asſumpt. ut in Brev.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOanna Francisca Fremiot à Chantal Divióne in Burgúndia clarissimis orta natalibus, ab ineunte ætate eximiæ sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim, vix quinquennem, nobilem quemdam Calvinistam solida supra ætatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illicò tradidisse in hæc verba: En quomodo hæretici apud inferos combu-

ırentur, qui loquenti
hriſto fidem detrec-
nt. Matre orbata, Dei-
aræ Virginis tutelæ ſe
ommendavit, & famu-
ım, quæ ad mundi
morem eam alliciebat,
b ſe rejecit. Nihil pue-
le in moribus éxpri-
ıens, à ſæculi deliciis
bhorrens, martyrium-
ue anhelans, religioni,
c pietati impenſe stu-
ebat. Baroni de Chan-
al núptui à Patre tra-
ita, virtutibus omnibus
xcolendis operam de-
it, liberos, famulos,
liosque ſibi ſubjectos
ı fidei doctrina, bonis-
ue moribus imbúere
ítagens. Profúsa libe-
alitate pauperum inó-
iam ſublevabat, an-
ona divínitus non raro
ıultiplicata; quo fac-
um eſt, ut nemini ſe
unquam Chriſti nomi-
ne roganti ſtipem abne-
gaturam ſpoponderit.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Viro in venatione interempto, perfectioris vitæ conſilium íniens, continentiæ voto ſe obſtrinxit. Viri necem non ſolum æquo animo tulit, ſed in publicum indultæ veniæ teſtimonium, occiſoris filium é Sacro Fonte ſuſcipere ſui victrix elégit. Módica familia, tenui victu, atque veſtitu contenta, pretioſas veſtes in pios uſus convertit. Quidquid à domeſticis curis ſupererat temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. Nunquam addúci potuit, ut alteras nuptias, quamvis úti-

útiles, & honorificas, iniret. Ne autem à proposito castimoniæ observandæ in posterum dimoveretur, illius voto innovato, sanctissimum Jesu Christi nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardentius in dies charitate fervescens, pauperes, derelictos, ægros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovébat, verum etiam sórdibus eorumdem vestes depurgabat, láceras reficiebat, & manantibus fœtido pute ulceribus labia admovére non exhorrebat.

℟. Dilexisti justiam, & odisti.

Lectio VI.

A Sancto Francisco Salesio, quo spiritus moderatore usa fuit, divinam voluntatem edocta, proprium Parentem, Socerum, Filium dénique ipsum, quem etiam vocationi obsistentem sua é domo egrediens pedibus calcáre non dubitavit, invicta constantia deseruit, & Sacri Instituti Visitationis Sanctæ Mariæ fundamenta jecit. Ejus Instituti leges integerrime custodivit; & adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gaudéret. Christianæ vero animi demissionis, & obedientiæ, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se præbuit. Altiores in corde

uo aſcenſiones diſpo-
nens, arduiſſimo effi-
ciendi ſemper id, quod
perfectius eſſe intelli-
geret, voto ſe obſtrin-
xit. Denique Sacro Vi-
ſitationis Inſtituto ejus
potiſſimum opera lon-
ge latéque diffuſo, ver-
bo, exemplo, & ſcrip-
tis etiam divina ſapien-
tia refertis ad pietatem,
& charitatem Sororibus
excitatis, meritis refer-
ta, & Sacramentis rite
ſuſceptis, Molini, anno
milleſimo ſexcenteſimo
quadrageſimo primo,
die decima tertia De-
cembris migravit ad
Dominum, ejuſque ani-
mam, occurrente Sanc-
to Franciſco Saleſio, in
Coelos deferri Sanctus
Vincentius à Paulo pro-
cul diſtans aſpexit. Ejus
corpus poſtea Anné-
cium tranſlatum fuit;
eamque miraculis ante,
& poſt obitum claram
Benedictus Decimus
quartus Beatorum, Cle-
mens Decimus tertius
albo Sanctorum adjécit.
Feſtum autem ejuſdem
diem duodecimo Ka-
lendas Septembris ab
univerſa Eccleſia Cle-
mens Decimus quartus
Pontifex Maximus cele-
brari præcepit.

℞. Fallax gratia.

In iii. Noct. Homil. in Evangel. Simile eſt regnum Coelorum theſauro. *de eod. Comm.*

DIE XXIV.

Auguſti.

Romæ, & ubi Feſtum S. Bartholomæi Apoſt. celebratur. die XXV. hujus, hodie fit de S. Hyacintho Conf. in Brev.

Brev. XXI. hujus, ix. Lect. Homil. Vigil. S. Bartholom. & de ea ſit comm. in Laud.

DIE XXV. *vel* XXVI. Auguſti.

In Feſto S. Ludovici Regis Franciæ Confeſſoris (3. O.) Duplex ii. Claſſis.

Apud Tertiarios duplex primæ Claſſis cum Octava, quæ habetur circa finem Brev.

Omnia de Communi Confeſs. non Pont., præter seq. In utriſque Veſperis, & in Laudibus. ℣. Ora pro nobis Beate Ludovice. ℟. Ut digni efficiamur.

In i. Veſp. ad Magnif. Aña. Ambulavit coram Domino in veritate & in corde perfecto, & quod plácitum est in óculis ejus, fec[it] semper.

ORATIO.

DEUS, qui B. Lu[dovicum] Con[fessorem] fessorem tuum, de ter[reno] reno regno ad cœlesti[s] regni gloriam transtu[listi] listi: ejus, quæsumus, meritis, & intercessione, Regis regum Jesu Christi Filii tui facias nos esse consortes. Qui tecum vivit.

Ad Matutin. Invitator. Aña. Regem regum Dominum, * Venite adoremus.

IN I. NOCTURNO.

Lect. Beatus vir. *ut in Communi Conf. non Pont. ii. loc.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

LUdovicus Nonus Galliæ rex, duódecim annos natus, pa-

tre

...e amiſſo, & in Blan...hæ matris ſanctiſſima ...iſciplina educatus, mox ...ertio Ordini Beati ...Franciſci adſcriptus, ...lluſtria dedit abſtinen...iæ, humilitatis, religio...nis, aliarumque virtu...um exempla. Cum jam ...rigeſimum annum in ...egno ágeret, in mor...um incidit: quo tem...ore cogitavit de re...uperanda poſſeſſione ...Hieroſolymorum. ...Quámobrem ubi con...valuiſſet, vexillum ab ...Epiſcopo Pariſienſi ac...epit: deinde mare cum ...ngenti exercitu traji...iens, primo prælio Sa...acénos fugavit. Sed ...um ex peſtilentia mag...a militum multitudo ...eriiſſet, victus ipſe, ...aptuſque eſt.

℟. Honeſtum fecit.

Lectio V.

Rebus póſtea cum Saracénis compóſitis, liber rex, exercituſque dimittitur. Quinque annis in Oriente commoratus, plúrimos Chriſtianos à Barbarorum ſervitute redémit, multos etiam infideles ad Chriſti fidem convertit: præterea aliquot Chriſtianorum urbes refécit ſuis ſumptibus. Interim mater ejus migrat è vita: quare domum redíre cógitur, ubi totum ſe dedit pietatis officiis.

℟. Amavit.

Lectio VI.

Multa ædificavit monaſteria, & pauperum hoſpítia: beneficentia egentes ſublevabat: frequens viſébat ægrótos: quibus ipſe non

non solum suis sumptibus omnia suppeditabat, sed etiam, quæ opus erat, manibus ministrabat: vestitu vulgari utebatur, cilicio, ac jejunio corpus assidue affligebat; sed cum iterum transmisisset, bellum Saracénis illatúrus, jamque castra in eorum conspectu posuisset, pestilentia decessit in illa oratione: Introibo in domum tuam, adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Ejus corpus postea Lutétiam Parisiorum translatum est, quod in célebri Sancti Dionysii templo asservatur, & colitur; caput vero in sacra Æde sanctæ Capellæ. Ipse clarus miraculis à Bonifacio Papa Octavo in Sanctorum numerum es[t] relatus.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. ut i[n] Brev. Ubi hoc festum celebratur die xxvi. hu[jus], ix. Lect. erit de S. Zephyrino, ut in Brev.

Ad Benedict. Aña. I[n] lege Domini congregationem judicavit, & cógnitus est in ver[bis] suis fidelis. *Oratio.* Deus, qui Beatum Ludovicum. *ut supra.*

Romæ, & ubi celebratur die 26. fit comm. S. Zephyrini Papæ, & Mart. ut infr.

In ii. Vesperis ad Magnif. Aña. Cogitatio illius apud Altissimum; ideo accépit regnum decóris, & diadéma speciei de manu Domini. *Oratio.* Deus, qui Beatum Ludovicum.

DIE

DIE XXVI.
Augusti.

*Ubi de S. Bartholo-
æo ſit die 24. , hac
ie ſit.*

*De Feſto S. Hyacin-
hi Confeſ. Duplex mi-
us, ut in Breviar. die
xi. hujus.*

DIE XXVII.
Auguſti.

*In Feſto S. Joſephi
Calaſanctii Confeſ. Du-
lex minus.*

*Omnia de Commun.
Conf. non Pont. præter
a, quæ ſequuntur. In
Hymn.* Meruit ſupr.

ORATIO.

DEus, qui per Sanctum Joſephum Confeſſorem tuum ad erudiendam ſpiritu intelligentiæ, ac pietatis juventutem, novum Eccleſiæ tuæ ſubſidium providére dignatus eſt: præſta quæſumus, nos ejus exemplo, & interceſſione ita fácere, & docére, ut præmia conſequamur æterna. Per Dominum.

Extra Romam &c. pro comm. S. Hyacinthi ut in Brev.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Scrip. occur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOſephus Calaſanctius à Matre Dei, Petraltæ in Aragónia nobili genere natus, à téneris annis, futuræ in pueros charitatis, & eorum inſtitutionis indicia præbuit. Nam adhuc parvulus eos ad ſe convocatos in myſteriis Fidei, & ſacris precibus erudiebat. Humanis, divinisque litteris

ris egregie doctus, cum studiis Theologicis Valentiæ operam daret, nobilis potentisque feminæ illécebris fórtiter superatis, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus, à compluribus Episcopis in Castellæ Novæ, Aragoniæ, & Catalauniæ regnis in partem labóris adscítus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, Ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis, cruentisque factionibus mirifice extinctis. A cœlesti visione, & Dei voce frequenter admónitus Romam profectus est.

℟. Honestum fecit, &c.

Lectio v.

IN Urbe summa vitæ asperitate, vigiliis & jejuniis corpus affligens, in orationibus, & cœlestium rerum contemplatione dies, noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesias singulis fere noctibus obire sólitus: quem inde morem complúres annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos potissimum, aut carceribus detentos eleëmosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue Urbem depopulante, una cum Sancto Camillo tanto fuit actus ímpetu charitatis, ut præter subsidia ægrotis pauperibus large collata, ipsa etiam de-

efunctorum cadavera uis húmeris tumulanda ransferret. Verum cum ivinitus accepisset, se d informandos intelligentiæ, ac pietatis spiritu adolescentulos, præcipue pauperes, destinari, Ordinem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio instituto profiterentur: Ipsumque Ordinem, Clemente Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnópere probátum, brevi tempore per plúrimas Europæ Provincias, & Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot ærumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, & Sancti Jobi exemplum diceretur.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

QUamvis Ordini universo præesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, numquam tamen intermisit, pueros præsertim pauperiores erudire, quorum scholas vérrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summæ patientiæ, & humilitatis múnere, valetudine etiam infirma, duos & quinquaginta annos perseveravit; dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, & cui Beatissima

Vir-

Virgo cum puero Jesu, illis orantibus benedicente, apparéret. Amplissimis interim dignitatibus repudiátis, prophetia, abdita cordium & absentia cognocendi donis, & miraculis clarus, Deiparæ Virginis, quam singulari pietate, & ipse ab infantia coluit, & suis maxime commendavit, aliorumque Coelitum frequenti apparitione dignatus; cum obitus sui diem, & Ordinis tunc prope eversi restitutionem, atque incrementum prænunciasset, secundum & nonagesimum annum agens, Romæ obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octavo. Ejus cor, & lingua post sæculum integra, & incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post óbitum quoque signis à Deo illustratus, primum à Benedicto Decimo quarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde à Clemente Decimo tertio inter Sanctos solemniter est relatus.

℟. Iste homo perfecit.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis, putas, major est in regno Coelorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

In Cap. 18. *Matth. Homil.* 60.

Vi-

VIdete, ne aliquem istorum contempſeritis parvulorum, quia ...rum Angeli Patris ...ei faciem ſemper as...ciunt, & quia ego ...opter eos veni, & ...ec Patris mei volun...s eſt. Ad tuendos, con...rvandosque puſillos ...iligentiores nos reddit. ...érſpicis quam ingen...a in tutélam tenuium ...œnia eréxerit, & ...uantum ſtudium, cu...imque habeat, ne per...antur; tum quia ſupre...remas decipientibus ...os poenas ſtatuit, tum ...uia ſummam pollicé...ur mercedem his, qui ...uram eorum ſuſci...iunt, idque tam ſuo, ...uam Patris exemplo ...orroborat.

℟. Iſte eſt, qui ante ...Deum.

Lectio viii.

DOminum igitur etiam nos imitemur, & nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum, quæ humilia, viliaque nimium videntur: ſed ſi adminiſtratione noſtra etiam opus fuerit, quamvis ténuis, atque abjectus quidem, cui adminiſtrandum ſit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena eſſe videatur, omnia hæc pro fratris ſalute tollerabilióra, faciliorаque, oro, videantur. Tanto enim ſtudio, tantáque curâ Deus dignam eſſe animam oſtendit, ut neque Filio ſuo pepercerit.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

SI non eſt nobis ſatis ad ſalutem, quod vir-

virtuose ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem reipsa desiderare; cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? quæ nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus, quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statuario, cæterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret.

Te Deum laudamus.

DIE XXX. AUGUST.

In Festo S. Rosæ Limanæ Virg. Dupl. minus, in Breviar. die v. Septembr.

DIE I. SEPTEMBR

In Festo B. Isabellæ Virg. Sororis S. Ludovici Regis Francorum. (2. O.) Semidupl. Aña. Veni sponsa. ℣. Specie tua.

ORATIO.

DEUS, qui Beatam Isabellam Virginem tuam regales delicias, & mundi gloriam crucis mortificationi, & humilitati postponere docuisti: ipsius meritis, precibusque concede, mundi hujus blandimenta superare, & in amplexu suæ crucis gloriam invenire. Qui vivis, &c.

Et fit com. S. Ægidii Abbatis, & Ss. duodecim Fratr. Martyr. ut in Brev.

In i. Nocturn. Lect. de Script. occur. In ii.

&

iii. *de Communi Vir-
in. i. loc. pro S. Ægi-
io Abate.*

*Lect. ix. ut in Brev.
ac ipsa die.*

DIE III. SEPTEMB.

*In Festo BB. Joan-
is, & Petri Mart.* (1.
.) *Duplex min.*

*Omnia de Communi
lurim. Martyr. præter
equent.*

ORATIO.

COncede, quæsumus, omnipotens Deus infirmitati nostræ præsidium, ut sicut Beatorum Martyrum tuorum Joannis, & Petri gloriamur triumphis: ita eorum constantiam imitari non pigeat, quam celebrare delectat. Per Dominum.

Pro comm. S. Stephani Conf. ut in Brev.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex Commentariis S. Antonini Archiepiscopi Florentini de Viris egregiis Ordinis Minorum.

Chron. Part. 3. tit. 24. cap 7. parag. 14.

DUos Fratres Beatissimus Pater Franciscus ad Regnum Aragoniæ destinavit, Fratrem scilicet Joannem (Perusinum) Sacerdotem, & Fratrem Petrum (à Saxoferrato) Conversum. Hi cum Turólium devenissent, Conventum ibi capientes, prædicationibus, & orationibus, suæ odorem sanctitatis diffudérunt. Tempore illo, scilicet, anno Domini millesimo

R du-

ducentesimo trigesimo, vel circa, Valentia Civitas erat Saracénis populata, & infidelium Maurorum ditioni subjecta, in qua regnabat quidam Azótus nomine, Christianorum maximus persecútor. Prædicti igitur Fratres zelo fidei succensi,& Martyrii desiderio inflammati, ad prædicandum Verbum Dei Valentiam sunt ingressi, & ibi de falsitate legis Mahumétis Saracénis ferventer prædicavere. Quod audiens Rex Azótus, comprehendi eos jussit, & carceri mancipari. Et cum promissionibus plúrimis invitasset eos ad legem suam observandam, & Christi Fidem abnegandam, illi autem hoc detestarentur, in public[a] Platéa illos decollar[i] mandavit. Qui sepultu[ræ] traditi cœperunt miraculis coruscare.

℟. Sancti tui.

LECTIO V.

REX autem Arago[niæ] Christianissimus, Jacobus nomine, cum dicto Rege Valentiæ eo tempore bellum gerebat. Et ex quo Rex Valentiæ Azótus illos Martyrio consummavit, in dies cœpit inferior existere, & ab eo superari in bellis. Cum ergo videret, se, Azótus, quotidie à Christianis expugnari, à gratia Divina, & Dei virtute sola arbitratus hoc fieri, cum Rege Aragonum tractare cœpit de sua Conversione ad Fidem, offerens, se ei Civi-

itatem traditurum, & Regnum, dúmmodo sibi iram, & victum concedere dignaretur decen. Quibus omnibus Rex Aragonum annuens, & gaudens de sui conversione, confœderatus est um eo. Anno igitur Domini millesimo ducentesimo trigesimo octavo, in vigilia S. Michaëlis ingreditur Rex Aragoniæ Civitatem Valentiæ, ejus dominium capiens. Rex prior Azótus juxta promissum Baptisma suscepit, qui libere Regi tradidit totum Regnum suum, scilicet Valentiæ. Converso autem ad Fidem Azóto, Rex Aragoniæ concessit ei Palatium Regium intra Civitatem, & quemdam Comitatum, & successoribus suis: & cultu Mahumético de illa Civitate Valentiæ evacuato, introductus est Ritus, & Fides Christianorum.

℟. Verbera carnificum.

Lectio VI.

VOcavit autem Azotus Fratres Minores dicens eis: Ego sum, qui occidi Fratres Socios vestros de Turólio ex infidelitate mea, de quo dóleo ex toto corde meo; & pro aliquali satisfactione, vellem, quod Palatium meum Regale pro vestro Monasterio construendo habere-tis; & illud debétis libenter accipere, quia ibi multus sanguis Martyrum effusus est per me, & alios priores Dominos Infideles, ut sit

quaſi totum ſanguine Martyrum conſecratum. Et Beatus Vincentius Martyr, quem tota chriſtiánitas tanta veneratione feſtivat, pro fide Martyrio ibi coronatus eſt. Quamobrem ſitis ſolliciti, dictum Palatium à Rege Aragonum poſtulare; & credo, quod veſtrum deſiderium, & meum adimplebit. Quod cum feciſſent, & Rex Aragonum Jacobus, Azótum, cui illud conceſſerat, hoc exoptare cognoviſſet, gaudioſé conceſſit, ſicque ibi eſt Conventus Ordinis Minorum. Cultum porrò jam inde ab obitu laudatis Martyribus Joanni, & Petro exhibitum, & continenter áuctum, probatumque, Clemens Undecimus ratum habuit, firmavitque. Benedictus autem Tertius decimus Miſſam, & Officium in univerſo Minorum Ordine, tum etiam in Civitatibus, & Diœceſibus Valentina, ubi paſſi ſunt, Turolenſi, ubi eorum Corpora magna Fidelium religione coluntur, nec non in Peruſina, ſimulque in Oppido Saxiferrati, ubi ortum habuere, ritu duplici celebrandum indulſit.

℟. Tamquam aurum.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Cum audietis prælia. *de Communi plurim. Martyr. i. loc.* ℟. *viii.* Hæc eſt vera fraternitas. ibi.

DIE IV. SEPTEMB.

In Feſto Tranſl. S. Ro-

Roſæ Virg. Viterbienſis. (3. O.) *Duplex ii. Claſſis.*

Omnia de Communi Virgin. præt. seq. In utriſque Veſp. & Laudibus. ℣. Ora pro nobis Beata Roſa. ℟. Ut digni efficiamur, &c.

In i. Veſp. ad Magnif. Aña. Suſcipiat anima veſtra diſciplinam: videte oculis veſtris, quia modicum laboravi, & inveni mihi multam requiem.

ORATIO.

DEUS, qui Beatam Roſam ſanctarum tuarum Virginum collegio aggregare dignatus es; tribue nobis, quæſumus; ut ejus precibus, & meritis, à culpis omnibus expiemur, & tuæ majeſtatis conſortio perfruamur æterno. Per Dominum noſtrum.

Et ſit com. BB Martyr. Lect. trium Noct. ut in Breviar.

Ad Benedict. Aña. Liberaſti corpus meum à perditione, à preſſura flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non ſum æſtuata.

Orat. Deus, qui Beatam Roſam *ut ſupr.*

In ii. Veſp. ad Magnif. Aña. Flores apparuérunt in terra noſtra; vineæ florentes dedérunt odorem ſuum.

Orat. ut ſupr. & ſit com. ſeq.

DIE V. SEPTEMB.

In Feſto S. Laurentii Juſtiniani, Episc. & Conf. Semid. ut in Breviar. pro aliquibus locis.

DIE

DIE IX. SEPTEMB.

In Festo B. Seraphinæ Sfortiæ Viduæ. (2. *O.*) *Semídup. Aña.* Simile est. ℣. Specie tua.

ORATIO.

DEUS, qui per Beatam Seraphinam eximium nobis patientiæ exemplum tribuisti; præsta supplicibus tuis; ut & ipsius instruamur exemplis, & ab omnibus ejus patrocinio, liberemur adversis. Per Dominum.

Et ſit com. S. Gorgonii Mart. ut in Brev.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

SEraphina Patre Guidóne Antonio Urbináte, ac Feretráno Cómite, Matre Catharina Columna, summo genere Urbini nata, ab ineunte ætate non obscura fúturæ Sanctitatis argumenta dedit. Puella, amissis Parentibus, in Columniensium Domo pie, ac liberaliter educata, palam demonstravit, in ipso etiam Familiæ splendore sólida excellentis virtutis jaci posse fundamenta. Inanis enim gloriæ, & fluxarum rerum contemptu, suavitate morum, illustri continentia, studio solitudinis, & assiduitate orandi, aliis exemplo, & admirationi fuit. Hortatu póstmodum illorum, in quorum se fidem curamque contúlerat, nupta Alexandro Sfortiæ Pisáuri Dynastæ, magnóque Regni Siciliæ Comestabili, Matris familias mu-

munus, dignitatemque egregie sustinuit, subjectamque sibi Regionem illam, absente Viro, sic aliquandiù rexit, ut illius quique providentiam, æquitatem, justitiam celebrarent, innocentiam morum, integritatemque suspicerent.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

ETsi tot animi dotibus clara, in maríti tamen offensionem incurrit, gravibusque impetíta injuriis patientissime toleratis, Viro tandem annuente, in Pisaurense Franciscanarum Virginum Corporis Christi monasterium se cóntulit: ubi, quam iníerat, castigatissimæ vitæ institutionem ita est prosecuta, ut pia, & domestica illius consuetudine Sorores ad pietatis studium incenderentur. Ex maríti voluntate per solemnia vota suam Deo obstrinxit fidem, ac in sancto proposito immóta omne cóluit virtutum genus. Instituti Regulas, etiam quæ minimæ habebantur, servavit: adversa quæque constanter, patienterque sustinuit, preces ad Deum continenter fudit, divinis semper ádfuit officiis, paupertatem cóluit, abjecta quæque múnera obivit, sibi denique nunquam pepercit, ac si summo in se ipsam odio ardéret.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

OMnium Sororum suffragiis in Abba

batissam electa, dici vix potest, qua prudentia, charitate, æquabilitate, quo ardore custodiendæ disciplinæ, quo demum omnium pláusu dignitatem tenúerit, sibique créditi regiminis partes cumulate impleverit. Cum annis duodeviginti ita in sacro Cœnobio vixisset, ut nihil ei ad consummatam virtutem deesse videretur, extremo morbo correpta, & Sacramentis Ecclesiæ munita, Sexto Idus Septembris anno millesimo quadringentesimo septuagesimo octavo migravit ad Coelum; idque Divini dispositione consilii quodámmodo contigisse visum est, ut quæ in Beatæ Virginis Mariæ clientélam totam se déderat, ejusdem Deiparæ Natali die, educta é corporis augustiis, Coelo auspicatissime orirétur. Corpus ipsum, quod triduo, explendæ pietati concurrentium Civium causa, insepultum manserat, singulari veneratione Pisáuri cólitur. Quem quidem cultum jam usque ab immemorabili tempore ad ætatem nostram productum Benedictus Decimusquartus Pontifex Maximus ritè probavit. ℟. Fallax gratia.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Simile est regnum coelorum thesauro. *ut in Commun. non Virg. Pro Sanct. Gergonio Martyre. Lect. ix. ut in Breviar. hac ipsa die.*

DIE

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

IN FESTO

Impressionis Sacrorum Stigmatum in Corpore

S. P. N. FRANCISCI.

Duplex secundæ Classis.

Ad Vesperas, Aña. Crucis vox. *cum reliq. de Laudibus, ut infra. Psalm.* Dixit Dominus. *cum reliq. de Dominica, & loco ult. Psalm.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitul. Galat. 6.

FRatres, Mihi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.

HYMNUS.

CRucis Christi mons Alvérnæ
Recénset mysteria,
Ubi salutis æternæ
Dantur privilegia:
Dum Franciscus dat lucernæ
Crucis sua studia.

Hoc in monte Vir devótus
Specu solitária,
Pauper à mundo semótus

Con-

Condensat jejúnia:
Vigil, nudus, ardens totus
Crebra dat suspíria.
Solus ergo cláusus orans,
Mente súrsum ágitur;
Super gestis crucis plorans
Mœróre conficitur;
Crucisque fructum implórans
Animo resólvitur.
Ad quem venit Rex é coelo
Amictu Seráphico;
Sex alarum tectus velo
Aspectu pacifico:
Affixusque crucis telo,
Portento miríſico.
Cernit servus Redemptorem,
Passum impassibilem:
Lumen Patris, & splendorem
Tam pium, tum húmilem:
Verborum audit tenórem
Viro non effábilem,
Vertex montis inflammatur,
Vicinis cernentibus:
Cor Francisci transformatur
Amóris ardoribus;
Corpus vero mox ornatur
Mirandis Stigmátibus.

Co-

Collaudetur Crucifixus,
Tollens mundi scélera,
Quem laudat concrucífixus,
Crucis ferens vúlnera,
Franciscus prorsus innixus
Super mundi foedera. Amen.

℣. Signasti, Domine, ervum tuum Franciscum. ℟. Signis redemp-ionis nostræ.

Ad Magnific. Aña. Coelorum candor splen-duit, novum sidus emi-cuit: sacer Franciscus cláruit, cui Seraph ap-paruit, obsignans eum vúlnere in volis, plan-tis, latere, dúm formam crucis genere vult cor-de, ore, opere.

ORATIO.

DOmine Jesu Christe, qui, frigescente mundo, ad inflammandum corda nostra tui amoris igne, in carne beatissimi Patris nostri Francisci passionis tuæ sacra Stigmata renovasti: concede propitius, ut ejus meritis, & precibus crucem jugiter feramus, & dignos fructus poenitentiæ faciamus. Qui vivis & regnas, &c.

Ad Matutin. Invitator. Regi, quæ fecit opera, Christo confiteantur: * Cujus in sancto vúlnera Francisco renovantur.

Psalm. Venite exultemus.

HYM-

HYMNUS.

CRucis arma fulgentia
Vidit Franciscus dórmiens,
Christum dicentem áudiens:
Tua érunt hæc omnia.
Crucis vis, & refugium
Hæc crucis arma præbuit,
Quibus Franciscum induit
Adversus adversarium.
Crucis sacrata lectio
Franciscum ter admónuit,
Dum ter librum aperuit
Pro virtutis indicio.
Crucis Chriti devótio
Francisci traxit studia,
Cúnctaque cordis gaudia
Cum omni desidério.
Crucis ut ad supplicia
Christum Franciscus positum
Videt, & audit mónitum:
Hæc séquere vestigia.
Crucis hærens vestigiis,
Crucis fructum consequitur,
Quo corde, carne púngitur,
Et signatur indiciis.
Crucis virtus, & gratia
Nos consignet in frontibus,

In membris, & in sensibus,
Pro perenni custodia. Amen.

Antif. Psalm. ℣℣.
rium Nocturnor., &
Lection. 1. *Noct. ut in*
die Nat. ejus 4. *Octobr.*

In ii. Nocturno.

Ex Commentariis S. Bonaventuræ Episcop. *Post hunc titulum immediate legitur,* Fidelis evera, *ut in Brev.*

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis : Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventuræ Episcopi.

Expos. in Cap. 9. *Luc.*

OStenso qualiter Christus secundum fidem est cognoscendus, hic secundo ostenditur qualiter per crucem est imitandus, quia Fides mortua est sine operibus. Quoniam autem difficile est portare crucem, ideo ab hoc invitat quadrúplici consideratione; scilicet ex consideratione sui exempli, proprii periculi, futuri judicii, & regni divini, ut, si non movent mónita, moveant exempla, vel saltem pericula, vel certe futura judicia, vel tandem promissa. Primo igitur invitat consideratione sui exempli, cum dixit, dicebat ad omnes: Si quis vult ad me

me venire, idest, me imitari, ad quod non cogo, sed invito; ideo dicit: Si quis vult. Si volúeris mandata servare conservabunt te. Séquitur: apposuit tibi aquam, & ignem, ad quod volúeris, porrige manum tuam. ℟. Carnis spicam contemptus area Franciscus terens, calcans térrea:*Granum purum, excussa pálea, summi Regis intrat in hórrea. ℣. Vivo pani morte junctus, vita vivit, vita functus. Granum. *Bened.* Et Cujus festum colimus, *etiam quando fit Offic. per Annum.*

Lectio viii.

SI enim natura rerum persuadet currere, si non curris, non es dignus accipere; ideo dicit: Si quis vult exemplum meum sequi, ábneget temetipsum per omnimodam humilitatem, captivando sensum, affectum, & intellectum in Christi obsequium; quod notat in hoc, quod dicit, semetipsum, & hoc est consilium:humilia valde spiritum tuum; & hoc quidem necessarium est volenti sequi humilem Christum. Unde Gregorius in Glossa: Nisi quis à seipso deficiat, ad eum, qui supra est, non appropinquat. Sed hoc non súfficit, & ideo addit: Et tollat crucem suam quotidie per continuam austeritatem, ut possit dícere illud Pauli: Christo confixus sum cruci; & item: Semper mortificationem Jesu-Chris-

Christi in corpore noſtro circumferentes. Et ideo dicitur etiam: Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis, & concupiscentiis. ℟. Mihi absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi; * Per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. ℣. Ego enim Stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. Per quem. Gloria Patri. Per quem.

In Quat. Temp. ex 8. & 9. Lect. fit una, & ix. Lect. legit. de Homil. Feriæ occurr. cum ejus comm. in Laudib.

LECTIO IX.

NOta quod dicit, quotidie, quia quotidie pœnitentia crucis debet esse nova, & recens, ut dicat semper: Dixi, nunc cœpi, sicut Beatus Franciscus, qui in morte dicebat, quod incipiebat bene facere: Fratres incipiamus, ut proficiamus, quia nunc usque parum profécimus. Crux namque Christi renovativam habet naturam, unde Apostolus: Licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur, tamen is, qui intus est, renovatur de die in diem. Ad perfectam autem Christi imitationem non súfficit humilitas, & austéritas, sed etiam necessaria est paupertas. Ideo addit: & sequatur me, scilicet per altissimam paupertatem, qua nihil omnino volebat portare in via, ut recte & expedite perveniat ad patriam. Ideo dicebat Petrus:

trus: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te.

Te Deum.

Ad Laudes, & per Horas, Aña.

CRucis vox hunc allóquitur, ter dicens: Tu te præpara, vade, Francisce, répara domum meam, quæ lábitur. *Psal.* Dominus regnavit. *cum reliq.*

Aña. Crucis verbum proponitur Fratribus per Antonium, & Franciscus ad ostium in crucis modum çérnitur.

Aña. Crucis arbor exímia, per os Francisci súrgere apparens, cogit fúgere draconem, & dœmonia. *Aña.* Crucis signum Tau littera fronti Francisci scribitur: quæ varie distinguitur miranda lucis opera.

Aña. Crucis magnum mysterium supe[r] Francisco claruit; dum signatus apparuit cruc[e] duorum ensium.

Capit. Fratres, Mih[i] autem. *Hymn.* Plaud[e] turba. *ut in Laud. die[i] Festi,* 4. *Octob.* ℣. Signasti, Domine, servum tuum Franciscum. ℟. Signis redemptionis nostræ.

Ad Benedict. Aña O martyr desiderio Francisce, quanto studio compátiens hun[c] séqueris, quem passum libro réperis, quem ape[-]ruisti. Tu cóntuens i[n] aëre Seraph in Cruc[e] positum, ex tunc in pal[-]mis, látere, & pedibu[s] effigiem fers plagarum Christi. Tu gregi tu[o] próvide, qui post felicem transitum, dir[a]

prius

rius, & lividæ, glori-
catæ ſpeciem carnis
ætendiſti.

Orat. Domine Jeſu.

*Per Horas Antifo-
æ de Laudib. Capit.*
℟℟. *brev. ut 4. Oc-
ob. In ii. Veſper. om-
ia ut in i. præter ſe-
uent. Hymnus*: Decus
orum. *ut ii. Veſper.
iuſdem diei Feſti iv.
Octob.* ℣. Signaſti. *ut ſu-
ra. Ad Magnif. Aña.*
Crucis apparet hoſtia
enſis in Cruce brachiis,
ex alis tecta variis cum
ultus elegantia: quæ
Franciſci cor attrahit,
úugens ei chariſmata,
ſúaque ſacra Stigmata
n ejus carnem prótra-
hit. *Orat. ut ſupr.*

Deinde fit com. ſeq.

DIE XVIII.
September.

*In Feſto S. Joſephi
à Cupertino Conf. Ord.
Minor. Convent. Dupl.
minus. Aña.* Mortuus
ſum, & vita mea eſt
abſcóndita cum Chriſto
in Deo. ℣. Amavit.

ORATIO.

DEUS, qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum à terra omnia tráhere diſpoſuiſti: pérfice propitius, ut meritis, & exemplo Seraphici Confeſſoris tui Joſephi, ſupra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur: Qui tecum vivit.

IN I. NOCTURNO.

De Epiſtola ſecunda Beati Pauli Apoſtoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 4.

DEUS, qui dixit de tenebris lu-

S çem

cem splendéscere, ipse illúxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictílibus: ut sublímitas sit virtútis Dei, & non ex nobis. In omnibus tribulationem pátimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destitúimur: persecutionem pátimur, sed non derelinquimur: dejicimur, sed non perímus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum: ut & vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali. Euge serve bone.

Lectio II. Cap. 5

Scimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvátur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cœlo est, superindui cupientes, si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam, & qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eo quod nólumus expoliari, sed supervestíri; ut absorbeatur, quod mortale est, à vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipsum Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes

es igitur semper, scientes, quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino: (per fidem enim ambúlamus, & non per speciem) audémus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, & præsentes esse ad Dominum.

℟. Justus germinabit.

Lectio III. Cap. 12.

SI gloriari oportet (non éxpedit quidem) veniam autem ad visiones, & revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi úsque ad tertium coelum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Parádisum, & audivit arcána verba, quæ non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor; pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. Nam, & si volúero gloriari, non ero insipiens: veritatem autem dicam: parco autem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquid aúdit ex me. Et ne magnitúdo revelationum extollat me, datus est mihi stímulus carnis meæ angelus Sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discéderet à me; & dixit mihi: súfficit tibi gratia mea; nam virtus

in infirmitate perficitur. Libenter ígitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

℟. Iste cognovit.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

JOsephus à Cupertino, Oppido in Salentinis Dioecésis Neritonénsis, anno reparatæ salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore præventus, pueritiam, atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transégit. A diúturno, molestóque morbo patientissime tolerato Deiparæ Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus, dedit: útque Deo ad major
vocanti se intimius con
júngeret, Ordini Sera
phico nomen dare con
tituit. Post varios even
tus voti tandem com
pos factus, apud Mino
res Conventuales i
Cœnobio Cryptulæ, in
ter Laicos primúm o
litterarum imperitiam
deinde inter Clerico
Divina disposition
connumeratus est. Sa
cerdotio post solemni
vota initiátus, perfectiu
sibi vitæ institutum pro
posuit. Quamóbrem
mundanis quibuscúm
que affectibus, terrenis
que rebus pene ad vi
tam necessariis illico
se abdicatis, cíliciis, fla
gellis, catenis, omni de
múm asperitatum, ac
poenarum génere cor
pus afflixit, spiritum ve

rc

ſanctæ orationis, al-
ſſimæque contempla-
ionis aſſiduitate dúlci-
er enútrivit. Hinc fac-
um eſt, ut charitas
Dei, quæ jam erat in
jus corde à prima æta-
e diffúſa, miro, plané-
que ſingulari modo in
dies coruſcaverit.

℞. Honeſtum fecit.

Lectio V.

ELúxit præcipue ardentiſſima ejus charitas in extaſibus ad Deum ſuaviſſimis, ſtupendiſque ráptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato à ſenſibus animo, ſtatim ab extaſi eum revocabat ſola obedientia. Hanc quippe virtútem eximio ſtudio proſequebatur, dicere ſólitus, ſe ab ea véluti cæcum circumdúci, & mori pótius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarchæ ita æmúlatus eſt, ut morti próximus Prælato ſuo aſſerere vere potúerit, ſe nihil habere, quod more Religioſorum reſignaret. Itaque Mundo, ſibique mortuus, vitam Jeſu manifeſtabat in carne ſua, quæ dum in aliquibus ex turpitúdine obſcœnum flagitium ſentiebat, prodigioſum de ſe efflabat odorem, indicium nitidiſſimæ illius puritatis, quam, immundo ſpiritu vehementiſſimis tentationibus fruſtra obnubiláre diú conante, ſervavit illæſam, túm arcta ſenſuum cuſtodia, tum jugi corporis maceratione,

ne, tum denique speciali protectione purissimæ Virginis Mariæ, quam Matrem suam appellare consuevit, ac veluti Matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse ajebat, omnia bona consequerentur.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

HÆC Beati Josephi solicitudo à sua erga proximos charitate prodíbat; tanto enim animarum zelo exardébat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum, sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexátum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec aliéni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque géneris injuriis ipsum appéterent; nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter, ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel sacræ Inquisitionis jussu hac illac errare, versarique coactus est. Quamquam vero populi non solum, sed Viri Principes eximiam ejus sanctitatem, & superna charismata admirarentur; ea nihilóminus erat humilitate, ut magnum se peccatorem réputans, Deum enixe de-

precaretur, ut sua ab illustria dona removéret; homines vero oraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus obliterata. At Deus, qui ponit humiles in sublíme, quique Servum suum, dum viveret, cœlesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, cæterisque donis cumulatissime exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse ántea prædixerat, loco, ac tempore, anno ætatis suæ sexagesimo primo. Auximi in Picéno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartus decimus Beatorum, & Clemens Tertius decimus Sanctorum fastis adscripsit; ejus autem Officium, & Missam Clemens Quartus decimus, ejusdem Ordinis ad Universam Ecclesiam extendit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 22.

In illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum, & Pharisæis in parabolis dicens: Simile factum est regnum coelorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Ex Homil. 38. Lib. 2. circa med.

Quia

QUia jam, largiente Domino, nuptiarum domum, idest Sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, fratres, aspícite, ne aliquid de mentis vestræ habitu Rex ingrédiens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est quod prótinus súbditur: intravit autem Rex ut vidéret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid, Fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismate, & fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intellige-

re per nuptialem v
tem, nisi charitatem?
trat enim ad nuptias, s
cum nuptiali veste n
intrat, qui in Sancta E
clesia assistens fide
habet, sed charitate
non habet. Recte eni
charitas nuptialis vest
vocatur, quia hanc
se Cónditor noster h
buit, dum ad sociand
sibi Ecclesiæ nuptias v
nit.

℟. Iste est, qui.

Lectio viii.

SOla quippe dilec
tione Dei auctur
est, ut ejus Unigenitu
mentes sibi electorun
hominum uniret. Und
& Joannes dicit: Si
enim dilexit Deus Mun
dum, ut Filium suun
Unigenitum daret pro
nobis. Qui ergo pe
charitatem venit ad ho

mi-

nines, eamdem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia pósitus Deo credidit, jam ad nuptias intravit: sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe, fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudére se Sponso, & Sponsæ ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes, & festa celebrantes despectis vestibus apparére erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, & cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad coelum assumuntur electi. Qua ergo mente hæc spiritalia festa conspicimus, qui nuptialem vestem, idest charitatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habemus?

℟. Sint lumbi.

Si hoc festum venerit in Quat. Temporibus, Lect. ix. legitur de Homil. Fer. occurr. cum ejus com. ad Laud.

Lectio ix.

SCiendum vero est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, & inferiore, vestis texitur; ita in duobus præceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, & proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota virtute tua, & proximum tuum sicut te ipsum.

sum. Qua in re notandum est, quia in dilectione proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur: Diliges proximum tuum sicut te ipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constrigintur, cum dicitur: diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur: Ex toto; quia ille veráciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est ut charitatis præcepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat. Te Deum.

In Laud. ad Benedict.

Aña. Ostendit mihi Dominus fluvium aquæ vivæ, spléndidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei, & Agni.

In ii. Vesp. ad Magnif.

Aña Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei.

DIE XXII.
Septembris.

In Festo S. Thomæ à Villanova Episc. & Conf. Semidupl. in Breviar. xviii. hujus. Ad Matut. in Hymn. Meruit suprem.

DIE XXVI.
Septembris.

In Festo B. Luciæ Virginis (3. O.) Dupl. min. Omnia de Comm. Virg. præt. Orat. seq.

ORA-

ORATIO.

COncede, quæsumus, omnipotens Deus, intercedente Beata Lúcia Virgine tua; ut, ejus exemplo, & imitatione, tibi casto corpore servire, & mundo corde plácere studeamus. Per Dominum nostrum.

Deinde fit com. Ss. Cypriani, & Justinæ Martyr. ut in Brev.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr. In ii. & iii. Noct. de eodem Communi i. loco.

Pro Ss. Cypriano, & Justina Martyr. Lect. ix. ut in Breviar. hac ipsa die.

DIE XXVII. Septembris.

In Festo S. Elzearii Conf. (3. O.) Dup. maj. Omnia ut in Brev. præt. seq.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 19.

IN illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisæi tentantes eum, & dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam quacumque ex causa? Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. *De Serm. Dom. in monte. cap.* 14.

BEatióra sane conjugia judicanda sunt, quæ, sive filiis procreatis, sive etiam ista terrena prole contempta, continentiam inter se pari consensu servare potúerint: quia neque contra istud præceptum sit, quo Dominus

nus dimitti cónjugem vetat; non enim dimittit, qui cum ea non carnaliter, sed spiritualiter vivit: & illud servatur, quod per Apostolum dicitur: Réliquum est, ut qui habent uxores, quasi non habentes sint. Alio loco Dominus dicit: Quisquis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, insuper & animam suam, non potest meus esse discipulus. Vidéri potest contrarium minus intelligentibus, quod híc vetat dimitti uxorem, álibi vero discipulum suum negat esse posse quemquam, qui non odit uxorem.

℟. Iste est, qui ante **Deum.**

Lectio viii.

Quomodo hæc no sint contraria in ter se, ipso du ce, osténdere facile es sed ea intellecta implé re, difficile: quamquan & hoc, eodem ipso ad juvante, facillimum Regnum enim æter num, quo discipulo suos vocare dignatu est, non habet hujusmo di necessitudines tem porales. In resurrectio ne enim neque nubent neque uxores ducent sed erunt sicut Angeli Dei in coelis. Oportet ergo, ut quisquis illins regni vitam jam híc meditari volúerit, oderit non ipsos homines, sed istas temporales necessitudines, quibus ista, quæ transitura est, vita fulcitur, quæ nascendo,

&

r moriendo perágitur: quod qui non odit, nondum amat illam vitam, ubi nulla erit conditio nascendi, atque moriendi, quæ cópulat terrena conjúgia.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

NEcesse est ergo, ut óderit ea, quæ transeunt, discipulus Christi in iis, quos secum ad ea venire desiderat, quæ semper manebunt; & tanto magis hæc in eis óderit, quanto magis eos diligit. Potest igitur christianus cum cónjuge concórditer vivere, sive indigentiam carnalem cum ea supplens; quod secundum veniam, non secundum imperium dicit Apostolus; sive filiorum propagationem, quod jam nonullo gradu potost esse laudabile: sive fraternam societatem, sine ulla córporum commixtione, habens uxorem tamquam non habens, quod est in conjugio Christianorum excellentissimum, atque sublime: ut tamen óderit in ea nomen temporalis necessitatis, & diligat spem sempiternæ beatitudinis. Te Deum.

In ii. Vesperis fit com. seq.

DIE XXVIII.
Septembris.

In Festo B. Bernardini de Feltria Conf. (1. O.) *Dupl. min. Aña.* Similabo eum. ℣. Amavit.

Oratio.

DEUS, qui ad fideles populos é vi-

vitiorum cœno liberandos Beatum Bernardinum Apostolico zelo inflammare dignatus es: præsta quæsumus; ut ejus intercessione à peccatis omnibus,& periculis expedíti, ad cœlestem patriam perducamur. Per Dominum.

Lect. i. Nocturn. de Script. occur. Lect. vero in ii. & iii. Noct. de Commun. Conf. non Pontif. i. loco.

DIE III. OCTOBR.

Vigilia S. Patris Nostri Francisci. Fit de Festo Ss Cosmæ, & Damiani Mart. Semidup. Omnia ut in Breviar. Die v. hujus, & fit com. Transl. S. Claræ Virg. Aña. Duce cœlesti Numine. ℣. Ora pro nobis. *ut in ejus Natal. Die xii. Augus*

ORATIO.

DEUS, qui splendore virtutum Beatam Claram innumeris virginibus prælucére voluisti: ejus meritis, & intercessione concede; ut híc in luce semper ambulemus, & in cœlesti regno perpetua vultus tui hilaritate perfrui mereamur. Per Dominum.

Pro Vigilia S. P. N. Francisci Lect. ix. Homil. in Evang. Si quis vult. *ut in Festo Stigm. 17. Sept. In Laudibus fit com. Vigiliæ. Aña. & ℣. ut in Psalter. de Feria occur.*

ORATIO.

DEUS, qui superbis resistis, & gratiam præstas humilibus; da nobis quæsumus,

nus, intercedente Beato Patre Nostro Francisco, cujus solemnia prævenímus, superbe non sapere, sed tibi placita humilitate proficere; ut per ejus vestigia gradientes, dona tuæ gratiæ consequamur. Per Dominum.

Et Translat. S. Claræ, Aña. Novum sidus. ℣. Ora pro nobis. *ut in ejus Natali xii. August. Orat.* Deus, qui splendore virtutum. *ut supr.*

Vesperæ de Seraphico P. N. S. Francisco sine ulla com.

DIE IV. OCTOBRIS.

IN SOLEMNITATE

SERAPHICI S. PATRIS NOSTRI

FRANCISCI

CONFESSORIS.

TRIUM ORDINUM FUNDATORIS.

Duplex primæ Classis, cum Octava.

Ad Vesperas, Aña. FRanciscus vir Catholicus, & totus Apostolicus, Ecclesiæ teneri fidem Romanæ docuit, Presbyterosque mónuit præ cunctis reveréri. *Psal.* Dixit Dominus. *cum reliquis de Dominica, & loco ult. Psal.*

Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes.

Aña. Cœpit sub Innocentio, cursumque sub Honorio perfecit gloriosum: succedens his Gregorius magnificavit amplius miraculis famosum. *Aña.* Hunc Sanctus præelégerat in patrem, quando præerat Ecclesiæ Minori: hunc Spiritu prophetico provísum, Apostolico prædixerat honori. *Aña.* Franciscus Evangelicum nec ápicem, vel unicum transgreditur, nec jota: nil jugo Christi suavius, huic ónere nil levius, in hujus vita rota. *Aña.* Hic creaturis imperat, qui nútu subjecerat se totum Creatoris: quidquid in rebus réperit delectamenti, régerit in gloriam Factoris.

Capit. Galat. 6.

FRatres: Mihi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.

HYMNUS.

PRoles de coelo prodiit,
Novis utens prodigiis,
Coelum cæcis apéruit,
Siccis mare vestigiis.
Spoliátis Ægyptiis
Transit dives, sed páuperis
Nec rem, nec nomen perdidit

Fac-

Factus felix pro miseris.
Assumptus cum Apóstolis
In montem novi lúminis,
In paupertatis prædiis
Christo Franciscus íntulit:
Fac tria tabernacula,
Petri secútus studia,
Cujus exemplo nobili,
Sponte réliquit omnia.
Legi, Prophetæ, gratiæ
Gratum gerens obsequium,
Trinitatis officium
Festo solemni célebrat.
Dum réparat virtutibus
Hospes triplex hospitium:
Et beatarum mentium
Dum templum Christo cónsecrat.
Domum, portam, & túmulum,
Pater Francisce, visita,
Et Hevæ prolem míseram
A somno mortis éxcita, Amen.

℣. Ora pro nobis, Beate Pater Francisce.

℟. Ut digni &c.

Ad Magnificat, Aña. O stupor, & gaudium, ô judex homo mentium, tu nostræ militiæ currus, & auriga. Ignea præsentibus transfiguratum Fratribus, in solari specie vexit te quadriga. In te signis ra-

dians, in te ventura nuntians, requievit spiritus duplex Prophetarum. Tuis adsta posteris, Pater Francisce, miseris; nam increscunt gémitus ovium tuarum.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiam tuam Beati Patris Nostri Francisci meritis, foetu novæ prolis amplificas: trib nobis ex ejus imitatio terrena despicere, coelestium donoru semper participatio gaudere Per Dominu

Ad Matut. Invita Regi, quæ fecit oper Christo confiteantu * Cujus in sancto vúln ra Francisco renovar tur. *Psal.* Venite.

HYMNUS.

IN coelesti collegio
Novus collega cólitur:
In Sanctorum rosario
Novellus flos producitur.
Franciscus florens gratia,
Forma factus humilium,
Lætus pótitur gloria,
Sortis consors sublimium.
Metit de sparso sémine
Plenæ messis manipulum;
Fallens sub terræ tégmine
Nostræ salutis æmulum.
Hic carnis supercilium

Legi subjécit spiritus:
Mundum vicit, & vitium,
Se victo, victor inclytus.
Linguæ manus præámbula
Verbo parávit sémitam,
Et amplectuntur sæcula
Doctrinam facto próditam.
In paupertatis prædio
Minorum plantans vineam,
Ostendit magisterio
Vitæ vivendi lineam.
Ad æternas divitias
Turbam allexit paúperum,
Quos ad coeli delicias
Lingua vocavit óperum.
Vita, doctrina splenduit;
Respondet & miraculis:
Sic præfuit, quod prófuit,
Viva lucerna populis.
Summi Regis palatio,
Doctor, loca discipulos,
Salutis privilegio
Christi præmúni famulos.
De ténebris miseriæ
Sequaces stellæ præviæ,
Quærámus Patrem gratiæ,
Consortes tandem gloriæ. Amen.

In i. Nocturno.

Aña. Hic vir de vanitatibus dum cógitat frequenter, divinis charismatibus præventus est clementer. *Psalm.* Beatus vir, qui non abiit. *cum reliq. de Commun. Conf. non Pontif.* *Aña*. Excelsi dextræ gratia in dies confortatus, cœli suspirat præmia, quæ tenet nunc Beatus. *Aña*. Edoctus autem cœlitus per visum, per languóres, mundi contemnit pénitus thesauros, & honores. ℣. Posuit me sibi quasi in signum. ℟. Circúmdedit me lánceis suis.

Lect. ut in Brev.

℟. *i.* Franciscus ut in públicum cessat negotiari, in agrum mox Dominicum secédit meditari: * Inventum Evangelicum thesau rum vult mercari. ℣ Deum, quid agat úni cum, consultans; audi cœlicum insigne sib dari. Inventum.

℟. *ii.* In Dei ferven opere, statim ut su vendidit, operibus im pendere pecuniam in tendit: * Quæ grav suo pondere cor libe rum offendit. ℣. Quan formidante páupere Presbytero recipere, ab jectam vilipendit. Quæ

℟. *iii.* Dum Pater hunc persequitur, la tens dat locum iræ; constanter post aggreditur in publicum prodire: * Squalenti vultu cérnitur, putatur insanire. ℣. Luto, saxis impétitur; sed patiens vir nititur, ut surdus pertran-

transire. Squalenti. Gloria Patri. Squalenti.

In ii. Nocturno.

Aña. Pertractum domi vérberat plus cunctis furens Pater; objurgans vincit, cárcerat, quem furtim solvit mater. *Aña.* Jam liber Patris fúriæ non cedit effrænati, clamans se voluntarie pro Christo mala pati. *Aña.* Ductus ad loci Præsulem sua patri resignat: nudusque manens, éxulem in mundo se designat. ℣. Sagittæ tuæ infixæ sunt mihi. ℟. Et confirmasti super me manum tuam.

Ex Commentariis S. Bonaventuræ Episcopi.

Post hunc titulum immediate legitur: Franciscus de Vallis, *ut in Breviar.* ℟. *i.* Dum seminúdo corpore laudes decantat Gallice zelator novæ legis: latronibus in nemore * Respondet sic prophetice: Præco sum magni Regis. ℣. Audit in nivis frigore projectus: Jace rustice, futurus pastor gregis. Respondet.

℟. *ii.* Amicum quærit pristinum, qui spretum in Cœnobio tunicula contexit; contemptu gaudens hominum, * Leprosis fit obsequio, quos antea despexit. ℣. Sub typo trium ordinum, tres nutu Dei prævio Ecclesias erexit. Leprosis.

℟. *iii.* Audit in Evangelio quæ suis Christus loquitur ad prædicandum missis. Hoc inquit, est quod cupio: * Læ-

tan-

ſtanter his innititur memoriæ commiſſis. ℣. Non utens virga, calceo, nec pera, fune cingitur, duplicibus dimiſſis. Lætanter. Gloria Patri. Lætantur.

In III. Nocturno.

Aña. Cor verbis nóvæ gratiæ ſolicitus apponit, verbumque Pœnitentiæ ſimpliciter proponit. *Aña.* Pacem ſalutem nuntiat in ſpiritus virtute; veræque paci ſociat longinquos à ſalute. *Aña.* Ut novis Sancti mérita remunerantur natis: his nova tradit mónita viam ſimplicitatis. ℣. Manus meæ ſtillaverunt myrrham. ℟. Et digiti mei pleni myrrha probatiſſima.

Lectio S. Evangelii ſecundum Matthæum.

Lectio VII. *Cap.* 1

IN illo tempore re
pondens Jeſus, dixi
Confiteor tibi Pate
Domine cœli & terr
quia abſcondiſti hæc
ſapientibus & prudent
bus, & revelaſti ea pa
vulis. Et reliqua.

Homilia Sancti Joann
Chryſoſtomi.

Quæ eſt 38. alias 39.
Matth. ſup. hoc Evang

COnfiteor tibi, hi
ſignificat gratia
ago tibi. Gratias ago
inquit, quia abſcondiſt
hæc à ſapientibus, &
prudentibus: ſapiente
autem hic vocat Scribas, & Phariſæos. Hæc
porro dicit, ut diſcipulos alacriores reddat, &
oſtendat quanta conſecuti ſint piſcatores, à
quibus illi omnes exciderunt. Cum vero ſapien-

ientes vocat illos, non e vera, & laudabili sapientia lóquitur, sed de la, quam videbantur x gravitate consecuti; dcirco non dixit: revelasti stultis, sed parvulis, sincéris scilicet, ac implicibus; ostenditque llos non solum quod digni non essent, sed ure etiam hæc non esse adeptos. Nosque per omnia docet, ut à superbia fugiamus, sed simplicitatem sectemur. Deinde cum per ea, quæ dixerat, ipsis desiderium indidisset, suamque ineffabilem potentiam demonstrasset, tunc vocavit illos, dicens: Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos.

℞. Carnis spicam contemptus area Franciscus terens, calcans terrea, * Granum purum, excussa palea, summi Regis intrat in horrea. ℣. Vivo pani morte junctus, vita vivit, vita functus. Granum.

Lectio VIII.

VEnite, non ut pœnas expetam, sed ut peccata solvam: venite, non quod gloria vestra égeam, sed quod salutem vestram sitiam: ego, inquit, reficiam vos. Non ait, salvos faciam, sed, quod multo magis est, in omni quiete constituam. Tollite jugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris. Jugum meum suave est, & onus meum le-

leve. Ne timeatis, inquit, cum jugum auditis, suave quippe est; ne formidetis quia dixi onus, leve quippe est. Et quomodo supra dixit: angusta est porta, & arcta via? Nempe si segnis sis, si remissus; at si supra dicta perfeceris, leve erit onus; idcirco nunc illud hujusmodi esse dixit. Quomodo autem id perficitur? Si fueris humilis, mansuetus, & modestus.

℟. De pauperatis horreo sanctus Franciscus satiat turbam Christi famélicam, in via ne deficiat: * Iter pandit ad gloriam, & vitæ viam ampliat. ℣. Pro paupertatis copia regnat dives in patria, reges sibi substituens, quos hic ditat inop[...]
Iter. Gloria. Iter.

Lectio ix.

JUgum enim meu[...] suave est, & on[...] meum leve. Ita [...] Paulus suadet dicens[...] Momentaneum, & le[...] tribulationis, mire, [...] supra modum æternu[...] gloriæ pondus oper[...]tur. Et quomodo le[...] est onus, inquies, cu[...] dicat: Nisi quis odio h[...]buerit patrem, & m[...]trem, & qui non toll[...] crucem suam, & sequ[...]tur me, non est me dig[...]nus; & qui non renun[...]tiat omnibus, quæ pos[...]sidet, non potest meu[...] esse discipulus; cum ju[...]beat ipsam quoque ani[...]mam odio habere? T[...] Paulus doceat dicens[...] Quis nos separabit [...] Charitate Christi? Tri[...]

bu-

pulatio, an angustia, an persecutio, an fames, an núditas, an periculum, an gladius? Et: non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Doceant te, qui à consessu Judæorum post mille verbera redibant gaudentes, quia digni habiti fuerant pro nomine Christi contumeliam pati. Te Deum.

Ad Laudes, & per Horas, Aña.

SAnctus Franciscus præviis orationum studiis, quid faciat instructus: non sibi soli vivere, sed aliis proficere vult Dei zelo ductus. *Psalm.* Dominus regnavit. *cum reliq.*

Aña. Hic prædicando circuit, & quem non homo docuit, fit doctis in stuporem: virtutum verba lóquitur, novumque nova sequitur militia ductorem. *Aña.* Tres ordines hic ordinat: primumque Fratrum nóminat Minorum: pauperumque fit Dominarum medius: sed Pœnitentum tertius sexum capit utrumque. *Aña.* Doctus doctrice gratia, doctus experientia, quæ sunt perfectionis: hæc Fratres docet omnia, tam factis, quam frequentia melliflui sermonis. *Aña.* Laudans laudare mónuit, laus illi semper adfuit, laus, inquam, Salvatoris: invitat aves, bestias, & creaturas alias ad laudem Conditoris.

Capitul. Fratres: Mihi autem.

HYM-

HYMNUS.

PLaude, turba paupércula,
Patre ditáta páupere,
Laudis propína pócula,
Sacro depressa úbere.
Hic simplex, rectus, húmilis,
Pacis cultor amábilis,
Lumen in vase fictili
Ardens, lucens in frágili.
Vili contectus tégmine,
Sancto caléscens Flàmine,
Inter coeli charismata,
Christi recépit Stigmata.
Carnem, mundumque cónterens,
Hostes malignos próterens,
Auream victor meruit,
Auréolam dum docuit.
Pauper, nudus egréditur,
Coelum dives ingréditur.
Spargit virtutum múnera,
Ægris proflígat vúlnera.
Verorum Pater Pauperum,
Nos paúperes fac spiritu;
Consortes redde Súperum.
Ereptos ab intéritu.
Patri, Nato, Paráclito
Decus, honor, & gloria:

Sancti ſint hujus merito
Nobis æterna gaudia. Amen.

℣. Ora pro nobis, Beate Pater Franciſce. ℟. Ut digni &c.

Ad Benedict. Aña. O Martyr deſiderio, Franciſce, quanto ſtudio compatiens hunc ſequeris, quem paſſum libro reperis, quem aperuiſti. Tu contuens in aere Seraph in Cruce poſitum, ex tunc in palmis, latere, & pedibus effigiem fers Plagarum Chriſti. Tu gregi tuo provide, qui poſt felicem tranſitum, diræ prius & lividæ, glorificatæ ſpeciem carnis prætendiſti.

Orat. Deus, qui Eccleſiam.

Ad Tertiam, Aña. Hic prædicando circuit: *Capitul.* Fratres: Mihi autem. ℟. *br.* Poſuit me ſibi * Quaſi in ſignum, Poſuit. ℣. Circúmdedit me lanceis ſuis. Quaſi. Gloria. Poſuit me. ℣. Sagittæ tuæ infixæ ſunt mihi. ℟. Et confirmaſti ſuper me manum tuam.

Ad Sextam, Aña. Tres ordines hic órdinat.

Capitul. Galat. 6.

ET quicumque hanc regulam ſecúti fuerint, pax ſuper illos, & miſericordia, & ſuper Iſraël Dei. ℟. *br.* Sagittæ tuæ * Infixæ ſunt mihi. Sagittæ tuæ. ℣. Et confirmaſti ſuper me manum tuam. Infixæ ſunt. Gloria Patri. Sagittæ tuæ. ℣. Manus meæ ſtillaverunt myrrham. ℟. Et digiti mei ple-

pleni myrrha probatiſſima.

Ad Nonam, Aña. Laudans laudare mónuit.

Capitul. Galat. 6.

DE cætero nemo mihi moleſtus ſit: ego enim Stigmata Domini Jeſu in corpore meo porto. Gratia Domini noſtri Jeſu Chriſti cum ſpiritu veſtro, fratres. Amen.

℟. *br.* Manus meæ * Stillaverunt myrrha[m]. Manus meæ. ℣. Et [di]giti mei pleni myrr[ha] probatiſſima. Stillav[e]runt myrrham. Glo[ria] Patri. Manus meæ. [℣.] Cor meum, & caro me[a] ℟. Exultaverunt [in] Deum vivum.

In ii. Veſper. Añ[a] Sanctus Franciſcus *cu[m] reliquis de Laudibu[s] Pſalmi, & Capitulu[m] ut in prim. Veſp.*

HYMNUS.

DEcus morum, dux Minorum
Franciſcus tenens præmium,
In te vite datur vitæ,
Chriſte Redemptor omnium.
Pláudat frater, regnat Pater
Concivis cœli civibus:
Cedat fletus, pſallat cœtus,
Exultet cœlum laúdibus.
Demptum ſolo datum polo
Signorum probant ópera,
Ergo vivit, nam adivit

Æter-

Æterna Christi múnera.
Pro terrénis votis plenis,
Reportat dona gloriæ:
Quem decóras, quem honoras
Summæ Deus Clementiæ.
Hunc sequantur, huic jungantur
Qui ex Ægypto éxeunt:
In quo duce, clara luce,
Vexilla Regis pródeunt.
Regis signum, ducem dignum
Insignit manu, látere:
Lux accédit, nox recédit,
Jam lucis orto sídere.
Est dux fidus, clarum sidus
Ducit, relúcet, dévia
Devitando, demonstrando
Beata nobis gáudia.
Mina gregem dux ad Regem
Collísor hostis cálidi,
Nos cendúcas, & indúcas
Ad coenam Agni próvidi. Amen.

℣. Ora pro nobis, Beate Pater Francisce.
℟. Ut digni &c.

Ad Magnific. Aña. O virum mirabilem in signis, & prodigiis, languores cum doemoniis quoslibet pellentem: dat aurem suis avium prædicans silvestrium verbis intendentem. O vitam laudabilem, qua fi-

fidem sic magnificat, sed & multos vivificat mortuos defunctus. Francisce, nos cœlestium fac consortes civium, quibus es conjunctus.

Oratio ut supra.

Sine com. Ss. Placidi & Socior. Mart.

DIE V. OCTOBRIS.

Secunda die infra Octav. S. P. N. Francisci.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Ex Commentariis Sancti Bonaventuræ Episcopi.

In Vita, seu Legenda Minori: De Institutione Relig.

LECTIO IV.

CUM una dierum inter Missarum solemnia legeretur Evangelium illud, in qu[o] discipulis ad prædicandum missis Evangelica norma in vivendo præscribitur; ne videlice[t] possiderent aurum, vel argentum, nec in zonis pecuniam, nec peram deferrent in via, nec duas haberent tunicas, nec calceamenta, nec virgam, mox in hujusmodi verborum auditu tanta eum virtute Spiritus Christi perunxit, & induit, ut in formam vivendi præfatam, non solum notitia & affectu, verum etiam vita, & habitu se transformaret. Illico enim calceamenta deposuit, rejecit baculum, peram, & pecuniam abdicavit: unaque contentus tunica, dimissa corrigia, pro cingulo funem sumpsit:

om-

omnem solicitudinem cordis apponens, qualiter audita perficeret, & Apostolicæ rectitudinis regulæ seipsum per omnia coaptaret. Denique Spiritus Christi vi flammea totus accensus, coepit, ut alter Elias, veritatis æmulator existere: coepit & aliquos ad justitiam perfectam inducere: coepit & cæteros ad poenitentiam invitare.

℟. Dum seminudo corpore. 287.

Lectio V.

Erant autem ipsius eloquia non inania, nec risu digna, erant virtute Spiritus Sancti plena, erant medullas cordis penetrantia; ut in vehementem stuporem audientes converterent, & obstinatorum mentes efficacia virtuosa mollirent. Innotescente etiam apud multos sublimi ejus, sanctoque proposito, tam ex doctrinæ simplicis veritate, quam vitæ; coeperunt ipsius exemplo viri quidam ad poenitentiam animari, & eidem, relictis omnibus, habitu, vitaque conjungi, quos, & Fratres Minores vir humilis censuit appellari. Quorum numerus cum jam ad duodenarium excrevisset, disposuit Domini famulus cum illo simplicium coetu, Apostolicæ Sedis adire præsentiam, ut præostensam sibi à Domino normam vivendi, quam & brevi sermone conscripserat, suppliciter, & instanter exposceret ejusdem sacratissimæ

Se-

Sedis auctoritate plenaria confirmari.

℟. Amicum quærit pristinum. 287.

Lectio VI.

PRoperante itaque ipso cum sociis juxta propositum comparere conspectui Summi Pontificis, domini scilicet Innocentii Tertii, prævenit eum dignatione clementiæ, Dei virtus, & sapientia Christus, suum per visionem commonefaciendo Vicarium, ut supplicanti pauperculo, & placitum daret auditum, & benignum præberet assensum. Vidit namque in somnis Pontifex ipse Romanus Lateranensem Basilicam ruinæ fore jam proximam, quam quidam homo pauperculus, modicus, & despectus, proprio dorso submisso, n[e] caderet, sustentabat. Cum igitur in famul[o] Dei suis comparent[e] conspectibus, sapien[s] contemplaretur Antistes simplicis animi puritatem, mundi contemptum, paupertatis amorem, propositi perfecti constantiam, animarum zelum, ignitumque voluntatis sanctæ fervorem: Vere, inquit, hic est ille, qui opere, ac doctrina Christi sustentabit Ecclesiam. Proinde ad ipsum præcipuam devotionem ex tunc concipiens, ac petitioni ejus per omnia se inclinans, approbavit regulam; dedit de poenitentia prædicanda mandatum; postulata tunc cuncta concessit;

ac

c plura se concessu-um in posterum libe-raliter repromisit.

℟. Audit in Evange-lio. 287.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii se-cundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 11.

IN illo tempore, res-pondens Jesus, di-xit: Confiteor tibi, Pa-ter, Domine coeli & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, & revelas-ti ea parvulis. Et reli-qua.

Homilia Sancti Augus-tini Episcopi.

Ex Serm. 8. *de verbis Domini.*

SApientibus, & pru-dentibus irriden-dis, arrogantibus falso grandibus, vere autem tumentibus, opposuit non insipientes, non im-prudentes, sed parvu-los. Qui sunt parvuli? Humiles. Ergo abscon-disti hæc à sapientibus, & prudentibus. Nomi-ne sapientum, & pru-dentum, superbos in-telligi posse, ipse expo-suit, cum ait: Revelas-ti ea parvulis. Ergo abscondisti non parvu-lis. Quid est non par-vulis? Non humilibus: quid est non humilibus, nisi superbis? Hæc via Domini aut non erat, aut latebat, ut revela-retur.

℟. Carnis spicam. 289.

LECTIO VIII.

UNDE Dominus exultavit? Quia revelatum est parvulis. Debemus esse parvuli; nam si voluerimus esse magni, quasi sapientes

& prudentes, non nobis illud revelatur. Qui sunt magni? Sapientes,& prudentes. Dicentes se esse sapientes, stulti facti sunt.Habes remedium à contrario. Si dicendo, te esse sapientem, stultus factus es: dic te stultum, & sapiens eris. Sed dic, dic, & intus dic; quia sic est, ut dicis. Si dicis, noli coram hominibus dicere, & coram Deo non dicere.

℟. De paupertatis horreo. 290.

Pro Ss. Placido, & Sociis Mart.

Lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.

DIE XII. OCTOB.

In Festo S. Seraphini à Monte Granario Confess. Ordinis Min. Capucc. Duplex min.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter seq.

ORATIO.

DEUS, qui in corde B. Seraphini amoris tui flammas excitasti: ejus, quæsumus, nobis intercessione concede, ut illius vestigia sectantes, iisdem ardoribus accendamur. Per Dominum.

Et fit com. diei Octav. S. P. N. Francisci. Aña. O virum mirabilem. ℣. Ora pro nobis. *Orat.* Deus, qui Ecclesiam. 284.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

SEraphinus de Monte Granario ab Asculo dictus, humili, sed honesto genere natus,

tus, ab ineunte ætate plura dedit futuræ sanctitatis indicia. A puero paſcendis gregibus addictus, pietatem impenſe coluit, & ſolitudinis atque contemplationis ſtudioſiſſimus fuit. Cum ſemel ad Sacram Lauretanam Ædem iter haberet, ut Deiparam Virginem, quam plurimum diligebat, & à qua plurimum diligebatur, veneraretur. Potentiæ flumen, aquarum copia tumidum, ſemel atque iterum, mirantibus ſociis, ſicco pede pertranſiit. Poſt Patris obitum, fratrem natu majorem, aſperrimæ indolis hominem, à quo aſſiduis conviciis, verberibuſque divexabatur, diu patientiſſime toleravit, donec ferventius Deo famulari exoptans, anno ætatis ſuæ decimo ſexto inter Laicos Fratres Ordinis Capuccinorum cooptatus eſt: in quorum tyrocinio virtútibus omnibus ita exceluit, ut ſenioribus ipſis, probatiſque viris admirationi eſſet, & exemplo.

℟. Honeſtum fecit.

LECTIO V.

IN Religioſa virtutum palæſtra in illud potiſſimum Seraphinus incubuit, ut ad ſeverioris Inſtituti leges mores ſuos componeret; jugiter orationi vacaret, edomitamque voluntariis jejuniis, aliiſque corporis cruciatibus carnem ſpiritui plene ſubjiceret. Paupertatis proinde amator fuit eximius, vigilantiſſimus

castitatis custos, obedientiæ demúm cultor prope singularis. Præ ardentissima in Deum charitate, Infidelium regiones adire cupiit, fusoque pro Christo sanguine irrigare. Quodlibet autem, vel leve piaculum, adeo horrebat, ut umbram etiam culpæ reformidaret. Christi patientis pœnas non sine uberrimis lacrymis jugi meditatione recólere consuevit: unde tantum in eo alienæ salutis studium exarsit, ut multis, mirisque modis perditos homines in virtutis viam revocare nunquam destiterit. Eam in pauperes misericordiam exercuit, ut non solum, quoquo modo posset, eorum levaret inopiam, verum etiam in summæ annonæ charitate ipse sese quarta dumtaxat panis exigui parte reficeret, ut cibum reliquum pauperibus errogaret.

℟. Amavit.

Lectio vi.

TOt tantasque virtutes, prophetiæ, scrutationis cordium, aliorumque supernorum charismatum excellentia, ac multitudo exornavit. Mira præ cæteris in eó enituit gratia curationum: solo enim adhibito Crucis signo, ægrotos fere innumeros pristinæ reddidit sanitati. Dum tamen tot virtutum, ac prodigiorum fama longe lateque diffusa, Seraphinum omnes plurimi facerent, ac venerarentur, ea is erat humili-

litate, ut nequiorem se nemine putans, contemni optaret ab omnibus, & contúmeliis onerari. Tandem sexagenario major, cum gravi ægrotaret morbo, brevi se moriturum divinitus prænoscens, Ecclesiæ Sacramentis muníri petiit: quibus rite, sanctéque susceptis, anno millesimo sexcentesimo quarto, vitæ suæ cursum feliciter consummavit. Ejus mortem clamantes per urbem pueri mirabiliter evulgarunt: Asculi vero in Piceno, ubi ejus corpus honorifice asservatur, Cives statim post obitum publico venerati sunt cultu: quem Apostolica sedes, instituto judicio, ratum mox habuit. Denique virtútibus, novisque miraculis rite probatis, Clemens Decimus tertius Sanctorum fastis eumdem adscripsit.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Nolite timere. *de eod. Comm. ii. loco.*

Vesper. de seq. cum com. præc.

DIE XIII. OCTOB.

In Festo Ss. Danielis & Soc. Mart. (1. O.) *Duplex ii. Classis. Omnía de Commun. plurim. Mart. præt. seq.*

ORATIO.

FRaterna nos, Domine, Martyrum tuorum corona lætificet: quæ & fidei nostræ præbeat incrementa virtútum, & multiplici nos suffragio consoletur. Per Dominum.

Et

Et fit comm. S. Seraphini.

In i. Nocturno.

Lect. Fratres: Debitores.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

ANNO salutiferi Christi supra millesimum ducentesimo vigesimo septimo, sexto Idus Octobris, dum aurea illa nascentis Ordinis Seraphici tempora feliciter promicarent, vir sanctitudinis venerandæ, Frater Daniel, minister Calabriæ, cum sex aliis Fratribus, videlicet Angelo, Samúele, Domno, Leone, Hugolino, atque Nicolao, martyrii lauream insigniter adeptus est. Hi à Generali Ministro obtenta facultate, é Tusciæ plagis, ducente Christo, Septam Saracenorum urbem perrexerunt. Illuc cum pervenissent, procedentes in urbis medium, libera voce Christum solum esse mundi Salvatorem unanimes conclamant. Verúm postquam aliquamdiú ea, quæ sunt Christianæ fidei, veritatisque Evangelicæ, palam protestati fuissent, ac miserandam eorum vecordiam, ac cæcitatem damnassent; à furentibus turbis arrepti, flagris cæsi sunt, variisque affecti contúmeliis, ac opprobriis. Quæ illi propter Christum omnia nihil pendentes, illorum demum Domino sistuntur. ℟. Sancti tui.

Lectio v.

EOS tyrannus tonsis de religioso mo-

more capillis, intrepidis vúltibus, ore etiam imperioso, ac fervido loquentes aspiciens, mente captos arbitratur. Jubet proinde in carcerem eos conjici, ferreisque vinculis constringi. Octavo autem die ad se deductos interrogat, velint ne, quæ de Christiana fide prius asseverassent, irrita esse, suoque Deo abnegato, ad Mahumeticæ legis ritum converti? At vero, quæ dixerant illi, constabilientes validis rationibus, Spiritu veritatis aspirante, ostondunt, nullum absque Baptismo, uniusque Redemptoris hominum Christi Jesu suffragio ad salutem aditum esse. Eos igitur Arbaldus judex capite animadverti decrevit. Tunc lata sententia, Beatus Pater Daniel, socios, filiosque suos exhilarans, dixit: Gaudeamus in Domino, fidelissimi commilitónes, festivisque diem hunc gaudiis consecremus. Adstant enim Angeli, animas nostras é corporis ergástalo solútas in empyrea regna cum palmæ tropheo deductúri. Nos hodie in suam sortem candidati Martyres excipient. En nobis coelorum janua aperta est. Quid moramur, quo minus ad eorum beatitudinem convolemus?

℟. Verbera carnificum.

Lectio VI.

PORro ubi suis nudati sunt vestimentis, quasi forent ad lautissimas épulas invita-

tati, é regia mirum in modum exultabundi ad supplicii locum properant. Haudquaquam facile sit relatu, quam pias Deo tunc personent laudes, quamque impense gratias agant. At ubi quoad licuit Deo supplicavere, suasque animas commendavere: spiculatori tandem flectentes cervicem, capitis obtruncatione gloriosam pro Christi fide mortem paciscuntur. Eorum itaque conquassatis capitibus, cadavera crudelissime collísa, membratimque discerpta, magno fuere pueris, ac cæteris lúdibrio, utpote quæ per urbem turpiter raptata sunt, ac dilaniata: sed postea à Christianis collecta, congruo honore condi-

ta fuerunt in Alphon dége Massiliensi. Qua post hæc cum Regi Portugalliæ filius dono accepisset, in Hispaniam transtulit: ubi horum suffragiis varia plerisque impenduntur beneficia, crebris usquequaque miraculis sua probitatis fidem non vulgarem facientibus.

℟. Tamquam aurum

In iii. Noct. Homil in Evang. Descenden Jesu. *ut in Comm. plur Mart. ii. loco.*

℟. *viii.* Hæc est vera

DIE XVI. OCTOB

In Festo S. Wences lai Ducis, & Martyr Semidupl. ut in Brev xx. hujus.

DIE XIX. OCTOB

In Festo S. Petri d

Al-

Alcantara Confes. (I. O.) *Duplex ii. Classis. Omnia ut in Brev. præter seq. Lect. ii. Noct.*

LECTIO IV.

PEtrus Alcantaræ in Hispania nobilibus parentibus, à teneris annis futuræ sanctitatis indicia præbuit. Decimo sexto ætatis anno Ordinem Minorum ingressus, se omnium virtutum exemplar exhibuit. Tum munus Concionatoris ex obedientia exercens, innumeros à vitiis ad veram poenitentiam traduxit. Primævum Sancti Francisci Institutum exactissimæ reparare cupiens, ope divina fretus, & Apostolica munitus auctoritate, angustissimum, & pauperrimum Coenobium Observantium Discalceatorum juxta Pedrósum fundavit; quod vitæ genus asperrimum ibi feliciter coeptum, per diversas Hispaniæ provincias úsque ad Indias mirifice propagatum fuit. Sanctæ Teresiæ, cujus probáverat spiritum, in promovenda Carmelitarum reformatione adjútor fuit. Ipsa autem à Deo edocta, quod Petri nomine quisquam nihil péteret, quin protinus exaudiretur, ejus precibus se commendare, & ipsum adhuc viventem Sanctum appellare consuevit.

℟. Minister Christi.

LECTIO V.

PRincipum obsequia, qui ipsum velut oráculum consulebant, summa húmilita-

tate declinans, Carolo Quinto Imperatori à confessionibus esse recusavit. Paupertatis rigidissimus custos, una tunica, qua nulla deterior esset, contentus erat. Puritatem ita cóluit, ut á Fratre in extremo morbo sibi inserviente, nec léviter quidem tangi passus sit. Corpus suum perpetuis vigiliis, jejúniis, flagellis, frigore, nuditate, atque omni genere asperitatum in servitútem redégit, cum quo pactum inierat, ne ullam in hoc sæculo ei requiem præbéret. Charitas Dei, & próximi in ejus corde diffusa, tantum quandóque excitabat incendium, ut é cellæ angustiis in apertum campum prosílire, aërisque refrigerio conce ptum ardorem tempe rare cogeretur.

℟. Virtute multa.

Lectio VI.

GRatia contempla tionis admirabi lis in eo fuit, qua cum assidue spiritus reficeretur, interdum accidit, ut ab omni cibo, & po tu pluribus diebus abs tinúerit. In aëra frequenter súblatus, miro fulgore coruscare visus est. Rápidos fluvios sicco pede trajécit. Fratres in extrema penuria, cœlitus delata alimónia, cibavit: baculus, ab ipso terræ defixus, mox in viridem ficulneam excrévit. Cum noctu iter ágeret, densa nive cadente, dirútam domum sine tectu ingressus est, eíque nix in aëre pendu-

dula tecto fuit, ne illius copia suffocaretur. Domo prophetiæ, ac discretionis spirituum imbutum fuisse, sancta Teresia testatur. Denique annum agens sexagesimum tertium, hora, qua prædixerat, migravit ad Dominum; mirabili visione Sanctorumque præsentia confortatus. Quem eodem momento in coelum ferri Beata Teresia procul distans vidit, cui postea apparens dixit: O felix poenitentia, quæ tantam mihi proméruit gloriam! Post mortem vero plurimis miraculis claruit, & à Clemente Nono Sanctorum numero adscriptus est.

℟. Cum introisset.

DIE XX. OCTOB.

In Festo S. Joannis Cantii Confes. Duplex min.

Aña. Similabo eum.
℣. Amavit.

ORATIO.

DA, quæsumus omnipotens Deus, ut Sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes, ejus meritis indulgentiam apud te consequamur. Per Dominum.

Ubi aliqua de causa contingat, ut de hoc festo in i. Vesp. fiat saltem à Capitulo, dicitur in iis Hymnus, Gentis Polónæ. *usque ad* Redemptionis pretium, *& in fine.*

Te prona Mundi machina

Cle-

Clemens adoret Trinitas,
Et nos novi per gratiam,
Novum canámus canticum.
Amen.

Quod si festum hoc habeat ii. Vesper. integras; Hymnus idem ponitur ad Laudes; & in ii. Vesp. Te deprecante. *Ad Matut. autem in utroque casu dicitur so*
lus Hymnus, Corpu
domas. *usque ad fin*
Alias vero Hymni di
cuntur ut infra. A
Matutinum.

HYMNUS.

GEntis Polónæ gloria,
Clerisque splendor nobilis,
Decus Lycæi, & Patriæ
Pater, Joannes inclyte.
Regem súperni Núminis
Doces Magister, & facis:
Nil scire prodest; sédulo
Legem nitamur éxequi.
Apostolorum limina
Pedes viator visitas,
Ad Patriam, ad quam téndimus,
Gressus, viamque dirige.
Urbem petis Jerusalem,
Signata sacro Sanguine,
Christi colis vestigia,

Ri-

Rigasque fusis fletibus.
Acerba Christi Vúlnera
Hærete nostris cordibus,
Ut cogitémus cónsequi
Redemptionis pretium.

COrpus domas jejúniis,
Cædis cruento vérbere,
Ut castra pœnitentium
Miles sequáris innocens.
Sequámur & nos sédulo
Gressus Parentis optimi;
Sequámur, ut licentiam
Carnis refrænet spiritus.
Rigente bruma próvidum
Præbes amictum páuperi,
Sitim, famenque égentium
Esca, potúque súblevas.
O qui negasti mémini
Opem roganti, pátrium
Regnum túere, póstulant
Cives Polóni, & exteri.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibíque, Sancte Spíritus:
Preces Joannis impétrent
Beáta nobis gaúdia. Amen.

In i. Nocturno.

Lect. de Script. occurr.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

JOannes in Oppido Kenty Cracoviensis Dioecésis, à quo Cantii cognómen duxit, Stanislao, & Anna piis, & honestis parentibus natus, morum suavitate, innocentia, gravitate ab ipsa infantia spem fecit maximæ virtutis. In Universitate Cracoviensi Philosophiæ, ac Theologiæ primum auditor, tum per omnes Academiæ gradus ascendendo Professor, ac Doctor, sacra, quam annis multis tradidit, doctrina mentes audientium non illustrabat modò, sed & ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, & facien Sacerdos factus, nihi de literarum studio re mittens, studium auxi christianæ perfectionis Utque passim offend Deum maxime dolebat sic eum sibi, & popul plácare obláto quotidie non sine multis lacrymis, incruento sacrificio, satagebat. Ilkusiensem Parochiam annis áliquot egregie administravit, sed animarum périculo commotus postea dimisit, ac, postulante Academia, ad pristinum docendi officium rediit.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

QUidquid temporis ab studio supérerat, partim saluti proximorum, sacris præsertim concioni-

ibus, curandæ, partim
rationi dabat, in qua
œlestibus quandóque
isionibus, & coloquiis
ignatus fertur. Christi
ero passione sic afficie-
atur, ut in ea contem-
landa totas intérdum
noctes dúccret insom-
nes, ejusque causa mé-
ius recolendæ Jero-
olymam peregrinatus
it: ubi & Martyrii de-
iderio flagrans, Turcis
psis Christum Cruci-
fixum prædicare non
dubitavit. Quater etiam
ad Apostolorum limi-
na pedes, atque viária
onustus sárcina Romam
venit, tum ut Sedem
Apostolicam, cui ma-
xime addictus fuit, ho-
noraret, tum ut sui (sic
enim ajebat) purgato-
rii pœnas, expósita illic
quotidie peccatorum
venia, redimeret. Quo
in itinere à latronibus
olim spoliatus, & num
quid haberet præterea
interrogatus, cum ne-
gasset, aureos deinde
aliquot suo insútos pa-
llio recordatus, fugien-
tibus hos etiam cla-
mans obtulit latroni-
bus: qui Viri sancti
candórem simul, & lar-
gitatem admirati, etiam
ablatos ultró reddidé-
re. Aliénæ famæ ne
quis detraheret, descri-
ptis Beati Augustini
exemplo in pariete ver-
siculis, se, atque alios
perpetuo voluit admo-
nitos. Famélicos de suo
etiam obsónio satiabat.
Nudos autem non em-
tis modo, sed detractis
quoque sibi vestibus;
& calceis operiebat, de-
misso ipse interim us-
que

que ad terram pallio, ne domum núdipes redíre videretur.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

BRevis illi somnus, atque humilis vestis, quæ nuditatem, cibus, qui mortem dumtaxat arcéret; virginalem pudicitiam, velut lílium inter spinas, áspero cilicio, flagellis, atque jejuniis custodivit. Quin & per annos ante óbitum triginta círciter, & quinque ab esu carnium perpetuo abstinuit. Tandem dierum juxta, ac meritorum plenus, cum vicinæ quam præsensit, morti se diú diligenterque præparasset, ne qua re amplius teneretur, si quid domi superat, id omino pauperibus distribuit. Tum Ecclesiæ Sacramentis riré munitus, dissolvi jam cupiens, & esse cum Christo, pridie Navitatis ejus in coelum evolavit, miraculis ante & post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiæ Ecclesiam Sanctæ Annæ delatus est, ibíque honorificé sepultus. Auctáque in dies populi veneratione, ac frequentia, inter primários Poloniæ, ac Lithuaniæ Patronos religiosissimé cólitur. Novisque coruscans miraculis, à Clemente Decimo tertio Pontifice Maximo, decimo septimo Kalendas Augusti, anno millesimo septingentesimo sexagesimo

mo ſeptimo, ſolemni ritu Sanctorum faſtis adſcriptus eſt.

℟. Iſte homo perfecit.

In tertio Nocturn.

Homilia in Evangel. Sint lumbi veſtri præſcincti, *ut in Communi Confeſſor. non Pontific. prim. loco.*

Ad Laudes.

HYMNUS.

TE deprecante, corporum
Lues recédit, improbi
Morbi fugantur, priſtina
Rédeunt ſalutis múnera.
Phtiſi, febríque, & úlcere
Diram redactos ad necem;
Sacratas morti victimas,
Ejus rapis é faucibus.
Te deprecante, túmido
Merces abactæ flúmine,
Tractæ Dei potentia
Surſum fluunt retrógradæ.
Cnm tanta poſſis, sédibus
Cœli locátus, póſcimus,
Reſponde votis ſúpplicum,
Et invocatus ſúbveni.
O una ſemper Trinitas!
O Trina ſemper Unitas!
Da, ſupplicante Cantio,

Æterna nobis præmia. Amen.

DIE XXII. OCTOB.

In Festo B. Ladislai à Gielniow Confes. (1. O.) *Duplex minus. Omnia de Communi Conf. non Pont. præter seq. In Hymno* Meruit supremos.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Ladislaum religiosa perfectione voluisti omnibus prælucere: concede propitius, ut ejus exemplo in virtutibus jugiter proficiamus. Per Dominum.

Fit com. Ss. Ursulæ & Sociar.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO VI.

LAdisláus in Oppido Gielnóvii Dioecésis Gnesnensi in Pólonia natus, mira vitæ innocentia pueritiam transegit. Adhuc adolescens in Ordine Fratrum Minorum Observantium Sancti Francisci, quorum antiquam disciplinam Sanctus Joannes à Capistrano non diu ante in Polonia propagaverat, solemnia vota nuncupavit. In arrepta religiosa perfectionis via ita profecit, ut absolutæ sanctitatis exemplar videretur. Assiduis jejuniis, & vigiliis corpus subégit: órationis, & contemplationis gratia, charitate, humilitate, aliisque religiosi hominis virtutibus maxime enituit, ac re-

gularem in primis obſervantiam ardenti zelo promóvit.

℟. Honeſtum fecit.

Lectio V.

CUM cæteris ſanctitate, zelo, ac doctrina prælucéret, ad regimen ſui Ordinis aſſumptus eſt: ſæpe Cuſtodis Conventus Varſavienſis, & Vicariæ Provinciæ Poloniæ munus ſumma cum laude obivit. Divini verbi prædicationi operam navavit egrégiam. Præ aliis autem virtutibus obedientiam, ac propriæ voluntatis abdicationem maxime coluit; cum enim ei Cœnobii optio daretur, & ſocii, qui famularetur, é Superiorum nútibus pendére ſe velle profeſſus eſt. Singulari pietate, ac devotione erga Chriſti Domini Paſſionem afficiebatur, quæ tam alte ipſius menti hærebat, ut illius memoriam ſuis in concionibus numquam omitteret.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

SAcro Paraſcéves die, cum de Dominica Paſſione ad populum concionem haberet, eíque Chriſti dolores, & cruciatus præ oculis póneret, Sacratiſſimum Jeſu nomen ingéminans, in extaſim raptus eſt, & ſuper ambónem univerſo ſpectante populo elevatus. Mox languore correptus, plenus meritis, ac omni-

 bus

bus Eccleſiæ Sacramentis rite ſanctéque refectus migravit ad Dominum quarto nonas Maii, anno milleſimo quingenteſimo quinto, & in Eccleſia ſui Ordinis Varſáviæ ſepultus eſt. Ejus merita, & ſanctitatem ſtatim poſt mortem miraculis Deus comprobavit; præſentemque in ſuis calamitatibus opem agnoſcentes Polóni, & Lithuáni, inter ſuos primários Patronos Beatum Ladiſlaum adlegérunt. Ipſius cultum Summus Pontifex Benedictus Quartus decimus ratum habuit, & Apoſtolica auctoritate amplificavit.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Nolite timere. *ut in Feſto B. Joannis de Dukla di xix. Julii Veſper. d ſequent. cum commem præc.*

DIE XXIII.
Octobris.

In Feſto S. Joannis à Capiſtrano Conf (1. O.) Duplex ſecund Claſſis.

Omnia de Commun Conf. non Pontif. præ ter ſeq. In utriuſqu Veſp. & in Laudibus ℣. Ora pro nobis, Beate Joannes. ℟. Ut digni efficiamur &c.

Ana. O zelator fidei, perſecútor hæreticorum, lumen virtutum, exterminato Turcarum, prædicator egregie, doctor populorum, Joannes fideliſſime, Ordinis Mino

iorum, esto nobis præſidium é regno Beatorum.

ORATIO.

DEUS, qui Eccleſiam tuam Beati Joannis meritis, & doctrinis mirabiliter ſublimaſti, & per eum de perfidis tirannis in virtute ſanctiſſimi Nominis Jeſu fideles tuos triumphare feciſti: præſta, quæſumus; ut de inimicis noſtris ejus interceſſione prævalentes in terris, præmiari cum ipſo mereamur in coelis. Per eumdem Dominum.

Fit commem. B. Ladislai.

IN I. NOCTURNO.

Lect. Beatus vir. *ut in eod. Comm. ii. loco.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOannes Capiſtrani in Marſis, Patre Germano nobili, & Matre ibidem ex honeſta familia ortus eſt. Perúſium ſtudiorum cauſa miſſus, in chriſtianis, & liberalibus diſciplinis adeo profecit, ut ob egregiam juris ſcientiam aliquot Civitatibus à Neapolis Rege Ladiſlao præfectus fuerit, quarum rempublicam ſanctiſſime geſſit. Peruſii dum perturbatis rebus tranquilitatem revocare ſtudet, capitur ipſe, & in vincula conjicitur; in quibus homine Franciſcano ſibi apparente, & ad ſanctius miniſterium vocante, deinde corona clericali accepta, inter Fratres Minores Ob-

Observantes, post ás-
pera constantiæ expe-
rimenta, cooptatus est.
In divinis litteris ma-
gistrum habuit Sanc-
tum Bernardinum Se-
nensem, cujus & vir-
tutis exempla, in cul-
tu potissimum Sanc-
tissimi Nominis Jesu,
ac Deiparæ propagan-
do, egregié est imi-
tatus, & mortui glo-
riam assidué curavit.
Vir profundissimæ hu-
militatis,ut Aquilanum
Episcopatum accipe-
ret adduci non potuit;
& cum ad eum ven-
titárent per multi, ut
ad Apostolum alte-
rum, vel potius An-
gelum cœlo demissum,
non ut Nuntium mo-
do Apostolicæ Sedis,
nihil ipse ea frequen-
tia, & honoris signifi-
catione commótus, di
cere solebat: Non no
bis Domine, non no
bis, sed nomini tu
da gloriam. Severior
disciplina, atque scri
ptis, quæ plurima édi
dit ad mores refor
mandos, maxime eni
tuit; & Observantium
Familiam, cui íterum
potestate vicária præ-
fectus fuerat, optimis
legibus, exemplisque
constabilitam, sic am-
pliavit, ut maximum
Ordini universo decus,
fideique incrementum
attulérit.

℟. Honestum fecit
illum.

Lectio V.

PRædicationi ver-
bi Dei sédulo
incúmbens Italiam fe-
re universam illustra-
vit; quo in múnere,

&

& virtute sermonis, & miraculorum frequentia innumeras prope animas in viam salutis reduxit. Eum Martinus Quintus ad extinguendam Fraticellorum sectam Inquisitorem instituit, de quibus feliciter triumphantem, contra omnes hæreticos generalem Inquisitorem creavit. In terris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Judáici foenoris iniquitatem compressit. Eugenii Quarti auctoritate, Sancto Laurentio Justiniano adjutore, & comite, Jesuatorum causam cognovit, eorumque innocentiam vindicavit. In Oriente multis optime constitutis, Armenorum ad Ecclesiæ sinum reductionem curavit, quæ in Concilio Florentino, ubi veluti sol quidam fulsit, perfecta est. A Nicolao Quinto contra Judæos, & Saracenos generalis Inquisitor in omni Italia constitutus, Romæ judæorum Magistrum cum sectatoribus quadraginta ad veritatis professionem reduxit. Idem Pontifex, postulante Frederico Tertio Imperatore, illum Apostolicæ Sedis Nuntium in Germaniam legavit, ut hæreticos ad Catholicam fidem, & Principum animos ad concordiam revocaret. Sexennali peregrinatione in Germania, aliisque provinciis Dei gloriam mirifice

áu-

áuxit, Husitis, Adamítis, Thaborítis, Hebræisque innúmeris doctrinæ veritate, ac miraculorum luce ad Ecclesiæ sinum traductis. Ægros quam plurimos sanavit, mutis loquélam, mortuis vitam restituit; fluvios, strato super aquas pállio, cum sociis trajecit. Martini Quinti óbitum, & Eugenii Quarti successionem, aliaque multa prophetico spiritu prædixit

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

IN multis Principum Germanorum conventibus expeditionis in Turcas hortator diligens, & impúlsor fuit. Cum vero Calistus Tertius, ipso potissimum deprecante, cruce signatos mittere decrevisset, Joannes fúlguris instar per Pannoniam aliasque provincias volitavit, qua verbo, qua litteris, Principum animos ita ad bellum accendit, ut brevi millia Christianorum septuaginta conscripta sint. Ejus consilio, & virtute potissimum Taurunensis victoria relata est, centum ac viginti Turcarum millibus partim cæsis, partim fugátis. Cujus victoriæ cum Romam núntius venisset octavo Idus Augusti, idem Calistus ejus diei memoriæ solemnia Transfigurationis Christi Domini perpetuo consecravit.

His,

His, atque allis præclare geſtis, ex corporis fatigatione lethali morbo contracto, Villacum defertur. Ægrótum viri Principes plures viſitarunt, eosque ipse ad tuendam Christianam religionem hortatus, vir Apostolicus, & voluntate Martyr, animam Deo reddidit, anno salutis millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto. Defuncto exequiæ in Pannónia, & Germania, ac tota Italia per triduum; Villáci vero, ubi ejus corpus elátum est, per septem dies persolutæ fuerunt. Ejus gloriam post mortem Deus multis miraculis confirmavit, quibus rite probatis, eum Alexander Octavus anno millesimo sexcentesimo nonagesimo in Sanctorum numerum rétulit; & Joannis nomen formidabile Turcis maxima Urbis celebritate consecravit.

℟. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 9.

IN illo tempore: Convocatis Jesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem, & potestatem super omnia dœmonia, & ut languores curarent. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventuræ Episcopi.

Expos. in Cap. 9. Luc.

APostoli ideo nominati sunt, ut co-

eorum commendaretur auctoritas, Apostolus enim missus interpretatur; missi autem fuerant ad prædicandum, secundum illud: non missit me Christus baptizare, sed evangelizare. Fuerunt ad prædicandum missi, non rem parvam, sed magnam, scilicet, regnum Dei, per quod potest intelligi doctrina veritatis, juxta illud: Auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus ejus. Potest etiam dici gratia Spiritus Sancti, secundum illud: Non est regnum Dei esca, & potus, sed justitia, & pax, & gaudium in Spiritu Sancto; & infra: Ecce regnum Dei intra vos est. Potes etiam dici gloria æter na, juxta illud: Ame dico vobis, nisi quis re natus fuerit ex aqua, & Spiritu Sancto, non po test introire in reg num Dei.

℟. Iste est, qui ante Deum.

Lectio VIII.

OMnibus his modis Apostoli sunt missi prædicare regnum Dei, scilicet veram doctrinam, divinam gratiam, & æternam gloriam. Et quia propter auctoritatem prædicationis concesserat potestatem curationis, ideo subdit, & sanare infirmos; scilicet missit ad confirmationem veritatis prædicare, secundum illud: Illi autem profecti,

præ-

prædicaverunt ubique, Domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis. Unde signum missionis spiritualis ad prædicandum, est sanatio audientium à morbis vitiorum.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

TRia autem sunt signa evidentia, quibus probatur, utrum prædicator à Domino sit missus ad Evangelium prædicandum. Primum est auctoritas mittentis, cujusmodi est Pontificis & Maxime Pontificis Summi, qui est loco Petri, imo Jesu Christi; unde qui ab eo mittitur à Christo mittitur. Secundum est zelus animarum in persona, quæ mittitur, quando scilicet principaliter quærit Dei honorem, & animarum salutem. Tertium est fructificatio, & conversio auditorum. Per primum sunt nuntii Patris, per secundum Filii, per tertium Spiritus Sancti. De primo: pro Patribus tuis nati sunt tibi Filii. De secundo: Non enim nosmetipsos prædicamus, sed Jesum Christum Dominum nostrum. De tertio: Posui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat. Et qui sic mittitur, potest dicere illud: Spiritus Domini super me, eo quod únxerit me.

Te Deum.

In

In ii. Vesp. fit com. sequent.

DIE XXIV. Octobris.

In Festo S. Eduardi Regis Conf. Semiduplex, ut Brev. xvi. hujus.

DIE XXVI. Octobris.

In Festo B. Bonaventuræ de Pontentia Conf. Ord. Min. Conv. Semid. ad libit.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter seq.

ORATIO.

DEUS, qui in Beato Bonaventura Confessore tuo eximium obedientiæ exemplum constitúere dignatus es; præsta, quæsumus, ut ejus imitatione voluntate[m] nostram abnegantes mandatis tuis perpetu[o] inhærére valeamus. Pe[r] Dominum.

Deinde fit commem[oratio] S. Evaristi Papæ, & Mart.

In i. Nocturn. Lect. de Script. occurr. In ii. & iii. de eodem Communi i. loco, ix. Lect. S. Evaristi Papæ, & Mart. ut in Breviar. hac ipsa die, & de eo fit comm. in Laud.

DIE XXXI. Octobris.

Vigilia Omnium Sanctorum. Fit de Festo B. Thomæ à Florentia Confessoris (1.O.) Duplex minus.

Omnia de Communi Confes. non Pont. præter seq.

Ora-

ORATIO.

DEUS, qui admirabili clementia de peccatoribus iustos, & de vasis iræ facis vasa misericordiæ: concede propitius, ut B. Thomæ Confessoris tui precibus, é vitiorum servitute soluti, perpetua filiorum tuorum libertate gaudére mereamur. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

THomas Bellácius à Florentia, cum adolescens sæculi illécebris aliquando indulsisset, divinæ gratiæ lúmine illustratus, in alium repente hominem immutari, & ad omnem perfectionem conténdere visus est. Sodalitate enim Sancti Hieronymi, quam à Cyppo vocant, primum adscriptus, mox inter Laicos Franciscani Ordinis coöptatus, dignos, atque uberrimos poenitentiæ fructus fecit, tantisque virtutibus ineuntis ætatis vitia emendavit, ut Seraphici Parentis sui non tam ássecla, & æmulátor, quam viva quædam, & numeris omnibus absoluta imago videretur.

℟. Honestum fecit.

LECTIO V.

SOlitudinis, ac rerum divinarum amore inflammatus, in orando, contemplandóque assidue sese exercuit. Eximio religiosæ paupertatis studio

dio tantam adjecit in obediendo alacritatem, ut Sancti Joannis à Capistrano Moderatoris sui jussu, prunas diu tractare nudis manibus non dubitarit, insigni miraculo illæsus. Corporis castigator acerrimus, adeo parce, duriterque vitam egit, ut toto ferme anno, quem in septem Quadragesimas ad Sancti Francisci exemplum patiebatur, solo pane, ádditis interdum páucis, iisque minime coctis, oleribus victitarit; nec alio unquam potu sit usus, quam aqua, vel simplici, vel injecto absynthio amarulénta. His virtutibus, multisque prodigiis, quibus eum Deus quotidie illustrabat, quantam sanctitatis opinionem sibi conciliaverit, vel exinde dedúci potest, quod homo expers litterarum, nec Sacris initiatus, à Principibus Viris, annuente Summo Pontifice, adhibitus sit ad Fraticellorum pestem ab Etrúriæ finibus expellendam, eoque auctore multa passim Coenobia fundata sint, atque ab illo eodem prudentissime, sanctissimeque administrata.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

CUM Alberto de Sarthiáno, aliisque Ordinis Minorum Fratribus ab Eugenio Quarto in Æthiopiam missus, à Mahumetanis captus, atque in

cis-

sternam veterem con-
usus, ibi integros vi-
nti dies sine ullo ci-
o, potúque exegit. In-
e post tres menses
édia, siti, squallóre
onfectus, Bárbaris tan-
am patientiam demi-
antibus, eductus cum
sset, nulla contume-
a, ac ne illatis qui-
em vulneribus deter-
éri unquam potuit à
hristianæ fidei verita-
ibus asserendis, detes-
andisque Mahumetá-
næ impietatis errori-
bus. Postrémo à Tur-
cis dimissus, & Mar-
tyrii spe frustratus, in
Italiam redux, Pon-
tificem adire státuit,
atque obsecrare, ut se
ad Infidelium regiones
remitteret. Eo consi-
lio Romam proficis-
cens, gravi morbo cor-

rípitur in Fontis Co-
lumbæ Cænóbio, à quo
ad alterum Reatinum,
ut commodius curare-
tur, translatus, ibi pie
sanctéque decessit pri-
die Kalendas Novem-
bris, anni millesimi
quadringentesimi qua-
dragesimi septimi. Ejus
sanctitatis, & miracu-
lorum fama, ac popu-
lorum concursu ad sa-
crum Corpus ibídem
colendum augescente
in dies, Fratres, &
universi Cives, sacras
ejusdem exúvias in no-
biliorem locum trans-
ferendas, & cultum, ab
immemorabili tempo-
re Thomæ præstitum,
Apostolicæ Sedis judi-
cio approbandum cu-
rarunt. Quem tandem
cultum Clemens De-
cimus quartus Ponti-
fex

ſex Maximus ratum habens, eum Beatorum ritu solemni decreto venerari permiſit.

℟. Iste homo perſecit.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi. *de Communi Confeſſor. non Pont. i. loc. Lect. ix. Vigiliæ Omnium Sanctorum, Homil. in Evangel.* Deſcendens Jeſus de monte. *ut in Comm. plurim. Mart. In Laud. fit com. Vigiliæ, ut in Brev.*

DIE IV. NOVEMB.

In Feſto S. Caroli Epiſcop. & Conf. Duplex minus, ut in Breviar. cum comm. Omnium Ss. & B. Helenæ Virg. (2. O.)

In i Veſp. Aña. Veni ſponſa. *& in Lau d.* Simile eſt. *Orat.* Exaudi. *ut in Communi Virgin. poſtea Ss. Vitali & Agricolæ Mart. u in Brev.*

DIE X. NOVEMB

In Feſto S. Andre Avellini Conf. Semi Sed in tota Italia, Inſulis adjacentibu tantum, Duplex mi ut in Breviar. dit xiv hujus.

DIE XIV.

Novembris.

In Feſto B. Gabrielis Ferretti Confes. (1 O.) *Dupl. min.*

* *Omnia de Commun Conf. non Pont. præte ſeq. In Hymn.* Merui ſupremos.

ORATIO.

DEUS, qui à ſe de Majeſtati tuæ

æ humilia benignus
ſpicis, & alta à lon-
e cognoſcis: concede
mulis tuis; ut Beati
abriëlis Confeſſoris
i meritis, & exem-
lò mundi vanitatem,
ſæculi deſideria ab-
egantes: promiſſa hu-
ilibus præmia conſe-
ui mereamur. Per
ominum.

Pro comm. S. Mar-
ini Papæ, & Mart.
t in Breviar.

In i. Nocturno.

ect. de Script. occur.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

GAbriël ex nobi-
libus parenti-
us Ancónæ in Picé-
o natus; & ſédula
iorum parentum cu-
a in Dei timore enu-
ritus, jam tum à pri-
mis adoleſcentiæ an-
nis, animum à pater-
næ domus deliciis, &
mundi illécebris avo-
cavit. Ubi primum per
ætatem licuit, in ſo-
dalitio Fratrum Mi-
norum, quos de Ob-
ſervantia vocant, ty-
rocinium ingreſſus, &
Religionem ſubínde
profeſſus, virtutes, qui-
bus pridem aſſuéve-
rat, impenſius cóluit.
Præ cæteris vero hu-
militatem, & omni-
modam ſui abnegatio-
nem. Ejus virtutum
fama longe, latéque
diffúſa primum Anco-
nitani Cœnobii, mox
univerſæ Picenæ Pro-
vinciæ gubernio præ-
ficitur. In utroque
múnere ubique pervi-
gil; nullóque labore
detérritus: aliquando
imperio uſus eſt, ut

sontes coerceret; sæpius exemplo præívit, ut infirmos, ac désides ad virtutem excitaret. In Monasterio, cui præerat, infima quæque exercére múnia, ac victum ostiatim quærere, ut Fratribus alimoniam paráret, solemne habuit.

℟. Honestum fecit illum.

Lectio V.

Quo tempore Provinciam Vicarius regebat, Fulginei Ecclesiam, nullo Fratrum comitante, ingressus, ideóque nulli notus, Ædituo instante, ut Sacerdoti celebraturo inserviret, protinus ánnuit, ac ministerium obivit. Mox indicio Fratris, qui supervénerat, co nitus, de præstito mulatu palam gaviss est, ac Æditum, ácrius objurgaretu humiliter excusavi Apud Septempedán Monasterium à Civ bus oblatum instaur vit. Aliud prope A ximum à fundament eréxit: Anconitanu ampliavit; ut áuct Fratrum numero, Seraphica Religio plu res filios, & messi evangelica plures ha beret operarios. Sacri concionibus, ac verb Dei prædicationi ad dictus, nihil intenta tum reliquit, ut peccatores ad veritatis, & salutis sémitam evocaret. Multa in Deum charitate, multa item in Beatam Virginem pie-

pietate exarsit. Sive orationi vacaret, sive cum suis vel éxteris colloquia miscéret, Deum cogitabat, Deum loquebatur. In concionibus frequens illi de Virginis Deiparæ laudibus sermo erat; dignus idcirco, qui Christi Domini, ejusque Virginis Matris aspectu suavissimo frueretur.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

Tandem virtutibus, & meritis cumulatus, dono etiam prophetiæ, ac miraculorum gloria illustris, Ancónæ in Monasterio sui Ordinis, adstantibus inter cæteros Sancto Jacobo Picéno, ac Georgio Albanensi, quibus móriens prædixerat: Gaudete, & exultáte, quia nomina vestra scripta sunt in Coelis, anno salutis millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto, pridie Idus Novembris obdormivit in Domino. Fúnebrem orationem habuit idem Sanctus Jacobus à Marchia, ejus virtutum laudator, ac testis. Corpus in Ecclesia ejusdem Monasterii humilióri túmulo primum conditum, postea vero, annuente Innocencio Octavo, in sepulchrum marmóreum, & tandem ad magnificum sacellum Deiparæ sacrum translatum est, ubi adhuc in-

integrum, ac suavem spirans odorem servatur, multáque populorum frequentia colitur. Cultum miraculis auctum & propagatum, felicis memoriæ Pontifex Benedictus Decimus quartus Apostolica primum auctoritate probavit; indulsitque Missam, & Officium de Communi ab universo Fratrum Minorum Ordine, necnon à Clero Civitatis, & Dioecésis Anconitanæ celebrari. Mox vero, ut hunc ipsum cultum illustriorem rédderet Clemens Decimus tertius Pontifex Maximus, has proprias Lectiones una cum Oratione ab eisdem recitari permisit.

℟. Iste homo perfecit.

In iii. Nocturn. Homil. in Evangel. Sint lumbi vestri. *de Communi Conf. non Pont.*

DIE XVI. NOVEMBRIS.

IN FESTO
SANCTÆ AGNETIS VIRGINIS

Secundæ Ordinis Germanæ SORORIS SANCTÆ CLARÆ.

Duplex majus. Omnia de Comm. Virgin. præt. seq.

Oratio.

DOmine Jesu Chtiste, qui Bea-

ſeatam Agnétem mul-
s virginibus Evange-
cæ perfectionis exem-
lum, & ducem præ-
osuisti: da, quæsu-
ıus, ut spiritus ille
eráphicus, quem sa-
ienter docuit, ac san-
titatis exemplis mi-
ifice confirmavit, pu-
ıs in nobis júgiter
erseveret. Qui vivis,
&c.

*Et fit comm. S. Ger-
rudis Virg. Aña.* Si-
nile est. ℣. Diffusa.

In i. Nocturno.

Lect. De Virgini-
ous. *ut in eodem Com-
nuni i. loco.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Agnes Virgo, no-
bili génere As-
isii nata, Sanctæ Cla-
ræ ejus sororis exem-
plo contemptis sæcu-
li illécebris, se totam
Deo consecravit. Nam,
séxdecim post sanctæ
sorόris conversionem
elapsis diebus, ipsa
quoque clam paternos
lares deséruit, & apud
illam in rurálem Ec-
clesiam se cóntulit.
Quod egrégium vir-
ginis fácinus ægre fe-
rentes consanguinei,
blanditiis primum, ac
minis à sancto pro-
posito distrahere mo-
liuntur, sed cum ni-
hil proficerent, eam
vi rapiunt, & pugnis,
ac calcibus ad pater-
nam domum redúce-
re tentant: at Sancta
Clara Deum orante
illa immobilis consti-
tit, nec ullo eorum
conatu potuit à loco
amplius avelli: furen-
tis etiam Patrui ad

eam

eam feriendam eláta manu, repentino, ac vehementi dolore correpta; quibus detérriti prodigiis aggressores abiérunt, & illa cum gaudio ad sorórem reversa est. Eam deinde Sanctus Franciscus ad Sancti Damiani Ecclesiam deduxit, ubi ab eodem detonsa, ac pœnitentiæ habitu indúta cum sancta sorore sanctioris vitæ tyrocinium inchoavit, illáque facem præferente, Christiatianæ perfectionis sémitam feliciter cucurrit.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

Singulari vitæ austeritate enituit: nam ut carnem domaret aspero, usque ad óbitum cilicio indúta est, & pro cibo fere quotidiano pane, & aqua dumtaxat utebatur. Quod à manuum labore superérat temporis, orationi, ac divinarum rerum contemplationi dare consuéverat, in qua frequentes, ac diuturnas éxtases experiebatur. Dum nocte quadam in Chori ángulo ferventius orabat, à terra elevatam, tribusque redimitam coronis inspexit Sancta Clara: aliquando etiam in specie pueruli Dominum Jesum vidére meruit, in quem eximio amore ferebatur.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

AD novum sui Ordinis dіri-endum Coenobium Florentiæ, in loco, uem montem Coe-um vocant, constru-tum, Sanctus Fran-iscus Dei famulam x obedientia destina-it. Fuerunt in illud lures nobiles Virgi-es ad regularem vi-am agendam admis-æ, quas illa saluber-imis mónitis, & exem-plo ad severiorem As-isiensium Virginum regulam alácriter sub-eumdam, aliquo tem-poris spatio erudire non déstitit. Quibus jam in sancto reli-gionis proposito be-ne institutis, ad pro-prium Coenobium As-sisium remeávit, ubi tandem christianis vir-tutibus præclara, & meritis onusta, eodem anno, quo Sancta Cla-ra ex hac luce mi-gravit, ipsa quoque feliciter suum cursum implevit, & ad coe-lestem Sponsum trans-lata est, cujus memo-riam gloriosam, ut fer-tur, ad ejus invocatio-nem patráta miracula reddidérunt.

℟. Afferentur Regi Vigin.

In tertio Nocturno Homilia in Evangel. Simile erit regnum coe-lorum decem virgini-bus. *quæ habetur su-pra in Festo S. Claræ xii. Augusti.*

DIE XVII.
Novembris.

In Festo B. Salo-méæ

méæ Virginis (2. *O.*) *Duplex minus.*

Aña. Simile est.

℣. Specie tua.

ORATIO.

DEUS, qui in Beata Salo-méa terreni regni con-temptum cum virgi-nitatis candore in con-núbio sociasti: conce-de nobis, quæsumus; ut ejus exemplo ti-bi casto, & humili corde servientes, im-marcessibilem coro-nam gloriæ in cœlis consequi mereamur. Per Dominum nos-trum.

IN I. NOCTURNO.

Lects. de Scriptur. occur.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

SAloméa regio san-guine Cracóviæ orta, Lesci Quinti Po-loniæ Principis, & Grimisláva Ducissa Rússiæ filia, Bolesla[i] Pudici Beatæ Cune-gundis Virginis spon-si soror, ab ipsa in-fantia singularibus à Deo naturæ, & gra-tiæ exornata donis, admiranda futuræ san-ctitatis præmonstrávit indicia. Ex tunc enim elúxit in ea optima indoles, & juncta mo-rum puritati maturi-tas. Pietati vero su-pra ætatem addicta, aduc puéllula virgini-tatem suam Deo sta-tuerat consecrandum; sed parentum volun-tati obsequi jussa, qui Prócerum Polóniæ per-móti consilio ad gra-vissima evitanda dis-sidia precibus Andreæ Hun-

Hungarorum Regis annuerant, triennis in Hungáriam abdúcitur, Colománo regio Hungáriæ Principi desponsánda. Crevit ibi sub optima disciplina, in dies humanioribus litteris, & pietate proficiens: nuptiis subinde in legitima ætate celebratis, mutuo cum sponso consensu virginitatem suam (ut constans Scriptorum traditio est) perpetuo illibátam servavit. Cujus integritati, ut prospiceret, virorum colloquia declinans, triplici cilicio, jejuniis, vigiliis, & oratione se præmunivit.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

Colománo Haliciæ sceptro in Russia potito, Saloméa etiam in regali solio Christo humiliter ságagens famulari, sæculi fastum exósa, splendidiorem, quo pro status sui ratione utebatur, ornatum deposuit, iis deinceps contenta indumentis, quæ viduis dumtaxat gestáre moris erat. Integras sæpe noctes contemplationi intenta traduxit, inter quam aliquando cælitus emissa voce, ad majorem terrenarum rerum contemptum roborari promeruit. Sponso dénique é vivis sublato, Cracóviam revértitur, ubi & regias opes in exci-

citandis Fratrum Minorum, Clarissarumque Monasteriis, ac pauperum sublevandis inopiis insumpsit, & altioris perfectionis succensa desiderio, mundo nuntium remisit, ac Sanctæ Claræ institutum in Zavicostensi professa est Monasterio: inde ob Tartarorum incursiones ad aliud solitario loco extructum Coenobium, quod Sanctæ Mariæ de Scala appellatur, una cum Monialibus se contulit. Utrobique autem Abbatissæ múnere functa, in exacta religiosarum legum custodia, mortificationis, & patientiæ studio se exercens, alumnis suis omnium virtutum exemplar facta est, & magistra. ℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Completis autem viginti octo monasticæ vitæ annis, dum inter Missarum solemnia Evangelii Lectioni, qua à teneris annis delectabatur, attenderet, extremo morbo corripitur; statimque mortem intra octiduum sibi imminére prophetico spiritu prænuntiavit. Qua instante, Sodales suas ad mútuæ pacis, charitatis, & castitatis amorem cohortata, coelesti dénique Deiparæ cum puero Jesu sibi apparente recreata visione, ad immaculati Sponsi nuptias feliciter evolavit, die decima septima Novembris, anno

o salutis ducentesimo sexagesimo octavo supra millesimum, ætatis suæ sexagesimo septimo. Animam ipsius sub specie lucidissimi sideris ex ore prodeuntem se conspexisse adstantes Sorores memoriæ prodidérunt. Angelorum etiam concentus eádem hora auditi sunt. Percrebrescente autem ejus sanctitatis, & miraculorum fama, corpus septimo ab obitu mense elevatum, & miro fragrans odore, purissimóque liquore circumfusum, quo ægri peruncti statim sanati sunt, repertum, ad Cracoviensem Sancti Francisci Fratrum Minorum Ecclesiam, ut vivens optaverat, solemniter translatum, confluentes úndique populi venerantur. Cultum hunc, quatuor sæculorum decursu jugiter auctum, ritéque recognitum, Clemens Papa Decimus adprobavit, diemque óbitus ipsius Ecclesiastico Officio celebrandum indulsit.

℟. Afferentur Regi virgines.

In iii. Nocturn. Homil. in Evvng. Simile erit regnum coelorum decem virginibus. *de Communi Virgin. primo loc.*

D I E XXIV.

Novembris.

In Festo S. Joannis à Cruce Confess. Dupl. min. in Breviar. xxix. Novembris, vel vvii. Decembr.

DIE

DIE XXVI. Novembris.

In Festo B. Delphinæ Virg. (*3. O.*) *Duplex majus. Omnia de Comm. Virginum præter seq.*

ORATIO.

DEUS, qui Beatam Delphinam famulam tuam inter cætera virtutum insignia, virginali pudicitia in conjugio decorasti: concede propitius; ut, cujus sacra solemnia celébriter veneramur in terris, ejus beata consortia feliciter consequamur in cœlis. Per Dominum.

Et fit comm. Sanctæ Catharinæ, Antifon. Similie est. *& S. Petri Alexandrini Episcop. & Martyr. ut in Breviar.*

IN I. NOCTURNO.

Lect. De Virginibus.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex libro S. Augustini Episcopi, de Nuptiis, & Concupiscentia.

Lib. I. *Cap.* 10.

QUoniam non tantum fœcunditas, cujus fructus in prole est; nec tantum pudicitia, cujus vinculum est fides, verum etiam quoddam sacramentum nuptiarum commendatur fidelibus conjugatis, unde dicit Apostolus: Viri diligite uxóres vestras, sicut & Christus Ecclesiam; hujus proculdubio sacramenti res est, ut mas, & fœmina connubio copulati, quámdiu vivunt, inseparabiliter perse-

ve-

verent; nec liceat, ex-
verent; nec liceat, ex-
cepta causa fornicationis, cónjuge conjugem dirimi. Hoc enim custoditur in Christo & Ecclesia, ut vivens cum vivente in æternum nullo divortio separetur.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

QUibus vero placuerit ex consensu ab usu carnalis concupiscentiæ in perpetuum continere, absit ut inter illos vinculum conjugale rumpátur: imo firmius erit, quo magis ea pacta secum inierint, quæ charius, concordiusque servanda sunt, non voluptariis néxibus corporum, sed voluntariis affectibus animorum. Hæc enim propagatio filiorum, quæ in Sanctis Patribus propter generandum, & conservandum populum Dei, in quo prophetiam Christi præcedere oportuit, officiosisima fuit, nunc jam non habet illam necessitatem.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

ITaque & Apostolus, cum hinc loqueretur, ait: Hoc itaque dico, fratres, tempus breve est: réliquum est, ut, & qui habent uxores, tamquam non habentes sint. Hoc inquit, dico, fratres, tempus breve est; non adhuc populus Dei propagandus est generatione carnaliter, sed jam re-

ge-

generatione spiritualiter colligendus. Reliquum est ergo, ut, & qui habent uxores, non carnali concupiscentiæ subjungentur. Quod facilius fit, quando & uxores tales sunt, ut eis mariti non ideo placeant, quia divites, quia sublimes, quia genere nobiles; sed quia fideles, quia religiosi, quia pudici sunt.

℟. Afferentur Regi.

In iii. Noct. Homil. S. Augustini Episc. in Evang. Asccesserunt ad Jesum. *quæ habetur supra in Festo S. Elzearii xxvii. Septemb. Pro S. Petro Episc. & Mart. Lect. ix. ut in Brev. hac ipsa die.*

DECRETUM

Pro Officio, & Missa BB. Thomæ à Cora, Pacifici à S. Severino, & Nicolai Factor, Ord. Min.

CUM nostras preces pro concessione Officii, & Missæ BB. Thomæ à Cora, Pacifici à S. Severino, & Nicolai Factor Sacerdotum Ordinis nostri sub ritu duplicis minoris omnibus nostræ curæ subjectis Sacr. Rit. Congr. susceperit, & ejusdem Decretum SS. D. N. Papa Pius VI. Apostolica auctoritate firmaverit: Nos, cujus arbitrio in eodem Decreto dies assignanda relinquitur, diem vigesimam octavam Februarii pro B. Thoma à Cora, vigesimam quintam Septembris pro B. Pacifico à S. Severino, & vigesimam tertiam Decembris pro B. Nicolao Factor, cum Officio, & Missa de Comm. Conf. non Pont. primo loco, & Orationibus propriis in Of-

Officio ipso, & Missa assignamus, & decernimus. Datum Romæ ex Ara-Cœli die 23. Octobris 1786. =Fr. Paschalis à Varisio, Minister Generalis.

DIE XXVIII. Februarii.

B. Thomæ à Cora Conf. (1. O.) Duplex min. Omnia de Comm. Conf. non Pont. i. loc. præt. Orat. seq.

ORATIO.

DEUS, qui B. Thomam tuo amore succensum interiori mortificatione, & eximia in proximum dilectione decorasti; ejus meritis, precibusque concede, ut nosmetipsos pro te abnegantes, & charitatis opera jugiter exequentes æterna præmia consequi mereamur. Per Dñum.

DIE XXV. SEPT.

B. Pacificii à S. Severino Conf. (1. O.) Duplex minus. Omnia de Comm. Conf. non Pont. i. loc. præt. Orat. seq.

ORATIO.

LArgitor omnium bonorum Deus, qui B. Pacificum Confessorem tuum eximiæ patientiæ virtute, & solitudinis amore decorasti; ejus nobis intercessione concede, ut per eadem vestigia gradientes, eadem assequamur & præmia. Per Dominum.

DIE XXIII. Decembris.

B. Nicolai Factor. Conf. (1. O.) Dup. min. Omnia de Comm. Conf. i. loc. præt. Orat. seq.

Ora-

ORATIO.

DEUS, qui B. Nicolaum Confessorem tuum ineffabili charitatis tuæ igne succensum te puro corde sectari fecisti; da nobis famulis tuis, ut eodem spiritu repleti, & charitate ferventes viam mandatorum tuorum inoffenso pede curramus. Per Dominum.

DECRETUM URBIS, ET ORBIS.

CUM Serenissimus Sardiniæ Rex per suas peculiares Litteras Pio Papa VI. non minus pie, quam enixe supplicaverit pro extensione ad utrumque Clerum Ecclesiæ Universalis Officii, & Missæ de Comm. Conf. non Pont. cum Orat. & Lects. 2. Noct. propriis, nunc denuo de Sanctitatis Suæ revisis, & correctis S. Gulielmi Abb. Fundat. Benedictini Congr. Montis Virginis; Sanctitas Sua benigne precibus annuens, audito etiam R. P. Carolo Erskine Fidei Promotore, ad relationem mei infrascripti Secretarii; petitum Offic. & Miss. recitand. ac celebrand. singulis annis die vigesima quinta Junii in memoriam ejusdem S. Gulielmi Abb. ab omnibus tám Sæcularib. quám Regularib. utriusque sexus Christi fidelibus, qui ad Horas Canonicas tenentur sub ritu dup. min., servata tamen Rubricarum dispositione, præcepit. Die 24. Augusti 1785. = J. C. Archinto Præfectus. = Loco ✠ Sigilli. = Julius Maria de Somalia S. R. C. S.

LAUS DEO.

MONITUM.

SEquens Tabula, sive Index, eorum exhibet Sanctorum nomina, quorum Officia, utpote novissima, in veteri Breviario nullatenus continentur, aut si antiqua, & in eo extent, in novo tamen vel quoad omnes, vel quoad aliquas partes correcta, aut innovata sunt, ac etiam eorum, quorum Festivitates alio die, ac in veteri Breviario assignantur. Quare, qui prædicto novo Breviario carent, hoc Libello pro eorumdem recitatione uti poterunt, vel debebunt.

INDEX
Officiorum Recentiorum, & veterum emendatorum.

NOVEMBER.

27 *S. Gregorii Thaumaturgi Episcopi, & Confessoris.* Pag. 1
28 *S. Jacobi de Marchia Confess.* 1
29 *Omnium Sanctorum Trium Ordinum &c.* 8

DECEMBER.

4 *S. Petri Chrysologi Episc. & Conf.*
5 *B. Elisabeth Bonæ Virg.*

JANUARIUS.

14 *Fest. SS. Nominis Jesu.* 1
28 *B. Matthæi ab Agrigento Ep. & Conf.* 1

FEBRUARIUS.

1 *B. Andreæ de Comitib. Conf.* 1
3 *B. Odorici Conf.* 1
4 *S. Josephi à Leonissa Conf.* 1
5 *B. Philippi à Jesu Mart.* 1
5 *BB. Martyrum Japponensium.* 2
7 *B. Antonii de Stronconio Conf.* 2
11 *B. Joannæ Valesii Vid.* 3
12 *S. Petri Nolasco Conf.* 3
13 *B. Viridianæ Virg.* 3
14 *S. Andreæ Corsini Episc. & Conf.* 3
15 *S. Romualdi Abb. & pro Comm. Translat. S. Antonii Patavini.* 3
16 *B. Bernardi à Corleone Conf.* 3
17 *S. Hilarii Episc. & Conf.* 3
18 *S. Marcelli Pp. & Mart.* 3
19 *S. Conradi Conf.* 3
20 *S. Raymundi de Peñafort Conf.* 3
21 *B. Angelæ Mericiæ Virg.* 3

S

2 S. Margaritæ de Cortona Pœniten. 42
5 vel 26 S. Martinæ Virg. & Mart. 50
6 vel 27 S. Ignatii Episc. & Mart. 50
7 vel 28 B. Eustochii Virg. 50

MARTIUS.

1 B. Mathiæ de Nazaræis Virg. 53
5 B. Rogerii Conf. 54
6 B. Coletæ Virg. 54
8 S. Joannis de Deo Conf. 57
9 S. Catharinæ Bononiæ Virg. 57
14 Translatio S. Bonaventuræ Episc. Conf. & Doct. 59
15 Commemorationis Ss. quorum Corpora, vel Reliquiæ &c. 59
18 B. Salvatoris ab Horta Conf. 62
28 B. Joannis à Parma Conf. 62
22 S. Benvenuti Episc. & Conf. 65
24 S. Gabriëlis Archang. 66
30 B. Angelæ à Fulginatis Viduæ. 76

APRILIS.

3 B. Benedicti à Philadelpho. 79
12 B. Angeli à Clavasio Conf. 82
23 B. Ægidii Conf. 85
27 B. Jacobi à Bitecto Conf. 86
28 B. Luchesii, sive Lucii Conf. 86

Do-

Dominica V. post Pascha, Dedicatio Basilic. Assisiens. S. P. N. Francisci. 89

MAJUS.

11 *S. Georgii Mart.* 89
13 *S. Petri Regalati Conf.* 89
14 *B. Francisci à Fabriano Conf.* 73
16 *S. Joannis Nepomuceni Mart.* 93
18. *S. Felicis Capuccini Conf.* 93
20 *S. Bernardini Senensis Conf.* 93
21 *S. Venantii Mart.* 95
22 *B. Humilianæ Viduæ.* 95
23 *S. Petri Cœlestini Papæ, & Conf.* 95
24 *B. Joannis de Prado Mart.* 95
25 *Translatio S. P. N. Francisci.* 95
27 *Mariæ Magdalenæ de Pazzis.* 96
28 *S. Gregorii Papæ & Conf.* 96
29 *S. Ubaldi Episcopi & Conf.* 96

JUNIUS.

Feria VI. post Octav. SS. Corporis Christi, Festum SS. Cordis Jesu. 96
5 *B. Pacifici à Ceredano Conf.* 127
12 *B. Guidii Conf.* 127
13 *S. Antonii de Padua Conf.* 128
16 *Quarta die infra Octava S. Antonii.* 142
17 *Quinta die infra Octava S. Antonii.* 144
Sex-

8 Sexta die infra Octava S. Antonii. 149
9 B. Michelinæ Viduæ. 152
0 Octava S. Antonii. 165
1 S. Aloysii Gonzagæ Conf. 161
5 S. Gulielmi Abbatis. 161
7 B. Benvenuti Conf. 164

JULIUS.

4 Anniversarium Dedicat. omnium Ecsiar. Trium Ord. S. P. N. Francisci. 165
5 Secunda die infra Octava Dedicat.
11 Octava Dedicat. omnium Ecclesiar. 165
14 S. Bonavent. Ep. Conf. & Eccl. Doct. 165
18 B. Simonis à Lypnica Conf. 181
19 B. Joannis de Dukla Conf. 184
20 S. Hieronymi Æmiliani Conf. 189
21 Octav. S. Bonaventuræ Episc. &c. 195
24 S. Francisci Solani Conf. 198
30 S. Camilli de Lellis Conf. 203
31 S. Ignatii Conf. 208

AUGUSTUS.

2 Dedicat. Ecclesiæ S. Mariæ Angelor. 208
9 S. Vincentii à Paulo Conf. 214
12 S Claræ Virginis. 214
13 B. Petri à Molleano Conf. 226
14 B. Sanctes Conf. 228

S.

16 *S. Rochi Conf.* 229
18 *S. Helenæ Imperatricis, Viduæ.* 232
19 *S. Ludovici Episc. & Conf.* 232
21 *S. Joannæ Francisci Viduæ.* 238
25 *vel* 26 *S. Ludovici Regis Conf.* 242
26 *S. Hyacinthi Conf.* 245
27 *S. Josephi Calasanctii Conf.* 245
30 *S. Rosæ Limanæ Virg.* 250

SEPTEMBER.

1 *B. Isabellæ Virg.* 250
3 *BB. Joannis & Petri Mart.* 251
4 *Transl. S. Rosæ Virg. Viterbiensis.* 251
5 *S. Laurentii Justiniani Episc. & Conf.* 255
9 *B. Seraphinæ Sfortia Viduæ.* 256
17 *Impressio Sacrorum Stigmatum in Corpore S. P. N. Francisci.* 259
18 *S. Josephi à Cupertino Conf.* 267
22 *S. Thomæ à Villanova Episc. & Conf.* 276
26 *B. Luciæ Virg.* 276
27 *S. Elzearii Conf.* 277
28 *B. Bernardini à Feltria Conf.* 279

OCTOBER.

3 *Vigilia S. P. N. Francisci, Ss. Cosmæ & Damiani Mart. cum Commem. Translat. S. Claræ.* 280

S.

4 *S. P. N. Franciſci Conf.* 281
5 *Secunda die infra Oct. S. P. N. Franciſci.* 296
12 *S. Seraphini à Monte Granario Conf.* 300
13 *Ss. Danielis & Soc. Mart.* 303
16 *S. Wenceslai Ducis & Mart.* 306
19 *S. Petri de Alcantara Conf.* 306
20 *S. Joannis Cantii Conf.* 309
22 *B. Ladislai à Gielniow C*[illegible] 316
23 *S. Joannis à Capiſtrano Conf.* 318
24 *S. Eduardi Regis Conf.* 326
26 *B. Bonaventuræ de Potentia Conf.* 326
31 *B. Thomæ à Florentia Conf.* 326

NOVEMBER.

4 *S. Caroli Ep. & Conf. cum Comm. &c.* 330
10 *S. Andreæ Avellini Conf.* 330
14 *B. Gabriëlis Ferreti Conf.* 330
16 *S. Agnetis Aſſiſiens. Virg.* 334
17 *B. Salomeæ Virg.* 337
24 *S. Joannis à Cruce Conf.* 341
26 *B. Delphinæ Virg.* 342
28 Februar. *B. Thomæ à Cora Conf.* 345
25 Septemb. *B. Pacifici à S. Severino C.* 345
23 Decemb. *B. Nicolai Factor Conf.* 345

BA787
C3630

16-08

coll 24/2/15

[A]⁸ B-Y⁸ Z⁴

[6], 346, [8] pp.

Del Vso d.l P. Fre Jeag.n Pizano

21629/
35179

BA787
C363e

975
P73m